

กลวิธีการปรับวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ ตามแนวทาง ครูบรรพต แจ่มจรัส

นายสุทธภพ ศรีอักษรกุล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)

are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดุริยางค์ไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PIPHAT MAI NUAM KREANG KHU ARRANGEMENT TECHNIQUE

BY BANPHOT JANGJARAS

Mr. Suttapop Sri-akkarakun

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts Program in Thai Music

Department of Music

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2015

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

กลวิธีการปรับวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ ตามแนวทาง ครู
บรรพต แจ่มจรัส

โดย

นายสุทธภพ ศรีอักษรกุล

สาขาวิชา

ดุริยางค์ไทย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.บุษกร บิณฑสันต์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารศิลป์

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชาญ พรประสิทธิ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุษกร บิณฑสันต์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทรวดี ภูษณาภิรมย์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ พิชิต ชัยเสรี)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน)

สุทธภพ ศรีอักษรกุล : กลวิธีการปรับวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ ตามแนวทาง ครูบรรพต
 แจ่มจรัส (PIPHAT MAI NUAM KREANG KHU ARRANGEMENT TECHNIQUEBY
 BANPHOT JANGJARAS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร.บุษกร บิณฑสันต์, 184
 หน้า.

วิทยานิพนธ์เรื่องกลวิธีการปรับวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ ตามแนวทางครูบรรพต แจ่มจรัส
 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการและกลวิธีพิเศษในการปรับวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ตามแนวทาง
 ของ ครูบรรพต แจ่มจรัส และศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องอันส่งผลให้วงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิต บาง
 แก้วชนะเลิศการประกวด มหาวิทยาลัยบูรพาถึง 9 สมัยซ้อน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิง
 คุณภาพโดยได้ลงภาคสนามกับการประกวดรายการดังกล่าวครั้งที่ 35 ประจำปี พ.ศ. 2557 เพื่อศึกษา
 ตามประเด็นดังกล่าว

ผลการวิจัยพบว่าความสำเร็จของวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว มี 5 ปัจจัยที่
 เกี่ยวข้องได้แก่ การรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านดนตรีไทย ทางสถานศึกษาจัดสรร
 วิทยากรพิเศษทางด้านดนตรีไทย กลวิธีและวิธีการฝึกซ้อมในช่วงต่างๆรวมทั้งช่วงเข้าค่ายก่อนการ
 ประกวด ได้รับการสนับสนุนจากทางสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และ วิธีการการปรับวงของครูบรรพต
 แจ่มจรัส

วิธีการปรับวงของคุณครูบรรพต แจ่มจรัส ประกอบด้วย การเลือกมือซ้อง กลวิธีการผูก
 สำนวนกลอน แนวความช้า-เร็วในการบรรเลง และ ความกลมกลืนของเสียงที่บรรเลง ทั้งหมดนี้จึงเป็น
 เหตุและผลแห่งความสำเร็จของวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว กับการประกวดดนตรีไทย

ภาควิชา ดุริยางคศิลป์

ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา ดุริยางค์ไทย

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

ปีการศึกษา 2558

5686618035 : MAJOR THAI MUSIC

KEYWORDS: ARRANGEMENT TECHNIQUE / PIPHAT MAI NUAM KREANG KHU / BANPHOT JANGJARAS

SUTTAPOP SRI-AKKARAKUN: PIPHAT MAI NUAM KREANG KHU ARRANGEMENT TECHNIQUE BY BANPHOT JANGJARAS. ADVISOR: ASSOC. PROF. BUSSAKORN BINSON, Ph.D., 184 pp.

The research "Piphat Mai Nuam Kreang Khu arrangement technique by Banphot Jangjaras" aimed to study methods and techniques of Piphat Mai Nuam Kreang khu ensemble arranged by Banphot Jangjaras and study the relevant contexts which resulted Rajawinit Bangkeaw School ensemble won the royal trophy of Burapa University's music competition for the nine consecutive years. Researcher used the qualitative research methodology into the field of the 35th music competition to study follow the objectives

The result found that the success of Rajawinit Bangkeaw School Ensemble has five implicated factors: 1) student recruitment with talent in Thai music. 2) allocation of the musician as special trainer. 3) tactics and methods in the training camp before and after the competition. 4) the continued support from academic administrator. 5) ensemble arrangement techniques.

The strategies of Banphot Jangjaras's ensemble arrangement techniques include 1) selected the Gong melody's sets (Mue Khong). 2) arrange the melodic rhymes. 3) arranges the movement of music rhythm and 4) arranged the harmony of instrumental sounds. All of these are the reasons of the success in Thai music competition for Rajawinit Bangkeaw School Ensemble.

Department: Music

Student's Signature .....

Field of Study: Thai Music

Advisor's Signature .....

Academic Year: 2015

กิตติกรรมประกาศ

งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความเมตตาและกรุณาจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือและกำลังใจในการทำงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงทุกประการ

ขอกราบขอบพระคุณครูบรรพต แจ่มจรัสและครอบครัว ครูผู้เมตตาให้ความกรุณากับผู้วิจัย ในการเก็บข้อมูล และถ่ายทอดองค์ความรู้ต่างๆในด้านการปรับวงเปรียบเสมือนผู้วิจัยเป็นศิษย์อีกคนหนึ่ง ทั้งกรุณาให้คำปรึกษาชี้แนะต่างๆ ตลอดจนเป็นแบบอย่างการปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันรวมถึงการตรวจสอบเนื้อหารูปเล่มจนเสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. บุษกร บิณฑสันต์ ผู้ซึ่งรับเป็นที่ปรึกษาหลักในงานวิทยานิพนธ์เล่มนี้แก่ผู้วิจัย คอยตรวจทาน ชี้แนะข้อบกพร่องต่างๆในงานวิทยานิพนธ์ตลอดจนให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่างๆแก่งานวิจัยจนงานวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกท่านที่ให้หลักการและแนวคิดในรายวิชาตนเองที่สามารถบูรณาการควมมาสู่งานวิทยานิพนธ์ จนสำเร็จเป็นรูปธรรม

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและหนึ่งในคณะกรรมการตัดสิน รวมทั้งรายการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก จัดโดยคณะดนตรีและการแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ คำแนะนำในเนื้อหาและหลักฐานทางการวิจัย จนสามารถนำไปเป็นข้อมูลในงานวิทยานิพนธ์ได้อย่างสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณครูผู้เกี่ยวข้อง ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน นักเรียนชมรมดนตรีไทย โรงเรียนราชวินิตบางแก้วทุกคนทั้งด้านข้อมูลในการวิจัยและความอบอุ่นทุกครั้งที่คุณผู้วิจัยได้กลับมาจากครอบครัวดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้วแห่งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่มอบความอบอุ่นในครอบครัวและเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้วิจัย ตลอดจนคำสอนของท่านที่ทำให้ผู้วิจัยมีพลังในการปฏิบัติงานทุกอย่างจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอบคุณนางสาวณัฐา พุทธอรุณผู้คอยให้คำแนะนำและกำลังใจกับผู้วิจัยตลอดเวลาตั้งแต่แรกจนถึงปัจจุบัน

ขอบคุณศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบันชมรมดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิต มัธยมและลูกศิษย์วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสุโขทัยที่อำนวยความสะดวกทุกครั้งตลอดการปฏิบัติงานของผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ญ
สารบัญตาราง.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 วิธีดำเนินงานวิจัย	3
1.4 ระยะเวลาในการทำวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
บทที่ 2 บริบทที่เกี่ยวข้องกับครุบรรพต แจ้จรัสและวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว.....	5
2.1 ประวัติและผลงานครุบรรพต แจ้จรัส ภูมิหลัง - ปัจจุบัน.....	5
2.2 ประวัติและพัฒนาการของวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว	15
2.3 ประวัติการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	21
2.4 ผลงานการประกวดดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ชนะเลิศ 9 สมัยซ้อนตั้งแต่ พุทธศักราช 2548-2556 รายการ “มหาวิทยาลัยบูรพา”	30
บทที่ 3 กลวิธีการปรับวงปี่พาทย์ไม้มวมเครื่องคู่รายการ “มหาวิทยาลัยบูรพา” แนวทางครุ บรรพต แจ้จรัส.....	42
3.1 วิธีการและกลวิธีพิเศษในการปรับวงปี่พาทย์ไม้มวมเครื่องคู่.....	42
3.1.1 การเลือกมือซ้อง(ทำนองหลัก).....	43
3.1.2 วิธีการศึกษาสังคีตลักษณะและวิเคราะห์	43

3.1.3	กลวิธีการผูกสำนวนกลอน.....	44
3.1.4	การเตรียมการขับร้องและหลักพิจารณาความเหมาะสมของผู้ขับร้อง	44
3.1.5	การเข้าจังหวะฉิ่งและเครื่องหนัง.....	45
3.1.6	วิธีการวางแผนและออกแบบทั้งแนวเสียงและแนวเครื่อง	45
3.1.7	วิธีการรับร้อง-ส่งร้อง	47
3.2	หลักในการฝึกซ้อมการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว.....	50
3.2.1	หลักการฝึกหัดเครื่องดนตรีไทยรายกลุ่มและบุคคล	51
3.2.2	หลักการฝึกหัดเครื่องดนตรีไทยลักษณะการรวมวง	53
3.3	ขั้นตอนการปรับวงของครูบรรพต แจ่มจรัส	54
3.4	แนวคิดและทัศนคติในการปรับวงของครูบรรพต แจ่มจรัส	59
บทที่ 4	วิเคราะห์การสอดทำนองและลักษณะเฉพาะที่ปรากฏในการปรับวงปี่พาทย์ไม้ نرمเครื่อง คู่รายการมหาวิทยาลัยบูรพา ครั้งที่ 35 ประจำปี 2557 เพลงออกทะเล 3 ชั้น.....	62
4.1	ประวัติเพลง.....	63
4.2	สัญลักษณ์ในการบันทึกโน้ต	65
4.2.1	สัญลักษณ์แทนพยางค์เสียง	65
4.2.2	สัญลักษณ์แทนพยางค์เสียงของฆ้องวงใหญ่นับจากลูกทวนนับจากฝั่งซ้ายลูกที่ 1.66	
4.2.3	สัญลักษณ์แทนกลุ่มเสียงหรือปัญญามูล.....	67
4.2.4	วิธีการอ่านโน้ตและข้อกำหนดของวรรคประโยคในการอ่านโน้ต	67
4.2.5	สัญลักษณ์การใช้กลวิธีพิเศษ.....	67
4.3	การวิเคราะห์(ลักษณะทั่วไป).....	68
4.3.1	สังคีตลักษณ์.....	68
4.3.2	บันไดเสียง.....	79
4.3.3	จังหวะฉิ่งและจังหวะหน้าทับ.....	82

4.4 การวิเคราะห์ (กลวิธีพิเศษที่พบในการปรับวงตามแนวทางครุบรรพต แจ็งจรัส)	
เพลงออกทะเล 3 ชั้น	83
4.4.1 “ท่อนที่ 1”	83
4.4.2 “ท่อนที่ 2”	92
4.4.3 “เทียบกลับ ท่อนที่ 1”	101
4.4.4 “เทียบกลับ ท่อนที่ 2”	110
4.5 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ	121
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	123
รายการอ้างอิง	125
ภาคผนวก.....	127
ภาคผนวก ก. ระเบียบการและเกณฑ์การตัดสินการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาค ตะวันออก ซึ่งด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 35	128
ภาคผนวก ข. โน้ตทำนองหลัก เพลงออกทะเล 3 ชั้น (กองการประกวดกำหนด).....	132
ภาคผนวก ค. โน้ตเพลงออกทะเล 3 ชั้น ในวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่.....	143
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	184

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ครูบรรพต แจ้จรัส.....	5
ภาพที่ 2.2 นายเปล่ง แจ้จรัส (ปู่).....	6
ภาพที่ 2.3 นายสมปอง แจ้จรัส (บิดา) ด้านซ้าย และนางอรพิน แจ้จรัส (มารดา) ด้านขวา.....	6
ภาพที่ 2.4 นายโองการ กลับขึ้น (ตา).....	7
ภาพที่ 2.5 โรงเรียนเทพศิรินทร์.....	8
ภาพที่ 2.6 ครูบรรพต แจ้จรัส บรรเลงกลองแขกตัวผู้.....	8
ภาพที่ 2.7 รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ถ้วยพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว.....	9
ภาพที่ 2.8 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ในพระบรมราชูปถัมภ์.....	10
ภาพที่ 2.9 ภาพบรรยากาศสวนดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ถ่ายรูปกับคณะกรรมการ.....	11
ภาพที่ 2.10 ได้รับรางวัลชนะเลิศประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ ประจำปี 2557.....	12
ภาพที่ 2.11 บรรยากาศการประกวดวงเครื่องสายผสมระนาดเอก ณ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	12
ภาพที่ 2.12 บรรยากาศการประกวดวงอังกะลุง ณ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	13
ภาพที่ 2.13 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงฉายพระรูปกับคณะครูและนักเรียนผู้เข้ารับรางวัลพระราชทานประเภทต่าง ๆ.....	13
ภาพที่ 2.14 ครูบรรพต แจ้จรัสเข้ารับพระราชทานถ้วยรางวัลชนะเลิศจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี.....	14
ภาพที่ 2.15 ภาพถ่ายรวมครูบรรพตแจ้จรัสกับภรรยาและบุตรชายทั้งสองคน.....	15
ภาพที่ 2.16 ภาพนักเรียนดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว กับครูกาญจนา สุภารี ในครั้งเมื่อเข้าร่วมการประกวดดนตรีไทยของมหาวิทยาลัยบูรพา ครั้งที่ 14.....	16
ภาพที่ 2.17 บรรยากาศการสอบคัดเลือกความสามารถพิเศษด้านดนตรีไทย เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว.....	17
ภาพที่ 2.18 ครูบรรพต แจ้จรัส อธิบายขั้นตอนในการเข้าสอบให้กับนักเรียน ได้ทำความเข้าใจก่อนเริ่มการสอบทักษะทางด้านดนตรีไทย ปีการศึกษา 2558.....	18

ภาพที่ 2.19 ภาพนักเรียนโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว เข้าร่วมการบรรเลง วงมหาดุริยางค์ ในงาน ดนตรีไทยมัธยมศึกษา.....	19
ภาพที่ 2.20 ภาพรวมนักเรียนและครูดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ประจำปี 2558	21
ภาพที่ 2.21 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพพรรณ อินทนิล (แถวยืน นับจากด้านซ้ายคนที่ 3) ถ่ายรูป ร่วมกับคณะกรรมการประกวด ครั้งที่ 14	22
ภาพที่ 2.22 คณะกรรมการร่วมบรรเลงดนตรีไทย ในงานประกวดดนตรีไทย มหาวิทยาลัยบูรพา ครั้งที่ 35 ประจำปี 2557	29
ภาพที่ 2.23 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ได้รับถ้วยรางวัลชนะเลิศการประกวดดนตรีไทยระดับ นักเรียนภาคตะวันออก มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปี 2537	32
ภาพที่ 2.24 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2548	33
ภาพที่ 2.25 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว.....	33
ภาพที่ 2.26 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2549	34
ภาพที่ 2.27 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว.....	34
ภาพที่ 2.28 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2550	35
ภาพที่ 2.29 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว.....	35
ภาพที่ 2.30 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2551	36
ภาพที่ 2.31 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว.....	36
ภาพที่ 2.32 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2552	37
ภาพที่ 2.33 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว.....	37
ภาพที่ 2.34 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2553	38
ภาพที่ 2.35 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว.....	38
ภาพที่ 2.36 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2554	39
ภาพที่ 2.37 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว.....	39
ภาพที่ 2.38 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2555	40
ภาพที่ 2.39 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว.....	40

ภาพที่ 2.40 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2556	41
ภาพที่ 2.41 บรรยากาศถ่ายภาพหมู่หลังการประกาศผลของ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว.....	41
ภาพที่ 3.1 ตารางฝึกซ้อมประจำสัปดาห์ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว.....	51
ภาพที่ 3.2 สมุดลงเวลาซ้อมของนักเรียนโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว	52
ภาพที่ 3.3 สถานที่ซ้อมแยกรายเครื่องมือของกลุ่ม ชั้บร้อง.....	53
ภาพที่ 3.4 หลักการฝึกหัดเครื่องดนตรีไทยลักษณะการรวมวง	54
ภาพที่ 3.5 ครูบรรพต แจ้จรัสให้คำแนะนำและปรับวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่.....	56
ภาพที่ 3.6 บรรยากาศการบันทึกวีดิทัศน์ส่งการประกวด.....	57
ภาพที่ 3.7 มุมซ้ายมือบนโต๊ะ ไม้ประจำตัวที่ครูบรรพต แจ้จรัส ไว้ใช้เคาะจังหวะในการปรับ วง.....	59
ภาพที่ 3.8 บรรยากาศการสัมภาษณ์ครูบรรพต แจ้จรัส.....	60
ภาพที่ 4.1 ฮ่องวงใหญ่.....	66

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 สรุปผลการประกวดดนตรีไทย ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 7-25 ประเภทปี่พาทย์ไม้นวม ระดับมัธยมศึกษา (เริ่มประกวดประเภทนี้ตั้งแต่การประกวดครั้งที่ 7).....	31
--	----

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประกวดดนตรีไทย ถือเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนศิลปะทางด้านดนตรีให้ก้าวเดินอย่างเป็นระบบและเป็นกรอบการปฏิบัติอย่างมีขั้นมีตอน เพื่อให้ได้ซึ่งแบบแผนการปฏิบัติที่ยึดถือกันมาอย่างถูกต้องในรูปแบบวงนั้นๆ อีกทั้งเป็นการพัฒนาทั้งครูผู้สอนและผู้รับการถ่ายทอดให้มีความรู้ความสามารถและความเข้าใจอย่างชัดเจน รวมถึงเป็นส่วนหนึ่งในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมดนตรีไทยให้เป็นสมบัติชาติต่อไป เช่นการจัดประกวดดนตรีไทยชิงถ้วยพระราชทานระดับประเทศรายการ “ประกวดดนตรีไทยระดับมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา” รายการ “ประลองเพลง ประเลงมโหรี” รายการ “ประกวดดนตรีไทยระดับมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต” รายการ “ประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียน บ้านศรีม่วง” เป็นต้น สังเกตได้ว่ามีทั้งเวทีระดับจังหวัดไปจนถึงเวทีระดับประเทศอันเป็นเวทีเกียรติยศ ชื่อเสียงและความภาคภูมิใจโดยเฉพาะโรงเรียนในแถบทางภาคกลาง ถือว่ามีความตื่นตัวที่น่าสนใจในการพัฒนาศักยภาพวงดนตรีไทยให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อส่งเข้าประกวดดนตรีไทยในรายการต่างๆของระดับภาคและระดับประเทศ รองศาสตราจารย์ ดร.บุษกร บิณฑสันท์ ได้อธิบายไว้ใน “ซัพพิพรชรัตนศิลป์นสิรินธร” สัจจัตถรงานส่งเสริมดนตรีไทยภาคใต้ ครั้งที่ 26 ว่า

ในปัจจุบันการบรรเลงดนตรีไทยเพื่อการประกวดได้รับความนิยมเป็นอย่างมากซึ่งการประกวดดนตรีไทยเป็นไปในเชิงแข่งขันอย่างจริงจังโดยมีคณะกรรมการให้คะแนนอย่างเป็นทางการ มีแพ้ มีชนะ และมีการมอบรางวัลที่ประกาศถึงศักยภาพในการบรรเลงของวงดนตรีที่ชนะการประกวด ด้วยเหตุนี้การประกวดดนตรีจึงกลายเป็นปรากฏการณ์ของการแข่งขันที่ได้รับความนิยมในสังคมดนตรีไทยมากขึ้น

(บุษกร บิณฑสันท์, 2558: 45)

รายการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่โรงเรียนระดับมัธยมทั่วภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ความสนใจเป็นลำดับต้นๆของภูมิภาค โดยทางคณะดนตรีและการแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา มีนโยบายส่งเสริมกิจกรรมดนตรีไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติให้ดำรงอยู่สืบไป โดยจัดให้มีการประกวดดนตรีไทยในระดับนักเรียนเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวในการฝึกซ้อมและพัฒนาความสามารถทางดนตรีไทยให้สูงยิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการดำเนิน ตามแนวพระราชดำริในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยเริ่ม

ดำเนินการครั้งแรกตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2523 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นับเป็นเวลากว่า 35 ปี ถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งเวทีที่ยังคงความยาวนานมาจนถึงทุกวันนี้ อีกหนึ่งปัจจัยทั้งในด้านคณะกรรมการในการตัดสินการประกวดซึ่งเป็นบุคลากรทางด้านครุดนตรีไทยที่มากด้วยความสามารถและเป็นที่ยอมรับนับถือของนักดนตรีไทยด้วยกัน จึงส่งผลให้เกิดความมาตรฐานในการตัดสินและความน่าสนใจดังที่ปรากฏขึ้นในทุกครั้งไป

โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว เป็นอีกหนึ่งสถานศึกษาที่มีประวัติศาสตร์มาเนิ่นนานทั้งด้านการศึกษาและในด้านวงดนตรีไทย วงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว เคยได้รับรางวัลชนะเลิศตามเวทีต่างๆทั้งวงดนตรีไทยและวงดนตรีร่วมสมัย อาทิเช่น ชนะเลิศการประกวดวงเครื่องสายผสมปี่พาทย์ จัดโดยมหาวิทยาลัยศรีปทุม วงมโหรีรายการ ประลองเพลง ประเลงมโหรี จัดโดยธนาคารกรุงเทพ หรือในรูปแบบวงดนตรีร่วมสมัย ชนะเลิศการประกวดรายการอัจฉริยะ คันทรรพ และในอีกหลายรายการ รวมถึงรายการดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทางมหาวิทยาลัยบูรพาจัดขึ้นอีกด้วย โรงเรียนราชวินิตบางแก้วในพระบรมราชูปถัมภ์ เคยได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับที่ 1 ระดับภูมิภาค ด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี 9 ปีซ้อน ในปีพุทธศักราช 2548-2556 ในการควบคุมการฝึกซ้อมและปรับวงของครูบรรพต แจ่มจรัส

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษากรณีศึกษา โรงเรียนราชวินิต บางแก้วในด้านกลวิธี แนวทาง และทัศนคติของผู้ปรับวงในการปรับวงปี่พาทย์มโนราห์เครื่องคู่และบริบทที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆของการปรับวงมโหรี เพื่อให้ได้ซึ่งแนวทางสู่การพัฒนาของผู้สนใจสืบไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาวิธีการและกลวิธีพิเศษในการปรับวงปี่พาทย์มโนราห์เครื่องคู่เพื่อส่งเข้าประกวดตามแนวทางครูบรรพต แจ่มจรัส
2. ศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องอันส่งผลให้วงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ชนะเลิศ การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยบูรพา 9 สมัยซ้อน ช่วงระหว่างครั้งที่ 26-34 ปี พ.ศ. 2548-2556

1.3 วิธีดำเนินงานวิจัย

1. ดำเนินการสืบค้นข้อมูลและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากแหล่งงานสารบรรณ ฐานข้อมูลสารสนเทศ สถาบันวิทยบริการต่าง ๆ และพิพิธภัณฑ์ทางดนตรีต่าง ๆ ดังนี้

- สำนักงานวิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฐานข้อมูลห้องสมุดดนตรีไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศูนย์ข้อมูลสารนิเทศมนุษยศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- หอสมุดและคลังความรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล
- ห้องสมุดดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- ห้องสมุดศูนย์สังคีตศิลป์ ธนาคารกรุงเทพจำกัด (มหาชน)

2. ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ ศิลปิน นักวิชาชีพ นักวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ทรงคุณวุฒิและเป็นคณะกรรมการตัดสิน

- รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน ศาสตราจารย์ชำนาญประจำภาควิชาดุริยางคศิลป์ (ไทย) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- อาจารย์ปิ๊บ คงลายทอง ผู้เชี่ยวชาญดุริยางค์ไทย สำนักการสังคีต กรมศิลปากร
- อาจารย์บุญช่วย แสงอนันต์ ผู้เชี่ยวชาญดุริยางค์ไทย สำนักการสังคีต กรมศิลปากร
- อาจารย์ไชยยะ ทางมีศรี ผู้เชี่ยวชาญดุริยางค์ไทย สำนักการสังคีต กรมศิลปากร
- อาจารย์พัฒน์ พร้อมสมบัติ อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- อาจารย์ถาวร ศรีม่วง อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนจิตรลดา

ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เกี่ยวข้องในงานวิจัย

- อาจารย์บรรพต แจ่มจรัส ผู้ควบคุมวงและฝึกซ้อมวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
- นักเรียนในวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิต บางแก้วและผู้บรรเลงในการประกวดดนตรีไทย รายการ “มหาวิทยาลัยบูรพา” พุทธศักราช 2548-2558
- อาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการประกวดดนตรีไทยรายการ “มหาวิทยาลัยบูรพา” พุทธศักราช 2548-2558

3. ลงภาคสนามศึกษา “การปรับวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ ของอาจารย์บรรพต แจ่มจรัส กรณีศึกษา : โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว พร้อมทั้งทำการสัมภาษณ์ในประเด็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

4. ดำเนินการวิเคราะห์และหาเอกลักษณ์เฉพาะการปรับวงปีพาทย์ไม้นวมของอาจารย์
บรรพต แจ่มจรัส กรณีศึกษา : โรงเรียนราชวินิต บางแก้ว

5. รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัย พร้อมทั้งจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์

1.4 ระยะเวลาในการทำวิจัย

ภายในระยะเวลาปีการศึกษา 2556 (มิถุนายน 2556 – เมษายน 2558)

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบวิธีการและกลวิธีพิเศษในการปรับวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่เพื่อส่งประกวดตาม
แนวทางครูบรรพต แจ่มจรัส

2. ทราบบริบทที่เกี่ยวข้องอันส่งผลให้วงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิต บางแก้วชนะเลิศการ
ประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยบูรพา 9 สมัยซ้อน ช่วงระหว่างครั้งที่
26-34 ปี พ.ศ. 2548-2556

บทที่ 2

บริบทที่เกี่ยวข้องกับครูบรรพต แจ้จรัสและวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

ภาพที่ 2.1 ครูบรรพต แจ้จรัส

2.1 ประวัติและผลงานครูบรรพต แจ้จรัส ภูมิหลัง – ปัจจุบัน

ครูบรรพต แจ้จรัสเกิดวันที่ 10 พฤษภาคม พุทธศักราช 2504 ปัจจุบัน ครูบรรพต มีอายุ 54 ปี บ้านเดิมพักอยู่ที่ตำบลวัดท่าพระ อำเภอบางกอกใหญ่ จังหวัดธนบุรี บิดาของครูบรรพต ชื่อ นายสมปอง แจ้จรัส ส่วนมารดาชื่อ นางอรพิน แจ้จรัสซึ่งเป็นลูกสาวคนโตของ ครูโองการ กลีบขึ้น จะเห็นได้ว่าโดยครูบรรพต มีเชื้อสายมาจากนักดนตรีเก่าทั้ง 2 ตระกูล คือ ตระกูลแจ้จรัส และ ตระกูลกลีบขึ้นครูบรรพต เล่าให้ฟังว่า

ครอบครัวของครู เป็นนักดนตรีเก่าทั้ง 2 ตระกูล คือ ตระกูลแจ้จรัส และ ตระกูลกลีบขึ้น ปู่ของครูชื่อครูเปล่ง แจ้จรัส เป็นนักดนตรีสอนอยู่ที่โรงเรียน สายปัญญา มีลูกศิษย์ลูกหามากมายโดยเฉพาะแถบจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตาของครูชื่อ ร.อ.โองการ กลีบขึ้น หรือครูทองต๋อ นักเป่าพาทย์ในกรมเป่าพาทย์และ โขนหลวงสายสกุลหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ยายของครูชื่อครูทองสุก บุรณะพิมพ์ เป็นนักระนาดเอกหญิงที่เป็นศิษย์คนแรก ของ หลวง

ประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) (บรรพต แจ็งจรัส, สัมภาษณ์, 16 มีนาคม
2558

ภาพที่ 2.2 นายเปล่ง แจ็งจรัส (ปู้)

ภาพที่ 2.3 นายสมปอง แจ็งจรัส (บิดา) ด้านซ้าย และนางอรพิน แจ็งจรัส (มารดา) ด้านขวา

ด้วยครูบรรพต เป็นครอบครัวของนักดนตรีเป่าพาทย์อยู่เดิมทีแล้ว ท่านจึงได้เริ่มฝึกหัดกับคุณพ่อหรือคุณครูสมปอง แจ่มจรัสตั้งแต่ยังเยาว์วัย เมื่ออายุได้ตั้งแต่ 3 ขวบ เมื่อในสมัยนั้นคุณพ่อของครูบรรพต ได้เข้ารับราชการเป็นนักดนตรีวงเทศบาลของกรุงเทพมหานครและเป็นหัวหน้าวงอยู่ที่วัดอนงค์คาราม ฝั่งธนบุรี ครูบรรพต จึงมีโอกาสติดตามไปดูและพบเห็นเก็บประสบการณ์ตั้งแต่เล็กๆ ต่อมาเมื่ออายุได้ 7 ขวบ คุณพ่อของครูบรรพต ได้นำมาฝากตัวเป็นศิษย์กับคุณตาหรือ ครูโองการ กลับขึ้น โดยเริ่มจับมือเพลงสาธการเป็นเพลงแรก จนครบเพลงโหมโรง และอีกหลายๆเพลงอย่างจริงจังจากนั้นเป็นต้นมา

ภาพที่ 2.4 นายโองการ กลับขึ้น (ตา)

เริ่มการศึกษาวิชาสามัญ

ภาพที่ 2.5 โรงเรียนเทพศิรินทร์

ครูบรรพต ได้เริ่มเข้ารับการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนเทพศิรินทร์ ซึ่งเป็นสถานศึกษาอีกแห่งหนึ่งที่มีการสนับสนุนวงดนตรีไทยอย่างต่อเนื่อง และครูบรรพตก็ได้มีโอกาสได้เข้าร่วมกับวงดนตรีไทยในโรงเรียน ในสมัยนั้นครูบรรพต ท่านได้เล่าให้ฟังว่า

สมัยนั้นครูได้เข้าไปอยู่ในวงดนตรีไทยโดยมีครูอุทัย แก้วละเอียดเป็นคนผู้สอนในสมัยนั้น ครูเองได้มีโอกาสบรรเลงระนาดเอกในโอกาสต่างๆหรือบางครั้งก็เป็นคนเครื่องหนัง ตีกลองแขกตัวผู้ในงานบรรเลงออกรายการโทรทัศน์เนื่องในวันเฉลิมฉลองต่างๆตามช่องโทรทัศน์ (บรรพต แจ่มจรัส, สัมภาษณ์, 16 มีนาคม 2558)

ภาพที่ 2.6 ครูบรรพต แจ่มจรัส บรรเลงกลองแขกตัวผู้

ครูบรรพต เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่มีความสนใจและได้รับการถ่ายทอดทักษะทางด้านเปียโนมาจากครูอุทัย แก้วละเอียด ศิลปินแห่งชาติ ทั้งในเพลงโหมโรง เพลงเถาและในเพลงต่างๆหรือไปจนกระทั่งถึงเพลงเดี่ยว ถือได้ว่าครูบรรพต มีความสนใจทางด้านดนตรีและต่อเนื่องมาโดยตลอดจนสามารถเข้ารับการศึกษาคือในระดับปริญญาตรีในสาขาทางด้านดนตรีต่อไป

ครูบรรพต ได้เข้ารับการศึกษาคือที่วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในปีพ.ศ.2522 ในเครื่องมือเอกซ็องวงใหญ่ ซึ่งในสมัยนั้นท่านได้มีโอกาสได้รับการถ่ายทอดกับครูผู้มากด้วยความสามารถอีกท่านหนึ่ง นั่นก็คือครูมนัส ขาวปลื้มผู้มีความเป็นเลิศในด้านเครื่องหนังหรือในด้านเครื่องเปียโนก็ก็ตามท่านถ่ายทอดให้กับครูบรรพต ทั้งเพลงเถา เพลงตับ เพลงเรื่อง และเพลงเดี่ยวจากครูมนัส ขาวปลื้มมาได้ไม่น้อย รวมทั้งหน้าทับกลองต่างๆ ในครั้งนั้น ครูบรรพต ได้มีโอกาสเข้าร่วมการประกวดดนตรีไทย โดยเล่าความประทับใจให้ผู้วิจัยฟังว่า

ในครั้งนั้นได้มีการประกวดดนตรีไทยระดับอุดมศึกษาขึ้นในช่วงประมาณปี พ.ศ. 2525 และครูก็ได้มีโอกาสเข้าร่วมประกวดในประเภทเพลงเดี่ยวซ็องวงใหญ่ ที่สำคัญในครั้งนั้นครูได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ถ้วยพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นรางวัลแรกสำหรับตัวครู ครูรู้สึกประทับใจและจดจำมาถึงทุกวันนี้ (บรรพต แจ่มจรัส, สัมภาษณ์, 16 มีนาคม 2558)

ภาพที่ 2.7 รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ถ้วยพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ด้วยความเอาใจใส่และความมุ่งมั่นของครูบรรพต ครูผู้ผ่านเหตุการณ์สำคัญๆจนสามารถประสบความสำเร็จได้รับรางวัลเป็นเครื่องชี้บอกถึงระดับความสามารถในครั้งนั้น จึงอาจเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับลูกศิษย์ในช่วงต่อไป กับในด้านชีวิตการทำงานของครูบรรพต

เริ่มต้นชีวิตการทำงาน

ในปีพุทธศักราช 2528 ครูบรรพต ได้เข้าทำงานเป็นครูอัตราจ้างที่ โรงเรียนเลยพิทยาคมได้ สักระยะหนึ่งครูจึงได้มาเรียนต่อที่วิทยาลัยบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในระดับ ครุศาสตรบัณฑิต เพื่อที่จะ ไปสอบเข้ารับราชการครู และในปี พ.ศ.2529 ครูบรรพต เข้ารับบรรจุเป็นข้าราชการครูอยู่ที่ โรงเรียน เขาหลวงวิทยา และได้ก่อตั้งวงดนตรีไทย ให้มีผลงานและมีชื่อเสียงมากมายจนได้รับรางวัลข้าราชการ ตัวอย่างของกรมสามัญศึกษาในปี พ.ศ. 2535 แต่เมื่อครูบรรพต ได้สมรสแล้วท่านจึงได้ทำเรื่องย้ายไป บรรจุอีกสถานศึกษาหนึ่งเพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการใช้ชีวิตครอบครัวโดยเลือกไปบรรจุอยู่ที่โรงเรียน ราชวินิตบางแก้ว ในเวลาต่อมา

ครูบรรพต เข้ารับราชการที่โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ในช่วงปี พ.ศ.2538 เป็นต้นมาจนถึง ปัจจุบัน

ภาพที่ 2.8 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ในพระบรมราชูปถัมภ์

นับจนถึงวันนี้เข้าปีที่ 20 ในการรับราชการที่โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ประวัติผลงานของครูบรรพตที่สร้างไว้ ณ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จึงมีเป็นจำนวนมากทั้งผลงานทางด้านวิชาการหรือโดยเฉพาะผลงานทางด้านดนตรีไทย นั้นได้สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการส่งนักเรียนเข้าร่วมประกวดแข่งขันตามรายการต่างๆอย่างต่อเนื่องจนได้รับรางวัลชนะเลิศมาเป็นจำนวนมากอาทิเช่น รางวัลชนะเลิศ ครองถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จากการประกวดดนตรีไทยมหาดุริยางค์รายการอัครจรย์ คันธรรพ ครูบรรพต เล่าบรรยายภาคสมัยนั้นให้ฟังว่า

เมื่อในครั้งนั้นครูรู้สึกเป็นที่ประทับใจเป็นอย่างมากเราได้ชนะเลิศมาไม่ได้เป็นเรื่องง่ายๆ เรามีการซ้อมเป็นอย่างดีและอย่างมีระบบระเบียบมีการวางแผนทั้งทีมงานทุกอย่าง ใครเรียบเรียงเพลง ใครคุมซ้อมกลุ่มเครื่องสาย ใครคุมกลุ่มเป่าพาทย์ พวกเรามีการทำงานเป็นทีมอย่างชัดเจน ในครั้งนี้เราสามารถนำศิษย์เก่าเข้ามาผสมได้ ครูจึงได้เห็นความร่วมมือร่วมใจทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันจึงเป็นอีกรายการหนึ่งที่ได้เห็นถึงความมีพลังของวงดนตรีไทยโรงเรียนของเรา (บรรพต แจ็งจรัส, สัมภาษณ์, 16 มีนาคม 2558)

ภาพที่ 2.9 ภาพบรรยากาศวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ถ่ายรูปกับคณะกรรมการ

ในโอกาสที่ทางมหาวิทยาลัยต่างๆที่จัดการประกวดแข่งขันขึ้น ครูบรรพตจะส่งวงดนตรีไทยเข้าร่วมอยู่เป็นปกติ ทั้งในวงเป่าพาทย์ผสมเครื่องสายที่ทางมหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยหอการค้า และรายการที่ทางมูลนิธิธรรมากรร่วมกับบ้านดนตรีไทยศรีม่วงจัดขึ้น หรือในประเภทวงมโหรีที่ทางธนาคารกรุงเทพได้จัดขึ้น หรืออีกรายการหนึ่งที่ถือว่าเป็นอีกหนึ่งภารกิจหลักของวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ได้ส่งเข้าร่วมอยู่เป็นประจำทุกปีก็คือ

รายการประกวดดนตรีไทยระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ทางมหาวิทยาลัยบูรพาจัดขึ้น ในครั้งนี้ก็นับเป็นครั้งที่ 35 วงดนตรีไทยของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ภายใต้การควบคุมและฝึกซ้อมของครูบรรพต ก็ยังคงส่งเสริมให้ส่งอย่างต่อเนื่องทั้งประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมประเภทวงเครื่องสายผสมประเภทวงอังกะลุง และในประเภทเดี่ยวเครื่องดนตรีชนิดต่างๆอยู่เป็นประจำ

ภาพที่ 2.10 ได้รับรางวัลชนะเลิศประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ ประจำปี 2557

ภาพที่ 2.11 บรรยากาศการประกวดวงเครื่องสายผสมระนาดเอก ณ มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาพที่ 2.12 บรรยาการประกวดวงอังกะลุง ณ มหาวิทยาลัยบูรพา

รูปภาพดังกล่าวข้างต้นเป็นการประกวดดนตรีไทยระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 35 ซึ่งเป็นครั้งล่าสุดที่ผ่านมาเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2558 ผลการประกวดในครั้งนี้ประเภทวงเครื่องสายผสมได้รับรางวัลชนะเลิศนับเป็นการได้รับรางวัล 3 สมัยซ้อน และยังได้รับรางวัลเครื่องมือดีเด่นอีก 7 เครื่องดนตรี ได้แก่ ขับร้องดีเด่น จะเข้ดีเด่น ซอด้วงดีเด่น ซออู้ดีเด่น โทน-รำมะนาดีเด่น โหม่งดีเด่น และกรับดีเด่น ส่วนในประเภทอังกะลุง ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 จากในครั้งนี้ครูบรรพต มิได้มองแต่รางวัลเพียงอย่างเดียวแต่ท่านยังได้มองถึงโอกาสของนักเรียนในด้านการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ กับนักเรียนที่พึ่งอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เห็นได้จากวงอังกะลุงในครั้งนี้เป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเกือบทั้งหมด สิ่งนี้จึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลถึงกำลังใจของนักเรียนในการประกวดครั้งต่อ ๆ ไป

กิจกรรมมหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 2.13 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงฉายพระรูปกับคณะครูและนักเรียนผู้เข้ารับรางวัลพระราชทานประเภทต่าง ๆ

ภาพที่ 2.14 ครูบรรพต แจ้จรัสเข้ารับพระราชทานถ้วยรางวัลชนะเลิศจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ครูบรรพต แจ้จรัสมีความมุ่งมั่นในด้านการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและเสียสละเวลา ส่วนตนทุ่มเทกับงานโดยเฉพาะทางด้านดนตรีไทย รางวัลและความสำเร็จเป็นตัวบ่งบอกได้ว่า ครูบรรพต เป็นผู้มีความสามารถในการควบคุมและฝึกสอนให้นักเรียนของตนประสบความสำเร็จอย่างที่ตนเองเคยพบมา

ชีวิตครอบครัว

ครูบรรพต ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยรองผู้อำนวยการ กลุ่มบริหารทั่วไป สมรสกับนาง ปัทมา แจ้จรัส หรือเรียกกันอีกชื่อว่า “ครูแอ้ว” เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ.2533 ปัจจุบันครูแอ้ว ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการศุนย์เยาวชน ชำนาญการ(หัวหน้าศุนย์เยาวชนจตุจักร) กองนันทนาการ สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร มีบุตรชายด้วยกัน 2 คน คนที่ 1 ชื่อ นาย วันฉัตร แจ้จรัส ชื่อเล่น เปรี๊ยว อายุ 24 ปี ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 เอกซ์บร็องสากล สาขาวิชา ดนตรีสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และนายปัทพงศ์ แจ้จรัส ชื่อเล่น เปรม อายุ 21 ปี ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 สาขาวิทยุโทรทัศน์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเนชั่น

ภาพที่ 2.15 ภาพถ่ายรวมครอบครัวพรพต แจ็งจรัสกับภรรยาและบุตรชายทั้งสองคน

ครอบครัวพรพต แจ็งจรัสเป็นหัวหน้าครอบครัวที่สามารถแบ่งเวลาให้กับทั้งงานของตนเองและรักษาความอบอุ่นทางด้านครอบครัวโดยมีกิจกรรมร่วมกันอยู่ตลอดเวลาเมื่อมีเวลาว่างจากงานของตนเอง

2.2 ประวัติและพัฒนาการของวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว เริ่มเปิดสอนดนตรีไทยมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 โดยผู้อำนวยการบุษยา สาครวาสี ได้จัดการเรียนการสอนโดยยึดโครงสร้างหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของกระทรวงศึกษาธิการ โดยที่ครูกาญจนา สุภารีเป็นผู้มีบทบาทสำคัญกับวงดนตรีโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ตั้งแต่เริ่มต้น เมื่อครูกาญจนา ได้เข้ามาบรรจุในตำแหน่งครูสอนวิชา ดนตรีไทย ครูจึงตั้งวงดนตรีไทยขึ้นโดยนำนักเรียนมาหัด เพื่อเอาไว้บรรเลงในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน วงแรกที่ได้บรรเลงในงานกิจการของโรงเรียนคือ วงอังกะลุง โดยบรรเลงในงานรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีเปิดอาคารเรียน มีนักเรียนในวงดนตรีทั้งหมด 7 คน หลังจากนั้นวงดนตรีไทยก็ได้มีโอกาสบรรเลงต่อหน้าพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ที่เสด็จมาที่โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ต่อมาครูกาญจนา สุภารี ก็ได้ริเริ่มทำวงเครื่องสายขึ้นโดยที่ครูกาญจนาได้นำนักเรียนมาหัดเล่นตั้งแต่เริ่มต้น

เทคนิคที่ครูกาญจนาทำให้มีนักเรียนสนใจในวงดนตรีไทยคือ การเล่นเพลงง่าย ๆ ที่คุ้นหู และเล่นเพลงที่นักเรียนอยากฟังให้ดู ครูได้เห็นเหตุผลว่า

ที่ทำแบบนี้ก็เพื่อให้นักเรียนสนใจ และชอบในดนตรีไทยก่อนแล้วเราค่อยใส่ ความรู้ให้เค้าไป แม้ว่าการทำแบบนี้จะไม่ถูกตามแบบแผนของโบราณแต่ด้วยความที่ครูก็ได้รับความปลูกฝังการสอนมาแบบนี้มาตั้งแต่เด็ก ๆ ทำให้ครูชอบวิธีการสอนแบบนี้ ทำให้ครูคิดว่าการที่จะสอนอะไรใครเราต้องให้เค้ามีความสนใจหรือชอบในสิ่งนั้นซะก่อน ที่นี้พอเด็กชอบเราให้อะไรไปเด็กก็รับ (กาญจนา สุภารี. สัมภาษณ์, 16 มีนาคม 2558)

ภาพที่ 2.16 ภาพนักเรียนดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว กับครูกาญจนา สุภารี ในครั้งเมื่อเข้าร่วมการประกวดดนตรีไทยของมหาวิทยาลัยบูรพา ครั้งที่ 14

ต่อมาเมื่อมีวงเครื่องสายแล้ว ครูกาญจนาได้นำนักเรียนออกงานต่าง ๆ และภายในและภายนอกโรงเรียน อาทิเช่น งานประกวดดนตรีไทยระดับจังหวัด งานบรรเลงรับแขกที่มาเยี่ยมชมโรงเรียน โดยการนำนักเรียนแสดงนี้เพื่อเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์กับนักเรียน

ปัจจัยที่ 1 ที่ส่งผลกับวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้วในปีการศึกษา 2529 สมัยผู้อำนวยการสุวรรณา เอมประดิษฐ์ ท่านได้เล็งเห็นความสำคัญของดนตรีไทย อาจารย์กาญจนาจึงได้เขียนโครงการส่งเสริมความสามารถพิเศษด้านดนตรีไทย โดยเปิดรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านดนตรีไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่ พ.ศ. 2529 เป็นต้นมา

ภาพที่ 2.17 บรรยากาศการสอบคัดเลือกความสามารถพิเศษด้านดนตรีไทย
เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

เมื่อทางโรงเรียนได้มีนโยบายส่งเสริมนักเรียนผู้มีความสามารถด้านดนตรีไทยประกอบกับ ครูกาญจนา สุภาวี ได้มีแนวคิดจะเปิดโอกาสให้นักเรียนในระดับประถมศึกษาที่มีความสามารถด้าน ดนตรีไทย ได้เข้ามาศึกษาที่โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จึงเปิดโครงการส่งเสริมความสามารถพิเศษ ดนตรี – กีฬา ครูกาญจนา สุภาวี ได้เล่าบรรยากาศถึงสมัยครั้งที่เริ่มมีโครงการนี้ขึ้นมาว่า

ตอนนั้นมีเด็กมาสมัครอยู่แค่ 5 คนเอง เปิดรับสมัคร 13 คน ในแต่ละคนเล่น เครื่องสายแบบงู ๆ ปลา ๆ แต่ตอนนั้นรับเพราะต้องการที่จะหาเด็กที่มีความ สนใจมา พอรับมาแล้วเราก็ฝึกให้เล่นเครื่องดนตรีเป็นวนใครสนใจเครื่องดนตรี ขึ้นไหนก็หัดเครื่องนั้น เครื่องดนตรีที่นักเรียนให้ความสนใจน้อยสุดในขณะนั้น คือ “จะเข้” ครูจึงให้เด็กมาหัดจะเข้เยอะ ๆ เรียกว่าบังคับมาเลย ครูได้ทำเรื่อง ขอเบิกบซื้อเครื่องดนตรี ประเภทเครื่องสาย จำพวก ซออู้ ซอด้วง จะเข้ ซลู่ย เพิ่มมากขึ้นจากเดิมประมาณสิบเท่า คือแต่เดิมมีจะเข้ 1 ตัวก็เพิ่มมา เป็น 10 ตัว” (บรรพต แจ่มจรัส, สัมภาษณ์, 16 มีนาคม 2558)

เมื่อมีการรับนักเรียนจากโครงการส่งเสริมความสามารถพิเศษนี้ ทางโรงเรียนก็ได้จัดห้องให้ พิเศษ โดยได้รวมนักเรียนในโครงการ ดนตรี – กีฬา ไว้ในห้อง 14 เพื่อว่าเวลาฝึกงานจะได้มีความพร้อม เปรียงกันและเป็นเพื่อให้อาจารย์ที่สอนวิชาต่าง ๆ ได้มีวิธีการสอนที่ถูกต้อง เพราะนักเรียนโครงการนี้ ต้องทำกิจกรรมดังนั้นการเรียนการสอนจึงต้องแตกต่างจากนักเรียนอื่น ๆ

แต่ปัจจุบันหลังจากที่มีนักเรียนและสถานศึกษารู้จักมากขึ้น จึงทำให้สถานศึกษาที่อยู่ในแถบใกล้เคียงและในแถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสนใจมากขึ้น ทำให้มีจำนวนผู้สมัครเข้าสอบโครงการส่งเสริมความสามารถพิเศษทางด้านดนตรีไทยต่อปีการศึกษาถึง 30 คน จำนวนที่รับเข้าศึกษาในปัจจุบัน ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 คนและผู้สนใจเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาที่ 4 จำนวน 2 คน จึงเป็นผลถึงการต่อยอดให้กับนักเรียนที่มีความสนใจในด้านนี้ต่อไป

ภาพที่ 2.18 ครูบรรพต แจ่มจรัส อธิบายขั้นตอนในการเข้าสอบให้กับนักเรียน ได้ทำความเข้าใจก่อนเริ่มการสอบทักษะทางด้านดนตรีไทย ปีการศึกษา 2558

เมื่อในปี พ.ศ.2525 ครูกาญจนา สุภารี ได้นำนักเรียนในวงดนตรีไทยไปเข้าร่วมงานมหาดุริยางค์กรมสามัญศึกษา ซึ่งงานมหาดุริยางค์นี้เป็นการบรรเลงดนตรีร่วมกันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยมีสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จมาเป็นองค์ประธาน ครูกาญจนา สุภารี ยังได้รับหน้าที่เป็นผู้อำนวยการเพลงมหาดุริยางค์ ครั้งที่ 17 อีกด้วย

ภาพที่ 2.19 ภาพนักเรียนโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว เข้าร่วมการบรรเลงวงมหาดุริยางค์ ในงานดนตรีไทยมัธยมศึกษา

ปัจจัยที่ 2 ที่ส่งผลนั้นคือในสมัยที่ครูเศรษฐพงศ์ จุฑารัตน์ หรือที่นักเรียนเรียกกันว่าครูเอ๋ได้เข้ามาเป็นครูพิเศษและอีกหลายๆท่านอาทิเช่น ครูประสาร วงศ์วิโรจน์รักษ์ ครูเอกสิทธิ์ การคุณิ เป็นต้น ครูที่มาสอนนี้คือบรรดาเพื่อนของครูเอ๋ จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ครูเอ๋กำลังศึกษาอยู่ ทำให้วงดนตรีราชวินิตบางแก้ว ได้รับความรู้และการฝึกฝนจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่งผลให้วงดนตรีราชวินิตบางแก้วได้รับรางวัลมากมาย จากงานประกวดต่าง ๆ มากมาย จนเมื่อ พ.ศ. 2539 ครูเอ๋ได้ไปเป็นครูดนตรีไทยที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ครูเอ๋จึงไม่ได้มาปรับวงให้กับโรงเรียนราชวินิตบางแก้วดั้งเดิม แต่ครูเอ๋ก็ยังมาเยี่ยมและมาให้คำแนะนำกับเด็กนักเรียนบ้างตามแต่โอกาสจะเอื้ออำนวย

ในช่วงปี พ.ศ. 2531 โรงเรียนได้เข้าร่วมการประกวดดนตรีไทยในเวทีต่าง ๆ เช่น การประลองเพลง ประเลงมโหรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยบูรพา งานจังหวัดสมุทรปราการ รวมถึงงานเทศกาลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม ซึ่งการประกวดต่าง ๆ นี้เป็นแรงจูงใจในการฝึกซ้อมดนตรีมากยิ่งขึ้น

อาจารย์วิภาส เลิศนราวาทิต ได้กล่าวถึงประสบการณ์ขณะกำลังศึกษาที่โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ว่า

มีอยู่ครั้งหนึ่งที่ได้มีการฝึกซ้อม เข้าค่ายกันอยู่ที่โรงเรียนเพื่อเตรียมการประกวดก็ได้มีชาวบ้านที่พักอยู่ชอยข้างโรงเรียนไปแจ้งความว่าได้รับความเดือดร้อนมากเพราะเสียงดนตรีดังทั้งวันทั้งคืน เพราะว่ามันดนตรีจะนอนประมาณ 01.00 น. (วิภาส เลิศนราวาทิต. สัมภาษณ์, 16 มีนาคม 2558)

ปัจจัยที่ 3 ที่ส่งผลนั้นคือ ในการประกวดแต่ละครั้งวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จะมีการเข้าค่ายฝึกซ้อมกันเพื่อทบทวนบทเพลงความแม่นยำ และเป็นการปรับให้วงมีความกลมกลืนมากขึ้น ในแต่ละครั้งครูกาญจนาจะเชิญวิทยากรหลายท่านมาให้ความรู้กับนักเรียนดนตรีไทย เช่น ครูเศรษฐพงศ์ จุฑารัตน์(ถึงแก่กรรมแล้ว) ครูเอกสิทธิ์ การคุณี ครูประสาร วงศ์วิโรจน์รักษ์ ครูดุขมิ สว่างวิบูลย์พงศ์ ครูเลอเกียรติ มหาวิทยาลัยมนตรีและครูจกมล พงษ์พรหม จะเห็นได้ว่าทั้ง ความพร้อมทางด้านนักเรียนและด้านวิทยากรพิเศษ จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว แข็งแกร่งมาจนถึงทุกวันนี้

พ.ศ.2538 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ได้ครูที่ย้ายมาใหม่อีกท่านหนึ่ง คือ ครูบรรพต แจ่มจรัส ครูสอนดนตรีไทย ส่งผลให้เพิ่มศักยภาพของวงดนตรีไทยมากขึ้น วงดนตรีไทยของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ได้สร้างชื่อเสียงให้แก่นักเรียนและโรงเรียนมากมายซึ่งมาจากความพร้อมของบุคลากรนักเรียนและผู้บริหารสถานศึกษา

ปัจจัยที่ 4 ที่ส่งผลนั้นในช่วงปี 2540 ผู้อำนวยการเชิดชัย พลาณวัฒน์ ได้มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ท่านได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมดนตรีไทยเป็นอย่างยิ่ง ด้วยความสามารถและวิสัยทัศน์กว้างไกลของท่าน ทำให้วงดนตรีไทยของโรงเรียนได้เป็นตัวแทนของกรมสามัญศึกษาไปเผยแพร่ชื่อเสียงให้ชาวต่างประเทศ เป็นที่รู้จักในประเทศมาเลเซีย และสิงคโปร์ และในอนาคตอาจจะได้ไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในประเทศต่างๆให้กว้างขวางออกไปเรื่อยๆ

วงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จึงมีการพัฒนาต่อมาเรื่อย ๆ ทั้งทางด้านการเผยแพร่ วัฒนธรรมในต่างแดน และในด้านฝีมือของนักเรียน โดยที่ครูบรรพต แจ่มจรัส ได้พานักเรียนไปเรียนรู้กับวิทยากรใหม่จากครูผู้ทรงคุณวุฒิ เช่น ครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (คีตศิลป์) พ.ศ. 2536 เห็นได้ว่าครูบรรพต แจ่มจรัส ยังคงดำเนินการจากความตั้งใจตนเองและจากครูกาญจนา สุภารี อยู่ต่อเนื่องด้วยเหตุนี้เองทั้งระบบและแบบแผนการดำเนินงานต่างๆทั้งในโรงเรียนและวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว มีความแข็งแกร่งและมีประสิทธิภาพมาจนถึงทุกวันนี้

ภาพที่ 2.20 ภาพรวมนักเรียนและครูดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ประจำปี 2558

2.3 ประวัติการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ที่เป็นผู้ริเริ่มและเป็นบุคคลสำคัญท่านหนึ่งในการจัดการประกวดดนตรีไทย ระดับนักเรียนภาคตะวันออก ซึ่งด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนฯ สยามบรมราชกุมารี มหาวิทยาลัยบูรพานั้น ก็คือผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพพรรณ อินทนิล ท่านได้กล่าวไว้ในหนังสือสูจิบัตรการประกวดดนตรีไทย ระดับภาคตะวันออก ครั้งที่ 30 ไว้ว่า

ผู้ที่ได้มีโอกาสศึกษาเรียนรู้ดนตรีไทยจนเข้าใจจะเกิดความรัก ความซาบซึ้ง ถึงความไพเราะของดนตรีไทยยิ่งถ้าได้ฝึกฝึกหัดก็จะยิ่งเห็นความล้ำลึก ความมหัศจรรย์ ความเป็นอัจฉริยะของท่านครูดนตรีไทยที่คิดประดิษฐ์เพลง ทางเพลง จนราวประหนึ่งเป็นทางเทวดาสรรค์สร้าง เพราะแต่ละเพลงมีลักษณะเฉพาะตัว มีเหลี่ยม มีเอื้อน มีสะบัด มีขัด เกิดเสน่ห์จนทำให้คนที่เล่นดนตรีไทยเกิดอาการ ยิ่งเล่นยิ่งติดใจหลงใหล ทั้งๆ ที่เล่นไปๆ ก็เจอลูกยากที่ยังเล่นไม่ได้สักที บางที่ยิ่งเล่นยิ่งยากแต่อยากทำได้ อยากเอาชนะตัวเอง และเกิดความรู้สึกอัจฉริยะใจว่า โบราณจารย์ทางดนตรีไทยท่านคิดอย่างไร” สติปัญญาท่านช่างล้ำเลิศเกินมนุษย์ มนาคันรุ่นเราแค่จดจำ รักษา และสืบทอด ก็ยังไม่สามารถทำได้ครบถ้วน เพลงไทยจึงค่อยๆ เลือนหายไป (สูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับภาคตะวันออก ครั้งที่ 30, 2553: 39)

ภาพที่ 2.21 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพพรรณ อินทนิล (แถวยืน นับจากด้านซ้ายคนที่ 3) ถ่ายรูปพร้อมกับคณะกรรมการการประกวด ครั้งที่ 14

การจัดโครงการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงใต้เป็นครั้งแรก เริ่มตั้งแต่วันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2522 นับมาถึงการจัดการประกวดในครั้งปัจจุบัน ครั้งที่ 35 ประจำปี 2557 ที่เพิ่งจัดประกวดรอบชิงชนะเลิศไปเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2558 นี้ก็เป็นเวลากว่า 36 ปีแล้ว

ด้วยพระราชทานเกิดขึ้นจากพระมหากรุณาธิคุณในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชทานถ้วยรางวัลการประกวดเป็นครั้งแรก ในการจัดการประกวดดนตรีไทยระดับภาคตะวันออกเฉียงใต้ ในครั้งที่ 3 จนมาถึงปัจจุบัน ด้วยพระมหากรุณาธิคุณนี้เองที่ทรงมีพระเมตตาทำให้วงดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงใต้พัฒนาขึ้นทั้งเรื่องมาตรฐานการบรรเลง ทางเพลง หรือเครื่องดนตรีไทยก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าด้วยสิ่งนี้เอง จึงเป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้กับคณะกรรมการจัดการประกวดทุกคน คณะกรรมการตัดสิน ครูอาจารย์ทุกท่าน ผู้ฝึกซ้อม และนักเรียนที่เข้าประกวดเกิดความปิติทำให้การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงใต้จนมาถึงปัจจุบันนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพพรรณ อินทนิลยังได้เล่าบรรยากาศสมัยนั้นถึงการประกวดผ่านสูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 30 ไว้ว่า

มิตรภาพอันยั่งยืนและงอกงาม การประกวดดนตรีไทยเป็นงานที่ต้องการความเสียสละความร่วมมือร่วมใจ และความพากเพียรต่อเนื่อง จึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อวงการดนตรีไทย การดำเนินงานกันมายาวนานจึงก่อให้เกิดมิตรภาพ ความรู้สึกความเข้าใจอันดีต่อกัน เริ่มตั้งแต่

คณะกรรมการที่ริเริ่มจัดการประกวดกันมาตั้งแต่ครั้งที่ 1 ก็ยังคงช่วยกันจัดดำเนินงานมาจนถึงครั้งที่ 31 ได้แก่ รศ.ดร.อำพล ธรรมเจริญ, อ.ประดิษฐ์ อินทนิลและอ.ไพพรรณ อินทนิลนอกจากนี้ คณะกรรมการดำเนินงานฝ่ายต่างๆ ที่ช่วยกัน มาตั้งแต่เริ่มต้นและยังช่วยมาจนบัดนี้ ได้แก่ ดร.รวิวรรณ เผ่ากัณหา อดีตคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ อ.กอบลาภ ต้นสกุลและ อ.พนิดา สงวนบุญ อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก รศ.สุกัญญา บุรณเดชาชัย, อ.ชิตาภา สุขพลำ ผศ.ดร.ชญชิตาคุชฎี ทลุดิรี, อ.วรรณรัตน์ ลาวังคณะพยาบาลศาสตร์ ดร.สุทธาภา โชติประดิษฐ์ คณะศึกษาศาสตร์ (สูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 30, 2553: 39)

สำหรับคณะกรรมการที่เข้ามามีส่วนในการจัดประกวดครั้งแรกๆ นั้นผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพพรรณ อินทนิลยังได้อธิบายถึงคณะกรรมการจัดการประกวดดนตรีไทยในช่วงแรกๆ ได้ว่า

ที่ช่วยกันมาตั้งแต่แรกๆ แต่ท่านไปเติบโตในหน้าที่การงานบ้างไปศึกษาต่อบ้างไปทำผลงานวิชาการและบางท่านก็เกษียณอายุราชการไปแล้ว เช่น รศ.วาณี ฐาปนวงศ์คานติ ปัจจุบันตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ชลบุรี (สูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 30, 2553: 40)

รายชื่อคณะผู้จัดการประกวดในช่วงดังกล่าว ได้แก่

- รศ.ดร.กุหลาบ รัตนสังธรรม อดีตคณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- ดร.กนกนุช ชื่นเลิศสกุล อาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์
- รศ.บุญเต็ม พันรอบ เกษียณอายุราชการแล้ว
- รศ.ปราณี เชียงทอง เกษียณอายุราชการแล้ว

ทุกๆ ท่านที่ได้กล่าวชื่อมาข้างต้นนั้นล้วนเป็นบุคลากรที่มีส่วนสำคัญในการจัดการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตั้งแต่ครั้งที่ 1 จนมาถึงครั้งที่ 31

ประธานในพิธี เปิดงานการจัดการประกวดในครั้งแรกได้รับเกียรติจาก ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร อดีตรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน ปัจจุบันท่านเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีปทุม ชลบุรี ต่อมาท่านรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยอีก 2 ท่าน ท่านแรก ดร.เกษม สุวรรณกุล (ครั้งที่ 2) และ นาวาโทเดชา สุขารมณ (ครั้งที่ 18) นอกจากนี้มีท่านปลัดทบวงมหาวิทยาลัยอีก 2 ท่าน ได้แก่ ดร.พจน์ สะเพียรชัย (ครั้งที่ 13) และศาสตรจารย์แพทย์เกษม วัฒนชัย (ครั้งที่ 16) สำหรับท่าน ดร.พจน์ สะเพียรชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพพรรณ

อินทนิลได้กล่าวความประทับใจบันทึกลงในสูจิบัตรการจัดการประกวดครั้งที่ 31 ไว้อย่างประทับใจว่า “ท่านดร.พจน์ สะเพียรชัย ประสบปัญหาหารถเสียที่ศรีราชา ท่านจึงแก้ปัญหาด้วยการนั่งรถสามล้อเครื่องมา และท่านก็มาทันเวลาโดยไม่โทรศัพท์มาให้คณะกรรมการจัดงานไปรับเลย” (สูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับภาค ตะวันออก ครั้งที่ 30, 2553: 35) ต่อมา ท่านวุฒิสมาชิก 1 ท่านคือ ดร.วีระ ปิตรชาติ(ครั้งที่ 15) ท่านปลัดกระทรวงมหาดไทย 1 ท่านคือ ท่านอนันต์ อนันตกุล(ครั้งที่ 12 และครั้งที่ 28) ปัจจุบันท่านเป็นกรรมการสถานมหาวิทยาลัย บรุษพา นอกจากนี้มีผู้บริหารในมหาวิทยาลัยได้แก่ท่านรองอธิการบดี ดร.บุญเอิญ มลิณฑสุต(ครั้งที่ 5) อธิการบดีเชาวน์ มณีวงษ์ (ครั้งที่ 22) ท่านรองอธิการบดีฝ่ายการบริหาร รศ.ชารี มณีศรี(ครั้งที่ 27 และครั้งที่ 29) ท่านองคมนตรีมี 2 ท่านได้แก่ ฯพณฯ ธาณินทร์ กรัยวิเชียร (ครั้งที่ 14) และ ฯพณฯ พลอากาศเอกกำธน สินธวานนท์ องคมนตรี ท่านเริ่มมาเป็นประธานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 (ครั้งที่ 19) พ.ศ. 2543 (ครั้งที่ 20) พ.ศ. 2545 – 2546 (ครั้งที่ 22 –26) และครั้งที่ 30 (พ.ศ.2553)

ทุกท่านล้วนเป็นส่วนสำคัญที่ท่านได้ให้การเสียสละเวลา มาช่วยสนับสนุนต่าง ๆ งานสำเร็จ ลุล่วงในที่สุดทุกงานไป คณะกรรมการตัดสิน เป็นความประทับใจที่สุดที่ท่านคณะกรรมการซึ่งล้วนแต่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางคุณวุฒิทางด้านดนตรีไทย และส่วนใหญ่เป็นผู้สูงวัย แต่ท่านไม่ย่อท้ออุทิศตนให้ดนตรีไทย คณะกรรมการการตัดสินครั้งแรกมี 6 ท่าน ได้แก่ คุณหญิงชื่น ศิลปบรรเลง, อ.ศิริ นักดนตรี, อ.ชฎิล นักดนตรี, อ.ประเวศ กุมุท, อ.จิรพล เพชรสม ครั้งที่ 2 มี 8 ท่าน ได้แก่ อ.ศิริ นักดนตรี, อ.จิรพล เพชรสม, อ.สุรินทร์ อุดมสวัสดิ์, อ.ชฎิล นักดนตรี, รท.เสนาะ หลวงสุนทร, จ.ส.อ. สมชาย ดุริยประณีต, อ.อุทัย แก้วละเอียด สำหรับกรรมการตัดสินที่คงอยู่ ยาวนาน ได้แก่ อ.สุดจิตต์ ดุริยประณีต, ดร.โกวิทชัย ชันธศิริ ตัดสินตั้งแต่ครั้งที่ 3 แต่ท่านอาจารย์ ดร.โกวิทชัย ชันธศิริ มีติดราชการภารกิจอื่นบ้าง ท่านอาจารย์สุดจิตต์ ดุริยประณีต ท่านประธาน คณะกรรมการการตัดสิน และไม่เคยขาด ไม่เคยป่วย แข็งแรงเป็นเสาหลักให้กับการประกวดดนตรี ไทยมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2523-2551ท่านเป็นกรรมการตัดสินดนตรีที่ยาวนาน นอกจากทั้ง 2 ท่านแล้ว กรรมการท่านอื่นๆ ก็เป็นคณะกรรมการตัดสินการประกวดกันมายาวนานนับสิบปีเช่นกัน ได้แก่ อ.เฉลิม ม่วงแพศรี, อ.สีบศักดิ์ ดุริยประณีต, อ.นิกร จันทสร, อ.สุรางค์ ดุริยพันธุ์ อ.สงบศึก ธรรมวิหาร, ดร.สุรพล จันทราปัติย์, อ.ลำยอง โสวัตร, อ.นิธิ ศรีสว่าง, รศ.อรรวรรณ บรรจงศิลป์, รศ.กาญจนา อินทรสุนานนท์, อ.ชัยภาค ภัทรจินดา, อ.อาพันธ์ นาคคง, อ.อาทร ธนวัฒน์, อ.เลอ เกียรติ มหาวิจิตรมนตรี, อ.อัษฎาวุธ สาคริก อ.พัฒน์ พร้อมสมบัติ, รศ.วิเชียร อ่อนละมุล, ผศ. ประทีป เล้ารัตนอารีย์, อ.สวิต ทับทิมศรีม, รศ.ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์ และดร.ยุทธนา ฉัพพรรณรัตน์

อาจารย์สุรางค์ ดุริยพันธุ์ ได้หาเทพเพลงที่ใช้ในการเข้าประกวดส่งมาให้สถาบันฯ เรื่อย ๆ เพื่อให้โรงเรียนที่ไม่รู้จักเพลงได้นำไปเป็นต้นแบบฝึกหัดเตรียมประกวดต่อไป

อาจารย์สวิต ทับทิมศรี ท่านได้ช่วยเรื่องโน้ตเพลง และยังช่วยหางบประมาณมาสนับสนุนการจัดการประกวดอังกะลุงในปีแรกที่เริ่มต้นการประกวดประเภทนี้

ส่วนในด้านผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ผู้ฝึกซ้อมและนักเรียนผู้เข้าประกวด การประกวดปีแรกๆ มีการประกวดเพียง 2 ประเภท ได้แก่ วงเครื่องสายผสม และวงอังกะลุง การประกวดไม่แบ่งระดับประถมศึกษาและมัธยม ใช้วิธีการประกวดคละกัน วงเครื่องสายผสมมีทั้งหมด 8 วง แต่ถ้าแบ่งเป็นระดับประถมศึกษาและมีเพียง 3 วง วงมัธยมศึกษามี 5 วง สำหรับวงอังกะลุง มีผู้เข้าประกวด 7 วงแต่ไม่ใช่ 7 โรงเรียน โรงเรียนที่มีความพร้อมมีนักอังกะลุงมากก็ขอแยกส่งถึง 3 วง เช่น โรงเรียนวัดใหม่เนินพยอม จนกระทั่งกติกาเปลี่ยนไป ประเภทหนึ่งส่งได้โรงเรียนละ 1 วง และนักดนตรีแต่ละประเภทไม่ซ้ำกันผู้บริหารโรงเรียนที่ให้การสนับสนุนเต็มที่ เป็นผู้มีวิสัยทัศน์สร้างนักดนตรีให้ชาติ และสร้างอนาคตให้นักเรียนดังปรากฏว่านักเรียนนักดนตรีไทยที่เริ่มจากเวทีนี้ได้เติบโตมาเป็นอาจารย์สอนดนตรีไทยและศิลป์มีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ

ตัวอย่างของผู้บริหารที่ส่งเสริมดนตรีไทยอย่างจริงจังและประสบความสำเร็จในการประกวดแทบทุกครั้ง เช่น โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว โรงเรียนได้จัดให้นักดนตรีเข้าค่ายฝึกซ้อม กินนอนอยู่ที่โรงเรียนและให้อาจารย์วิชาต่างๆ มาติวให้นักเรียนเหล่านี้โดยถือเป็นหน้าที่ที่อาจารย์ทุกวิชาต้องให้ความร่วมมือเพราะนักเรียนไม่สามารถไปเรียนในห้องเรียนพร้อมเพื่อนได้ งบประมาณจัดให้มาสนับสนุนเต็มที่ เมื่อแข่งเสร็จ ยังจัดให้นักเรียนได้ไปเผยแพร่และท่องเที่ยวประเทศในแถบเอเชียเป็นรางวัลความสำเร็จ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพพรรณ อินทนิลยังได้เล่าบรรยากาศสมัยนั้นถึงการประกวดผ่านสูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 30 ไว้ว่า

แต่ก็มีบางโรงเรียนที่ผู้บริหารไม่สนับสนุนอะไรเลยแม้แต่รถที่มาจากแข่งขันก็ต้องหาเอง เสียค่าใช้จ่ายเองแต่ก็สามารถชนะเลิศการประกวดได้ ทั้งนี้ก็เป็นเพราะครูผู้สอนและผู้ปกครอง ตลอดจนนักเรียนที่ได้เสียสละทุ่มเททั้งใจกาย และทุนทรัพย์อย่างมุ่งมั่น (สูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 30, 2553: 41)

อย่างไรก็ตามความสำเร็จในการจัดประกวดดนตรีไทยจนมาถึงครั้งที่ 31 ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าเป็นเพราะผู้บริหารครูอาจารย์ผู้สอนดนตรีไทยและนักเรียนที่เข้ามาประกวดทีในแต่ละครั้งมีจำนวนเพิ่มขึ้น ล้วนเป็นส่วนสำคัญที่ให้การสนับสนุนให้กิจกรรมนี้ดำรงอยู่ได้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพพรรณ อินทนิลยังยังได้อธิบายถึงผู้ให้ความสนับสนุนด้านงบประมาณการจัดประกวดปีแรกๆ เป็นการลงขันกันในกลุ่มอาจารย์ทั้ง 4 คน และขอรับการสนับสนุนในห้องถิ่น จากร้านค้าบ้าง คนรู้จักบางท่านก็ช่วยมา 50 บาท ธนาคารบางแห่งช่วย 100 บาท ต่อจากนั้นจึงเริ่มขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชนรายใหญ่ เช่นมูลนิธิธนาคารกรุงเทพ ซึ่งได้รับ

ความช่วยเหลือมาอีก 2-3 ปีแต่มาเกิดปัญหาบางประการกับมหาวิทยาลัย ความช่วยเหลือก็หมดไป จึงมาติดต่อธนาคารไทยพาณิชย์ได้รับความช่วยเหลือเป็นเวลา 2-3 ปีเช่นกัน และก็เกิดปัญหาเชิงนโยบายอีก ธนาคารเปลี่ยนไปช่วยโรงพยาบาลแทนต่อมาจึงขอรับการสนับสนุนจากบริษัทในเครือสหพัฒน์ที่ศรีราชา

ต่อมาคุณบุญยสิทธิ์ โชควัฒนา ได้ให้ความเมตตาสนับสนุน โดยเป็นเจ้าของภาพร่วมในงานบริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) ซึ่งเริ่มตั้งแต่การประกวดครั้งที่ 13 จนถึงครั้งนี้ ครั้งที่ 30 (พ.ศ. 2536 – 2553) ปัจจุบันคุณบุญเกียรติ โชควัฒนา เป็นผู้บริหาร ท่านยังคงให้ความสนับสนุนการประกวดดนตรีไทยเช่นกัน นอกจากจะช่วยเหลือเป็นเงินแล้วยังให้ขนมบ้าง ของเล่นบ้างกับโรงเรียนและนักเรียนที่เข้าประกวดนอกจากนี้ยังมีของที่ระลึกให้กับประธานในพิธีเปิดงานและคณะกรรมการตัดสินการประกวดทุกท่าน ที่สำคัญอีกประการหนึ่งบริษัทยังรับเป็นผู้ออกแบบปกหนังสือที่ระลึกให้สวยงามแทบทุกครั้งที่มีการประกวด ขอขอบพระคุณและขอให้กิจการของบริษัทเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นตลอดไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพพรรณ อินทนิลยังได้เล่าถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาเกี่ยวกับการประกวดลงในสูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ซึ่งถวายพระราชทาน ในครั้งที่ 30 ไว้ว่า “ปิยมิตร บุคคลสำคัญอีกท่านหนึ่งคือคุณชลธิชา โยตระกูล แอนเตอร์สแนส ท่านมีความรักความปรารถนาดีต่อเยาวชนดนตรีไทยอย่างจริงใจ ท่านเป็นสะพานเชื่อมให้คุณบุญยสิทธิ์และบริษัทเข้าใจและยินดีช่วยสนับสนุนท่านยังเป็นเรี่ยวแรงสำคัญในการประชาสัมพันธ์กับสื่อมวลชน ทั้งก่อนและหลังการจัดประกวด เวลาที่จะมีการประกวดท่านจะมาก่อนวันงาน มาช่วยจัดการด้านสถานที่ ช่วยต้อนรับคณะกรรมการตัดสินการประกวดมาดูความเรียบร้อยด้านต่างๆ ท่านเป็นผู้ที่ให้กำลังใจคนทำงานที่ดีมาก พูดเพราะเป็นที่ชื่นใจของทุกคนที่ได้รู้จักท่านบัดนี้ท่านไปพำนักอยู่ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกากับครอบครัวซึ่งเป็นครอบครัวที่น่ารักมาก ยังไม่กลับมาประเทศไทยพวกเราซาบซึ้งและคิดถึงคุณชลธิชาอยู่เสมอ” (สูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับภาคตะวันออก ครั้งที่ 30, 2553: 35)

จึงกล่าวได้ว่าในปีแรกๆ ของการจัดประกวดนั้นจะค่อนข้างลำบาก เพราะเงินทุนที่ใช้ประกวดจะต้องช่วยกันจัดหา มาทั้งจากการจัดการแสดง การขอรับบริจาคจากภาคเอกชน และในปีที่ 2 ก็ร่วมกันออกเงินในสมัยนั้นเงินพันมีค่ามากจะเทียบเท่าเงินหมื่นในปัจจุบัน การขอรับบริจาคได้จำนวนไม่มากพอ เมื่ออาจารย์กลุ่มนี้ได้เงินพิเศษจากการเป็นที่ปรึกษาชมรม 5,000 บาท จึงได้นำมาสมทบจัดการประกวด ผู้บริจาคก็คือ คณะผู้ริเริ่มการจัดประกวดดนตรีไทย ซึ่งมี รศ.ดร.อำพล ธรรมเจริญ อาจารย์ฉัฐมา อาจารย์รัฐ, อาจารย์ประดิษฐ์ - อาจารย์ไพพรรณ อินทนิล สมทบอีก 1,000 บาท รวมเป็นเงิน 6,000 บาท

ต่อมาด้วยสิ่งนี้ของดนตรีไทย ทำให้มีผู้เห็นคุณค่าของการจัดประกวดดนตรีไทยให้กับเยาวชน ผู้สนับสนุนรายใหญ่ๆ ที่ได้ช่วยเหลือได้แก่ มูลนิธิธนาคารกรุงเทพ จำกัด เป็นเจ้าของภาพร่วมในการ

ประกวดครั้งที่ 3-5 รวมเป็นเงิน 86,000 บาท ธนาคารไทยพาณิชย์พาณิชย์ได้เป็นเจ้าภาพร่วม ครั้งที่ 12-14 ครั้งละ 50,000 บาท รวมเป็นเงิน 150,000 บาท คุณบุญสิทธิ์ โชควัฒนา ในนามบริษัท อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลคอสเมติก จำกัด (มหาชน) เจ้าภาพครั้งที่ 13 และจะให้การสนับสนุนการจัดประกวดอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ครั้งที่ 34 (พ.ศ. 2557) นอกจากนี้ยังมีทบวงมหาวิทยาลัย ให้ให้การสนับสนุนการประกวดครั้งที่ 11 เป็นเงิน 15,000 บาท ครั้งที่ 15 และครั้งที่ 16 ครั้งละ 131,000 บาท รวมเป็นเงิน 262,000 บาท สำหรับมหาวิทยาลัยบูรพา ได้ให้การสนับสนุนตั้งแต่ครั้งที่ 9 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

จากที่ผู้วิจัยได้อธิบายไว้ในข้อความข้างต้นด้วยจากพระมหากษัตริย์คุณแก่บรรดาศาสนิกกร และเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นล้นพ้น เมื่อคณะกรรมการจัดการประกวดได้ดำเนินการขอพระราชทาน ถ้วยรางวัล เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่นักเรียนผู้เข้าประกวด โดยเริ่มตั้งแต่การจัดประกวดครั้งที่ 3 เมื่อเห็นว่าฝีมือเยาวชนเริ่มพัฒนาขึ้น และโรงเรียนมีความกระตือรือร้นในการที่จะเข้าร่วมประกวดมากขึ้น จึงได้เริ่มขอพระราชทานถ้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ถ้วยรางวัลพระราชทานจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประเภท เครื่องสายผสม

- ถ้วยรางวัลพระราชทานจาก สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ฯ ประเภท อังกะลุง

- ถ้วยรางวัลพระราชทานจากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ประเภทปี พาทย์ไม้นวม

- ในการประกวดครั้งที่ 12 ได้แยกการประกวดเป็นระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ประเภทเครื่องสายผสมและวงอังกะลุง และเพิ่มการประกวดการบรรเลงซิม จึงได้ขอประทานถ้วยรางวัลจากพระเจ้าบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ 2 ใบ และพระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา

และในช่วงการประกวดครั้งที่ 16 เป็นวโรกาสพิเศษที่ร่วมเฉลิมฉลองปีกาญจนาภิเษก ผู้ชนะเลิศทุกประเภทได้รับถ้วยพระราชทานไปเป็นสิทธิ์ขาด การประกวดครั้งที่ 17 จึงได้ขอพระราชทานถ้วยใหม่ ได้รับพระมหากษัตริย์คุณในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานถ้วยรางวัลชนะเลิศ 8 ประเภท ได้แก่

ระดับมัธยมศึกษา

1. วงเครื่องสายผสม
2. วงปีพาทย์ไม้นวม
3. วงอังกะลุง

4. การบรรเลงขิม
5. การบรรเลงระนาดเอก

ระดับประถมศึกษา

6. วงเครื่องสายผสม
7. วงอังกะลุง
8. การบรรเลงขิม

ต่อมาในปี พ.ศ. 2557 ได้รับพระมหากรุณาธิคุณในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชทานถ้วยรางวัลในการแข่งขันระดับมัธยมศึกษา ประเภทเดี่ยวเพิ่มขึ้นอีก 5 ประเภทได้แก่การเดี่ยวซออู้ การเดี่ยวฆ้องวงใหญ่ การเดี่ยวระนาดทุ้ม การเดี่ยวซอด้วง การเดี่ยวจะเข้ จึงทำให้มีการแข่งขันเพิ่มขึ้นอีก 5 ประเภท รวมทั้งสิ้น 13 ประเภท ดังนี้

ระดับมัธยมศึกษา

1. วงเครื่องสายผสม
2. วงปี่พาทย์ไม้นวม
3. วงอังกะลุง
4. การเดี่ยวขิม
5. การเดี่ยวระนาดเอก
6. การเดี่ยวซออู้
7. การเดี่ยวฆ้องวงใหญ่
8. การเดี่ยวระนาดทุ้ม
9. การเดี่ยวซอด้วง
10. การเดี่ยวจะเข้

ระดับประถมศึกษา

11. วงเครื่องสายผสม
12. วงอังกะลุง
13. การบรรเลงขิม

นับว่าพระมหากรุณาธิคุณครั้งนี้ เป็นขวัญและกำลังใจให้กับนักเรียน ครู อาจารย์ของโรงเรียนที่ส่งวงดนตรีเข้าประกวด ตลอดจนข้าราชการ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา เป็นแรงกระตุ้นให้โรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการฝึกหัดดนตรีไทยเพื่อเตรียมวงเข้าประกวดเพิ่มขึ้นทุกประเภท

การจัดการประกวดดนตรีไทย ซึ่งถ้วยพระราชทานที่ทางมหาวิทยาลัยบูรพาได้จัดขึ้นใน 31 ครั้งแรกนั้นเป็นการร่วมมือกันระหว่าง สถาบันวิจัยวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยบูรพา กับ บริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด(มหาชน) ต่อมาใน ครั้งที่ 32 นั้นได้มีการเปลี่ยนแปลง

ผู้จัดการประกวดจากเดิมมาเป็น คณะดนตรีและการแสดงร่วมกับสถาบันวิจัยวัฒนธรรมและศิลปะ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา อีกทั้ง บริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) ได้ทำการจัดการประกวดดนตรีไทยต่อจากเดิม การดำเนินการนั้นจึงได้มีการเปลี่ยนแปลง จากเดิมไปบางส่วน อาทิ เช่น คณะกรรมการการตัดสิน โดยเริ่มจากครั้งที่ 32 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ครั้งที่ 35 ประจำปี 2557 ที่เพิ่งผ่านมานี้ โดยมีคณะกรรมการในครั้งที่ 32 ดังต่อไปนี้ ประธาน กรรมการได้แก่ รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, อ.นิกร จันทศร, อ.ลำยอง โสวัตร, อ.เป็บ คง ภายทอง, อ.เฉลิม ม่วงแพศรี, อ.ไชยยะ ทางมีศรี, อ.พัฒน์ พร้อมสมบัติ, อ.บุญช่วย แสงอนันต์, รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุนานนท์, รองศาสตราจารย์ประทีป เล้ารัตนอารีย์, อ.สวิต ทับทิม ศรี, รองศาสตราจารย์อรวรรณ บรรจงศิลป์, รองศาสตราจารย์วิเชียร อ่อนละมุล, รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ ชันธิศรี, อ.ดุขฎิ มีป้อม, รองศาสตราจารย์ ดร.ชำคม พรประสิทธิ์, อ.เอกสิทธิ์ การคุณิ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล, อ.จตุพร สีม่วง, อ.ภัทระ คมขำ และ อ.สันติ อุดมศรี ทั้งสิ้นล้วนเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีไทยจึงเป็นอีกเวทีหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับของคนในวงการดนตรีไทย

ภาพที่ 2.22 คณะกรรมการร่วมบรรเลงดนตรีไทย ในงานประกวดดนตรีไทย มหาวิทยาลัยบูรพา ครั้งที่ 35 ประจำปี 2557

จากข้อความข้างต้นทั้งหมดกล่าวได้ว่าการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ยืนยาวมาถึง ครั้งที่ 35 กลายเป็นงานประเพณีที่ต้องปฏิบัติกันเป็นประจำทุกปีด้วยความเมตตาจากครู ผู้เชี่ยวชาญดนตรีไทยทุกสถาบันที่มาเป็นคณะกรรมการ และการได้รับการสนับสนุนจากเจ้าภาพร่วม และผู้สนับสนุนรายย่อย ทำให้รายการจัดการประกวดดังกล่าวไม่สูญหาย และไม่ได้อยู่อย่างโรยรา นับได้ว่าทุกท่าน ทุกภาคส่วนที่ได้กล่าวมาทั้งหมดล้วนเป็นพลังส่วนหนึ่งที่กำลังช่วยกันอนุรักษ์และ สืบทอดวัฒนธรรมไทยเพื่อให้ดำรงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไปดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระ

เจ้าอยู่หัวตอนหนึ่งว่า “การรักชาติพัฒนาธรรม คือการรักชาติ” นี้เองจึงเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยมีความเห็นด้วยด้วยความมุ่งมั่นทั้งในด้านแนวคิดและด้านการลงมือปฏิบัติที่เป็นแนวทางแห่งการรักษาศิลปะประจำชาติภายใต้จิตอันเป็นกุศลของผู้ที่มีส่วนสำคัญกับการจัดการประกวดที่กล่าวมาข้างต้นนี้แล้ว จึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้รายการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาจนถึงปัจจุบันและอนาคตสืบไป

2.4 ผลงานการประกวดดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ชนะเลิศ 9 สมัยซ้อนตั้งแต่ พุทธศักราช 2548-2556 รายการ “มหาวิทยาลัยบูรพา”

การประกวดประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ได้จัดขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ.2529 หรือในการจัดประกวดครั้งที่ 7 โดยในครั้งนั้นโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ยังไม่ได้เข้าร่วมในประเภทดังกล่าว ต่อมาในการจัดการประกวดที่ทางมหาวิทยาลัยบูรพาจัดขึ้นเป็นครั้งที่ 9 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ได้เริ่มเข้าร่วมประกวดดังกล่าวเป็นครั้งแรกและได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับหนึ่งขึ้นเป็นสมัยแรกเช่นกัน ต่อจากนั้นมาทางวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ก็ได้เริ่มส่งเข้าร่วมการประกวดจากนั้นเรื่อยมา

จนมาถึงการจัดการประกวดในครั้งที่ 26-34 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ได้รางวัลชนะเลิศถึง 9 สมัยซ้อน ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 เป็นต้นมาจนถึงการจัดการประกวดประจำปี พ.ศ.2556 แต่มีในช่วงปี 2555 หรือการจัดการประกวดในครั้งที่ 33 ทางคณะกรรมการการจัดสินใจให้ผลเป็นไม่มีผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศโดยที่โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับหนึ่งในครั้งนั้น

ตารางที่ 2.1 สรุปผลการประกวดดนตรีไทย ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 7-25 ประเภทปี
พหุวัยไม้นวม ระดับมัธยมศึกษา (เริ่มประกวดประเภทนี้ ตั้งแต่การประกวดครั้งที่ 7)

ครั้งที่	ประจำปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
7	2529	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	-	-
8	2530	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนชลราษฎรอำรุง ชลบุรี	โรงเรียนชลกันยานุกูล ชลบุรี
9	2531	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	-	-
10	2532	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนพนัสพิทยาคาร ชลบุรี	-
11	2533	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก
12	2534	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก
13	2535	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ
14	2536	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จันทบุรี	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ
15	2537	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนสตรีมารดาพิทักษ์ จันทบุรี	โรงเรียนมารีวิทยา ปราจีนบุรี
16	2538	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จันทบุรี	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ
17	2539	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จันทบุรี	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ
18	2540	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จันทบุรี
19	2541	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จันทบุรี	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก
20	2542	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก

ครั้งที่	ประจำปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
21	2543	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จันทบุรี
22	2544	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนนวมินทราชูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ
23	2545	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนนวมินทราชูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย
24	2546	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนดาราสมุทร ศรี ราชา ชลบุรี
25	2547	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนสมุทรปราการ สมุทรปราการ

ภาพที่ 2.23 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ได้รับถ้วยรางวัลชนะเลิศการประกวดดนตรีไทยระดับ
นักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปี 2537

เนื่องจากผู้วิจัยมีความสนใจและมีจุดประสงค์ถึงการสืบค้นข้อมูลจากทั้งรูปภาพการประกวด
และถ้วยพระราชทานหรือโล่รางวัลชนะเลิศ ในช่วงการจัดประกวดครั้งที่ 26 จนถึงครั้งที่ 34 ซึ่งเป็น
ข้อมูลเกี่ยวกับการชนะเลิศ 9 สมัยซ้อน ผู้วิจัยจึงขอเสนอรายละเอียดข้อมูลและรูปภาพ
ดังต่อไปนี้

ชนะเลิศการประกวดสมัยที่ 1 การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 26 ประจำปี 2548 ระดับมัธยมศึกษา ประเภทวงปี่พาทย์ไม้แฉวมเครื่องคู่ เพลงทยอยญวน(เถา) ทางครูพุ่มคณะกรรมการการตัดสิน มีทั้งหมด 6 ท่าน ได้แก่ อาจารย์สุดจิตต์ ดุริยประณีต, อาจารย์นิกร จันทสร, รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์, อาจารย์สีบศักดิ์ ดุริยประณีต, อาจารย์ประทีป เล้ารัตนอารีย์และท่านสุดท้าย อาจารย์สวิต ทับทิมศรี

ภาพที่ 2.24 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2548

ภาพที่ 2.25 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

ในการประกวดครั้งที่ 26 นี้มีผู้เข้าร่วมการประกวดทั้งหมด 9 วง ได้แก่โรงเรียนเบญจมานุสรณ์, โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาคม, โรงเรียนดาราสุมทร ศรีราชา, โรงเรียนเมืองปราจีนบุรี, โรงเรียนระยองวิทยาคม, โรงเรียนนวมินทราชูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย, โรงเรียนวัดทรงธรรม, โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว และโรงเรียนสมุทรปราการ

ชนะเลิศการประกวดสมัยที่ 2 การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 27 ประจำปี 2549 ระดับมัธยมศึกษา ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ เพลงเงี้ยวรำลึก(เถา) คณะกรรมการตัดสิน มีทั้งหมด 6 ท่าน ได้แก่ อาจารย์สุดจิตต์ ดุริยประณีต, อาจารย์นิกร จันทศร, รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์, อาจารย์สืบศักดิ์ ดุริยประณีต, อาจารย์ประทีป เล้ารัตน์ อารีย์และท่านสุดท้าย อาจารย์สวิต ทับทิมศรีซึ่งเป็นชุดเดียวกับกับกรรมการปีที่แล้ว

ภาพที่ 2.26 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2549

ภาพที่ 2.27 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

ในการประกวดครั้งที่ 27 นี้มีผู้เข้าร่วมการประกวดทั้งหมด 16 วง ได้แก่โรงเรียนเบญจมานุสรณ์, โรงเรียนเขาสมิงวิทยาคมฯ, โรงเรียนดาราสุมุท ศรีราชา, โรงเรียนยินติวิทย์, โรงเรียนวัดป่าประดู่, โรงเรียนนวมินทราชูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย, โรงเรียนวัดทรงธรรม, โรงเรียนเรียนราชวินิตบางแก้ว และโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ เป็นต้น

ชนะเลิศการประกวดสมัยที่ 3 การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 28 ประจำปี 2550 ระดับมัธยมศึกษา ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ เพลงแปดบท(เถา) คณะกรรมการการตัดสิน มีทั้งหมด 6 ท่าน ได้แก่ อาจารย์สุดจิตต์ ดุริยประณีต, อาจารย์ธีระ ภูมณี, อาจารย์อนันต์ สบฤกษ์, อาจารย์สืบศักดิ์ ดุริยประณีต, อาจารย์เลอเกียรติ มหาวินิจฉัยมนตรีและท่านสุดท้าย อาจารย์ธติ ทศนกุลวงศ์

ภาพที่ 2.28 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2550

ภาพที่ 2.29 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

ในการประกวดครั้งที่ 28 นี้มีผู้เข้าร่วมการประกวดทั้งหมด 9 วง ได้แก่ โรงเรียนเบญจมานุสรณ์, โรงเรียนเขาสมิงวิทยาคมฯ, โรงเรียนดาราสุมทร ศรีราชา, โรงเรียนชลกันยานุกูล, โรงเรียนตราษตระการคุณ, โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา”, โรงเรียนวัดทรงธรรม, โรงเรียนเรียนราชวินิต บางแก้ว และโรงเรียนระยองวิทยาคม

ชนะเลิศการประกวดสมัยที่ 4 การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 29 ประจำปี 2551 ระดับมัธยมศึกษา ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ เพลงมอญรำดาบ(เถา) คณะกรรมการตัดสิน มีทั้งหมด 6 ท่าน ได้แก่ อาจารย์สุดจิตต์ ดุริยประณีต, อาจารย์นิกร จันทศร, อาจารย์อนันต์ สบถุภษ, อาจารย์สืบศักดิ์ ดุริยประณีต, อาจารย์ลำยอง โสวัตรและท่านสุดท้าย อาจารย์ถาวร ศรีผ่อง

ภาพที่ 2.30 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2551

ภาพที่ 2.31 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

ในการประกวดครั้งที่ 29 นี้มีผู้เข้าร่วมการประกวดทั้งหมด 9 วง ได้แก่ โรงเรียนนวมินทราชูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย, โรงเรียนมารदानุสรณ์, โรงเรียนอัญสัมชัย, โรงเรียนชลกันยานุกูล, โรงเรียนตราษตระการคุณ, โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา”, โรงเรียนศรียานุสรณ์, โรงเรียนเรียนราชวินิตบางแก้ว และโรงเรียนระยองวิทยาคม

ชนะเลิศการประกวดสมัยที่ 5 การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ครั้งที่ 30 ประจำปี 2552 ระดับมัธยมศึกษา ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ เพลงช้างประสานงา(เถา) คณะกรรมการการตัดสิน มีทั้งหมด 5 ท่าน ได้แก่ อาจารย์สุดจิตต์ ดุริยประณีต, อาจารย์สีบศักดิ์ ดุริยประณีต, อาจารย์นิกร จันทศร, อาจารย์ถาวร ศรีผ่องและท่านสุดท้าย รองศาสตราจารย์วิเชียร อ่อนละมุล

ภาพที่ 2.32 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2552

ภาพที่ 2.33 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

ในการประกวดครั้งที่ 26 นี้มีผู้เข้าร่วมการประกวดทั้งหมด 9 วง ได้แก่โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา”, โรงเรียนมารदानุสรณ์, โรงเรียนดาราสุมทร ศรีราชา, โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์, โรงเรียนนวมราชานุสรณ์, โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า, โรงเรียนวัดทรงธรรม, โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว และโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา

ชนะเลิศการประกวดสมัยที่ 6 การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 31 ประจำปี 2553 ระดับมัธยมศึกษา ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ เพลงพันธุ์ฝรั่ง(เถา) ทางครูบุญยงค์ เกตุคง คณะกรรมการการตัดสิน มีทั้งหมด 5 ท่าน ได้แก่ อาจารย์สืบศักดิ์ คุริยประณีต, อาจารย์นิกร จันทศร, อาจารย์ถาวร ศรีผ่อง, อาจารย์จตุพร สีม่วงและท่านสุดท้าย รองศาสตราจารย์วิเชียร อ่อนละมุล

ภาพที่ 2.34 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2553

ภาพที่ 2.35 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

ในการประกวดครั้งที่ 31 นี้มีผู้เข้าร่วมการประกวดทั้งหมด 12 วง ได้แก่โรงเรียนเบญจมานุสรณ์, โรงเรียนดาราสมุทร ศรีราชา, โรงเรียนนระยองวิทยาคม, โรงเรียนวัดทรงธรรม, โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว, โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา, โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า, โรงเรียนมารदानุสรณ์, โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์, โรงเรียนดาราสมุทร ศรีราชา, โรงเรียนวัดป่าประดู่และโรงเรียนศรียานุสรณ์

ชนะเลิศการประกวดสมัยที่ 7 การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ครั้งที่ 32 ประจำปี 2554 ระดับมัธยมศึกษา ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ เพลงถอนสมอ(เถา) ทางพระยาประสานดุริยศัพท์ คณะกรรมการการตัดสิน มีทั้งหมด 5 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ปรกรณ์ รอดช้างเผื่อน, อาจารย์ลำยอง โสวัตร, อาจารย์ป๊อบ คงลายทอง, อาจารย์ไชยยะ ทางมีศรีและท่านสุดท้ายอาจารย์พัฒน์ พร้อมสมบัติ

ภาพที่ 2.36 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2554

ภาพที่ 2.37 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

ในการประกวดครั้งที่ 32 นี้ ได้มีการคัดเลือกรอบแรกจากเทป vdo ที่ทางสถานศึกษาส่งมาเป็นขั้นต้น จากนั้นจึงจะเข้ามาบรรเลงต่อหน้าคณะกรรมการในรอบต่อไป ผลการคัดเลือกได้ผู้เข้ารอบรอบชิงชนะเลิศทั้งหมด 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว, โรงเรียนวัดทรงธรรมและโรงเรียนเบญจานุสรณ์

รองชนะเลิศอันดับ 1 (ไม่มีผู้ชนะเลิศ) การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 33 ประจำปี 2555 ระดับมัธยมศึกษา ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ เพลงพระอาทิตย์-ชิงดวง 2 ชั้น คณะกรรมการการตัดสิน มีทั้งหมด 4 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, อาจารย์ลำยอง โสวัตร, อาจารย์ปิ๊บ คงลายทองและท่านสุดท้าย อาจารย์พัฒน์พร้อมสมบัติ

ภาพที่ 2.38 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2555

ภาพที่ 2.39 บรรยากาศการประกวด ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

ในการประกวดครั้งที่ 33 เช่นเดียวกันได้มีการคัดเลือกรอบแรกจากเทป vdo ที่ทางสถานศึกษาส่งมาเป็นขั้นต้น จากนั้นจึงจะเข้ามาบรรเลงต่อหน้าคณะกรรมการในรอบต่อไป ผลการคัดเลือกได้ผู้เข้ารอบรองชนะเลิศทั้งหมด 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว, โรงเรียนวัดทรงธรรม, โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าและโรงเรียนเทพศิรินทร์

ชนะเลิศการประกวดสมัยที่ 9 การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ครั้งที่ 34 ประจำปี 2556 ระดับมัธยมศึกษา ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ เพลงการเวก(เถา) คณะกรรมการตัดสิน มีทั้งหมด 5 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, อาจารย์ ล้ายอง โสวัตร, อาจารย์บุญช่วย แสงอนันต์, อาจารย์ปبيب คงลายทองและท่านสุดท้าย อาจารย์พัฒน์ พร้อมสมบัติ

ภาพที่ 2.40 โล่รางวัลชนะเลิศการประกวด ประจำปี 2556

ภาพที่ 2.41 บรรยากาศถ่ายภาพหมู่หลังการประกาศผลของ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

ในการประกวดครั้งที่ 34 ในปีนี้ก็ยังคงใช้ระบบการคัดเลือกแบบเดิมคือการคัดเลือกรอบแรกจากเทป vdo ที่ทางสถานศึกษาส่งมาเป็นขั้นต้น จากนั้นจึงจะเข้ามาบรรเลงต่อหน้าคณะกรรมการในรอบต่อไป ผลการคัดเลือกได้ผู้เข้ารอบรอบชิงชนะเลิศทั้งหมด 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว, โรงเรียนวัดทรงธรรม, โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์, โรงเรียนวัดป่าประดู่, โรงเรียนวัดตะพงนอกและโรงเรียนเทพศิรินทร์

บทที่ 3

กลวิธีการปรับวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่รายการ “มหาวิทยาลัยบูรพา”

แนวทางครูบรรพต แจ้จรัส

3.1 วิธีการและกลวิธีพิเศษในการปรับวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่

จากการลงภาคสนามในครั้งนี้กับวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิต บางแก้ว ในรายการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งถ้วยพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนฯ ประจำปี พุทธศักราช 2557 หรือในการจัดประกวดขึ้นเป็นครั้งที่ 35 นี้ ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้าไปเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ครูผู้ควบคุมวงฝึกซ้อมนั่นก็คือครูบรรพต แจ้จรัส ท่านคือบุคคลสำคัญท่านหนึ่งที่เป็นกำลังหลักทั้งในด้านการสอน ให้คำแนะนำต่าง ๆ กับนักเรียนในชมรมดนตรีไทยทุกคนรวมถึงเป็นผู้ปรับวงกับการประกวดดนตรีไทยทุกครั้งไป และในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากการชนะเลิศการประกวดดนตรีไทยรายการที่ทางมหาวิทยาลัยบูรพาได้จัดขึ้น ถึง 9 สมัยซ้อนตั้งแต่ ครั้งที่ 26 จนมาถึงครั้งที่ 34 ตามที่ครูบรรพต ได้อธิบายแนวทางและกลวิธีในการปรับวงที่นำมาซึ่งความสำเร็จในแต่ละครั้ง ดังที่ผู้วิจัยจะขออธิบายตามหัวข้อต่อไปนี้

- 3.1.1 การเลือกมือซ้อง(ทำนองหลัก)
- 3.1.2 วิธีการศึกษาสังคีตลักษณะและวิเคราะห์
- 3.1.3 กลวิธีการผูกสำนวนกลอน
- 3.1.4 การเตรียมการขับร้องและหลักพิจารณาความเหมาะสมของผู้ขับร้อง
- 3.1.5 การเข้าจังหวะฉิ่งและเครื่องหนัง
- 3.1.6 วิธีการวางแผนและออกแบบทั้งแนวเสียงและแนวเครื่อง
- 3.1.7 วิธีการรับร้อง-ส่งร้อง

ผู้วิจัยได้มีโอกาสสัมภาษณ์ครูบรรพต ถึงในประเด็นสำคัญต่อนี้ก็ถึงอย่างเช่นเป็นขั้นตอนในการปรับวงเพื่อการประกวดดนตรีไทยในทุกๆครั้ง ท่านได้อธิบายกับผู้วิจัยว่า

โครงสร้างต่างๆที่ครูนำมาใช้เป็นหลักนั้นก็มาจากประสบการณ์ของครู ตั้งแต่เริ่มมีบทบาทกับการปรับวงแล้วครูก็ค่อยๆปรับปรุงพัฒนามาเรื่อยๆจนเป็นธรรมชาติของโรงเรียนราชวินิตบางแก้วต้องปฏิบัติแบบนี้ในทุกๆเวทีไป ส่วนในเรื่องของวิธีการนั้นครูก็ได้ยึดแนวทางหรือโครงสร้างมาจากครูประสิทธิ์ ถาวรมาปรับใช้บวกกับวิธีการของครูเอง ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ต้อง

ขึ้นอยู่กับนักเรียนผู้บรรเลงว่าเหมาะที่จะใช้กับสิ่งไหนเป็นที่ดีที่สุด (บรรพต
แจ้งจรัส. สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2558)

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวทางจากที่ได้ทำการสัมภาษณ์ครูบรรพต ผนวกกับการเก็บข้อมูลอย่างมีส่วนร่วมกับการปรับวงประवादดนตรีไทยระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือครั้งที่ 35 ได้ดังต่อไปนี้

3.1.1 การเลือกมือซ้อง(ทำนองหลัก)

ผู้ปรับจะต้องพิจารณาว่าจะใช้มือซ้องกระสวนของครุฑท่านใดหรือสำนักใดและมือซ้องที่เลือกนั้น มีกระสวนแบบใดสำหรับมือซ้องที่เหมาะสมต่อการนำมาใช้ใน การปรับวงที่มีกลุ่มเครื่องสายผสมอยู่ด้วยนั้นถ้าเป็นเพลงทางพื้นควรเป็นมือที่มีลักษณะจาวๆ(มือห่างๆไม่มีพยางค์ถี่มากนัก) เพราะจะสามารถเปิดโอกาสให้ดำเนินกลอนหรือคิดกลอนอิสระมากกว่าสำหรับทางกรอไม่มีความแตกต่างกันเท่าใดนักอีกทั้งในกระบวนการปรับนั้นพื้นฐานสำคัญ คือผู้บรรเลงทุกคนรวมถึงผู้ซ้องด้วยควรจะต้องได้มือซ้องหรือทำนองหลักด้วยเช่นกันส่วนจะ บรรเลงได้ดีหรือไม่นั้นไม่สำคัญเพราะจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจในโครงสร้างหลักของเพลงตามอัตราความสั้นยาวของเพลงง่ายต่อการสื่อสารระหว่างผู้ปรับและผู้บรรเลง

ครูบรรพต แจ้งจรัสยังให้เหตุผลสำคัญกับทำนองหลักที่ว่า ควรยึดทำนองหลักเป็นเกณฑ์และตรวจเช็คให้ชัดเจน เพราะในบางกรณี ครูบรรพต แจ้งจรัสได้อธิบายว่า “ในบางครั้งเมื่อมีโอกาสที่วงได้คะแนนเท่ากัน สิ่งนี้อาจจะเป็นอีกประเด็นในการตัดสินได้” เพราะฉะนั้นการเลือกใช้ทำนองหลักในการประवादก็เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งในการประवादดนตรีไทย

3.1.2 วิธีการศึกษาสังคีตลักษณะและวิเคราะห์

ผู้ปรับจะต้องดำเนินการวิเคราะห์เพลงที่จะปรับ ซึ่งมีองค์ประกอบในการวิเคราะห์เพลง คือสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประการ ได้แก่

- ท่วงทำนองสำหรับท่วงทำนองหมายถึงสองส่วนด้วยกัน คือ ส่วนแรก เรื่องความดังค่อยและคุณภาพเสียงโดยผู้ปรับวงต้องวิเคราะห์หรือจินตนาการสามารถตกแต่งให้เกิดความไพเราะอย่างไรได้บ้าง และส่วนที่สอง คือ เรื่องสำเนียงของเพลงว่าเพลงที่ปรับนั้น เป็นเพลงสำเนียงใดเพื่อปรับอัตลักษณ์ลีลาของสำเนียงนั้นๆได้อย่างถึงรส

- การประสานเสียง สำหรับเพลงไทยจะมีการประสานเสียงอยู่ 2 ลักษณะคือ การประสานเสียงแนวตั้งหรือแนวตั้ง(การประสานเสียงในเครื่องดนตรีของตนเอง เช่นคู่ประสานมือต่างๆของกระสวนมือซ้อง และการประสานเสียงแนวนอน (เสียงประสานที่เกิดจากการเรียงเรียงหรือผูกสำนวนกลอนระหว่างเครื่องมือ)

- จังหวะ ผู้ปรับจะต้องคำนึงว่าเพลงที่จะปรับนั้นใช้น้ำทับอะไร มีลักษณะในหน้าทับตามสำเนียงหรือไม่ มีลักษณะของจังหวะฉิ่งพิเศษหรือไม่ ซึ่งผู้ปรับจะต้องพิจารณาให้ครบถ้วน ในกรณีที่

นำเพลงใหม่โรงแบบเสภามาบรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ไม้นวมนั้น ผู้ปรับวงจะต้องปรับให้เป็นไปตามปรัชญาของแต่ละวง คือ การตรวจพล ซึ่งถ้าหากผู้ปรับวงเลือกเพลงใหม่โรงเสภา(ที่ลดรูปลดขั้นตอนลง มิใช่เสภาประชัน) มาใช้ในการบรรเลงนั้นสิ่งที่สิ่งที่จะพึงรสนให้ครบถ้วนได้คือ เรื่องของการออกแบบและกำหนดแนวทางที่ว่าด้วยอัตราความซ้ำเร็ว อีกทั้งเพิ่มกลวิธีการบรรเลงหน้าทับที่เหมาะสมกลมกลืน เช่น ส่วนที่เป็นลักษณะการ ล้อ - ชัด มีการลดทอนประโยค ก็ควรจะต้องใส่ในบางที่เยี่ยงกลับตามความเหมาะสม วิธีการสังคีตลักษณะการวิเคราะห์นั้น ผู้ปรับจะต้องวิเคราะห์ ในส่วนของสังคีตลักษณะการวิเคราะห์ได้อีกดังต่อไปนี้

- แบบแผนการบรรเลง คือการวิเคราะห์เพลงที่จะปรับว่ามีแบบแผนในการบรรเลงอย่างไร กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ระเบียบในการบรรเลงของเพลง ที่เป็นมาในอดีตหรือความนิยมทั่วไป เช่น กระบวนการเสภา ซึ่งมีแบบแผนการบรรเลงโดยเริ่มจาก รัวประลองเสภา โหมโรง จระเข้หางยาว ฯลฯตามลำดับเป็นต้น

- แบบแผนท่วงทำนอง ผู้ปรับจะต้องพิจารณาว่าเพลงที่ปรับนั้นมีกี่ท่อนแต่ละท่อนเป็นอย่างไร มีลักษณะอย่างไร เช่น การซ้ำหัว ซ้ำท้าย เปลี่ยนเสียงหรือเปลี่ยนทางตรงส่วนใดของเพลง

- ทางเสียง ผู้ปรับต้องพิจารณาเกี่ยวกับทางเสียงของเพลงที่จะปรับให้ครบถ้วน เช่น เพลงที่จะปรับมีกี่ทางเสียงที่ใช้และมือฆ้องที่เลือกมานั้นเราจะเจอที่ทางเสียง และมีทางเสียงอะไรบ้าง เป็นต้นหากผู้ปรับมีเวลาเพียงพอซึ่งเป็นสิ่งที่ควรจะต้องทำคือในกรณีเพลงใหม่โรงที่ทำนำบทเพลงเดิมมาขยายขึ้นนั้นผู้ปรับควรตรวจสอบต้นรากเดิมว่ามีการขยายทำนองจากเพลงอะไร ขยายเพื่ออะไร หรือแนวคิดอย่างไรจะทำให้ผู้ปรับวงปรับวงอย่างเข้าใจในแนวคิดของผู้ประพันธ์มากขึ้น

- ประวัติเพลงและคีตกวีผู้ปรับควรพิจารณาเกี่ยวกับประวัติเพลงและคีตกวีสักเล็กน้อย ด้วยเพื่อให้ทราบและเข้าใจความเป็นมารวมถึงจุดมุ่งหมายในการประพันธ์

3.1.3 กลวิธีการผูกสำนวนกลอน

ในการผูกกลอนนั้นผู้ปรับควรที่จะผูกกลอนของเครื่องดนตรีในกลุ่มปี่พาทย์ก่อน คือ ระนาดเอกและระนาดทุ้ม หากเป็นเพลง 2 ท่อน ควรที่จะผูกกลอน ท่อนที่ 1 ให้เรียบร้อยก่อน กล่าวคือ กลอนระนาดเอกต้องเกาะทางฆ้องไว้เป็นหลักมีแตกต่างฆ้องบ้างตามสมควร โดยที่ผู้ปรับวงจะต้องผูกกลอนให้สัมพันธ์กันในแต่ละเครื่องดนตรี อาทิเช่น จากแนวทางการปรับวงของครูบรรพต ต้องพิจารณาถึงเพลงว่ามีจำนวนท่อนกี่ท่อนเพลง แล้วจึงจะมาเรียบเรียงให้สำนวนกลอนนั้นได้ระดับจากการผูกกลอนที่เรียบร้อยในท่อนที่ 1 แล้วจึงจะมาเพิ่มเติมให้ดูสละสลวยในท่อนต่อไป

3.1.4 การเตรียมการขับร้องและหลักพิจารณาความเหมาะสมของผู้ขับร้อง

ผู้ปรับจะต้องคัดเลือกทางร้องว่าจะใช้ทางร้องของครูท่านใดหรือสำนักใด(แต่ในบางกรณีผู้จัดการประกวดได้กำหนดทั้งทำนองหลักและทางร้องมาให้ ซึ่งผู้ปรับจะต้องดำเนินการตามที่กติกาการประกวด

กำหนดให้) เมื่อได้ทางร้องที่ต้องการและเหมาะสมแล้ว ผู้ปรับจะต้องคัดเลือกผู้ขับร้องที่เหมาะสมกับเพลงที่จะปรับว่า เหมาะกับผู้ขับร้องเพศชายหรือเพศหญิง เช่น เพลงที่จะปรับเป็นเพลงทางเสียงเพียงออบนผู้ปรับควรเลือกผู้ชายร้อง หากเป็นทางเพียงออล่าง เพลงละคร ควรใช้ผู้หญิงเป็นต้น ดังนั้นผู้ปรับจะต้องพิจารณาให้เหมาะสม โดยมีหลักการพิจารณา 3 ส่วน ได้แก่ ทางเสียง เพลง และเพศ ในกระบวนการปรับเพลงเท่านั้น มีพื้นฐานสำคัญที่คล้ายกับกระบวนการปรับเพลงประโหมโรง คือ ผู้ถูกปรับทุกคนควรได้ศึกษาและท่องทำนองหลักหรือมือฆ้องให้ถูกต้อง เพื่อความเข้าใจโครงสร้างหลักของเพลงที่จะปรับ ตลอดจน ทุกคนต้องทราบวิธีร้อง ทางร้องและคำร้องด้วย เพื่อความแม่นยำในการบรรเลงและรับร้องส่งร้อง

3.1.5 การเข้าจังหวะฉิ่งและเครื่องหนัง

ผู้ปรับจะต้องพิจารณาเรื่องของการเข้าจังหวะฉิ่งและกลองในช่องการขับร้อง 3 ชั้น ท่อนแรก เช่น ร้องในครึ่งจังหวะและเข้ากลอง หรือร้องเต็มจังหวะแล้วจึงเข้ากลองเป็นต้น ซึ่งนอกจากเรื่องความถูกต้องแล้ว ผู้ปรับจะต้องพิจารณาในเรื่องของขนบหรือระเบียบวิธีการประพันธ์เพลงนั้นๆ ของคีตกวีด้วยว่าเป็นอย่างไร มีวิธีการเข้าฉิ่งกลองที่เฉพาะหรือไม่ๆ ทั้งนี้ ในการเข้าฉิ่งและกลองนั้นโดยปกติจะเข้าที่กระสวนกลองท้ายจังหวะ คือ / - โจ๊ะ- ตึง / - ตึง - ทัง / นอกจากนี้เรื่องการเข้าฉิ่งและกลองแล้ว เรื่องแนวในระหว่างการขับร้อง เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญซึ่งในระหว่างการร้อง ผู้ขับร้องจะต้องรักษาแนวให้คงที่ตลอดทั้งท่อน หรืออาจจะขยับเพิ่มขึ้นได้เล็กน้อยแต่ห้ามแนวลงโดยเด็ดขาด เช่น ผู้ร้องเริ่มที่แนวความเร็วที่ 60 โดยใช้หน่วยค่าความเร็วจากเครื่องวัด เมโทรโนม (Metronome) รักษาให้อยู่ในระดับ 60 ตลอดทั้งท่อนหรืออาจจะขยับขึ้นเป็น 62,65 ได้ในท่อนต่อไป แต่ห้ามให้แนวต่ำกว่า 60 ซึ่งทั้งผู้ปรับและผู้ขับร้องจะต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง อีกประการหนึ่ง คือ ฉิ่งและกลองจะต้องลดปริมาณเสียงให้กลมกลืนกับเสียงร้องโดยให้เสียงร้องเด่นที่สุด เพราะฉะนั้น ผู้ปรับและผู้บรรเลงจะต้องระมัดระวังอย่าให้เสียงฉิ่งและกลองไปทำลายอรรถรสของการขับร้อง รวมถึงต้องควบคุมอัตราความเร็วให้สม่ำเสมอและให้ได้แนวจนกระทั่งจบท่อน

3.1.6 วิธีการวางแผนและออกแบบทั้งแนวเสียงและแนวเครื่อง

ครูบรรพต ได้อธิบาย คำว่า “แนว” ในการปรับนี้มีอยู่ 2 ความหมาย คือ แนวในเรื่องของเสียง กับแนวในเรื่องของอัตราความเร็ว ที่นอกเหนือจากเรื่องของจังหวะซึ่งเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว

- **แนวเสียง** คือ ความดัง-เบา เป็นลักษณะเกี่ยวกับในเรื่องของการทำอย่างไร เพื่อให้เสียงที่ออกมามีความกลมกลืนกันมากที่สุด ซึ่งสิ่งสำคัญในเรื่องแนวเสียงคือ ความสามารถในการควบคุมปริมาณเสียงของเครื่องดนตรีแต่ละชนิดให้ดังเท่าเทียมกันได้ทั้งวง ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากมาก สำหรับวิธีการฝึกนั้น อาจทดลองให้ ฝึกนั่งตามลักษณะการประสมวงปกติ แต่กำหนดให้ผู้บรรเลงนั่งห่างกันมาก ๆ แล้วใช้ลักษณะวิธีการฟังข้ามทิศทาง เช่น ขณะบรรเลงระนาดเอกให้ฟัง ระนาดทุ้ม ฆ้องฟังระนาดเอก

ฟังซอู้ นักร้องก็ต้องฟังกลองแขกเป็นต้น โดยการฟังนั้น ผู้บรรเลงจะต้องสังเกตว่า เราได้ยินเสียงเครื่องดนตรีชิ้นที่กำหนดตรงข้ามกับเครื่องดนตรีตนเองและชิ้นอื่น ๆ ครบทั้งวงหรือไม่ พร้อมทั้งจดจำกล่ามเนื้อที่ใช้ในการบรรเลงที่ได้ปริมาณเสียงที่คาดว่าเหมาะสม และได้ยินเครื่องดนตรีชิ้นอื่นในวงด้วย จากนั้นจึงตรวจสอบอีกครั้งจากผู้บรรเลงเป็นผู้ฟังเอง ซึ่งจะต้องอาศัยความเที่ยงตรงพอสมควร โดยอาจต้องกำหนดตารางเวลาฝึกเป็นช่วงเวลา คราวละ 1 – 2 ชั่วโมงและร่วมด้วยช่วยกันระหว่างผู้บรรเลงและผู้บรรเลงพิจารณาฟังด้วยใจเป็นกลางหลายๆ รอบ และเมื่อฝึกจนได้เสียงเหมาะสมตามที่ต้องการแล้ว จึงกลับมานั่งตามตำแหน่งปกติของวง แล้วจึงบรรเลงเพื่อตรวจสอบแนวเสียงอีกครั้ง

อีกส่วนหนึ่งในเรื่องแนวเสียงคือ แนวเสียงของทั้งวงในการรับต่อการคลอรั้งก่อนที่จะบรรเลงรับรั้งจริงพร้อมกันทั้งวง ตลอดจนเข้าไปสู่การบรรเลงจริง หรือเพื่อส่งรั้ง ควรจะต้องปรับให้แนวเสียงไม่กลบรั้ง เป็นแนวเสียงที่มีปริมาณเสียงเท่ากันจากนั้นจึงค่อย ๆ เพิ่มหรือลดแนวเสียงไปหาแนวเสียงที่เป็นแนวปกติที่บรรเลงรวมวงต่อไป โดยมีหลักการสำคัญคือ อย่าให้วูบวาบ คือรอยต่อระหว่างการขึ้นแนวเสียงกับการรับจะต้องไม่เกิดความแตกต่างกันอย่างชัดเจน

- **อัตราความเร็ว** สำหรับแนวในส่วนที่เป็นอัตราความเร็วนั้น ในการปรับวง จะใช้ลักษณะที่เรียกว่า “เรียวเป็นหางหนู” ซึ่งมีความยากมากในการปรับ โดยลักษณะของแนวเรียวเป็นหางหนู ในกรณีของเพลงโหมโรง เช่น ระนาดเอกขึ้นต้นเพลงมาด้วยความเร็วเท่าเดิมคือ 80 โดยใช้หน่วยค่าความเร็วจากเครื่องวัด เมโทรโนม (Metronome) ซึ่งการขึ้นเพลงนั้นก็ต้องรักษาความเร็วให้คงที่ จากนั้นทั้งวงควรรับด้วยความเร็วเท่าเดิมคือ 80 แล้วจึงค่อย ๆ ปรับความเร็วขึ้นไปเรื่อย จนกระทั่งจบเพลง

ในการปรับเรื่องแนวความเร็วในการขึ้นเพลงนับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก ซึ่งทั้งผู้ขึ้นเพลงและผู้บรรเลงทั้งวงรับนั้น จะต้องมีความเข้าใจและรักษาความเร็วของจังหวะให้มีความสม่ำเสมอความเท่าเทียมกันซึ่งวิธีการฝึกคือ การเคาะจังหวะทุกห้องเพลงเป็นส่วน ๆ ในการขึ้นเพลง ปัจจัยหนึ่งที่เป็นอุปสรรคในส่วนของแนวในการขึ้นเพลงและรับของทั้งวง คือ จังหวะที่ไม่คงที่ของผู้ขึ้นและความไม่เข้าใจของผู้บรรเลงรับทั้งวง ซึ่งผู้ปรับวงจะต้องสื่อสารและปรับให้ดี ทั้งนี้ เทคนิคหนึ่งที่ใช้ได้ผลคือให้ผู้บรรเลงทุกคนฝึกเคาะจังหวะท้ายห้องเพลง แล้วทดลองท่อนโน้ตในจังหวะขึ้นเพลงไปจนกระทั่งรับพร้อมกัน เมื่อผู้บรรเลงสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องแล้ว จึงลองให้ปฏิบัติจริงโดยเน้นย้ำเฉพาะช่วงรอยต่อระหว่างผู้ขึ้นเพลงกับผู้บรรเลงรับทั้งวง โดยทำซ้ำไปซ้ำมาจนทุกคนเกิดความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และสิ่งหนึ่งที่จะเป็นผลดีตามมาคือ ผู้บรรเลงจะมีการตรวจสอบความถูกต้องของแนวซึ่งกันและกัน

อีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในการปรับแนวที่ว่าด้วยอัตราความเร็วคือ การลงเพื่อจบเพลง ซึ่งจะมีอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่

ลักษณะแรก คือ **การทอด** เป็นลักษณะที่ค่อย ๆ ลดอัตราความเร็วลงมา ซึ่งอาจใช้ทั้งกรณีการลงวงของเพลงโหมโรงหรือการส่งร้องของเพลง

ลักษณะที่สอง คือ **การถอน** ซึ่งมีลักษณะการหยุดอย่างทันทีทันใด และ/หรือเปลี่ยนแนวหรือความเร็วใหม่

3.1.7 วิธีการรับร้อง-ส่งร้อง

การรับร้องในการรวม มีได้ 3 แบบ คือ รับแบบ 3 ชั้น รับแบบ 2 ชั้น และรับแบบชั้นเดียว เช่น การรับร้องในอัตราจังหวะ 3 ชั้น กรณีเพลงปรบไ้ก็รับ 8 ห้อง (ในครึ่งหลังของจังหวะ) รับร้องอัตราจังหวะ 2 ชั้น ก็อดหล่นลงมาเหลือ 4 ห้อง และ การรับร้องในอัตราจังหวะชั้นเดียวก็รับ 2 ห้อง เป็นต้นไป นอกจากนี้การรับร้องยังมีอีก 2 ลักษณะ คือ การรับทั้งวง และการใช้เครื่องดนตรีบางเครื่องรับร้อง ซึ่งผู้ปรับจะต้องพิจารณาให้เหมาะสม เช่น จะรับทั้งวงปกติหรือจะใช้เครื่องดนตรีบางชิ้นสอดเข้ามาก่อน ในการรับร้องนั้น หากยังมีเสียงร้องอยู่ แนวเสียงหรือปริมาณเสียงของทั้งวงควรลดลงมาประมาณครึ่งหนึ่ง เพื่อไม่ให้เสียงของวงกลบเสียงร้อง ซึ่งเทคนิควิธีการสำหรับฝึกปฏิบัติ คือ ขณะที่ทั้งวงรับร้อง จะต้องได้ยินเสียงเครื่องดนตรีที่บรรเลงและเสียงคำร้องโดยที่ต้องทราบว่าร้องคำอะไรจริงจะแสดงว่าปริมาณเสียงในการรับร้องนั้นเหมาะสม ทั้งนี้ สิ่งสำคัญในการลดปริมาณเสียงที่ผู้บรรเลงและผู้ปรับจะต้องพึงระวัง คือ ผู้บรรเลงจะต้องใช้กำลังจะต้องใช้กำลังหรือกล้ามเนื้อให้เท่ากับการบรรเลงในปริมาณเสียงปกติ แต่ใช้วิธีการประคบในการทำให้เสียงลดลงประมาณครึ่งหนึ่ง ซึ่งจะต้องสื่อให้ผู้ชมผู้ฟังเห็นได้ว่าผู้บรรเลงทุกคนได้ใช้กำลังเต็มที่ด้วยท่าทางที่แข็งแกร่งเหมาะสม แม้ปริมาณเสียงจะออกมาเพียงครึ่งหนึ่งก็ตาม นอกจากนี้ จะต้องมีความพร้อมเพรียงกันทั้งวง ทั้งเรื่องของช่องไฟ (ระยะห่าง) ความเร็ว และระดับในการจับไม้ ยกไม้และวางไม้อีกด้วย

อีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในการรับร้อง คือ ช่วงรอยต่อระหว่างปริมาณเสียงของทั้งวง ในช่วงรับร้องไปสู่ปริมาณเสียงปกติของการบรรเลงจริง จะต้องสนิทกลมกลืนอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยเทคนิคที่ว่าจะต้องไม่วุบวาบหรือไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

สำหรับเรื่องแนวที่เป็นอัตราความเร็วของเพลงเถาก็ยังคงสามารถใช้เทคนิคการสร้างแนวในลักษณะให้เรียวเป็นหางหนูได้เช่นเดียวกับเพลงโหมโรง แต่ก็จะมีความแตกต่างกันบ้าง แนวในแต่ละท่อนจะมีความต่างกัน เช่น ท่อนที่ 1 ถ้ากำหนดให้ความเร็วอยู่ที่ 80 โดยใช้หน่วยค่าความเร็วจากเครื่องวัด เมโทรโนม (Metronome) ท่อนที่ 2 ความเร็วจะขยับขึ้นไปประมาณ 85 เป็นต้น เพราะฉะนั้น ผู้ปรับจะต้องสื่อสารพร้อมทั้งเคาะจังหวะของแนวที่เหมาะสมเป็นตัวอย่างแก่ผู้ให้เข้าใจ เพื่อให้ผู้บรรเลงเกิดความกระจ่างที่ตรงกัน แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นอุปสรรค คือ ฉิ่งและกลอง ซึ่งจะต้องให้ผู้บรรเลงเครื่องดนตรีทั้ง 2 ชั้น ทำหน้าที่เป็นผู้รักษาภาวอย่างอะลุ่มอล่วยเพราะบางช่วง บางคำร้องจำเป็นต้องใช้จังหวะกลองที่มีพยางค์จาวหรือสอดคล้องกับคำร้องหรือทางร้องนั้นๆรวมทั้ง จังหวะในช่วง

วงบรรเลงอาจจะพลิกผันแปรเปลี่ยนไปตามพยางค์ของโน้ตหรือสำนวนของเพลงหรืออัตราความเร็วให้เหมาะสมอีกด้วย

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในส่วนของแนวที่สำคัญในช่วง คือ ลูกหมุด จะต้องดำเนินไปตามแนวในท่อนสุดท้ายของเพลงอย่างต่อเนื่องและพุ่งขึ้นไปอย่างไม่วูบวาบ โดยไม่จำเป็นต้องบรรเลงให้เร็วเสมอไป เช่น แนวในท่อนสุดท้ายอยู่ที่ความเร็ว 80 โดยใช้หน่วยค่าความเร็วจากเครื่องวัด เมโทรโนม (Metronome) ลูกหมุดก็ต้องตั้งที่ประมาณ 80 ขยับขึ้นไป 85 ขยับขึ้นไป 90 ฯลฯ จนจบเพลง ไม่ใช่แนวในท่อนสุดท้ายขึ้นเดียวอยู่ที่ 80 พอลูกหมุดขึ้นไปเป็น 100 ทันทึ หรือหากแนวในท่อนสุดท้ายอยู่ที่ 120 ลูกหมุดก็ต้องดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่อง คือเพิ่มแนวจาก 120 เร็วขึ้นไปอีกแต่อย่าให้วูบวาบ คือ ทำให้ผู้ฟังรู้สึกหรือจับได้ว่า รอยต่อระหว่างท่อนสุดท้ายและหัวลูกหมุดมีความเร็วที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

ผู้ปรับจะต้องเตรียมพร้อมสำหรับการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่อาจเกิดขึ้นบนเวทีอีกด้วย โดยเฉพาะเรื่องแนว(ความเร็ว) ในการซ้อมแต่ละรอบ ผู้ปรับจะต้องจับเวลาและบันทึกเสียงด้วยเครื่องบันทึกเสียงที่มีคุณภาพสูง เพื่อให้ได้แนวในการบรรเลงที่เหมาะสมที่สุด และผู้ปรับปรุงแก้ไขในวันนั้นๆ หรือการปรับครั้งต่อไป

การส่งร้อง การส่งร้องมี 2 วิธี คือ การส่งร้องแบบทอด และถอน ซึ่งหากจะส่งร้องด้วยวิธีการทอดปรับจะต้องพิจารณาการส่งร้องให้เหมาะสม โดยมีหลักในการพิจารณาดังนี้ คือ ประการแรกพิจารณาทางร้องว่าเมื่อดนตรีบรรเลงจบท่อน นักร้องต้องร้องต่อเลยหรือต้องกรออีกสักกระยะจึงร้อง โดยปกติควรจะต้องส่งร้องที่ 2 ท่อนสุดท้าย ซึ่งสามารถใช้กับการส่งร้องได้ทุกอัตราจังหวะ(เทคนิคนี้เป็นเพียงพื้นฐาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโครงสร้างเพลงเป็นสำคัญ) ส่วนจะลากเสียงหรือพยางค์สุดท้ายต่อไปอีกหรือไม่นั้นก็พิจารณาตามความเหมาะสมพื้นที่ที่จะส่งนั้นอยู่ตรงบริเวณใดของจำนวนท่อน เช่น

- ล - -	ช ม - -	ด ด - -	ร ร - ม	- ช - ล	- ซ - -	ม ม - -	ร ร - ด
- - ช ม	- - ร ด	- - - ร	- - - ม	- ช - ล	- ช - ม	- - - ร	- - - ด

ส่งร้อง

- - - ล	- - ด ด	- - - ร	- - ด ด	- - - ช ล	- ด - ร	- ม - ม	- ร - ด
- - - ม	- ด - -	- - - ร	- ด - -	- - ฟ -	- ด - ร	- ช - ม	- ร - ด

ต่อมาอัตลักษณ์ในการบรรเลงของเพลงนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งควรจะต้องส่งร้องตามนั้น เช่น กรณีเพลงที่มีเท่า ก็ส่งเท่าด้วย และด้านการการผูกสำนวนกลอนการส่งร้องที่เหมาะสม ซึ่งมีสำนวนกลอนในการส่งร้องมากมาย ดังนั้น ผู้ปรับจะต้องพิจารณาให้เหมาะสมตามนิยมของสังคม เช่น การส่งร้องในเพลงจะเข้หางยาว สามชั้น ทางไทย เพื่อจะร้องท่อน 2 ดังนี้

สำนวนที่ 1

--- ล	ล ล ล ล	- ร ด ล	- ช - พ
-------	---------	---------	---------

สำนวนที่ 2

--- ร	ม ร ด ล	--- ช	--- พ
-------	---------	-------	-------

สำหรับปริมาณเสียงในการส่งร้องนั้น ยังคงใช้หลักการเดียวกันกับการรับร้อง คือ ต้องลดปริมาณเสียงของทั้งวงลงมาประมาณครึ่งหนึ่ง เมื่อมีเสียงร้องเข้ามา แล้งจึงให้เสียงของทั้งวงค่อยๆ ลดหายไปเหมือนคลื่นกระทบฝั่ง ซึ่งกลวิธีพิเศษนี้ครูประสิทธิ์ ถาวรเรียกว่า “บัวไวโย” ในการทำเทคนิคลักษณะนี้ทั้งวง ผู้บรรเลงจะต้องมีความเข้าใจตรงกัน ควบคุมแนวเสียงได้ลดหลั่นถูกต้อง แข็งแกร่งแต่แผ่วเบา ซึ่งผู้ปรับต้องนัดหมายให้ชัดเจนว่าจะหยุดช่วงใด คือ ผู้ชมผู้ฟังจะเห็นภาพของผู้บรรเลงที่ประคอบ บังคับหยุดแล้วแต่เสียงยังคงลอยแล้วค่อยๆ หายไป ประหนึ่งการกรอจนถึงเสียงติดปลายไม้ตีขึ้นมา โดยเชื่อมต่อกับเสียงร้องเข้ามาแทนที่อย่างแนบเนียน ซึ่งเป็นเทคนิคที่ค่อนข้างยากแต่ได้ธรรมชาติแก่ผู้ฟังอีกสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญในการรับ - ร้อง คือ ความพร้อมเพรียงในการจับไม้และการวางไม้หรือคั่นซึกโดยวิธีการที่ง่ายที่สุด คือ การใช้จิ้งหะหน้าทับเป็นจุดสังเกต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รับร้อง

จับไม้

กางไม้

รับ

- ดิง - ดิง	- ทัง ดิง ทัง	ดิง ทัง - ดิง	- โจ๊ะ - จ๊ะ	- ดิง - ทัง	- ดิง - ดิง	- ทัง - ดิง	- ดิง - ทัง
-------------	------------------	---------------	--------------	-------------	-------------	----------------	----------------

ส่งร้อง

กรอ

หยุด

ยก

รวบ วาง

- ร - ม	- ร - ด	--- ท	--- ล	---	---	---	---
---------	---------	-------	-------	-----	-----	-----	-----

- ดิง - ดิง	- ทัง ดิง ทัง	ดิง ทัง - ดิง	- โจ๊ะ - จ๊ะ	- ดิง - ทัง	- ดิง - ดิง	- ทัง - ดิง	- ดิง - ทัง
-------------	------------------	------------------	-----------------	----------------	-------------	----------------	-------------

เทคนิคนี้แสดงถึงความพร้อมเพรียง โดยสิ่งที่คุณปรับจะต้องทำคือ การกำหนดให้ชัดเจนว่าจะรับตรงส่วนใดจะใช้ความยาวของเสียงที่รับ - ส่งร้องอย่างไร เท่าใด ซึ่งปกติความยาวของเสียงหรือพยางค์สุดท้ายในการส่งร้องมักจะยาวประมาณ 2 ห้อง ดังตัวอย่างข้างต้น อย่างไรก็ตามผู้ปรับสามารถพิจารณาได้ตามความเหมาะสมโดยพิจารณาโครงสร้างเพลงเป็นสำคัญ

ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นเพียงแนวทางที่ผู้ปรับวงหรือครูบรรพต แจ่มจรัสได้นำกระบวนการและวิธีการดังกล่าวมาปรับใช้ให้เข้ากับเพลงแต่ละในการประกวดในทุกๆเวทีไป และยังได้อธิบายต่อท้ายด้วยว่า

ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ต้องขึ้นกับผู้บรรเลงว่าสามารถปฏิบัติในลักษณะดังที่จะเกิดขึ้นในเพลงที่ดีที่สุดได้หรือไม่ กล่าวคือ ครูไม่ได้เน้นการปรับตามใจตัวเองเป็นสำคัญ แต่ได้ใช้โครงเป็นโครงสร้างทางความคิดเป็นพื้นฐาน แต่ใจความสำคัญคือความสามารถของวงนี้มีการรับรู้ได้มากที่สุดเท่าไหน ครูก็จะมอบให้ตามความสามารถและพัฒนาการของผู้บรรเลงในครั้งนั้นๆไป (บรรพต แจ่มจรัส, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2558)

ด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นความลงตัวในทุกๆครั้งที่โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ขึ้นบรรเลงประกวดดนตรีไทยได้อย่างเกิดอรรถรสกับผู้รับฟังทุกครั้งที่ได้พบเห็น

3.2 หลักในการฝึกซ้อมการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

การฝึกซ้อมเป็นอีกหนึ่งกลวิธีที่ทำให้การบรรเลงหรือการพบกับสถานการณ์ที่บีบคั้นนั้นผ่านพ้นไปได้อย่างราบรื่นในทุกสถานการณ์ เช่น การบรรเลงในการประกวดแข่งขันตามรายการต่างๆที่ไม่สามารถปฏิเสธได้เลยว่า สถานการณ์ ณ เวลานั้นเป็นสถานการณ์ที่นักเรียนผู้เข้าประกวดส่วนมากเกินความรู้สึกลึกซึ้งในขณะนั้น แต่ถ้าวงไหนหรือสถานศึกษาของใครสามารถมีวิธีการหรือกลวิธีในการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบมีแบบแผนก็จะสามารถทำให้นักเรียนหรือผู้เข้าประกวดขจัดปัญหานี้ได้ในสถานการณ์จริงก็เป็นได้

โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ภายใต้การควบคุมของครูบรรพต ได้มีแบบแผนและวิธีการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบทั้งในกรณีของการเปิดภาคเรียนการศึกษาหรือ ในกรณีช่วงเข้าค่ายการประกวด และยังมีอีกหนึ่งปัจจัยที่แสดงถึงความพร้อมในด้านบุคลากรในการสอนโดยที่ครูบรรพต จะมีผู้ช่วยอีก 3 ท่าน ดังนี้ ท่านที่หนึ่งชื่อครูวิภาส เลิศนราชาติ หรือที่นักเรียนในชมรมเรียกกันว่า “พีเดียร์” ท่านที่สองชื่อ ครูธนพล โตอุตชนม์หรือ “พีมาร์ช” และท่านสุดท้ายชื่อ ครูจารุภัทร เวียงแก หรือ “พีเสก” ทั้ง 3 ท่านล้วนเป็นศิษย์เก่าของวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้วทั้งสิ้น ถือได้ว่าทั้งสามท่านนั้นเป็นกำลังหลักสำคัญของครูบรรพต อีกยุคหนึ่งในปัจจุบัน แต่ในการประกวดหรือการฝึกซ้อมแต่ละครั้ง ก็ยังคงมีกลุ่มนักเรียนศิษย์เก่าที่จบการศึกษาออกไปแล้วกลับมาช่วยน้องๆในโอกาสต่างๆอยู่เป็นประจำ อาทิเช่น นายกานต์ พงษ์ศรีเจริญสุข นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาดนตรีไทย

ในด้านการฝึกซ้อมหรือกลวิธีในการฝึกซ้อมของวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ผู้วิจัยจะขอเสนอใน 2 ลักษณะดังต่อไปนี้

3.2.1 หลักการฝึกหัดเครื่องดนตรีไทยรายกลุ่มและบุคคล

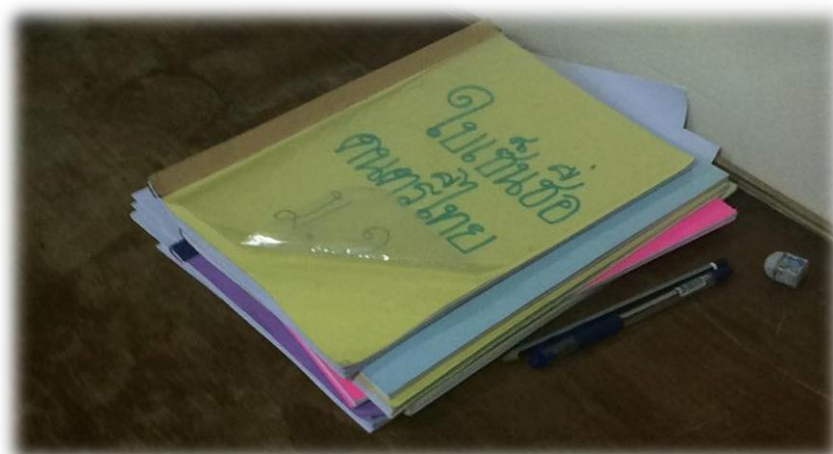
โดยทางวงดนตรีไทยของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว นั้นมีระบบในการฝึกซ้อมที่แบ่งเป็นกลุ่ม เครื่องมือต่างๆ 6 กลุ่มดังนี้ เป่าพาทย์, เครื่องสาย, เครื่องเป่า, เครื่องหนัง, ขิม และกลุ่มสุดท้ายก็คือ กลุ่มของขั้วร้อง โดยที่ทุกกลุ่มเครื่องดนตรีนั้นจะใช้เป้าหมายเพลงเดียวกันโดยดูจากกระดานในห้องที่ ครูบรรพต แจ่มจรัสประจำการอยู่และวิธีการกำหนดเพลงในแต่ละสัปดาห์นั้นจะมีครูผู้ช่วยของครู บรรพต แจ่มจรัสอีก 3 ท่านเป็นผู้คัดเลือกและคุมซ้อมเพลงดังกล่าวของแต่ละสัปดาห์

ขั้วร้อง	เครื่องหนัง	เครื่องเป่า	เครื่องสาย	พาทย์	ขิม
โหมโรงเช้า	โหมโรงเช้า	โหมโรงเช้า	โหมโรงเช้า	โหมโรงเช้า	โหมโรงเช้า
สังข์ทอง (เช้า)	กลองมโหรี (เช้า)	สังข์ทอง (เช้า)	สังข์ทอง (เช้า)	สังข์ทอง (เช้า)	สังข์ทอง (เช้า)
เชิดวัน				เครื่องสาย	
มโหรีเช้า	มโหรีเช้า	มโหรีเช้า	มโหรีเช้า	มโหรีเช้า	มโหรีเช้า

ภาพที่ 3.1 ตารางฝึกซ้อมประจำสัปดาห์ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

การฝึกซ้อมนั้นจะแบ่งแยกและกำหนดสถานที่ซ้อมประจำของแต่ละกลุ่มโดยที่ กลุ่มเป่าพาทย์ จะประจำในห้องดนตรีไทยประเภทเป่าพาทย์ซึ่งอยู่ห้องตรงข้ามห้องประจำการของ ครูบรรพต ส่วน ประเภทวงเครื่องสายก็จะประจำในห้องที่ครูบรรพต ประจำการอยู่ ส่วนกลุ่มของขั้วร้องจะประจำอยู่ ซุ้มที่นั่งด้านล้างหน้าตึก หรือประจำจุดซ้อมตามแต่เหตุสมควรกับโอกาสและเวลาเป็นกรณีไป สิ่งที่ นักเรียนในวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ต้องถือติดตัวอยู่เป็นประจำนั่นก็คือ แฟ้มโน้ต สิ่งนี้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่แสดงถึงความรับผิดชอบของนักเรียน นอกจากแฟ้มโน้ตแล้ว กิจวัตรประจำวันที่ นักเรียนชมรมดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ต้องทำนั่นก็คือ เซ็นต์ชื่อลงเวลาซ้อมเช้า-เย็น จะมี สมุดลงเวลาซ้อมแยกตามชั้นมัธยมศึกษาตั้งแต่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่วันจันทร์-วันศุกร์ โดยจะวางไว้ตรงโต๊ะขวามือทางเดินเข้าห้องประจำการของครูบรรพต

ภาพที่ 3.2 สมุดลงเวลาซ้อมของนักเรียนโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

นอกจากการฝึกทักษะรายกลุ่มเครื่องดนตรีแล้วยังมีแบบแผนที่ทางวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ปฏิบัติอยู่เป็นประจำก็คือ การฝึกฝนด้วยตนเองตามวิธีการของแต่ละเครื่องมือ ดังนี้

- ปี่พาทย์ ด้วยวิธีการ ตีฉาก ตีกรอ หรือการตีไล่เสียงจนทั่วทั้งผืน การฝึกตีสะบัด การฝึกในรูปแบบของการสะเดาะ หรือถ้าเป็นปี่พาทย์กลุ่มเครื่องตามเช่นราดทุ้ม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ก็ว่าด้วยเรื่องของการฝึกกรรมมือหรือที่เรียกว่าการประคบมือ เพลงที่ใช้ฝึกซ้อมในกลุ่มปี่พาทย์คือ เพลงมุล่งชั้นเดียว ทางไล่มือ

- เครื่องสาย ด้วยวิธีการ ฝึกพรมนิ้วในรูปแบบต่างๆ ทั้งพรมเปิดและพรมปิด ถ้าเป็นจะเข้ก็ว่าด้วยเรื่องของการกรอเสียงติดเข้า-ออกให้น้ำหนักเสียงเท่ากัน การสะบัด หรือสะเดาะ ก็เช่นเดียวกันที่เครื่องสายต้องฝึกฝนอยู่เป็นประจำ เพลงที่ใช้ฝึกซ้อมในกลุ่มเครื่องสาย คือ เพลงมุล่งชั้นเดียวทางไล่มือ กับเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

- เครื่องเป่า ด้วยวิธีการ ระบายลม การเป่าไล่เสียงทั้งเสียงปกติและในแบบวิธีของนิ้วควง โดยการทำให้เสียงให้สนิทจากนิ้วควงมาเสียงปกติ ฝึกซ้อมในกลุ่มเครื่องเป่า คือ เพลงมุล่งชั้นเดียวทางไล่มือกับเพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

- ขิม ด้วยวิธีการ ของการฝึกตีหรือเสียงให้น้ำหนักเสียงของมือซ้ายและมือขวามีน้ำหนักให้เท่ากัน การตีสะบัด เพลงที่ใช้ฝึกซ้อมในกลุ่มขิม คือ เพลงจระเข้หางยาว 3 ชั้น

- ขับร้อง ด้วยวิธีการ ระบบของการหายใจโดยที่ในกลุ่มนักร้องจะต้องวิ่งในช่วงเย็นวันละ 20 นาทีเป็นอย่างน้อย และฝึกการหายใจหรือวิธีอื่นต่างๆใน เพลงดับตันเพลงฉิ่ง

- เครื่องหนัง ด้วยวิธีการ ฝึกไล่มือในลูกกลองที่เรียกว่าตีแปลง หรือการตีตีตเสียง ประคบเสียงในเสียงต่างๆอย่างเป็นประจำ ทั้งกลองแขก กลองสองหน้า และโทนรำมานา

จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่าระบบการฝึกซ้อมรายกลุ่มและในด้านทักษะของตัวเองนั้นมันเป็นระบบอย่างชัดเจนทั้งนี้จึงทำให้นักเรียนได้ทักษะในเรื่องดนตรีรวมไปถึงการรับผิดชอบต่างๆทั้งการลงตารางซ้อมหรือการรับผิดชอบต่อเพื่อนไ้ตัวของตนเอง

ภาพที่ 3.3 สถานที่ซ้อมแยกรายเครื่องมือของกลุ่ม ชั้บร้อง

3.2.2 หลักการฝึกหัดเครื่องดนตรีไทยลักษณะการรวมวง

จะฝึกปฏิบัติลักษณะในทุกๆเช้าและเวลาเย็น การฝึกเช่นนี้จะเป็นขั้นตอนแรกของการซ้อมเป็นขั้นต้นถึงจะแยกซ้อมตามกลุ่มเครื่องดนตรีที่อธิบายไว้ข้างต้น การฝึกซ้อมลักษณะนี้จะใช้เพลงเดียวกันทั้งวงโดยใช้เพลง มุล่งชั้นเดียวในการไล่มือตั้งแต่จังหวะช้าไปจนถึงจังหวะเร็วขึ้นไปเรื่อยๆ ด้วยวิธีการดังกล่าวนี้ จะมีครูบรรพต และครูผู้ช่วยทั้ง 3 ท่านยืนเคาะจังหวะอยู่ข้างๆ หรือในกรณีที่นักเรียนใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องไม่สวยงาม ครูบรรพต และครูผู้ช่วยทั้ง 3 ท่านจะคอยเข้าไปให้คำแนะนำและทำเป็นตัวอย่างถึงตัวนักเรียนเพื่อเป็นการทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นและสามารถปฏิบัติได้ วิธีการดังกล่าวนี้จะปฏิบัติและบรรเลงเพลงมุล่งชั้นเดียว เป็นเวลา 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมงเป็นพื้นฐาน จากนั้นเมื่อเสร็จขั้นตอนนี้แล้ว(ในช่วงเวลาเย็น) จะซ้อมเพลงอื่นๆ อาทิเพลงที่ใช้ซ้อมอย่างเป็นประจำก็ คือ เพลงโหมโรงไอยเรศ เพลงนี้จะเป็นเพลงประจำในการไปแสดงที่ต่างๆ โดยลักษณะของเพลงนี้ครูบรรพต ได้ทำทางขยี้ไว้ 1 ท่อนในเที่ยวแรก เพลงโหมโรงไอยเรศจึงเป็นเพลงที่อยู่ในกระบวนการซ้อมและการออกบรรเลงตามสถานที่ต่างๆเป็นประจำ หลังจากการซ้อมในรูปแบบนี้แล้วก็จะซ้อมเพลงอื่นๆที่ได้แล้วทั้งหมดหรือในช่วงของเพลงที่ใช้กับการประกวดที่จะถึง อีกหนึ่งปัจจัยที่แสดงถึงความเป็นระบบนั้น ครูบรรพต ได้พูดอยู่เป็นประจำกับนักเรียนสมาชิกชมรมดนตรีไทย

โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ว่า “เพลงที่ใช้ในการประกวดทุกเวที ทุกคนในวงต้องได้ ไม่ใช่ได้เฉพาะนักเรียนที่ประกวดเท่านั้น”

ภาพที่ 3.4 หลักการฝึกหัดเครื่องดนตรีไทยลักษณะการรวมวง

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ถึงความเป็นระบบและแบบแผนในการฝึกซ้อมของวงดนตรีไทย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ทั้งในด้านทักษะรายกลุ่มเครื่องดนตรี ทักษะการซ้อมในส่วนของตนเองและทักษะการฝึกหัดในลักษณะของการรวมวงรวมไปถึงยังเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนสมาชิกชมรมดนตรีไทยทุกคนในเรื่องของความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง ด้วยวิธีการนี้จึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลไปถึงความสำเร็จต่างๆที่เกิดขึ้นกับวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

3.3 ขั้นตอนการปรับวงของครูบรรพต แจ่มจรัส

ถือเป็น ปัจจัยที่ 5 ที่ส่งผลต่อวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว โดยที่มีการวางแผนหรือออกแบบช่วงของการซ้อมนั้น ถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญของการประกวดดนตรีไทยเช่นเดียวกัน จากการลงภาคสนามและสัมภาษณ์ของผู้วิจัยในครั้งนี้พบว่า หลักในการวางช่วงฝึกซ้อมในแต่ละรายการของวงดนตรีไทย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จะวางได้เป็น 2 ช่วงดังนี้

- ช่วงที่ 1 คือ ฝึกซ้อมและปรับวงก่อนวันสุดท้ายในการส่งวิดีโอ
- ช่วงที่ 2 คือ ฝึกซ้อมและปรับวงก่อนวันประกวดรอบชิงชนะเลิศ

ด้วยการปรับวงของครุบรรพต แจ้งจรัสในครั้งนีผู้วิจัยขอหยิบยกในกรณีของประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้วิจัยได้เข้าไปเก็บข้อมูลในช่วงออกภาคสนามการประกวดดนตรีไทยระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายการมหาวิทยาลัยบูรพา

ช่วงที่ 1 สามารถแบ่งวิธีการย่อยๆออกไปได้อีก 5 ขั้นตอน ดังนี้

- ต่อทำนองหลัก การสืบค้นข้อมูลอ่านทำความเข้าใจรายละเอียดการประกวดและนำทำนองหลักหรือทางซ่องวงใหญ่ที่ทางกองการประกวดจัดเตรียมไว้ให้ จากนั้นจึงเริ่มต่อทำนองหลักให้กับสมาชิกในวง โดยหลักการของวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้วคือ ทุกเครื่องมือทั้งเครื่องดำเนินทำนองหลักและเครื่องประกอบจังหวะต้องได้เนื้อทำนองหลักทุกคน

- ผูกกลอนในส่วนของตนเอง ในเบื้องต้นครุบรรพตจะอธิบายลักษณะของการผูกกลอนและทำเป็นตัวอย่างให้ดูในขั้นต้น โดยให้นักเรียนนำไปคิดประดิษฐ์ทำนองมาด้วยตนเอง หลักการผูกกลอนในแต่ละเครื่องมือประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมนั้น ครุบรรพต แจ้งจรัสได้ให้หลักการไว้ว่า ระยะเวลาให้ผูกกลอนใกล้เคียงกับทำนองหลักหรือซ่องวงใหญ่ให้มากที่สุด มีฉีกออกไปบ้างเล็กน้อยและที่สำคัญพยายามอย่าให้กลอนซ้ำกันในแต่ละเที่ยว และเครื่องที่มาผูกกลอนเข้ากับระยะเวลาอีกทีก็คือซ่องวงเล็กและขลุ่ยแต่ให้คงในลักษณะการบรรเลงในส่วนของเครื่องดนตรีตนเอง เช่น ซ่องวงเล็ก ก็ต้องมีกลอนจำพวกสะบัด สะเดาะ และที่สำคัญที่สุดนั้นก็คือ การกรอดเสียง ส่วนขลุ่ยนั้นก็ต้องมีพวกนิ้วควงหรือทำนองที่โดดเด่นออกมาบ้างมีฉะนั้นจะถูกกลบเสียง ต่อมาการผูกกลอนของระนาดทุ้มก็ต้องให้ใกล้เคียงกับทำนองหลักและระยะเวลาที่มีฉีกบ้างเล็กน้อย พยายามใช้กลอนที่หมดมือซ้ายแล้วประโยคต่อไปให้เริ่มที่มือขวาและหมดมือขวาก็ต้องเริ่มมือซ้ายเป็นหลัก ส่วนซออู้นั้นก็ควรให้ใกล้เคียงกับทำนองหลักและระนาดทุ้ม แต่ให้คงในลักษณะการบรรเลงของตนเองเช่นการพรมในลักษณะต่างๆ

ในการลงภาคสนามครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยพบความละเอียดอ่อนในการปรับวงของครุบรรพต นั่นก็คือในเรื่องของเครื่องประกอบจังหวะและเครื่องหนังนั้นครุบรรพต แจ้งจรัสได้ให้หลักการไว้ว่า เครื่องประกอบจังหวะตั้งแต่ โหม่ง กรับ ฉาบเล็กไม่ต้องตีในบรรทัดแรกโดยให้มาเริ่มตีในบรรทัดที่สอง และหยุดตีอีกครั้งคือตอนหมดบรรทัดสุดท้ายโดยไม่ต้องตีไปถึงส่งร้องครุบรรพต ได้อธิบายให้ผู้วิจัยว่า “ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าในช่วงบรรทัดแรกจะได้ชมได้ฟังกลอนของเครื่องดนตรีได้อย่างชัดเจนก่อน ส่วนตอนท้ายที่ไม่ตีส่งร้องนั้นก็เพราะว่าจะได้ไม่ไปทับกับเสียงร้อง คำร้องจะได้ชัดเจน” ส่วนเครื่องหนังนั้นครุบรรพต ได้อธิบายให้ผู้บรรเลงเข้าใจถึงการตีทั้งในช่วงตีกับร้องและตีกับวงโดยที่ในช่วงซบร้องนั้นจะทำยังไงให้นักร้อง ร้องสบายไม่ช้าหรือเร็วจนเกินไป ส่วนในเพลงก็ควรจะตีคุ่มแนวเพลงให้น่าฟังหรือมีลูกเล่นตบแต่งบ้างเล็กน้อย

จากนั้นเมื่อครุบรรพต ได้อธิบายให้กับนักเรียนได้เข้าใจแล้วจึงปล่อยช่วงเวลาหนึ่งให้นักเรียนได้ไปลองผูกกลอนมาด้วยตนเองหรือในบางโอกาสที่มีนักเรียนศิษย์เก่าเข้ามาให้คำแนะนำ นักเรียนก็

จะเข้าไปขอคำแนะนำจากรุ่นพี่ทุกคนไปซึ่งวิธีการเช่นนี้เป็นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทางด้านความคิดรวมไปถึงการฝึกความกระตือรือร้นและชวนขวยด้วยตนเอง

- ซ้อมรวมวง เมื่อได้แยกย้ายไปฝึกกลอนในแต่ละเครื่องมือเรียบร้อยแล้วขั้นตอนต่อไปคือการซ้อมรวมวงเพื่อที่จะทำให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกันและในขณะเดียวกันก็ปรับกลอนในเครื่องมือต่างๆที่รู้สึกว่าจะไม่เข้ากันโดยจะมีครูผู้ช่วยของครูบรรพต ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

- ครูบรรพต ปรับวงขึ้นต้น การปรับวงในครั้งแรกนั้นครูบรรพต จะคอยฟังภาพรวมในเรื่องของความถูกต้องและการบรรเลงให้ถูกแบบแผน รวมไปถึงแนวเพลงความช้าความเร็วในช่วงอัตราต่างๆและการผูกกลอนของแต่ละเครื่องว่ากลอนเพลงช่วงไหนของเครื่องดนตรีชิ้นใดไม่เข้าพวกครูบรรพต ก็จะแก้ไขให้กับนักเรียนโดยทันที จากนั้นเมื่อครูบรรพต ปรับแก้ไขและตกแต่งจนเป็นที่พอใจแล้ว ช่วงต่อไปจะว่าด้วยเรื่องของการซ้อมรวมวงให้เกิดความเคยชินให้มากที่สุดก่อนในอัตวิดิทัศน์

อีกหนึ่งกลวิธีของครูบรรพต ในเรื่องของการขับร้องนั้น ทุกครั้งที่มีการซ้อมต้องมีเครื่องเสียงพร้อมเพื่อให้นักร้องได้ฟังข้อดีข้อเสียของตนเอง นัยยะสำคัญคือเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเปรียบเสมือนสถานการณ์จริงบนเวที

ภาพที่ 3.5 ครูบรรพต แจ้งจรัสให้คำแนะนำและปรับวงปีพาทย์ไม้ نرمเครื่องคู่

- อัตเทปวีดิทัศน์ส่งประกวด โดยขั้นตอนนี้ครูบรรพต จะปล่อยให้ นักเรียนจัดทำวันอัตเทป วีดิทัศน์ด้วยตนเอง โดยให้ครูผู้ช่วยคือ ครูธนพล โตอุตชนต์ และครูจากรุภัทร เวียงแกเป็นผู้ควบคุมในการวีดิทัศน์ในวันเวลาดังกล่าว วิธีการบันทึกวีดิทัศน์นั้นจะทำการอัดเป็น 2 เทปหรือในบางกรณีที่ทำด้วยเวลาน้อยก็จะทำการอัดเพียง 1 เทป ต่อจากนั้นเมื่อทำการบันทึกวีดิทัศน์เสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้วก็จะทำเป็นในรูปแบบแผ่น CD เพื่อให้ครูบรรพต แจ้งจรัสได้คัดเลือกเป็นขั้นตอนสุดท้าย

ภาพที่ 3.6 บรรยากาศการบันทึกวีดิทัศน์ส่งการประกวด

ช่วงที่ 2 สามารถแบ่งวิธีการย่อยๆออกไปได้อีก 4 ขั้นตอน ดังนี้

- ซ้อมรวมวง หลังจากที่ทางกองการประกวดประกาศผลโรงเรียนที่ผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศเป็นที่เรียบร้อยแล้ว สมาชิกในวงก็จะรวมวงซ้อมรวมเพื่อทำการทบทวนทั้งหมดที่ทำไว้ในช่วงที่ 1 อีกครั้งจนเกิดความพร้อมเพรียงและแม่นยำ

- ครูบรรพต แจ้จรัสลงมือปรับวงโดยเริ่มจากตกแต่งทำนองตามเครื่องมือต่างๆจนเกิดความลงตัวกันทั้งวง ต่อจากนั้นจึงเริ่มการปรับกลวิธีพิเศษต่างๆอาทิ เช่น การกระชิบ การกรอเสียงสั้น เพื่อเป็นจุดที่ทำให้หน้าสนใจโดยที่จะประดิษฐ์กลวิธีพิเศษนี้ให้เข้ากับประเภทเพลงนั้นๆ ครูบรรพต แจ้จรัสได้อธิบายให้ผู้วิจัยฟังว่า “วิธีการพวกระชิบหรืออะไรต่างๆนี้จะมาใส่ในช่วงท่อนหลังๆหรือ เช่น เพลงสองเที่ยวกลับก็จะมาใส่ในช่วงเที่ยวกลับหรือเที่ยวกลับต้นของเที่ยวกลับ” เมื่อตกแต่งทำนองเติมแต่งกลวิธีพิเศษเข้าไปแล้วขั้นตอนต่อไปคือการ ปรับเรื่องแนวเพลง และความกลมกลืนของเสียงในการบรรเลง สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ครูบรรพต แจ้จรัสเน้นย้ำกับสมาชิกวงดนตรีไทยเป็นอย่างมาก

- เข้าค่ายพักแรมนอนโรงเรียนก่อนวันประกวดรอบชิงชนะเลิศ วิธีการเช่นนี้จะเริ่มทำใกล้ๆวันประกวดรอบชิงชนะเลิศอย่างน้อย 2-3 วัน ในช่วงวันสองวันแรกครูบรรพต แจ้จรัสจะปล่อยให้ นักเรียนได้ฝึกซ้อมด้วยตนเองโดยมีครูผู้ช่วยทั้ง 3 ท่านคอยควบคุมการฝึกซ้อมและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

กระบวนการฝึกซ้อมช่วงเข้าค่ายของวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

กระบวนการฝึกซ้อมเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากของความสำเร็จ สำหรับกรณีวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิต บางแก้วมีกระบวนการฝึกซ้อมดังนี้

05.00-06.00 น.	ไล่ฉาก
06.00-07.00 น.	ไล่ฉากโดยเพิ่มความเร็ว+ออกกำลังกาย
07.00-08.00 น.	รับประทานอาหารเช้า

08.00-09.00 น.	อาบน้ำทำธุระส่วนตัว
09.00-11.30 น.	ซ้อม (ตามที่ผู้ปรับวงได้วางแผนไว้)
11.30-12.00 น.	พักผ่อนตามอัธยาศัย
12.00-13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00-16.00 น.	ซ้อมทั้งรวมวงและแยกตามเครื่องมือ
16.00-17.00 น.	พักผ่อนตามอัธยาศัย รวมถึงการออกกำลังกาย
17.00-18.00 น.	อาบน้ำ
18.00-19.00 น.	รับประทานอาหารเย็น
19.00-22.00 น.	ซ้อมรวมวงและทบทวนตามที่ผู้ปรับวงได้ให้คำแนะนำ
22.00 น. เป็นต้นไป	แปร่งฟัน สวดมนต์ นั่งสมาธิ เข้านอน

- ช่วงวันสุดท้ายของวันเข้าค่ายพักแรมนั้นครูบรรพต แจ้จรัสจะเข้ามาฟังและคอยแนะนำ ดิชมข้อบกพร่องต่างๆอีกครั้งหนึ่งโดยมีหลักการสำคัญดังนี้

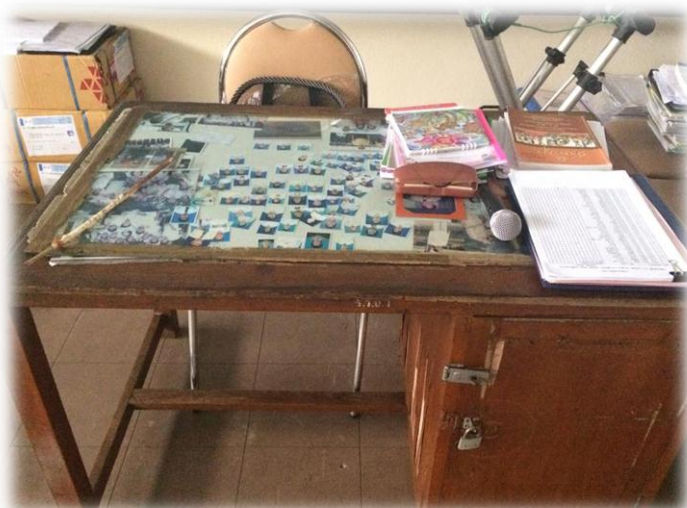
รอบแรกในการบรรเลงให้ครูบรรพต แจ้จรัสได้ฟังนั้นจะเริ่มบรรเลงตั้งแต่เริ่มต้นจนจบเพลง โดยที่ครูบรรพต แจ้จรัสจะไม่อธิบายหรือเกริ่นนำแม้แต่เพียงคำพูดเดียว เพื่อเป็นการให้นักดนตรีได้ ทำตามในสิ่งที่ตนได้ฝึกซ้อมมาแล้ว แต่พอเมื่อจบเพลงแล้วครูบรรพต แจ้จรัสก็จะแนะนำและบอก จุดบกพร่องของวงอย่างละเอียด และเริ่มปรับแก้ไขในรอบต่อไป

รอบที่สอง ก่อนเริ่มบรรเลงในรอบนี้ครูบรรพต จะเน้นย้ำและอธิบายในจุดต่างๆก่อนการ บรรเลงเพื่อให้นักดนตรีเข้าใจและบรรเลงในรอบที่สองตั้งแต่ต้นจนจบเพลง และเมื่อจบแล้วครูบรรพต จะถามเป็นคำถามแรกกับนักดนตรีก็คือ “มีใครผิดบ้าง ให้งมือขึ้น” แล้วถึงจะอธิบายขอเสียของการ บรรเลงผิดพลาดให้นักดนตรีเข้าใจว่าการพลาดนั้นอาจจะทำให้เกิดข้อเสียกับวงได้ ด้วยเหตุนี้จึงเป็น การทำให้นักดนตรีได้มองกลับดูตนเองถึงผลกระทบที่เกิดกับวงและพร้อมแก้ไขในรอบต่อไป

รอบที่สามหรือรอบสุดท้าย หลังจากทีอธิบายให้กับนักดนตรีเข้าใจข้อบกพร่องหรือผลกระทบ ต่างๆนั้นแล้วรอบนี้ครูบรรพต จะให้คำแนะนำเพียงเล็กน้อยและเปรียบเสมือนรอบนี้เป็นรอบที่เล่นบน เวทีจริงสถานการณ์จริง และเมื่อบรรเลงจบแล้วครูบรรพต จะติชมในรอบดังกล่าวให้นักเรียนได้ทำ ความเข้าใจอีกครั้งหนึ่ง และสุดท้ายของการปรับวงครั้งนี้คือ การอวยพรให้กับลูกศิษย์ผู้เข้าประกวด ทุกคน เพื่อเป็นกำลังใจในการประกวดแข่งขันในวันรุ่งขึ้น คำพูดของ ครูบรรพต ที่จะพูดกับลูกศิษย์อยู่ เป็นประจำว่า

ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราทำมานั้นพยายามอย่าให้เสียของ ทำให้ได้ตามที่เรา ซ้อมไว้ และตอนนี้ครูก็ทำหน้าที่ของครูอย่างเต็มที่แล้ว หลังจากนั้นก็จะ เป็นหน้าที่ของพวกหนูที่จะทำให้เต็มที่และนำความสำเร็จกลับมาสู่วงดนตรีไทย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว (บรรพต แจ้จรัส, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2558)

ครูบรรพต ยังอธิบายให้กับผู้วิจัยได้ทราบว่า ในบางโอกาสที่มีครูอาวุโสหรือครูผู้เชี่ยวชาญมาตรวจหรือให้คำแนะนำอีกครั้งก็จะเป็นที่มั่นใจมากยิ่งขึ้น ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนี้เองจึงเป็นระบบแบบแผนที่ทางวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ยึดถือปฏิบัติกันมาจนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 3.7 มุมซ้ายมือบนโต๊ะ ไม้ประจำตัวที่ครูบรรพต แจ้จรัส ไวไซ้เคาะจังหวะในการปรับวง

3.4 แนวคิดและทัศนคติในการปรับวงของครูบรรพต แจ้จรัส

จากการลงภาคสนามของผู้วิจัยและการสัมภาษณ์นั้น กล่าวได้ว่าแนวคิดหรือทัศนคติของครูบรรพต ในด้านของการปรับวงปีพาทย์ไม้นวม เป็นลักษณะที่เน้นไปในเรื่องของความถูกต้องตามแบบแผนหรือการบรรเลงให้ถูกต้องตามขนบของประเภทวงและประเภทของเพลงนั้นๆ อีกประการที่สำคัญของครูบรรพต ท่านได้กล่าวไว้ว่า

นอกจากจะบรรเลงให้ถูกต้องตามแบบแผนแล้วถึงจะมามองในเรื่องของความไพเราะโดยที่ครูจะมอง 5 สิ่งเป็นสำคัญนั่นก็คือ การวิเคราะห์เพลงให้เข้าใจโครงสร้างของเพลง ต่อมาก็มาดูในเรื่องของแนวเพลง ซ้ำเร็วอย่างไร ในช่วงชั้นต่างๆ ส่วนในเรื่องของการผูกกลอนนั้นก็ให้ไม่ขวางหูโดยเกาะเนื้อห้อยเป็นหลัก แต่ที่ครูเสริมเข้ามาและเน้นกับการประกวดทุกครั้งก็คือ ความกลมกลืนของวงโดยที่ทุกเครื่องดนตรีทุกชิ้นจะต้องบรรเลงให้มีความกลมกลืนได้ยืนกันทุกเครื่องไม่มีเครื่องดนตรีชิ้นไหนดังเกินเครื่องมืออื่นๆ และสุดท้ายถึงจะมามองในเรื่องของเทคนิค ในเพลงนั้นๆว่าสามารถตบแต่งจุดตรงไหนได้

บ้างเช่น พวกการกระชิบให้เสียงเบา การกรอสนั้ (บรรพต แจ้จรัส, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2558)

จากคำกล่าวข้างต้นที่ครูบรรพต กล่าวมา 5 ประการสำคัญนั้น อธิบายได้ว่า

“การวิเคราะห์เพลง” หมายถึง การเข้าใจโครงสร้างของเพลงนั้นว่า เป็นเพลงลักษณะประเภทใด เพลงบังคับทางหรือเพลงแปลทำนอง ผู้ปรับวงจะได้วางแผนโครงสร้างเพลงและออกแบบแนวทางของเพลงว่าควรออกมาในทิศทางไหนอย่างไรได้บ้าง

“แนวเพลง” หมายถึง การวางจังหวะความช้าความเร็วของเพลงตั้งแต่เริ่มต้นจนจบเพลง กล่าวคือ เริ่มกำหนดจังหวะของการบรรเลงตั้งแต่ เริ่มการขับร้อง จนไปถึงการรับร้อง การบรรเลงและการส่งร้อง วิธีการเช่นนี้จะทำในทุกๆท่อนจนไปถึงลงจบ

“การผูกกลอน” หมายถึง การผูกสำนวนกลอนของแต่ละกลุ่มหรือแต่ละเครื่องให้มีความสัมพันธ์กันโดยใช้เนื้อทำนองซ้องวงใหญ่เป็นหลัก ประการสำคัญที่ผู้ปรับวงฟังแล้วมีความรู้สึกไม่ขวางหู ฟังแล้วรู้สึกราบรื่น

“ความกลมกลืนของวง” หมายถึง ความดังของเสียงในการบรรเลงแต่ละเครื่องดนตรีต้องมีความดังที่เท่ากัน โดยจะไม่มีเครื่องดนตรีชิ้นใดเสียงดังกว่าเครื่องดนตรีชิ้นอื่น การทำลักษณะนี้จะทำให้การบรรเลงมีความกลมกลืนมากขึ้น

“กลวิธีพิเศษในเพลง” หมายถึง ผู้ปรับวงจะต้องมีสิ่งๆหนึ่งที่มอบให้กับผู้บรรเลง เช่น การกระชิบ หรือทำให้เสียงนั้นเบาลง อันเป็นการแสดงออกถึงความสามารถของวงที่บรรเลงออกมาทำให้ผู้ฟังรู้สึกถึงความน่าสนใจ

ภาพที่ 3.8 บรรยากาศการสัมภาษณ์ครูบรรพต แจ้จรัส

ทั้งหมดนี้จึงเป็นแนวทางความสำเร็จจากแนวคิดและทัศนคติการปรับวงของ
ครูบรรพต แจ้จรัสผู้ควบคุมและฝึกซ้อมนักเรียนชมรมดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ด้วย
แนวคิดหรือวิธีการดังกล่าวเพียงไม่ได้ใช้ได้แต่การปรับวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่เพียงเท่านั้นแต่ยัง
สามารถใช้ได้กับทุกๆประเภทของการบรรเลงทั้งการประกวดแข่งขันตามเวทีที่ดี หรือการบรรเลงตาม
งานต่างๆก็สามารถที่จะทำให้ทั้งผู้ฟังและผู้ปรับเกิดความสุขและการบรรเลงนั้นๆได้อย่างมีความสุข

บทที่ 4

วิเคราะห์การสอดทำนองและลักษณะเฉพาะที่ปรากฏในการปรับวงปีพาทย์ไม้นวม

เครื่องคู่รายการมหาวิทยาลัยบูรพา ครั้งที่ 35 ประจำปี 2557 เพลงอกทะเล 3 ชั้น

จากการลงภาคสนามของผู้วิจัยทั้งในด้านการจัดบันทึกและการสัมภาษณ์ของวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว กักับการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 35 ประจำปีพุทธศักราช 2557 ประเภทวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ ตั้งแต่กระบวนการการฝึกซ้อมก่อนการบันทึกที่วัดทัศนไ้ไปจนถึงวันประกวดรอบชิงชนะเลิศในวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ.2558 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิธีการและกลวิธีต่างๆ ในด้านการปรับวงตามแนวทางของครูบรรพต แจ้จรัสจากกรณีศึกษาของการประกวดดนตรีไทยในครั้งดังกล่าว ซึ่งเพลงที่ใช้ในการปรับวงครั้งนี้ได้แก่เพลงอกทะเล 3 ชั้น

จากกระบวนการต่างๆทั้งในด้านวิธีการการฝึกซ้อมและแนวทางการปรับวงในแบบฉบับของวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ในบทที่ผ่านมาแล้ว ยังมีอีกปัจจัยหรืออีกหนึ่งวิธีที่เป็นจุดหลักสำคัญของผู้สนใจสำหรับการปรับวงก็คือ การวิเคราะห์สังเคราะห์ในเพลงนั้นๆให้เข้าใจถึงโครงสร้างของเพลง อันเป็นผลที่จะทำให้ผู้วิจัยและผู้สนใจเข้าใจถึงวิธีการต่างๆ ได้แก่วิธีการผูกกลอนในเครื่องดนตรีต่างๆในวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ วิธีการวางแนวเพลง วิธีการวางแนวเสียงให้เหมาะสมและน่าฟัง รวมไปถึงกลวิธีพิเศษที่ใช้ในการปรับวงครั้งนี้

ผู้วิจัยจึงขอใช้กรณีศึกษาของเพลงอกทะเล 3 ชั้นตามแนวทางการปรับวงของครูบรรพต แจ้จรัสในการวิเคราะห์สังเคราะห์ในแง่มุมต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นต่อไป

การวิเคราะห์เพลงอกทะเล 3 ชั้น ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อในการวิเคราะห์จำแนกได้ ดังนี้

4.1 ประวัติเพลง

4.2 สัญลักษณ์ในการบันทึกโน้ต

4.2.1 สัญลักษณ์แทนพยางค์เสียง

4.2.2 สัญลักษณ์แทนพยางค์เสียงของฆ้องวงใหญ่นับจากลูกทวน

4.2.3 สัญลักษณ์แทนกลุ่มเสียงหรือปัญญามูล

4.2.4 วิธีการอ่านโน้ตและข้อกำหนดของวรรคประโยคในการอ่านโน้ต

4.2.5 สัญลักษณ์การใช้กลวิธีพิเศษ

4.3 การวิเคราะห์ (ลักษณะทั่วไป)

4.3.1 สังคีตลักษณ์

- 4.3.2 บันไดเสียง
- 4.3.3 จังหวะ
- 4.4 การวิเคราะห์ (กลวิธีพิเศษที่พบในการปรับวงตามแนวทางครุบรรพต แจ็งจรัส)
  - 4.4.1 ท่อน 1
  - 4.4.2 ท่อน 2
  - 4.4.3 เทียบกลับ ท่อน 1
  - 4.4.4 เทียบกลับ ท่อน 2
- 4.5 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

4.1 ประวัติเพลง

อาจารย์มนตรี ตราโมทและอาจารย์วิเชียร กุลตันท์ได้อธิบายเกี่ยวกับประวัติเพลงออกทะเลไว้ในหนังสือฟังและเข้าใจเพลงไทย มีเนื้อความดังต่อไปนี้

เพลงออกทะเล เถา

เพลงไทย 2 ชั้นของเก่าอยู่เพลงหนึ่ง ชื่อเพลงทะเลบ้า เป็นเพลงประเภทสองไม้และมีโยนสำหรับใช้บรรเลงเป็นเพลงเบ็ดเตล็ด และร้องในการแสดงละครบางโอกาส ในสมัยรัชกาลที่ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งเป็นสมัยที่การเล่นสัควาได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย มีวงสัควาที่สามารถทั้งการร้อง การบอกสัควา และการแต่งทำนองเพลงหลายวง ได้มีท่านผู้หนึ่งนำเอาเพลงทะเลบ้า 2 ชั้นของเก่ามาแต่งขยายทำนองขึ้นเป็น 3 ชั้น สำหรับร้องเป็นลำลาในตอนที่จะเลิกเล่นสัควา แต่ในการเล่นขยายขึ้นเป็น 3 ชั้นนี้หาได้แต่งขยายขึ้นโดยตรงไม่ หากแต่ได้ดัดแปลงแก้ไขและเพิ่มเติมเนื้อออกไป เพื่อให้ร้องได้ไพเราะหลายแห่ง แล้วตั้งชื่อขึ้นใหม่ว่า เพลงออกทะเลหรือสัควาออกทะเล ซึ่งมีบทร้องดังนี้

สัควาฟ้าขาวจวนเข้าตรู	พินิจดูแสงเดือนแสงเจ็อนแสง
แสงทองส่องงามอร่ามแรง	จวนจะแจ้งเสียจริงต้องจากจร
(สร้อย) โอ้เจ้าดอกไม้แก้ว	เหินห่างร้างแล้ว เจ้าแก้วตาเอย
แข็งใจโคลคลาจำลารัก	นี่ตักน้กแล้วหนาลาไปก่อน
แสนสุขสวัสดิ์ดีสถาวร	ต้องจำจรจำจากพรากกันเอย
(สร้อย) โอ้เจ้าดวงพวงพะยอม	จะมาหายหอม เสียแล้วนี้เอย

ต่อมาได้มีผู้นำเอาเพลงออกทะเลที่เคยร้องเป็นลำลาในการเล่นสัควานั้น มาร้องส่งให้ดนตรีรับเป็นเพลงส่งท้ายหรือเพลงลา ครูซ้อย สุนทรวาทิน จึงได้แต่งทำนองร้องสัควา เพื่อให้การร้องกับการรับสนิทสนมกลมกลืนกัน ตอนที่เป็นโยบายก็สอดแทรกลูกล้อลูกขัดไปตามวิชาการของดุริยางคศิลป์ ส่วน

ท่อน 2 ก็ให้ร้องกับรับล้อกันให้เหมาะสมกับที่จะเป็นเพลงลา เพราะฉะนั้นเพลงออกทะเล 3 ชั้น ทั้งที่
ท่านผู้แต่งทำนองร้องได้แต่งไว้ และในทำนองดนตรีที่ ครูซ้อย สุนทรวาทีน แต่ง จึงแตกต่างกับเพลง
ทะเลบ้าของเดิมเป็นอันมาก จนแทบจะเป็นคนละเพลงทีเดียว และก็ได้นิยามกันมาจนปัจจุบันนี้ นับว่า
เป็นเพลงที่มีท่อนทำนองไพเราะ กระฉับกระเฉงน่าฟังเพลงหนึ่ง

เมื่อ พ.ศ. 2431 สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ได้ทรงพระ
นิพนธ์ทำนองเพลงออกทะเลขึ้นใหม่โดยทรงแก้ไขจากบทร้องสัทวาของเดิมเพื่อให้วงมโหรีบรรเลงใน
งานพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษาในรัชกาลที่ 5 ซึ่งในวงการดนตรีได้ใช้ร้องกันมาในปัจจุบันนี้

มาเมื่อ พ.ศ. 2472 นายมนตรี ตราโมท ได้ตัดและแต่งเพลงออกทะเลทั้งทำนองร้องและทำนอง
ดนตรีลงเป็น 2 ชั้นและชั้นเดียว จากทำนองร้องของเดิมและทำนองดนตรีของ ครูซ้อย สุนทรวาทีน
เพื่อใช้ร้องและบรรเลงได้ครบเป็นเพลงเถาแต่ทำนองดนตรีของครูซ้อยนั้นได้แต่งลูกล้อไว้ 2 อย่าง
สำหรับบรรเลงเดี่ยวแรกอย่างหนึ่ง เทียวหลังอย่างหนึ่ง นายมนตรี ตราโมท เห็นว่าลูกล้อที่ใช้บรรเลง
เดี่ยวแรกนั้น ครูซ้อยได้นำมาใช้ในเพลงแขกโอดซึ่งท่านได้แต่งขึ้นภายหลังอีกแห่งหนึ่งในการที่จะเรียบ
เรียงเป็นบทเพลงเถาซึ่งจะบรรเลงอัตรา 3 ชั้น เพียงครั้งเดียวจึงเลือกเอาลูกล้อเดี่ยวหลังมาใช้(มนตรี
ตราโมท และวิเชียร กุลตัญญ์, 2523: 569)

บทเพลงออกทะเล เถา

เนื้อที่ 1

เอ๊ะเวลาร้องมาเพียงสักครู่	พินิจดูเสียงเดือนแสงเกลื่อนแสง
เสียงไพเราะยามอร่ามแรง	จวนจะแจ้งแสงสว่างนี้อย่างไร
อ้อลวงสองยามตามกำหนด	ต้องจำ ดแล้วลาพิสมัย
ขอเป็นมิตรจิตติดกันไว้	ท่านทั้งหลายจงได้เป็นสุขเฮย ๆ
(พระนิพนธ์ สมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์)	
จงเจตนาใด	สำเร็จได้ดังประสงค์
สิ่งใดไม่จำนง	จะห่างไกลพันไปเทอญ ๆ
(บทของ นายมนตรี ตราโมท)	

เนื้อที่ 2

เอ๊ะเวลาฟ้าขาวจวนเข้าตรู่	พินิจดูเสียงเดือนแสงเกลื่อนแสง
แสงทองส่องงามอร่ามแรง	จวนจะแจ้งเสียงจริงต้องจากไกล
อ้อลวงสองยามตามกำหนด	ต้องจำดแล้วลาลาพิสมัย
ขอเป็นมิตรจิตติดกันไว้	ท่านทั้งหลายจงได้เป็นสุขเฮย
(แปลจากบทสัทวา ของเก่า)	

จงเจตนาใด สำเร็จได้ดังประสงค์
 สิ่งใดไม่จำนอง จะห่างไกลพ้นไปเทอญ ฯ
 (นายมนตรี ตราโมท แต่ง)

เนื้อที่ 3 (เฉพาะสามชั้น)

ซึ่งนายมนตรีจัดทำผู้ฟัง เอื้อการุณย์มายังสังคีตสถาน
 ดนตรีของไทยจะยืนยงดำรงนาน ก็เพราะท่านช่วยบำรุงกำลังใจ
 ศิลปะจะเฟื่องเรืองด้วยผู้รู้คุณค่า มีศรัทธาช่วยทำนุทุกสมัย
 ดนตรีของไทยมิใช่ด้อยหน้าใคร แท้เป็นศิลป์ของไทยคู่ชาติเออย
 (คุณหญิงจีน ศิลปบรรเลง แต่ง)

4.2 สัญลักษณ์ในการบันทึกโน้ต

ในการวิเคราะห์เพลงออกทะเล 3 ชั้นในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้บันทึกโน้ตในระบบไทยเพื่อสะดวกแก่ผู้ที่ต้องการนำไปศึกษาภายหลังและการบันทึกโน้ตดังกล่าวเป็นการบันทึกโน้ตในระบบของเครื่องสาย

4.2.1 สัญลักษณ์แทนพยางค์เสียง

ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์การบันทึกโน้ตแทนเสียงของโน้ตต่างๆ ดังนี้

ด	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	โด
ร	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	เร
ม	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	มี
ฟ	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ฟา
ซ	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ซอล
ล	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ลา
ท	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ที

4.2.2 สัญลักษณ์แทนพยางค์เสียงของฆ้องวงใหญ่นับจากลูกทวนนับจากฝั่งซ้ายลูกที่ 1

ภาพที่ 4.1 ฆ้องวงใหญ่

ลูกที่ 1	เสียง มี	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ม
ลูกที่ 2	เสียง ฟา	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ฟ
ลูกที่ 3	เสียง ซอล	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ซ
ลูกที่ 4	เสียง ลา	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ล
ลูกที่ 5	เสียง ที	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ท
ลูกที่ 6	เสียง โด	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ด
ลูกที่ 7	เสียง เร	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ร
ลูกที่ 8	เสียง มี	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ม
ลูกที่ 9	เสียง ฟา	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ฟ
ลูกที่ 10	เสียง ซอล	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ซ
ลูกที่ 11	เสียง ลา	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ล
ลูกที่ 12	เสียง ที	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ท
ลูกที่ 13	เสียง โด	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ด
ลูกที่ 14	เสียง เร	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ร
ลูกที่ 15	เสียง มี	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ม
ลูกที่ 16	เสียง ฟา	ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ฟ

4.2.3 สัญลักษณ์แทนกลุ่มเสียงหรือพยัญมูล

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบของบันไดเสียงขึ้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน โดยยึดเสียงเครื่องเครื่องสายเป็นหลัก ซึ่งการกำหนดบันไดเสียงต่าง ๆ นั้น ผู้วิจัยกำหนดตามที่ครูมนตรี ตราโมท ได้กล่าวไว้ในคำบรรยายวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย โดยกำหนดเป็นสัญลักษณ์ตัวอักษรแทนระดับเสียงทั้ง 7 เสียงดังนี้

บันไดเสียงทางเพียงออล่าง	มีกลุ่มเสียงพยัญมูล	ซ	ล	ท	xr	ม	x
บันไดเสียงทางใน	มีกลุ่มเสียงพยัญมูล	ล	ท	ด	xม	ฟ	x
บันไดเสียงทางกลาง	มีกลุ่มเสียงพยัญมูล	ท	ด	ร	xฟ	ช	x
บันไดเสียงทางเพียงอบบน	มีกลุ่มเสียงพยัญมูล	ด	ร	ม	xช	ล	x
บันไดเสียงทางนอก	มีกลุ่มเสียงพยัญมูล	ร	ม	ฟ	xล	ท	x
บันไดเสียงทางกลางแหบ	มีกลุ่มเสียงพยัญมูล	ม	ฟ	ช	xท	ด	x
บันไดเสียงทางขวา	มีกลุ่มเสียงพยัญมูล	ฟ	ช	ล	xด	ร	x

4.2.4 วิธีการอ่านโน้ตและข้อกำหนดของวรรคประโยคในการอ่านโน้ต

ผู้วิเคราะห์ได้กำหนดในการอ่านโน้ตจากซ้ายไปขวาและการแบ่งวรรคประโยคดังนี้

----	----	----	----	----	----	----	----
ห้องที่ 1	ห้องที่ 2	ห้องที่ 3	ห้องที่ 4	ห้องที่ 5	ห้องที่ 6	ห้องที่ 7	ห้องที่ 8
วรรคถาม				วรรคตอบ			
1 ประโยค							

4.2.5 สัญลักษณ์การใช้กลวิธีพิเศษ

1. หมายถึง สะบัด
2. หมายถึง สะเดาะ
3. * หมายถึง การบรรเลงซ้ำอีกครั้ง

4.3 การวิเคราะห์(ลักษณะทั่วไป)

4.3.1 สัจคดีลักษณะ

เพลงออกทะเล 3 ชั้น เป็นประเภทเพลงสองเที่ยวกลับมี 2 ท่อน โดยจะมีลักษณะของท่วงทำนองที่ซ้ำกันในช่วงหัวและตัดช่วงท้ายของท่อนในเที่ยวกลับต้น(ท่อน 1) และในท่อนสองจะเป็นแบบปกติในลักษณะของการกลับต้นแต่จะพิเศษมาในช่วงเต็มท้ายของเพลงในเที่ยวกลับ ต่อมาในเที่ยวกลับท่อน 1 จะยังคงคล้ายคลึงกับเที่ยวแรกทุกประการเสียแต่ในช่วงบรรเลงลักษณะของการลือรับตรงท้ายของเที่ยวแรก และในเที่ยวกลับท่อน 2 มีกระสวนลักษณะทำนองที่เหมือนกันทุกอย่าง โดยที่ผู้วิจัยสามารถแสดงรูปแบบของสัจคดีลักษณะในเพลงได้ดังนี้

ท่อน 1	Ab A
ท่อน 2	B Bx
เที่ยวกลับ 1	Ay A
เที่ยวกลับ 2	B Bx

ทำนองหลักห้องวงใหญ่เพลงอกทะเล 3 ชั้น
(ทำนองที่กองการประกวดกำหนด) เรียบเรียงและเขียนโน้ตโดย อาจารย์ไชยยะ ทางมีศรี

เพลงอกทะเล 3 ชั้น

-- ซ ซ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	-- ฟ -	--- ซ	----	- ซล - ด
- ซ - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	--- มร	- ม - ร	- ม - -	ฟ - - ด

- ล - -	ซ ม - -	ด ด - -	ร ร - ม	- ม - ม	- - ร ร	- ม - ร	- - ด ด
- - ซ ม	- - ร ด	--- ร	--- ม	- ซ - ม	- ร - -	- ม - ร	- ด - -

-- ซ ซ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	- ท - -	ล ล - -	ท ท - -	ด ด - ร
- ซ - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	- ท - ล	--- ท	--- ด	--- ร

- - ด ร	- - ด ร	- - ด ร	----	- ล - -	ซ ม - -	--- ด	- - ร ม
ล ท - -	ด ท - -	ด ท - -	ด ท ล ซ	- - ซ ม	- - ร ด	- ซ - -	- ด - -

- ม - -	ร ร - -	ม ม - -	ซ ซ - ล	- ท - ร	- ท - -	ล ล - -	ซ ซ - ม
- ท - ล	--- ท	--- ซ	--- ล	- ท - ร	- ท - ล	--- ซ	--- ท

--- ด	-- ร ม	- ซ - ซ	-- ม -	-- ท -	--- ด	-- ม ซ	- ซ - ซ
- ซ - -	-- ด -	--- ม	--- ร ด	--- ล ซ	- ล - ซ	-- ร -	- ร - ม

----	--- ซ	-- ล -	ล ซ - ซ	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
----	--- ม	--- ซ	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

* (ม ด ร ม)	ร ช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล	ช ล ท ดั	ร ิ ดั ท ล	ร ิ ท ล ช	ท ล ช ม

-- ร ม	- ช - ม	-- ร ม	-- ช ล	-- ท ิ ดั	ร ิ ดั --	ร ิ ท ิ --	ท ิ ล --
- ด --	ร - ร -	ร ด --	ร ม --	ช ล --	-- ท ิ ล	-- ล ช	-- ช ม

(ร ิ ดั ล ช	ด ิ ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	ท ช ล ท	ด ล ท ด	ร ท ด ร	ม ด ร ม)

ร ิ ดั --	ด ิ ล --	ล ช --	ช ม --	ท - ล ท	ด - ท ด	ร - ด ร	ม - ร ม
-- ล ช	-- ช ม	-- ม ร	-- ร ด	- ช --	- ล --	- ท ิ --	- ด --*

* (ม ด ร ม)	ร ช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล)	-- ท ิ ดั	ร ิ ดั --	ร ิ ท ิ --	ท ิ ล --
----	----	----	----	ช ล --	-- ท ิ ล	-- ล ช	-- ช ม

(ร ิ ดั ล ช	ด ิ ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด)	ท - ล ท	ด - ท ด	ร - ด ร	ม - ร ม
----	----	----	----	- ช --	- ล --	- ท ิ --	- ด --*

* - - ม -	ร ม - ม	----	ช ล - ล	-- ม ิ ร ิ	-- ด ิ -	-- ด ิ ล	-- ช -
--- ด	-- ร ท	-- ร ม	-- ช ม	----	ด ิ ล - ล	----	ช ม - ม

-- ด ิ ล	-- ช -	-- ช ม	-- ร -	----	ท ด - ด	----	ร ม - ม
----	ช ม - ม	----	ร ด - ด	-- ช ล	-- ท ช	-- ท ด	-- ร ท*

----	ท ด - ด	----	ร ม - ม	----	ท ด - ด	----	ร ม - ม
--ช ล	--ท ช	--ท ด	--ร ท	--ช ล	--ท ช	--ท ด	--ร ท

--ม -	ร ม - ม	--ช ล	--ช -	--ม -	ร ม - ม	--ช ล	--ช -
---ด	--ร ท	----	ช ม - ม	---ด	--ร ท	----	ช ม - ม

--ช ล	--ช -	--ช ล	--ช -	--ช ล	--ช -	--ช ล	--ช -
----	ช ร - ร	----	ช ม - ม	----	ช ร - ร	----	ช ม - ม

ช ช ช -	ช ช ช -	ช ช ช -	ช ช ช -	ช - ช -	ช - ช -	ช - ช -	ช - ช -
---ร	---ม	---ร	---ม	-ร - ม	-ร - ม	-ร - ม	-ร - ม

-ล --	ช ม --	ดํ ดํ --	รํ รํ - มํ	-มํ - มํ	-มํ --	มํ มํ --	รํ รํ - ดํ
--ช ม	--ร ด	---ร	---ม	-ช - ล	-ช - ม	---ร	---ด

--ช ช	-ล - ทํ	-ร - ทํ	-ล - ช	--ฟ -	---ช	----	-ช ล - ดํ
-ช --	-ล - ท	-ร - ท	-ล - ช	---ม ร	-ม - ร	-ม --	ฟ --ด

-ล --	ช ม --	ดํ ดํ --	รํ รํ - มํ	-มํ - มํ	--รํ รํ	-มํ - รํ	--ดํ ดํ
--ช ม	--ร ด	---ร	---ม	-ช - ม	-ร --	-ม - ร	-ด --

--ช ช	-ล - ทํ	-รํ - ทํ	-ล - ช	-ทํ --	ล ล --	ทํ ทํ --	ดํ ดํ - รํ
-ช --	-ล - ท	-ร - ท	-ล - ช	-ท - ล	---ท	---ด	---ร

--ดํ รํ	--ดํ รํ	--ดํ รํ	----	-ล --	ช ม --	---ด	--ร ม
ล ทํ --	ดํ ทํ --	ดํ ทํ --	ดํ ทํ ล ช	--ช ม	--ร ด	-ช --	-ด --

- ม --	ร ร --	ม ม --	ซ ซ - ล	- ฑี - รั	- ฑี --	ล ล --	ซ ซ - ม
- ฑี - ล	--- ฑ	--- ซ	--- ล	- ฑี - ร	- ฑี - ล	--- ซ	--- ฑ

--- ด	--- ร ม	- ซ - ซ	--- ม -	--- ฑี -	--- ด	--- ม ซ	- ซ - ซ
- ซ --	-- ด -	--- ม	--- ร ด	--- ล ซ	- ล - ซ	-- ร -	- ร - ม

----	--- ซ	-- ล -	ล ซ - ซ	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
----	--- ม	--- ซ	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

ท่อน 2

----	--- ล	----	--- ซ	----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ม
----	--- ล	----	--- ซ	----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ฑ

--- ด	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	--- ม
--- ซ	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	--- ฑ

----	- ม - ม	- ม - ม	- รั - ด	- ซ - ด	-- รั ม	- รั --	ม ม - รั
--- ม	----	- ซ - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ด	-- รั รั	--- ม	-- รั รั	- ม - ม	- รั --	ด ด --	รั รั - ม
--- ด	- ร --	--- ม	- ร --	- ซ - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

-- ลล -	- ล - ล	-- ซซ -	- ซ - ซ	-- ฟฟ -	- ฟ - ฟ	-- มม -	- ม - ม
--- ล	ซ - ซ -	--- ซ	ฟ - ฟ -	--- ฟ	ม - ม -	--- ม	ร - ร -

(ม ต ร ม	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล)	-- ซ ล	-- พ ช	-- ม พ	-- ร ม
				- พ --	- ม --	- ร --	- ด --

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ซ - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ --	มี่ มี่ - รี่
--- ม	----	- ซ - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - มี่	- รี่ --	ตี่ ตี่ --	รี่ยี่ - มี่
--- ด	- ร --	--- ม	- ร --	- ซ - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

กลับต้นแล้วบรรเลงต่อด้วยประโยคต่อไปนี้

- ม --	ร ร --	ม ม --	ซ ซ - ล	- ตี่ - มี่	รี่ยี่ ตี่ --	ล ล --	ซ ซ - ม
- ท - ล	--- ท	--- ซ	--- ล	- ตี่ - มี่	รี่ยี่ ตี่ - ล	--- ซ	--- ท

- ล --	ซ ม --	ตี่ ตี่ --	รี่ยี่ รี่ - มี่	- มี่ - มี่	- มี่ --	มี่ มี่ --	รี่ยี่ รี่ - ตี่
-- ซ ม	-- ร ด	--- ร	--- ม	- ซ - ล	- ซ - ม	--- ร	--- ด

เที่ยวกลับ ท่อน 1

-- ซ ซ	- ล - หนี่	- ร - หนี่	- ล - ซ	-- พ -	--- ซ	----	- ซ ล - ตี่
- ซ --	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	--- ม ร	- ม - ร	- ม --	พ -- ด

- ล --	ซ ม --	ตี่ ตี่ --	รี่ยี่ รี่ - มี่	- มี่ - มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - รี่	-- ตี่ ตี่
-- ซ ม	-- ร ด	--- ร	--- ม	- ซ - ม	- ร --	- ม - ร	- ด --

-- ซ ซ	- ล - หนี่	- รี่ - หนี่	- ล - ซ	- หนี่ --	ล ล --	หนี่ หนี่ --	ตี่ ตี่ - รี่
- ซ --	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	- ท - ล	--- ท	--- ด	--- ร

-- ตี่ รี่	-- ตี่ รี่	-- ตี่ รี่	----	- ล --	ช ม --	--- ด	-- ร ม
ล ทั --	ตี่ ทั --	ตี่ ทั --	ตี่ ทั ล ช	-- ช ม	-- ร ด	- ช --	- ด --

- ม --	ร ร --	ม ม --	ช ช - ล	- ทั - ร	- ทั --	ล ล --	ช ช - ม
- ท - ล	--- ท	--- ช	--- ล	- ท - ร	- ท - ล	--- ช	--- ท

--- ด	-- ร ม	- ช - ช	-- ม -	-- ท -	--- ด	-- ม ช	- ช - ช
- ช --	-- ด -	--- ม	-- ร ด	-- ล ช	- ล - ช	-- ร -	- ร - ม

----	--- ช	-- ล -	ล ช - ช	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
----	--- ม	--- ช	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

*(ช ม ช ช	ช ม ช ช	ช ม ช ช	ล ตี่ ล ล	ช ม ช ช	ล ตี่ ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม)
----	----	----	----	----	----	----	----

-- ช ช	-- ช ช	-- ช ช	- ตี่ --	-- ช ช	- ตี่ --	-- ช ช	-- ม ม
- ม --	- ม --	- ม --	-- ล ล	- ม --	-- ล ล	- ม --	- ร --*

*(ช ม ช ช	ล ตี่ ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม)	-- ช ช	- ตี่ --	-- ช ช	-- ม ม
				- ม --	-- ล ล	- ม --	- ร --*

(ช ม ช ช	ม ร ม ม)	-- ช ช	-- ม ม	(ช ม ช ช	ม ร ม ม)	-- ช ช	-- ม ม
----	----	- ม --	- ร --	----	----	- ม --	- ร --

(ม ด ร ม)	ม - ร ม	(ชลชม)	ช ล - -	(ม ด ร ม)	ม - ร ม	(ช ล ช ม)	ช ล - -
	- ด - ท		- - ช ม		- ด - ท		- - ช ม

(ช ล ช ร)	ช ล - -	(ชลชม)	ช ล - -	(ช ล ช ร)	ช ล - -	(ชลชม)	ช ล - -
	- - ช ร		- - ช ม		- - ช ร		- - ช ม

ช ช ช -	ช ช ช -	ช ช ช -	ช ช ช -	ช - ช -	ช - ช -	ช - ช -	ช - ช -
- - - ร	- - - ม	- - - ร	- - - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม

- ล - -	ช ม - -	ดํ ดํ - -	รํ รํ - มํ	- มํ - มํ	- มํ - -	มํ มํ - -	รํ รํ - ดํ
- - ช ม	- - ร ด	- - - ร	- - - ม	- ช - ล	- ช - ม	- - - ร	- - - ด

- - ช ช	- ล - ท	- รํ - ทํ	- ล - ช	- - ฟ -	- - - ช	- - - -	- - ชล - ด
- ช - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช	- - - มร	- ม - ร	- ม - -	ฟ - - ด

- ล - -	ช ม - -	ดํ ดํ - -	รํ รํ - มํ	- มํ - มํ	- - รํ รํ	- มํ - รํ	- - ดํ ดํ
- - ช ม	- - ร ด	- - - ร	- - - ม	- ช - ม	- ร - -	- ม - ร	- ด - -

- - ช ช	- ล - ท	- รํ - ทํ	- ล - ช	- ทํ - -	ล ล - -	ทํ ทํ - -	ดํ ดํ - รํ
- ช - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช	- ท - ล	- - - ท	- - - ด	- - - ร

- - ดํ รํ	- - ดํ รํ	- - ดํ รํ	- - - -	- ล - -	ช ม - -	- - - ด	- - ร ม
ล ทํ - -	ดํ ทํ - -	ดํ ทํ - -	ดํ ทํ ล ช	- - ช ม	- - ร ด	- ช - -	- ด - -

- ม --	ร ร --	ม ม --	ซ ซ - ล	- ทิ - ริ	- ทิ --	ล ล --	ซ ซ - ม
- ท - ล	--- ท	--- ซ	--- ล	- ท - ร	- ท - ล	--- ซ	--- ท

--- ด	--- ร ม	- ซ - ซ	--- ม -	--- ท -	--- ด	--- ม ซ	- ซ - ซ
- ซ --	-- ด -	--- ม	--- ร ด	--- ล ซ	- ล - ซ	-- ร -	- ร - ม

----	--- ซ	-- ล -	ล ซ - ซ	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
----	--- ม	--- ซ	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

เที่ยวกลับ ท่อน 2

----	--- ล	----	--- ซ	----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ม
----	--- ล	----	--- ซ	----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ท

--- ด	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	--- ม
--- ซ	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	--- ท

----	- ม - ม	- ม - ม	- ริ - ด	- ซ - ด	-- ร ม	- ริ --	ม ม - ริ
--- ม	----	- ซ - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ด	-- ริ ริ	--- ม	-- ริ ริ	- ม - ม	- ริ --	ด ด --	ริ ริ - ม
--- ด	- ร --	--- ม	- ร --	- ซ - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

-- ลล -	- ล - ล	-- ซซ -	- ซ - ซ	-- ฟฟ -	- ฟ - ฟ	-- มม -	- ม - ม
--- ล	ซ - ซ -	--- ซ	ฟ - ฟ -	---- ฟ	ม - ม -	--- ม	ร - ร -

(ม ต ร ม	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล)	-- ช ล	-- พ ช	-- ม พ	-- ร ม
				- พ - -	- ม - -	- ร - -	- ด - -

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ช - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ - -	มี่ มี่ - รี่
--- ม	----	- ช - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - มี่	- รี่ - -	ตี่ ตี่ - -	รี่ยี่ - มี่
--- ด	- ร - -	--- ม	- ร - -	- ช - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

เที่ยวกลับ ท่อน 2 รอบกลับต้น

----	--- ล	----	--- ช	----	--- พ	- ล - ช	- พ - ม
----	--- ล	----	--- ช	----	--- พ	- ล - ช	- พ - ท

--- ด	--- พ	--- ช	--- ล	--- พ	- ล - ช	--- พ	- ม - -
--- ช	--- พ	--- ช	--- ล	--- พ	- ล - ช	--- พ	- ท - -

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ช - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ - -	มี่ มี่ - รี่
--- ม	----	- ช - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - มี่	- รี่ - -	ตี่ ตี่ - -	รี่ยี่ - มี่
--- ด	- ร - -	--- ม	- ร - -	- ช - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

--- ล	--- ล	--- ช	--- ช	--- พ	--- พ	--- ม	--- ม
----	-- ช -	----	-- พ -	----	-- ม -	----	-- ร -

(ม ต ร ม	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล)	-- ซ ล	-- พ ช	-- ม พ	-- ร ม
				- พ - -	- ม - -	- ร - -	- ด - -

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ซ - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ - -	มี่ มี่ - รี่
--- ม	----	- ซ - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - มี่	- รี่ - -	ตี่ ตี่ - -	รี่ รี่ - มี่
--- ด	- ร - -	--- ม	- ร - -	- ซ - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

- ม - -	ร ร - -	ม ม - -	ซ ซ - ล	- ตี่ - มี่	รี่ ตี่ - -	ล ล - -	ซ ซ - ม
- ท - ล	--- ท	--- ซ	--- ล	- ตี่ - มี่	รี่ ตี่ - ล	--- ซ	--- ท

- ล - -	ซ ม - -	ตี่ ตี่ - -	รี่ รี่ - มี่	- มี่ - มี่	- มี่ - -	มี่ มี่ - -	รี่ รี่ - ตี่
-- ซ ม	-- ร ด	--- ร	--- ม	- ซ - ล	- ซ - ม	--- ร	--- ด

ลูกหมัด

-- ซ ซ	-- ล ท	- รี่ - หนี่	- ล - ซ	-- พ -	--- ซ	----	- ซ ล - ตี่
- ซ - -	--- ท	- ร - ท	- ล - ซ	--- ม ร	- ม - ร	- ม - -	พ - - ด

--- ซ ล	- ตี่ - รี่	- มี่ - รี่	- ตี่ - ล	-- ซ ซ	-- ล ล	-- ตี่ ตี่	-- รี่ รี่
-- พ -	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ม	--- ร	--- ม	--- ซ	--- ล

-- ตี่ รี่	-- ตี่ รี่	-- ตี่ รี่	ตี่ รี่ - รี่	มี่ รี่ - -	รี่ ตี่ - -	ตี่ ล - -	ล ซ - -
ซ ล - -	ตี่ ล - -	ตี่ ล - -	-- ตี่ ล	-- ตี่ ล	-- ล ซ	-- ซ ม	-- ม ร

-- ซ -	ม ซ - ซ	-- ร -	ซ ล - ล	-- ตี่ -	ล ตี่ - ตี่	-- ซ -	ตี่ รี่ - รี่
--- ร	-- ม ด	--- ม	-- ซ ม	--- ซ	-- ล ซ	--- ล	-- ตี่ ล

4.3.2 บ้านไต่เสียง

ในการวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้กำหนดบ้านไต่เสียงโดยยึดระบบเสียงเครื่องสายเป็นหลัก โดยได้กำหนดเป็นสัญลักษณ์ตัวอักษรแทนระดับเสียงทั้ง 7 เสียง ดังนี้

กลุ่มเสียงที่ 1	ด ร ม X ซ ล X	ทางเพียงอบบน
กลุ่มเสียงที่ 2	ร ม ฟ X ล ท X	ทางนอก
กลุ่มเสียงที่ 3	ม ฟ ซ X ท ด X	ทางกลางแหบ
กลุ่มเสียงที่ 4	ฟ ซ ล X ด ร X	ทางขวา
กลุ่มเสียงที่ 5	ซ ล ท X ร ม X	ทางเพียงออล่าง
กลุ่มเสียงที่ 6	ล ท ด X ม ฟ X	ทางใน
กลุ่มเสียงที่ 7	ท ด ร X ฟ ซ X	ทางกลาง

พบบ้านไต่เสียงในแต่ละประโยคดังนี้

ท่อน 1

- ประโยคที่ 1 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงออล่าง
- ประโยคที่ 2 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงอบบน
- ประโยคที่ 3 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงออล่าง
- ประโยคที่ 4 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงอบบน
- ประโยคที่ 5 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงออล่าง
- ประโยคที่ 6 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงอบบน
- ประโยคที่ 7 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงอบบน
- ประโยคที่ 8 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงออล่าง
- ประโยคที่ 9 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงออล่าง
- ประโยคที่ 10 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงอบบน
- ประโยคที่ 11 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงอบบน
- ประโยคที่ 12 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงออล่าง
- ประโยคที่ 13 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงอบบน
- ประโยคที่ 14 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงอบบน
- ประโยคที่ 15 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงอบบน
- ประโยคที่ 16 อยู่ในบ้านไต่เสียง เพียงอบบน

ประโยคที่ 14 อยู่ในบันไดเสียง เพียงออบน

ประโยคที่ 15 อยู่ในบันไดเสียง เพียงออบน

เที่ยวกลับ ท่อน 2

ประโยคที่ 1 อยู่ในบันไดเสียง ซวา

ประโยคที่ 2 อยู่ในบันไดเสียง ซวา

ประโยคที่ 3 อยู่ในบันไดเสียง เพียงออบน

ประโยคที่ 4 อยู่ในบันไดเสียง เพียงออบน

ประโยคที่ 5 อยู่ในบันไดเสียง เพียงออบน

ประโยคที่ 6 อยู่ในบันไดเสียง เพียงออบน

ประโยคที่ 7 อยู่ในบันไดเสียง เพียงออบน

ประโยคที่ 8 อยู่ในบันไดเสียง เพียงออบน

ประโยคที่ 9 อยู่ในบันไดเสียง เพียงออล่าง

ประโยคที่ 10 อยู่ในบันไดเสียง เพียงออบน

บันไดเสียงที่พบมากที่สุดในการเล่นออกทะเล 3 ชั้น ได้แก่บันไดเสียงเพียงออบน หรือ ดรมซล ซึ่งพบมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นบันไดเสียง ทางเพียงออล่าง หรือ ซลทซล ผู้วิจัยพบว่า ในทางบรรไดเสียงนี้มีช่วงที่ต้องผูกกลอนให้เข้ากับทางเสียงดังกล่าวซึ่งเปรียบเสมือนเป็นกลวงที่ทำให้ผู้ปรับวงต้องคิดวิเคราะห์ให้ถี่ถ้วนดังสำนวนกลอนตัวอย่างที่พบในเพลงที่มีสำนวนที่คล้ายกันแต่ไม่เหมือนกันซะทีเดียว

ตัวอย่างที่ 1

- ม - -	ร ร - -	ม ม - -	ซ ซ - ล	- ท - รั	- ท - -	ล ล - -	ซ ซ - ม
- ท - ล	- - - ท	- - - ซ	- - - ล	- ท - รั	- ท - ล	- - - ซ	- - - ท

ตัวอย่างที่ 2

- ม - -	ร ร - -	ม ม - -	ซ ซ - ล	- ต - ม	รั ต - -	ล ล - -	ซ ซ - ม
- ท - ล	- - - ท	- - - ซ	- - - ล	- ต - ม	รั ต - ล	- - - ซ	- - - ท

พบว่าสำนวนกลอนตัวอย่างที่ 1 จะพบในท่อนที่ 1 นั้นจะอยู่ในทางเสียงเพียงออล่าง แต่สำนวนที่เป็นตัวอย่างที่ 2 จะเป็นสำนวนในทางเสียงของเพียงอบนเพราะฉะนั้นผู้ปรับต้องคำนึงและผูกกลอนให้เข้ากับทางเสียงในเพลงอทะเลก็คือ ทางเสียงเพียงออล่างที่พบทั้งในท่อนที่ 1 และ 2

4.3.3 จังหวะฉิ่งและจังหวะหน้าทับ

ในเพลงอทะเล 3 ชั้น เป็นเพลงจังหวะอัตรา 3 ชั้น แต่ในบางกรณีก็สามารถตีจังหวะฉิ่งในอัตรา 2 ชั้นได้ขึ้นอยู่กับผู้ปรับวงเห็นสมควร และในช่วงทำยออกลูกหมดให้ตีฉิ่งจังหวะอัตราชั้นเดียว ตามแบบแผนปกติ

ฉิ่ง

ทั้งเพลง : ตี 3 ชั้นไปจนจบ ดังนี้

----	--- ฉิ่ง	----	--- ฉับ	----	--- ฉิ่ง	----	--- ฉับ
------	----------	------	---------	------	----------	------	---------

กรณีพิเศษ : ตี 2 ชั้นในบางช่วงที่ผู้ปรับวงกำหนด

--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ
----------	---------	----------	---------	----------	---------	----------	---------

ออกลูกหมด : ตี ชั้นเดียวไปจนจบ

- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง - ฉับ
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

เครื่องหนัง (กลองแขก)

เพลงอทะเล 3 ชั้น ใช้รูปแบบหน้าทับสองไม้ 3 ชั้นเป็นรากฐานของเพลง เว้นแต่ในบางช่วงที่สามารถตีในลักษณะของการตีสายกรณีผู้ปรับวงเห็นสมควร ดังอธิบายต่อไปนี้

หน้าทับสองไม้ 3 ชั้น

- ทัง-ตัง	- โจ๊ะ-จ๊ะ	- โจ๊ะ-จ๊ะ	- โจ๊ะ-จ๊ะ	- ตัง - ตัง	- ทังตังทัง	- ตัง - ตัง	- ทังตังทัง
-----------	------------	------------	------------	-------------	-------------	-------------	-------------

มือสาย/มือทยอยตามสำนวนเพลง

----	ตังทัง-ตัง	ทังตัง-ทัง	ตังโจ๊ะจ๊ะตัง	โจ๊ะจ๊ะโจ๊ะจ๊ะ	โจ๊ะจ๊ะโจ๊ะตัง	ทังตัง-ทัง	ตังโจ๊ะจ๊ะตัง
------	------------	------------	---------------	----------------	----------------	------------	---------------

มือสาย หรือ มือทยอยตามสำนวนเพลงในที่นี้หมายถึงการตีตามสำนวนเพลง อ้างอิงจากรองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี โดยได้รับการถ่ายทอดจากครูเหวาประสิทธิ์ พาทยโกศล

4.4 การวิเคราะห์ (กลวิธีพิเศษที่พบในการปรับวงตามแนวทางครูบรรพต แจ้จรัส) เพลงอกทะเล 3 ชั้น

4.4.1 “ท่อนที่ 1”

ประการแรกที่ครูบรรพต ได้ให้ความสำคัญกับการปรับวงนั้นก็คือการขึ้นแนวเพลง เพราะถือเป็นส่วนสำคัญในด้านการปรับวง การบรรเลงนั้นควรจะต้องมีวิธีการแบ่งสัดส่วนเพื่อให้เพลงนั้นดูมีการเคลื่อนที่ที่เหมาะสมและน่าฟัง จากกรณีที่ครูบรรพต ได้ปรับกับวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิต บางแก้วโดยกำหนดจังหวะการขึ้นเพลงที่ขึ้นอยู่ในประมาณจังหวะ 55 ของจังหวะ Metronome ซึ่งเป็นเครื่องกำหนดจังหวะของดนตรีสากล ในกรณีนี้เอง ครูบรรพต ได้อธิบายให้ผู้วิจัยได้ฟังว่า

การกำหนดตัวเลขลักษณะนี้ครูได้ใช้กับนักเรียนในกลุ่มที่เป็นเด็กโต เพราะจะมีความเข้าใจและประสบการณ์พอสมควร วิธีนี้จะใช้กับการปรับวงในเรื่องของการกำหนดแนวเพลงตั้งแต่ต้นเพื่อให้นักเรียนเกิดการเข้าใจและเห็นภาพในสัดส่วนของการขึ้นแนวเพลง (บรรพต แจ้จรัส, สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2558)

เพลงอกทะเลเป็นเพลง 2 ท่อน มีสองเที่ยวกลับรวมกันก็เป็น 4 ท่อนและรวมกับขับร้องก็จะ เป็น 8 ท่อนเพราะฉะนั้นก็วางสัดส่วนของเพลงต้องทำอะไรให้เพลงไม่คงที่ ต้องเคลื่อนที่ให้น่าฟัง โดยที่ครูบรรพต อธิบายต่อว่า “การขึ้นแนวนั้นแหละเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่ครูเน้นย้ำกับนักเรียนเสมอว่าจะ ทำอย่างไรให้การเคลื่อนที่ของเรา ให้ผู้ฟังไม่รู้สึกรู้สึกว่าเราขยับแต่จะรู้สึกไหลลื่นไปแบบที่ผู้ฟังไม่รู้ตัวว่า วงเราขยับแนวขึ้น”

สิ่งต่อมาในเรื่องของการขึ้นจังหวะฉิ่งและหน้าทับกลองครูบรรพต แจ้จรัสได้กำหนดให้ขึ้น ดังที่จะอธิบายต่อไปนี้

“ขับร้อง”

----	----	--- นี้	--ก็ ล่วง	--เออ เฮ้อ	เออเออะ เออ เอ้อ	----	-- เว ลา
------	------	---------	-----------	---------------	---------------------	------	-------------

---	---	---	เฮ้อ-เออเออะเออ เอ้อ	---	-เห็น-ช้า	-เออ เอ้อ เออ	เออเออะ- แล้ว
-----	-----	-----	-------------------------	-----	-----------	------------------	------------------

“ฉิ่ง”

--- ฉิ่ง

--- ฉับ

“กลองแขก”

- โฉ๊ะ-ติง

- ติง - ทัง

จะเห็นได้ว่า เสียง “ฉิ่ง” จะตรงกับคำร้องที่ว่า “ข้า” และ “ฉับ” ตรงกับคำร้องที่ว่า “แล้ว” ครูบรรพต ได้เน้นย้ำกับจิ้งฉิ่งและเครื่องหนังหรือกลองแขกว่า “ควรเข้าแนวจังหวะของตนเองให้ตรงกับแนวจังหวะของซับริ่องห้ามช้าหรือเร็วกว่าร้องมิฉะนั้นจะเป็นที่ติของคณะกรรมการและจะเป็นจุดบกพร่องของวงได้” จากนั้นครูบรรพต ได้อธิบายให้นักดนตรีบรรเลงรักษาแนวเพลงหรือความช้าเร็วให้คงที่ไปจนถึงรับร้องในตอนที 1 ต่อไป

การรับร้องนั้นเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัยค้นพบและเป็นอีกหนึ่งกระบวนการที่ทางครูบรรพต ได้กำหนดให้กับวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อันแสดงถึงความพร้อมเพรียงของวงนั้นก็คือ กลวิธีการจับไม้ตีหรือการจับเครื่องดนตรีของตนเองก่อนการรับร้องทุกครั้งดังที่จะอธิบายไปพร้อมๆ กับทำนองรับร้องต่อไปนี้

“กลองแขก”

-ทัง-ตัง	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-ตัง - ตัง	-ทังตังทัง	-ตัง - ตัง	-ทังตังทัง
----------	-----------	-----------	-----------	------------	------------	------------	------------

“รับร้อง”

----	----	----	----	- ซ - ม	- ร ร ร	- ม - ร	- ต ต ต
------	------	------	------	---------	---------	---------	---------

“การจับเครื่องดนตรี”   ---จับ   ---วาง

พบได้ว่าการจับไม้นั้นจะตรงกับจังหวะหน้าทับที่เสียง “จ๊ะ” ในห้องที่ 3 และวางไม้เตรียมรับร้อง ในเสียง “จ๊ะ” อีกเช่นเดียวกันในห้องที่ 4 ครูบรรพต ได้อธิบายกลวิธีนี้กับผู้วิจัยว่า

วิธีการเช่นนี้เป็นการทำให้นักดนตรีสามารถจับจังหวะในช่วงซับริ่องมาถึงจังหวะของตนเองในการรับร้องเพื่อให้เพลงแนบสนิทกลมกลืนกันฟังแล้วไม่รู้สึกรัดหู ความหมายคือให้แนวเครื่องดนตรีรับมาให้เท่ากับแนวของซับริ่อง (บรรพต แจ็งจรัส, สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2558)

ต่อมาการรับร้องครูบรรพต ได้เน้นย้ำกับนักเรียนเช่นเดียวกันในเรื่องของน้ำหนักเสียงของเครื่องดนตรีในการรับร้องว่าทำอย่างไรให้ยังคงได้ยินเสียงร้องได้อย่างชัดเจน ครูบรรพต ได้อธิบายไว้ว่า

เมื่อมีการรับร้องกรณีใดใดก็ตามที่ยังมีคำร้องอยู่ ให้กรอเสียงและบรรเลงให้เบาๆ เพื่อให้คำร้องนั้นยังคงชัดเจนอยู่และพอเมื่อหมดคำร้องหรือหมดเอื้อนแล้ว ให้เติมน้ำหนักเสียงให้เต็มเสียงได้ (บรรพต แจ็งจรัส, สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2558)

ดังที่จะอธิบายต่อไปนี้

“กลองแขก”

-ทัง-ติง	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-ติง - ติง	-ทังติงทัง	-ติง - ติง	-ทังติงทัง
----------	-----------	-----------	-----------	------------	------------	------------	------------

“ซ็บร็อง”

- - -	---เอ้อ	---เออ	เฮ้อ-เออเออะเออเอ้อ	--เฮ้อ เง้อ	-เออเงย	--เฮ้อเง้อ	เฮ้อ-เอ้อเงย
-							

“รับร็อง”

“.....รับร็อง ในลักษณะที่กรอครึ่งเสียง.....”

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ซ - ม	- ร ร ร	- ม - ร	- ด ด ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ท่อนที่ 1

“เริ่มบรรเลงเต็มเสียง”

- ร - ซ	- ล - ท	ร ม ร ท	- ล - ซ	- ล ด ล	ซ ม - ซ	- - - ล	ซ ล - ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ตั้งแต่ประโยคแรกของท่อนที่ 1 ครูบรรพต ให้ทุกเครื่องดนตรีใช้ทำนองที่เหมือนกันดังตาราง บรรทัดโน้ตด้านบนนี้ โดยที่ครูบรรพต อธิบายว่า

ในท่อนที่ 1 ยังเป็นหัวขึ้นต้นอยู่ แนวเพลงเลยยังต้องคง ไกลเคียงกับซ็บร็อง ถ้าจะบรรเลงทำนองมือฆ้องหลักที่ให้มานั้นเลย จะยังไม่สละสลาย เอาไว้ในท่อนที่ 1 เทียวกลับค่อยบรรเลงเหมือน ทำนองหลักได้เลย แต่ในท่อนนี้ให้ปรับมาใช้กระสวนลูกฆ้องที่เป็น ในลักษณะของการกรอมือเล็ยก่อน แต่ในกลุ่มพวกซอฮู้หรือซอขลุ่ยก็ ทำทางให้ออกมาในลักษณะของเครื่องตัวเอง (บรรพต แจ้งจรัส, สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2558) วิทยาลัย

ทำนองหลัก(กองการประกวด)

- - ซ ซ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	- - พ -	- - - ซ	- - - -	- ซล - ด
- ซ - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	- - - มร	- ม - ร	- ม - -	พ - - ด

ทำนองหลัก(ปรับแต่ง)

- - ซ ซ	- ล - ท	- ม ร ท	- ล - ซ	- ล ด ล	- - - ซ	- - - ล	- - - ด
- ซ - -	- ล - ท	- ม ร ท	- ล - ซ	- - - -	ซ ม - ร	- - - ม	- - - ด

ทำนองด้านบนเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นถึงทำนองหลักที่ทางกองการประกวดกำหนดมา เพื่อให้สถานศึกษาที่ส่งวงเข้าร่วมประกวดได้ยึดเป็นแนวทางให้การบรรเลง ส่วนในทำนองด้านล่างลงมา เป็นทำนองที่ทางครูบรรพต เป็นผู้ปรับตั้งที่อธิบายไว้ข้างต้นถึงในกรณีของการปรับเพื่อให้เข้ากับ แนวการบรรเลงที่ยังมีจังหวะที่ซ้ำอยู่

“ซอฮู้”

--- ซ	ท-ลช ลท	-รื-ท	ลชทล รท	ลช--ม	---ซ	-ชม ซ	ทลช ทล ลดี
-------	---------	-------	---------	-------	------	-------	------------

ทำนองซอฮู้และซอฮู้ก็ยังคงรูปแบบทำนองที่ทางครุบรรพต กำหนดไว้แต่ให้บรรเลงทำนองเป็นในลักษณะเฉพาะของตนเองอย่างเช่น ทำนองที่ยกตัวอย่างด้านบนของซอฮู้เป็นต้น

ในประโยคขึ้นต้นกรณีทีครุบรรพต ได้ปรับให้ทุกเครื่องดนตรีใช้ทำนองที่เป็นลักษณะของการกรอมนั้น ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและเป็นหนึ่งในคณะกรรมการนั้นท่านได้ให้ความเห็นว่า

จากกรณีของการทำในลักษณะนี้สามารถทำได้และถือว่ามีควม
เรียบร้อยอยู่ ในเกณฑ์ดีแสดงถึงความพร้อมเพียงของวงดี ไม่ถือว่าเป็นการ
ผิดลักษณะมือซ้องที่กำหนดให้ไว้ ถือได้ว่าเป็นการปรับวงอย่างหนึ่งไม่ได้
เสียหายอะไร (ไชยยะ ทางมีศรี. สัมภาษณ์, 20 กรกฎาคม 2558)

หลังจากทีครุบรรพต ได้ปรับทำนองให้ทุกเครื่องดนตรีเกาะกันเป็นกลุ่มแล้ว จากนั้นครุบรรพต ได้ให้ทุกคนเริ่มแปลทางเป็นทำนองเก็บในส่วนของตนเองโดยที่เกาะทำนองซ้องวงใหญ่เป็นหลัก ไปจนถึงประโยคที่ 7 ของท่อนที่ 1 ดังนี้

“ซ้องวงใหญ่ ประโยคที่ 2-7”

- ล - -	ซ ม - -	ดี ดี - -	รื รื - ม	- ม - ม	- - รื รื	- ม - รื	- - ดี ดี
- - ซ ม	- - ร ด	- - - ร	- - - ม	- ซ - ม	- ร - -	- ม - ร	- ด - -

ประโยคที่ 2 นี้ครุบรรพต ได้ให้เครื่องประกอบจังหวะประเภท ฉาบเล็ก โหม่ง และกรับเริ่มบรรเลงในประโยคที่ 2 โดยเว้นว่างไม่ต้องบรรเลงประโยคที่ 1 ครุบรรพต ได้ให้คำอธิบายกรณีนี้กับผู้วิจัยว่า

ที่ฟังให้เครื่องประกอบจังหวะพวกฉาบเล็ก กรับ โหม่งเข้ามาใน
บรรทัดที่ 2 ก็เพราะว่า ในความตั้งใจของครู ครูยังอยากให้ประโยคที่ 1
เป็นบทบาทของเครื่องดนตรีจำพวกกลุ่มเครื่องดำเนินทำนองเสียก่อน
แล้วจึงค่อยให้เครื่องประกอบจังหวะเข้ามาในประโยคถัดไป (บรรพต
แจ้งจรัส. สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2558)

- - ซ ซ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	- ท - -	ล ล - -	ท ท - -	ดี ดี - รื
- ซ - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	- ท - ล	- - - ท	- - - ด	- - - ร

-- ตี รี่	-- ตี รี่	-- ตี รี่	----	- ล --	ช ม --	--- ด	-- ร ม
ล ที --	ตี ที --	ตี ที --	ตี ที ล ช	-- ช ม	-- ร ด	- ช --	- ด --

- ม --	ร ร --	ม ม --	ช ช - ล	- ที - รี่	- ที --	ล ล --	ช ช - ม
- ท - ล	--- ท	--- ช	--- ล	- ท - ร	- ท - ล	--- ช	--- ท

--- ด	-- รัม	- ช - ช	- ม	- ที -	--- ด	-- ม ช	- ช - ช
- ช --	-- ด -	--- ม	--- ร ด	--- ล ช	- ล - ช	-- ร -	- ร - ม

----	--- ช	-- ล -	ล ช - ช	----	--- มี่	- มี่ มี่	- มี่ - มี่
----	--- ม	--- ช	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

แต่ในบรรทัดที่ 4 ในห้องที่ 1-4 ครูบรรพต ได้ให้เครื่องดนตรีทุกชิ้นกลับมาบรรเลงเป็นทำนองเดียวกันอีกครั้งโดยที่ครูบรรพต ให้เหตุผลว่า

ทำนองนี้เป็นทำนองบังคับที่ควรให้ทุกเครื่องกลับมาบรรเลงให้เหมือนกัน เพราะด้วยมือฆ้องวงใหญ่เป็นกลอนในลักษณะของการตีเก็บ 4 ตัวโน้ตใน 1 ห้อง เครื่องดนตรีชิ้น อื่นๆก็ควรใช้ทำนองให้เหมือนกัน หลังจากนั้นจึงค่อยกลับไปแปลทำนองในส่วนของเครื่องดนตรีตนเองได้อย่างเดิม (บรรพต แจ็งจรัส. สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2558)

และประโยคที่ 6 นี้เองมีอีก 1 กลวิธีพิเศษที่พบในเครื่องดนตรี “ระนาดเอก” ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะที่ไม่ค่อยพบเห็นนักในเพลงบรรเลงทั่วไป มักจะพบในประเภทของเพลงเดี่ยว หรือในกลุ่มเพลงพวกเพลงทยอยดังเพลงออกทะเลนี้ ดังที่จะแสดงให้เห็นในบรรทัดโน้ตต่อไปนี้

“ระนาดเอก”

ช ม ร ด	ช ด ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด	พิชล ทดร	ด ช - ช	→	→
					ร -		

→	→ ช	-- ทลช	ล ช - ช	----	--- ม	- ม ม ม	- ม --
			-- ร - ม				

กลอนลักษณะด้านบนนี้เป็นกลอนลักษณะเฉพาะของระนาดเอกซึ่งในส่วนเครื่องดนตรีชิ้นอื่น ๆ นั้นจะบรรเลงให้เหมือนกับทำนองฆ้องวงใหญ่มาจนจบประโยคที่ 7

จากกรณีดังกล่าวของกลวิธีพิเศษหรือวิธีการเฉพาะของระนาดเอกนั้นครูถาวร ศรีผ่องผู้เป็นหนึ่งในคณะกรรมการรายการดังกล่าวของทางมหาวิทยาลัยบูรพาฯ ได้ให้ความเห็นว่า

ถือได้ว่าการใช้เทคนิคเฉพาะของระนาดเอกเข้ามาในกลอนลักษณะของลูกโยน เพราะทำนองดังกล่าวผู้ปรับวงต้องมีความเข้าใจหรือด้วยประสบการณ์นั้นจึงสามารถใช้วิธีดังกล่าวออกดีน่าฟัง และถือได้ว่าเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสามารถของผู้บรรเลงและผู้ปรับเช่นกัน (ถาวร ศรีผ่อง. สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2558)

ต่อจากนั้นครูบรรพต ได้กำหนดและให้ทุกเครื่องดนตรีบรรเลงล้อ-รับ หรือลูกล้อลูกขัด เหมือนกับทำนองฆ้องวงใหญ่ทุกประการ ดังนี้

“ฆ้องวงใหญ่ ช่วงล้อ-รับ ประโยคที่ 8-19”

* (ม ด ร ม)	ร ช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล	ช ล ท ค์	ร ี ด ี ท ล	ร ี ท ล ช	ท ล ช ม)
-------------	---------	---------	---------	----------	-------------	-----------	----------

-- ร ม	- ช - ม	-- ร ม	-- ช ล	-- ท ค์	ร ี ด ี --	ร ี ท ี --	ท ี ล --
- ด --	ร - ร -	ร ด --	ร ม --	ช ล --	-- ท ี ล	-- ล ช	-- ช ม

(ร ี ด ี ล ช	ด ี ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	ท ช ล ท	ด ล ท ด	ร ท ด ร	ม ด ร ม)
--------------	-----------	---------	---------	---------	---------	---------	----------

ร ี ด ี --	ด ี ล --	ล ช --	ช ม --	ท - ล ท	ด - ท ด	ร - ด ร	ม - ร ม*
-- ล ช	-- ช ม	-- ม ร	-- ร ด	- ช --	- ล --	- ท ี --	- ด --

* (มดรม)	ร ช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล)	-- ท ค์	ร ี ด ี --	ร ี ท ี --	ท ี ล --
----	----	----	----	ช ล --	-- ท ี ล	-- ล ช	-- ช ม

(ร ี ด ี ล ช	ด ี ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด)	ท - ล ท	ด - ท ด	ร - ด ร	ม - ร ม*
----	----	----	----	- ช --	- ล --	- ท ี --	- ด --

*- - ม -	ร ม - ม	-----	ช ล - ล	-- ม ี ร ี	-- ด ี -	-- ด ี ล	-- ช -
--- ด	-- ร ท	-- ร ม	-- ช ม	-----	ด ี ล - ล	-----	ช ม - ม

-- ด ี ล	-- ช -	-- ช ม	-- ร -	-----	ท ด - ด	-----	ร ม - ม
-----	ช ม - ม	-----	ร ด - ด	-- ช ล	-- ท ช	-- ท ด	-- ร ท*

-----	ท ด - ด	-----	ร ม - ม	-----	ท ด - ด	-----	ร ม - ม
-- ช ล	-- ท ช	-- ท ด	-- ร ท	-- ช ล	-- ท ช	-- ท ด	-- ร ท

-- ม -	ร ม - ม	-- ช ล	-- ช -	-- ม -	ร ม - ม	-- ช ล	-- ช -
--- ด	-- ร ท	-----	ช ม - ม	--- ด	-- ร ท	-----	ช ม - ม

-- ช ล	-- ช -	-- ช ล	-- ช -	-- ช ล	-- ช -	-- ช ล	-- ช -
-----	ช ร - ร	-----	ช ม - ม	-----	ช ร - ร	-----	ช ม - ม

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 19”

ช ช ช -	ช ช ช -	ช ช ช -	ช ช ช -	ช - ช -	ช - ช -	ช - ช -	ช - ช -
--- ร	--- ม	--- ร	--- ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม

อีกหนึ่งกลวิธีพิเศษที่พบในประโยคที่ 19 ที่ครูบรรพต ได้ปรับให้กับเครื่องหนังหรือกลองแขก นั้นก็คือ การตีในลักษณะของมือสายตังที่จะอธิบายในตารางโน้ตต่อไปนี้

- ทังตังตัง	- โจ๊ะตังตัง	- ทังตังตัง	- โจ๊ะตังตัง	--ทังตัง	ทังตังทังตัง	--ทังตัง	ทังตัง-ทัง
-------------	--------------	-------------	--------------	----------	--------------	----------	------------

ซึ่งครูบรรพต ได้บอกว่า “การตีลักษณะนี้กับพวกเพลงประเภททยอยสามารถทำได้แต่ให้ สมเหตุสมผลกับเพลงหรือ อย่าใส่ให้มากจนเกินไปมันจะทำให้รบกวน” หลังจากหมดประโยคนี้ ครูบรรพต ให้ผู้บรรเลงกลองแขกตีหน้าทับสองไม้ 3 ชั้นตามปกติ

ซึ่งในกรณีนี้เองที่ครูบรรพต ให้บรรเลงเกาทำนองห้องวงใหญ่ไว้ั้น ในบางประโยคก็ยังคง รูปแบบการตีลักษณะเฉพาะของตนเอง อาทิเช่น ห้องวงใหญ่ ซอฮู้ และ ระนาดทุ้ม ให้บรรเลงลักษณะ

ที่เรียกว่าการบรรเลงแบบ “ถ่วงหลัง” ดังที่ตัวโน้ตทำตัวหนาและขีดเส้นใต้ในตัวโน้ตดังที่จะยกตัวอย่างต่อไปนี้

จากกรณีด้านบนนั้นครูบุญช่วย แสงอนันต์ผู้เป็นอีกหนึ่งในคณะกรรมการท่านได้ให้ความเห็นว่า

การตีลักษณะนี้ถือว่าสามารถทำได้ และวงโรงเรียนนี้ก็ถือว่าทำได้ดีโดยยังไม่ใส่ใจจนมากเกินไปฟังพอสมควร แต่ถ้าเป็นในท่อนที่ียวกลับก็จะสามารถใส่ได้มากกว่านี้ เดี่ยวต้องดูว่าในท่อนนั้นจะมีอะไรน่าสนใจหรือเปล่า แต่ในท่อนนี้ที่ใส่ลายลักษณะถือว่าดีไม่สะดุดอะไร (บุญช่วย แสงอนันต์. สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2558)

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 16”

----	ท ด --	<u>ด</u> ---	ร ม - ม	----	ท ด --	<u>ด</u> ---	ร ม - ม
-- ซ ล	-- ท -	<u>ซ</u> - ท ด	-- ร ท	-- ซ ล	-- ท -	<u>ซ</u> - ท ด	-- ร ท

แต่ในการตีลักษณะนี้ครูบรรพต ไม่ได้ให้บรรเลงแบบนี้ทุกห้องทุกวรรค เพียงให้บรรเลงให้เหมาะสมบางช่วงบางประโยคและไม่ได้กำหนดตายตัวว่าเครื่องนี้ต้องบรรเลงตรงนี้หรือตรงไหนอย่างชัดเจนให้ขึ้นอยู่กับผู้บรรเลงเห็นสมควร

“ห้องวงใหญ่ ประโยคสุดท้าย ประโยคที่ 20”

- ล --	ซ ม --	ด ด --	ร ร - ม	- ม - ม	- ม --	ม ม --	ร ร - ด
-- ซ ม	-- ร ด	--- ร	--- ม	- ซ - ล	- ซ - ม	--- ร	--- ด

ประโยคสุดท้ายของท่อนที่ 1 เทียวแรกนั้นครูบรรพต ให้ผู้บรรเลงกลับมาแปรทางอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่หมดช่วงล้อ-รับ และจนไปถึงเทียวกลับตั้งแต่ประโยคที่ 1 ถึงประโยคที่ 7 ก็ยังแปรทำนองให้เป็นลักษณะเฉพาะของตนเอง ท่านคงได้เน้นย้ำกับผู้บรรเลงอีกว่า “ควรแปรทางให้เกาะกลุ่มกันไว้และตอนกลับต้น ประโยคไหนที่เหมือนกันก็ไม่ควรแปรทำนองให้ซ้ำกับเทียวแรกที่เราบรรเลงไว้แล้ว”

“ห้องวงใหญ่(กลับต้น ประโยคที่ 1-7)”

-- ซ ซ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	-- <u>ฟ</u> -	--- ซ	----	- <u>ซล</u> - <u>ด</u>
- ซ --	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	--- มร	- ม - ร	- ม --	ฟ -- ด

- ล - -	ช ม - -	ด ด - -	ร ร - ม	- ม - ม	- - ร ร	- ม - ร	- - ด ด
- - ช ม	- - ร ด	- - - ร	- - - ม	- ช - ม	- ร - -	- ม - ร	- ด - -

- - ช ช	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช	- ท - -	ล ล - -	ท ท - -	ด ด - ร
- ช - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช	- ท - ล	- - - ท	- - - ด	- - - ร

- - ด ร	- - ด ร	- - ด ร	- - - -	- ล - -	ช ม - -	- - - ด	- - ร ม
ล ท - -	ด ท - -	ด ท - -	ด ท ล ช	- - ช ม	- - ร ด	- ช - -	- ด - -

- ม - -	ร ร - -	ม ม - -	ช ช - ล	- ท - ร	- ท - -	ล ล - -	ช ช - ม
- ท - ล	- - - ท	- - - ช	- - - ล	- ท - ร	- ท - ล	- - - ช	- - - ท

- - - ด	- - - ร ม	- ช - ช	- - - ม	- - - ท	- - - ด	- - - ม ช	- ช - ช
- ช - -	- - ด -	- - - ม	- - - ร ด	- - - ล ช	- ล - ช	- - ร -	- ร - ม

“ห้องวงใหญ่ ประโยคสุดท้าย” **ถอนแนว.....**

- - - -	- - - ช	- - ล -	ล ช - ช	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- - - -	- - - ม	- - - ช	- ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม

ในเรื่องของการถอนแนวเพื่อส่งร็องนั้นครูบรรพต ได้กำหนดให้ผู้บรรเลงทุกคนรวมไปถึงเครื่องประกอบจังหวะทุกชิ้นเข้าใจตรงกันโดยที่ครูบรรพต ได้กำหนดในห้องที่ 6 เป็นต้นไปโดยที่ค่อยๆ ถอนลงเพื่อให้ร็องได้ร็องในจังหวะที่สบายๆไม่เร็วหรือช้าจนเกินไป

และเป็นอีกหนึ่งกลวิธีที่ครูบรรพต ได้กำหนดให้นักดนตรีไทยของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ปฏิบัติเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันก็คือเรื่องระบบของการ “วางไม้” หรือการวางเครื่องดนตรีของตนเอง จนไปถึงการกรอหมดเสียงสุดท้ายที่เท่ากัน

“ห้องวงใหญ่ ประโยคสุดท้าย”

- - - -	- - - ช	- - ล -	ล ช - ช	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- - - -	- - - ม	- - - ช	- ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม

“กลองแขก”

-ทั้ง-ตึง	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-ตึง - ตึง	-ทั้งตึงทั้ง	-ตึง - ตึง	-ทั้งตึงทั้ง
-----------	-----------	-----------	-----------	------------	--------------	------------	--------------

“ขับร้อง ประโยคแรก”

----	- ได้ - ฟัง	--- อื้อ	อื้ออื้อฮะเออ เพลง	----	--- ร้อง	--เออเฮ้อ	เออเอ้อ-เล่น
------	-------------	----------	--------------------	------	----------	-----------	--------------

“การวางเครื่องดนตรี”

กรอ ---	--- หยุด	----	--- รวบ	----	--- วาง	----	----
---------	----------	------	---------	------	---------	------	------

จะเห็นได้ว่าการกรอเสียงสุดท้ายที่เสียงมีนั้นจะกรอหมดเสียงในท้องที่ 2 ของบรรทัดต่อไป ส่วนการรวบไม้และวางไม้จะอยู่ในท้องที่ 4 และท้องที่ 6 ดังตารางโน้ตที่ยกตัวอย่างไว้ข้างต้น

4.4.2 “ท่อนที่ 2”

หลังจากส่งร้องไปท่อน 2 ในช่วงตอนต้นของการขับร้องมีช่วงที่เครื่องดนตรีต้องบรรเลงรับจากขับร้องถึง 2 ประโยค โดยที่ครูบรรพต แจ็งจรัสได้ให้ผู้บรรเลงรับทั้งวงดังที่จะอธิบายต่อไปนี้

“ขับร้อง ประโยคที่ 1”

----	- ได้ - ฟัง	--- อื้อ	อื้ออื้อฮะเออ เพลง	----	--- ร้อง	--เออเฮ้อ	เออเอ้อ-เล่น
------	-------------	----------	--------------------	------	----------	-----------	--------------

“เครื่องสอดร้อง + การจับเครื่องดนตรี”

--- จับ   --- กรอ

----	--- ล	----	--- ชู	----	--- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ม
----	--- ล	----	--- ชู	----	--- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ท

“ขับร้อง ประโยคที่ 2 + การจับเครื่องดนตรี”

----   --- หยุด(ค้ำมือไว้ที่เสียง มี)   ---ย้ายที่

--- เอ้อ	--- เออ	--- เออ	เฮ้อเออเออ - เอ้อ	-- เฮ้อ เอ้อ	-เออฮะเออ	---เย็น	-ใจ-กาย
----------	---------	---------	-------------------	--------------	-----------	---------	---------

“เครื่องสอดร้อง”

--- ด	--- ฟ	--- ชู	--- ล	--- ฟ	- ล - ช	--- ฟ	--- ม
--- ชู	--- ฟ	--- ชู	--- ล	--- ฟ	- ล - ช	--- ฟ	--- ท

“ขับร้อง ประโยคที่ 3 + การจับเครื่องดนตรี”

----   --- หยุด   ----   --- รวบ   ----   --- วาง

----	----	--- เย็น	-พระ- พราย	----	----	--- พัด	-อื้อ- เอื้อย
------	------	----------	------------	------	------	---------	---------------

ในท่อนที่ 2 นี้ยังคงพบระบบการจับไม้-วางไม้ ที่ยังคงปฏิบัติตามจากท่อนที่แล้วเช่นเคย โดยจับไม้หรือจับเครื่องดนตรีตรงกับท้องที่ 1 ของขับร้องและกรอเสียงพร้อมกันที่ “เสียงลา” ในท้อง

ที่ 2 ส่วนในประโยคที่สองของการสอดร้อง ไม่ต้องเก็บไม้โดยวางค้ำไว้ที่เสียงเดิมคือ “เสียงมี” จนรอมมาถึงห้องสุดท้ายของซัปร้องถึงจะย้ายมารอที่ “เสียงโต” แล้วจึงจะรับในประโยคที่สองเสร็จแล้วพอมืดเสียงสุดท้ายที่ “เสียงมี” จึงจะกรอเสียงค้ำมาหยุดที่ห้องที่ 2 ของประโยคซัปร้อง ประโยคที่ 3 ต่อไปจึงจะรวบไม้ในห้องที่ 4 และวางไม้ห้องที่ 6 ของประโยคซัปร้อง

วิธีการเช่นนี้เป็นสิ่งที่นักดนตรีไทยของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ปฏิบัติกันมาตลอดโดยมีครูบรรพต เป็นผู้ชี้แนะแนวทางดังกล่าวอย่างเป็นประจำเมื่อมีการประกวดแข่งขันในทุกเวที

ต่อไปช่วงรับร้องในท่อนที่ 2 นี้ ครูบรรพต ได้เน้นย้ำกับนักดนตรีในเรื่องของแนวการบรรเลง โดยให้ขยับแนวขึ้นในช่วง

“กลองแขก”

-ทั้ง-ตึง	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-ตึง - ตึง	-ทั้งตึงทั้ง	-ตึง - ตึง	-ทั้งตึงทั้ง
-----------	-----------	-----------	-----------	------------	--------------	------------	--------------

“ซัปร้อง”

--ชะเงอ	เออชะเออ เงย	---เฮ้อ	เออชะเออ เงย	--เฮ้อ เออ	เออเฮ้อเออ เอ้ อเออเอ้ย	-เรื่อย- เรื่อย	--- เอ้อ
---------	-----------------	---------	-----------------	---------------	----------------------------	--------------------	-------------

“รับร้อง”

“รับร้อง ในลักษณะที่กรอครึ่งเสียง+-ขยับแนว”

----	----	----	----	- ล ช ม	- ร - ด	--- ร	--- ม
------	------	------	------	---------	---------	-------	-------

ท่อนที่ 2

“เริ่มบรรเลงเต็มเสียง”

----	--- ล	----	--- ช	----	--- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ม
----	--- ล	----	--- ช	----	--- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ท

ในประโยครับร้องนี้ครูบรรพต ยังคงให้ผู้บรรเลงใช้น้ำหนักเสียงครึ่งเสียงเนื่องจากประโยคของซัปร้องยังไม่หมดคำหรือเสียงเอื้อน แต่พอมืดเสียงร้องแล้วให้เริ่มบรรเลงเต็มเสียงได้ตั้งแต่บรรทัดที่ 1 ที่ “เสียงลา” เป็นต้นไป เดียวกันนี้เองครูบรรพต ยังได้เน้นย้ำกับผู้บรรเลงทุกคนว่าให้ขยับแนวบรรเลงขึ้น โดยอธิบายกับผู้บรรเลงว่า

ท่อนนี้เป็นท่อนที่สองแล้วจะใช้แนวการบรรเลงหรืออัตราจังหวะความเร็วเท่าเดิมไม่ได้ ให้ฉิ่งและกลอง ผู้บรรเลงทุกคนรวมถึงซัปร้องช่วยกันขยับแนวตั้งแต่ประโยครับร้องได้เลย ถ้าร้องก็ร้องให้เร็วขึ้นมาประมาณหนึ่ง ส่วนเครื่องอื่นๆและเครื่องประกอบจังหวะช่วยกันดันเช่นเดียวกันแต่ก็ยังให้ใช้น้ำหนักเสียงในช่วงรับร้องที่เป็นเครื่องเสียงด้วยเพราะโดยธรรมชาติของคนพอบอกให้เร็วขึ้นมักจะเสียงดังขึ้นมา

ด้วย ให้เราทำทั้ง 2 อย่างไปพร้อมๆกัน ทั้งขยับแนวและเสียงครึ่งให้
แบบเนียนที่สุด (บรรพต แจ่มจรัส, สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2558)

ต่อมาในประโยคเดียวกันนี้เองยังคงมีการปฏิบัติในลักษณะการเหยียบยกเครื่องดนตรีหรือการเคลื่อนที่ของไม้ที่พร้อมกันอยู่ดังที่ครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงปฏิบัติดังนี้

“กลองแขก”

-ทั้ง-ตึง	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-ตึง - ตึง	-ทั้งตึงทั้ง	-ตึง - ตึง	-ทั้งตึงทั้ง
-----------	-----------	-----------	-----------	------------	--------------	------------	--------------

“การจับเครื่องดนตรี”

----	----	--- จับ	--- วาง	----	----	----	----
------	------	---------	---------	------	------	------	------

“รับร้อง”

----	----	----	----	- ล ช ม	- ร - ด	--- ร	--- ม
------	------	------	------	---------	---------	-------	-------

“การเคลื่อนที่ของมือ ประโยคที่ 1”

---หยุด	- ยก-กรอ	----	----	----	----	----	----
---------	----------	------	------	------	------	------	------

“ฆ้องวงใหญ่ ประโยคที่ 1”

----	--- ล	----	--- ช	----	--- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ม
----	--- ล	----	--- ช	----	--- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ท

ครูบรรพต ได้ให้เหตุผลถึงวิธีการดังกล่าวนี้กับผู้วิจัยว่า

วิธีการลักษณะนี้จะทำให้ช่วงเสียงของเครื่องดนตรีเท่ากันฟังแล้วจะรู้สึกทำให้วงมีเสียงที่แน่นขึ้น ฟังแล้วมีพลัง จะไม่มีใครกรอเกินขึ้นมาซึ่งอาจทำให้ช่วงเสียงของเพลงฟังแล้วเกิดความไม่พร้อมเพรียงกันและจะทำให้วงดูหลวม แต่ที่สำคัญกลุ่มพวกเครื่องตีหรือเป่าพาทย์ต้อง ตีน้ำหนักเสียงให้เต็มเสียงและกรอไม้ให้ละเอียด ยิ่งทำได้มากเท่าไรช่วงก็จะเกิดพลังมากเท่านั้น (บรรพต แจ่มจรัส, สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2558)

จากวิธีการดังกล่าวข้างต้นนั้นครูปิ๊บ คงลายทองซึ่งเป็นอีกหนึ่งผู้ทรงคุณวุฒิและเป็นหนึ่งในคณะกรรมการท่านได้ให้ความเห็นว่า

ถือได้ว่ามีความเรียบร้อยดูแล้วมีความพร้อมเพรียงกันดีสวยงามจับไม่วางไม้พร้อมกัน และในท่อนเพลงนี้เรื่องของแนวการบรรเลงก็มีความกลมกลืนน่าฟัง ฟังแล้ว รู้สึกได้ว่าการขยับแนวบรรเลงขึ้นมาไม่เทียบเท่ากับแนวบรรเลงของท่อนที่แล้วมา (ปิ๊บ คงลายทอง. สัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2558)

ต่อมาในประโยคที่ 1 และประโยคที่ 2 ของข้อวงใหญ่ครูบรรพต ได้กำหนดให้ผู้บรรเลงได้ใช้ทำนองที่เหมือนกันทุกเครื่องดนตรีแต่ยังให้คงลักษณะการบรรเลงในรูปแบบของตนเองตั้งเนื้อทำนองหลักต่อไปนี้

“ข้อวงใหญ่ ประโยคที่ 1”

----	--- ล	-----	--- ซ	-----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ม
----	--- ล	-----	--- ซ	-----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ท

“ข้อวงใหญ่ ประโยคที่ 2”

--- ด	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	--- ม
--- ซ	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	--- ท

ต่อไปหลังจากประโยคที่ 2 เป็นต้นไปครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงแปรทำนองตั้งแต่ประโยคที่ 3 ถึง ประโยคที่ 4 และในประโยคเดียวกันนี้เองครูบรรพต ได้ให้เครื่องประกอบจังหวะ คือ ฉาบเล็ก โหม่ง และกรับเริ่มเข้าบรรเลงในประโยคที่ 2 โดยเว้นว่างไว้ไม่ต้องตีในประโยคที่ 1 ซึ่งวิธีการนี้ก็จะพบในท่อนที่ 1 เช่นเดียวกันโดยใช้หลักเหตุและผลเดียวกัน

“ข้อวงใหญ่ ประโยคที่ 3”

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ซ - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ --	มี่ มี่ - รี่
--- ม	-----	- ซ - ม	- ร - ต	- ร - ต	--- ม	- ร - ม	--- ร

“ข้อวงใหญ่ ประโยคที่ 4”

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - มี่	- รี่ --	ตี่ ตี่ --	รี่ รี่ - มี่
--- ด	- ร --	--- ม	- ร --	- ซ - ม	- ร - ต	--- ร	--- ม

ในประโยคนี้องครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงแปรทำนองไปตามลักษณะของตัวเองโดยยึดทำนองข้อวงใหญ่เป็นหลัก แต่ในช่วงที่มีการแปรทำนองนั้น ครูบรรพต ได้เน้นย้ำและลงมือต่อทางด้วยตนเองคือ “ระนาดทุ้ม” โดยกำหนดให้ระนาดทุ้มตีกลอนในลักษณะของ “ลูกถ่าง” ในห้องที่ 1 ถึงห้องที่ 4 ของประโยคที่ 4 ดังบรรทัดโน้ตต่อไปนี้

--- รื	--- รื	- ซื - -	- รื - -	-- มม-	ซ ม - -	มม- ซ -	- ม - -
-- ร -	ล ร - ร	-- ล ร	- ร - ร	--- ม	-- ร ด	- ร - ม	- ม - ม

ครูบรรพต ได้อธิบายกับผู้วิจัย ว่า “การตีกลอนท่อมลักษณะนี้ หรือ พวกถ่างมือจะทำให้ท่อมมีช่วงเสียงที่กว้างขึ้น หมายถึงจะทำให้ทางท่อมฟังออกมาชัดเจนขึ้น หรือที่เราเรียกกันว่าการตี “จาว” จึงมักจะใช้กลอนลักษณะนี้”

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 5-6”

- ลล	- ล - ล	- ซซ	- ซ - ซ	- ฟฟ	- ฟ - ฟ	- มม	- ม - ม
--- ล	ซ - ซ -	--- ซ	ฟ - ฟ -	--- ฟ	ม - ม -	--- ม	ร - ร -

(ม ด ร ม	พ ร ม ฟ	ซ ม ฟ ซ	ล ฟ ซ ล)	-- ซ ล	-- ฟ ซ	-- ม ฟ	-- ร ม
				- ฟ - -	- ม - -	- ร - -	- ด - -

กลอนข้างต้นนี้ทั้งสองประโยคในประโยคที่ 5 และประโยคที่ 6 ครูบรรพต ได้แนะนำและอธิบายให้ผู้บรรเลงกลับมาใช้ทำนองหลักอีกครั้ง โดยให้เหตุผลกับผู้บรรเลงว่า “ทำนองนี้เป็นทำนอง ลูกล้อลูกขัด หรือล้อ-รับกันจึงต้องกลับมาให้เป็นกลุ่มทำนองเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง”

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 7”

----	- มื - มื	- มื - มื	- รื - ดื	- ซ - ดื	-- รื มื	- รื - -	มื มื - รื
--- ม	----	- ซ - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ สุดท้าย”

--- ดื	-- รื รื	--- มื	-- รื รื	- มื - มื	- รื - -	ดื ดื - -	รื รื - มื
--- ด	- ร - -	--- ม	- ร - -	- ซ - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

ในประโยคที่ 7 และประโยคที่ 8 นี้ ครูบรรพต ได้อธิบายกับผู้บรรเลงว่า “กลอนนี้เป็นกลอนที่ซ้ำกับในตอนต้นโดยให้ทุกเครื่องดนตรีพยายามแปลทำนองให้ไม่ซ้ำกับช่วงต้นที่เราทำไว้”

ดังที่ผู้วิจัยจะได้เปรียบเทียบบรรทัดโน้ตแต่ละเครื่องมือในการใช้กลอนที่ไม่ซ้ำกัน ดังต่อไปนี้

“ระนาดเอก ช่วงต้นท่อน”

ม ร ม ม	ม ช ม ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม	ร ม ช ล	ช พ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ด ท ล ช	ล ร ล ท	ด ท ม ท	ด ร ม ร	ช ม ช ม	ช ม ร ด	ช ล ท ด	ร ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

“ระนาดเอก ช่วงปลายท่อน”

ช ล ท ด	ท ด ร ม	ด ร ล ท	ด ม ร ด	ช ล ท ด	ท ล ช ม	ร ม ช ล	ช พ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ด ท ล ช	ล ร ท ท	ด ท ม ท	ด ร ม ร	ช ม ช ม	ช ม ร ด	ช ล ท ด	ร ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

จะเห็นได้ว่าทางระนาดเอกช่วงของหัวท่อนจะผูกกลอนในลักษณะของการเท่าที่ “เสียงมี” ในห้องที่ 1-2 ส่วนในช่วงปลายท่อนจะผูกกลอนไปวิถีทางขวามือหรือไปทางเสียงสูงดังบรรทัดโน้ตที่ 1-2 ของช่วงปลายท่อน

“ระนาดทุ้ม ช่วงต้นท่อน”

- - <u>ม</u> ม -	- <u>มี</u> - -	ช ม - -	- ด - -	- - <u>ล</u> ล -	- ล - -	ช พ - -	- ม - -
- - - <u>ม</u>	- ม - ม	- - ร ด	- ด - -	ด - - <u>ล</u>	- - ช พ	- - ม ร	ด - - ร

- - - ร	- ร - -	- ช - -	- ร - -	- - <u>ม</u> ม -	ช ม - -	<u>ม</u> ม - ช -	- ม - -
- - ร -	ร ล - ร	- - ล ร	- ร - ร	- - - <u>ม</u>	- - ร ด	- <u>ล</u> - ม	- ม - ม

“ระนาดทุ้ม ช่วงปลายท่อน”

ช - <u>ม</u> ม -	- ม - -	ช ม - -	- ด - -	- - <u>ล</u> ล -	- ล - -	ช พ - -	- ม - -
- ช - <u>ม</u>	- - - <u>ม</u>	- - ร ด	- ด - -	ด - - <u>ล</u>	- - ช พ	- - ม ร	ด - - ร

- - - ร	- - - ร	- ช - -	- ร - -	- - <u>ม</u> ม -	ช ม - -	<u>ม</u> ม - ช -	- ม - -
- - ร -	ล ร - ร	- - ล ร	- ร - ร	- - - <u>ม</u>	- - ร ด	- <u>ล</u> - ม	- ม - ม

จะเห็นได้ว่าทางระนาดทู้มช่วงของหัวท่อนจะผูกกลอนในลักษณะของการเท่าที่ “เสียงมี” ในห้องที่ 1-2 ส่วนในช่วงปลายท่อนจะผูกกลอนที่ “เสียงมี” เช่นเดียวกันแต่ใช้วิธีการตีที่แตกต่างกัน

กลอนระนาดทู้มในช่วงต้นท่อนและปลายท่อน จากทำนองห้องวงใหญ่เดียวกันแต่จะใช้ลักษณะการผูกกลอนของระนาดทู้มที่ไม่ซ้ำกัน โดยที่ครูบรรพต ยังได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่า “ถ้าเป็นไปได้ด้วยเวลาและความสามารถของนักเรียน ครูจะผูกกลอนไม่ให้ซ้ำกัน แต่ถ้าด้วยภาวะจำเป็นอย่างน้อยในช่วงท้วก็ต้องเปลี่ยน”

กลอนข้างต้นทั้งระนาดเอกและระนาดทู้มนั้นผู้วิจัยเพียงเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงการผูกกลอนที่ไม่ซ้ำกันและรวมไปถึงเครื่องดนตรีชิ้นอื่นๆ เช่น ห้องวงเล็ก ซออู้ และขลุ่ยอีกด้วยที่ควรใช้วิธีเช่นนี้

ต่อไปในเที่ยวกลับต้นนั้นครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงปฏิบัติเหมือนกับเที่ยวแรกทุกประการแต่สิ่งที่ยังคงเน้นย้ำอยู่ ก็คือเรื่องของการ “ผูกกลอน” ที่ไม่ควรซ้ำกันอย่างที่ผู้วิจัยได้ชี้แจงไว้ข้างต้นแล้ว

ดังทำนองห้องวงใหญ่ในเที่ยวกลับต้นตั้งแต่ประโยคที่ 1-8 ทั้งหมดดังนี้

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 1-8”

----	--- ล	-----	--- ซ	-----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ม
----	--- ล	-----	--- ซ	-----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ท

--- ด	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	--- ม
--- ซ	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	--- ท

----	- มี - มี	- มี - มี	- รี่ - ตี่	- ซ - ตี่	- รี่ มี	- รี่ -	มี มี - รี่
--- ม	-----	- ซ - ม	- ร - ต	- ร - ต	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี	-- รี่ รี่	- มี - มี	- รี่ -	ตี่ ตี่ -	รี่ รี่ - มี
--- ด	- ร -	--- ม	- ร -	- ซ - ม	- ร - ต	--- ร	--- ม

 - - ลล -	- ล - ล	 - - ซซ -	- ซ - ซ	 - - ฟฟ -	- ฟ - ฟ	 - - มม -	- ม - ม
--- ล	ซ - ซ -	--- ซ	ฟ - ฟ -	--- ฟ	ม - ม -	--- ม	ร - ร -

(ม ต ร ม	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล)	-- ซ ล	-- พ ช	-- ม พ	-- ร ม
				- พ --	- ม --	- ร --	- ด --

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ช - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ --	มี่ มี่ - รี่
--- ม	----	- ช - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - มี่	- รี่ --	ตี่ ตี่ --	รี่ยี่ - มี่
--- ด	- ร --	--- ม	- ร --	- ช - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

ประโยคข้างต้นให้ยกเว้นในประโยคที่ 1 กับ 2 และ ประโยค 5 กับ 6 ที่ยังคงลักษณะมือให้เหมือนกับทำนองหลักส่วนใหญ่ในประโยคอื่นๆสามารถแปลทางได้เลยแต่ยังให้คงรูปแบบที่ครูบรรพต ได้กำหนดไว้ ส่วนอีก 2 ประโยคที่เหลือนั้นครูบรรพต ได้อธิบายอีกเช่นเดียวกันในเรื่องของการแปรทางที่ยังคงวิธีการเดิมโดยให้ผู้บรรเลงใช้กลอนที่เกาะทำนองหลักห้องวงใหญ่ไปจนถึงหมดประโยคสุดท้าย ดังตัวอย่างโน้ตต่อไปนี้

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 9”

- ม --	ร ร --	ม ม --	ช ช - ล	- ที่ - รี่	- ที่ --	ล ล --	ช ช - ม
- ท - ล	--- ท	--- ช	--- ล	- ท - ร	- ท - ล	--- ช	--- ท

“ห้องวงใหญ่ ประโยคสุดท้าย”

- ล --	ช ม --	ตี่ ตี่ --	รี่ยี่ - มี่	- มี่ - มี่	- มี่ --	มี่ มี่ --	รี่ยี่ - ตี่
-- ช ม	-- ร ด	--- ร	--- ม	- ช - ล	- ช - ม	--- ร	--- ด

ในประโยคเดียวกันนี้ผู้วิจัยพบว่า ครูบรรพต ได้ใช้อีกหนึ่งกลวิธีพิเศษของกลอน “ระนาดเอก” ห้องที่ 4 ของประโยคสุดท้ายในการผูกกลอนเพื่อที่จะเตรียมส่งร้องดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ระนาดเอก ประโยคสุดท้าย”

ช ล ช ร	ช ล ท ด	ม ร ด ร	ม ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	--- ร	--- ด
			- ช --	- ช - ล	- ช --		

กลอนขนาดเอกลักษณะดังกล่าวข้างต้นนั้นครูบรรพต ได้แนะนำกับผู้บรรเลงว่า “การใช้กลอนลักษณะนี้จะเอาไว้ใช้กับการส่งร้องเท่านั้น อีกอย่างเป็นการถอนแนวเพื่อเตรียมที่จะส่งร้องในประโยคต่อไป”

ประการสุดท้ายก่อนการส่งร้องไปท่อน 1 เทียบกลับก็คือเรื่องของการ “ถอนแนว” โดยที่ครูบรรพต ได้อธิบายไว้ดังนี้

“ห้องวงใหญ่ ประโยคสุดท้าย”

ถอนแนว.....

- ล - -	ช ม - -	ดํ ดํ - -	รํ รํ - มํ	- มํ - มํ	- มํ - -	มํ มํ - -	รํ รํ - ดํ
- - ช ม	- - ร ด	- - - ร	- - - ม	- ช - ล	- ช - ม	- - - ร	- - - ด

ในเรื่องของการถอนแนวเพื่อส่งร้องนั้นครูบรรพต ได้กำหนดให้ผู้บรรเลงทุกคนรวมไปถึงเครื่องประกอบจังหวะทุกชิ้นเข้าใจตรงกันโดยที่ครูบรรพต ได้กำหนดให้ถอนแนวและกรอเสียงในห้องที่ 5 เป็นต้นไปโดยที่ค่อยๆ ถอนแนวให้ช้าลงเพื่อให้ร้องได้ร้องในจังหวะที่ไม่เร็วหรือช้าจนเกินไป

อีกหนึ่งกลวิธีที่ครูบรรพต ได้กำหนดให้นักดนตรีไทยของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ปฏิบัติเรื่อยมาจนมาถึงปัจจุบันก็คือเรื่องระบบของการ “วางไม้” หรือการวางเครื่องดนตรีของตนเองจนถึงการกรอหมดเสียงสุดท้ายที่เท่ากันซึ่งวิธีการเช่นนี้จะพบมาในท่อนที่ 1 เช่นเดียวกัน

“ประโยคส่งร้อง”

- - - ช	- ล - ท	- ม ร ท	- ล - ช	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

“กลองแขก”

- ทัง-ตัง	- โฉ๊ะ-ฉ๊ะ	- โฉ๊ะ-ฉ๊ะ	- โฉ๊ะ-ฉ๊ะ	- ตัง - ตัง	- ทังตังทัง	- ตัง - ตัง	- ทังตังทัง
-----------	------------	------------	------------	-------------	-------------	-------------	-------------

“ขับร้อง ประโยคแรก”

- - - -	- - - -	- ได้ - อยู่	- - - ไกล	- - เออเฮ้อ	เออเอ่อ-เอ้อ	- - - ใจ	- คลาย-ทุก
---------	---------	--------------	-----------	-------------	--------------	----------	------------

“การวางเครื่องดนตรี”

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - หยุด	- - - -	- - - รวบ
---------	---------	---------	---------	---------	------------	---------	-----------

- - - วาง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
-----------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

วิธีการกรอเสียงสุดท้ายในประโยคส่งร้องที่มีการหยุดเท่ากัน และการรวบไม้วางไม้ ยังคงพบในประประโยคดังนี้ การกรอเสียงสุดท้ายที่ “เสียงซอล” จะกรอหมดเสียงในห้องที่ 6 ตรงกับเสียงเอื้อนของขับร้องที่เสียง “เอ้อ” และรวบไม้ในห้องที่ 8 ตรงกับเสียงขับร้องที่คำว่า “ทุก” แล้วจึงรวบไม้ในห้องที่ 1 ในบรรทัดโน้ตต่อไป

4.4.3 “เที่ยวกลับ ท่อนที่ 1”

ในเที่ยวกลับท่อนที่ 1 นี้เองผู้วิจัยพบว่าครูบรรพต ได้เน้นย้ำและอธิบายกับผู้บรรเลงในเรื่องของแนวการบรรเลงเป็นพิเศษรวมไปถึงเรื่องการผูกกลอนบ้างพอสมควรเนื่องจากในท่อนนี้เองจะมีความคล้ายกับท่อนที่ 1 ในเที่ยวแรกเว้นแต่ช่วงของการล้อรับและลูกล้อลูกขัด

ครูบรรพต ได้อธิบายแนวทางการปรับวงในท่อนนี้กับผู้วิจัยว่า

ในเที่ยวกลับโจทย์ก็คือจะทำอย่างไรให้ในความคล้ายคลึงจากท่อนแรกทำให้ในท่อนนี้ดูมีอะไรเปลี่ยนไปจากเดิมรวมไปถึงเรื่องแนวการบรรเลงที่ต้อง เกิดความชัดเจนเลยว่าต้องไม่เหมือนเดิมโดยทำแนวให้กระชับขึ้นและในท่อนนี้เองเราควรจะต้องเติมพวกลูกกลายของกลองแขกเข้าไปจะทำให้เพลงดูมีสีสันขึ้น

จากสิ่งที่ครูบรรพต แจ้งจรัสได้อธิบายไว้ในข้อความข้างต้น ผู้วิจัยขอนำเสนอในรูปแบบของโน้ตได้ดังต่อไปนี้

“กลองแขก”

-ทัง-ตัง	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-ตัง - ตัง	-ทังตังทัง	-ตัง - ตัง	-ทังตังทัง
----------	-----------	-----------	-----------	------------	------------	------------	------------

“ขับร้อง”

---	---เอ้อ	---เออ	เฮ้อ-เออเออะเออเอ้อ	--เฮ้อ เง้อ	-เออเงย	--เฮ้อเง้อ	เฮ้อ-เอ้อเงย
-							

“รับร้อง”

กรอครึ่งเสียง.....

----	----	----	----	- ซ - ม	- ร ร ร	- ม - ร	- ต ต ต
------	------	------	------	---------	---------	---------	---------

“การจับเครื่องดนตรี”   ---จับ   ---วาง

จากบรรทัดโน้ตด้านบนครูบรรพต ได้อธิบายถึงเรื่องการขึ้นแนวหรือการทำให้แนวกระชับขึ้นเร็วขึ้นโดยที่ครูบรรพตอธิบายกับผู้บรรเลงว่า “ให้ทุกเครื่องดนตรีรวมไปถึงขับร้องและกลองแขก ฉิ่ง ทุกคนต้องช่วยกันขยับแนวขึ้นมาเลยตั้งแต่เริ่มรับร้อง”

ครูบรรพต ยังได้คงรักษาแนวการปฏิบัติเช่นเดิมตั้งแต่ในท่อนแรกก็คือ เรื่องของระบบการจับไม้และวางไม้ดังบรรทัดโน้ตที่ผู้วิจัยอธิบายไว้ด้านบน จะเห็นได้ว่าจับไม้ใน ห้องที่ 3 ตรงกับเสียงกลองแขกตัวเมียที่เสียง “จ๊ะ” และวางไม้เตรียมรับร้องโดยจะตรงกับเสียงกลองแขกตัวเมียที่เสียง “โจ๊ะ” อีกเช่นเดียวกันในห้องที่ 4 อีกหนึ่งประการสำคัญที่ครูบรรพต เน้นย้ำนั่นก็คือช่วงของการรับร้องที่ยังคงมีขับร้องเอื้อนหรือร้องอยู่ต้องกรอให้ได้ลักษณะของครึ่งเสียง โดยที่ครูบรรพต เปรียบเทียบให้ผู้บรรเลงฟังว่า

ช่วงตอนรับร้องให้ทุกคนกรอครึ่งเสียงหรือโดยประมาณ 50 เปอร์เซนต์ไม่ต้องเล่นเต็มเสียง แต่พอขึ้นท่อนเพลงถึงจะเริ่มบรรเลงเต็ม

เสียง คือ 100 เปอร์เซนต์ วิธีการที่จะทำให้เสียงครึ่งได้ก็คือ การจิกหัวไม้
นิดหน่อยแล้วกรอให้ละเอียดๆ(บรรพต แจ่มจรัส, สัมภาษณ์, 27
พฤษภาคม 2558)

ผู้วิจัยพบว่านอกจากการทำหน้าที่ปรับวงของครุบรรพต แล้วท่านยังคงแนะนำหรือ
เปรียบเทียบต่างๆซึ่งได้มาด้วยความไพเราะหรือในบางวิธีการดังที่ผู้วิจัยอธิบายไว้ข้างต้น เป็นต้น

“ห้องวงใหญ่” ประโยคที่ 1”

-- ซ ซ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	- - พ -	- - - ซ	- - - -	- ซล - ต
- ซ - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	- - - มร	- ม - ร	- ม - -	พ - - ด

ในประโยคที่ 1 นี้เองพบว่าครุบรรพต แจ่มจรัสได้อธิบายให้ผู้บรรเลงเริ่มแปรทำนองตั้งแต่
ขึ้นต้นได้เลย โดยอธิบายว่า “ให้สามารถแปรทางได้เลยเพราะถ้ายังกรอเสียงอยู่นาวของเพลงจะไม่ขึ้น
แต่ถ้าแปรทางมาเลยการขึ้นแนวจะช่วยให้แนวกระชับขึ้นดูแล้วจะไม่น่าเบื่อียดขาด ” (บรรพต
แจ่มจรัส. สัมภาษณ์, 27 พฤษภาคม 2558)

ดังนั้นที่ผู้วิจัยจะได้ชี้แจงอีก 5 เครื่องดนตรีในวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ดังนี้

“ระนาดเอก ประโยคที่ 1”

ร ม พ ซ	- ซซซ ลท	ร ม ร ท	ร ท ล ซ	ร ม ซ ล	ร ด ล ซ	ท ล ซ ล	ท ด ร ด
---------	----------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

“ระนาดทุ้ม ประโยคที่ 1”

-- ซ ซ	-- ท ท	-- ล ล	- - - ซ	- - มม-	- ต - -	- ซ ล -	- ต - -
ม ซ - -	ร ท - -	ท ล - -	ล ซ - ซ	- - - ม	- - ล ซ	ม - - ด	- ด - ด

“ห้องวงเล็ก ประโยคที่ 1”

ร ท - -	- ซ ลท	ร ม - -	ม ร - -	ลล - ต ล	- - ล ซ	- - - ซล	ต - ล ต
- - ล ซ	ร - ซ -	- - ร ท	- ท ล ซ	- ล - -	ซ ม - -	ร ม พ -	- ซ - -

“ขลุ่ย ประโยคที่ 1”

ร ม พ ซ	ท ล ร ท	ร ร - ท	ร ท ล ซ	ร ม ซ ล	ร ด ล ซ	ท ล ซ ล	ท ด ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

“ซออู้ ประโยคที่ 1”

ร ม พ ซ	ท ล ร ท	ซ ล ท ล	ร ท ล ซ	ล ซ ต ล	ซ ม ล ซ	ร ม ซ ล	ท ต ร ต
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

จะเห็นได้ว่าในทุกเครื่องดนตรีได้แปรทำนองตั้งแต่เริ่มต้นของประโยคที่ 1 แต่ก็ยังคงลักษณะการบรรเลงให้เป็นในลักษณะเฉพาะของตัวเอง

ต่อไปในประโยคที่ 2 ถึงประโยคที่ 5 ครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงแปรทำนองเป็นต้นไปดังนี้

“ฆ้องวงใหญ่ ประโยคที่ 2-3”

- ล - -	ช ม - -	ดํ ดํ - -	รํ รํ - มํ	- มํ - มํ	- - รํ รํ	- มํ - รํ	- - ดํ ดํ
- - ช ม	- - ร ด	- - - ร	- - - ม	- ช - ม	- ร - -	- ม - ร	- ด - -

- - ช ช	- ล - ทํ	- รํ - ทํ	- ล - ช	- ทํ - -	ล ล - -	ทํ ทํ - -	ดํ ดํ - รํ
- ช - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช	- ท - ล	- - - ท	- - - ด	- - - ร

“ฆ้องวงใหญ่ ประโยคที่ 4-5”

- - ดํ รํ	- - ดํ รํ	- - ดํ รํ	- - - -	- ล - -	ช ม - -	- - - ด	- - ร ม
ล ทํ - -	ดํ ทํ - -	ดํ ทํ - -	ดํ ทํ ล ช	- - ช ม	- - ร ด	- ช - -	- ด - -

- ม - -	ร ร - -	ม ม - -	ช ช - ล	- ทํ - ร	- ทํ - -	ล ล - -	ช ช - ม
- ท - ล	- - - ท	- - - ช	- - - ล	- ท - ร	- ท - ล	- - - ช	- - - ท

ในประโยคที่ 4 ห้องที่ 1 ถึงห้องที่ 4 นี้เองครูบรรพต ได้อธิบายกับผู้บรรเลงว่า “ประโยคนี้ให้เครื่องดนตรีทุกชิ้นกลับมาใช้ทำนองให้เหมือนกันเพราะมือฆ้องใหญ่เป็นมือเก็บหมดเลย” (บรรพต แจ่มจรัส, สัมภาษณ์, 27 พฤษภาคม 2558) ต่อจากนั้นก็ทำการแปรทำนองต่อไปแต่ให้คงให้เกาะทำนองของฆ้องวงใหญ่ไว้เป็นโครง

“ฆ้องวงใหญ่ ประโยคที่ 6-7”

- - - ด	- ร ม	- ช - ช	- - ม -	- - ท -	- - - ด	- - ม ช	- ช - ช
- ช - -	- - ด -	- - - ม	- - ร ด	- - ล ช	- ล - ช	- - ร -	- ร - ม

----	---ช	--ล-	ลช-ช	----	---มี	-มีมีมี	-มี-มี
----	---ม	---ช	-ร-ม	----	---ม	-มมม	-ม-ม

ประโยคที่ 6 และ ประโยคที่ 7 นั้นครูบรรพตแจ้งจรัสได้ให้เครื่องดนตรีทุกชิ้นกลับมาบรรเลงเหมือนทำนองฆ้องวงใหญ่อีกครั้งหนึ่ง แต่ในประโยคเดียวกันนี้เอง ผู้วิจัยพบว่าครูบรรพต ได้ทำทางเครื่องดนตรีชิ้นหนึ่งให้เกิดความโดดเด่นขึ้นมา นั่นก็คือ “ระนาดทุ้ม” โดยที่ครูบรรพต อธิบายกับผู้วิจัยว่า “ด้วยเพลงประเภทเพลงลูกล่อลูกชดนี้แล้วระนาดทุ้มสามารถทำได้” (บรรพต แจ้งจรัส, สัมภาษณ์, 27 พฤษภาคม 2558) ดังที่จะอธิบายต่อไปนี้

“ระนาดทุ้ม ประโยคที่ 6-7”

-ช--	-ช--	ชม--	รร-ด	ช-ชช-	-ช--	-ช--	-ช--
--ชด	--รม	--รด	-ด-ช	-ม-ช	---ช	---ช	---ช

--ดม	--มช	--ชด	--ดมี	-มี--	-มี--	-มี--	----
-ช--	ชด--	ดม--	มช--	-ทุ-ม	-ช-ม	-ช--	มม-ม

กลอนในประโยคที่ 6 และ 7 ของ “ระนาดทุ้ม” ครูบรรพต ได้ใช้กลอนที่แตกต่างออกมาจากเครื่องดนตรีชิ้นอื่นๆ โดยที่ใช้ทำนองในลักษณะของลูก “คอร์ด” เข้ามาใช้ในประโยคนี้ ซึ่งเป็นอีกจุดหนึ่งที่เกิดความโดดเด่นขึ้นในเที่ยวกลับท่อนที่ 1 นี้

และประโยคเดียวกันกับระนาดทุ้มนี้เองในประโยคที่ 7 ครูบรรพต ได้ปรับให้เครื่องหนังหรือกลองแขกปรับเปลี่ยนวิธีโดยใช้สำเนียงเสียงของกลองแขกให้เข้ากับทำนองของระนาดทุ้มที่ว่า

“ระนาดทุ้ม ประโยคที่ 7”

--ดม	--มช	--ชด	--ดมี	-มี--	-มี--	-มี--	----
-ช--	ชด--	ดม--	มช--	-ทุ-ม	-ช-ม	-ช--	มม-ม

“กลองแขก”

---โจ๊ะ	-โจ๊ะ-ตึง	--ตึง-	-ตึง-ตึง	---ทัง	-ทัง-ตึง	--ตึง-	-ตึง-ตึง
---------	-----------	--------	----------	--------	----------	--------	----------

จะเห็นได้ว่ากลอนของระนาดทุ้มกับลูกของกลองแขกนั้นจะมีความใกล้เคียงกันในประโยค โดยที่ครูบรรพต ได้อธิบายต่อเติมในเรื่องกลวิธีพิเศษกับเครื่องหนังอีกว่า “กลองแขกตัวผู้เวลาตีที่เสียงดิงพยายามให้มีลูกประคบมือบ้าง ให้เป็นเสียงตืด” เสียงดังกล่าว “ตืด” เป็นกลวิธีพิเศษที่มักใช้กับเครื่องดนตรีประเภทเครื่องหนังหรือกลองแขก สามารถใช้ได้โน้ตของกลองแขกในห้องที่ 2 ห้องที่ 3 และเสียงแรกของห้องที่ 4

ในประโยคข้างต้นที่ครูบรรพต ได้ทำการตกแต่งกลอนของระนาดทุ้มที่เป็นลักษณะมือของการตบแตงนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิและเป็นหนึ่งในคณะกรรมการได้ให้ความเห็นว่า

จากการตีลักษณะนี้ของระนาดทุ้มถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีและน่าฟัง ไม่ได้ฟังขวางหูหรือเกินเลยอะไร เป็นวิธีที่ดีและต้องชื่นชมถึงผู้ปรับวงที่มีการกล้าตัดสินใจทำกลอนลักษณะนี้ออกมา บ้างอาจจะไม่กล้าทำ เพราะถือว่าเป็นการเสี่ยงต่อการประกวด (ไชยยะ ทางมีศรี สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2558)

ต่อไปตั้งแต่ประโยคที่ 8-14 นั้นครูบรรพต ได้อธิบายกับผู้บรรเลงในลักษณะของการบรรเลงและกลวิธีพิเศษ ดังที่จะอธิบายต่อไปนี้

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 8”

*(ซ ม ซ ซ	ซ ม ซ ซ	ซ ม ซ ซ	ล ต ล ล	ซ ม ซ ซ	ล ต ล ล	ซ ม ซ ซ	ม ร ม ม)
----	----	----	----	----	----	----	----

“กลองแขก หยุต”

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 9”

-- ซ ซ	-- ซ ซ	-- ซ ซ	- ต - -	-- ซ ซ	- ต - -	-- ซ ซ	-- ม ม
- ม - -	- ม - -	- ม - -	-- ล ล	- ม - -	-- ล ล	- ม - -	- ร - -*

“กลองแขก”

- จ๊ะ - ทัง	ดิงโจ๊ะ-ดิง	-ดิง-ทัง	ดิงโจ๊ะ-ดิง	- จ๊ะ-ทัง	ดิงโจ๊ะจ๊ะ ดิง	-ดิง-ทัง	ดิงโจ๊ะจ๊ะดิง
-------------	-------------	----------	-------------	-----------	-------------------	----------	---------------

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 10”

*(ซ ม ซ ซ	ล ต ล ล	ซ ม ซ ซ	ม ร ม ม)	-- ซ ซ	- ต - -	-- ซ ซ	-- ม ม
				- ม - -	-- ล ล	- ม - -	- ร - -*

“กลองแขก”

----	----	----	----	- จ๊ะ-ทั้ง	ดิง โจ๊ะ จ๊ะ ดิง	-ดิง-ทั้ง	ดิง โจ๊ะ จ๊ะ ดิง
------	------	------	------	------------	---------------------	-----------	------------------

“ฆ้องวงใหญ่ ประโยคที่ 11”

(ซ ม ซ ซ	ม ร ม ม)	-- ซ ซ	-- ม ม	(ซ ม ซ ซ	ม ร ม ม)	-- ซ ซ	-- ม ม
----	----	- ม --	- ร --	----	----	- ม --	- ร --

“กลองแขก”

----	----	- ดิง - ทั้ง	ดิง โจ๊ะ จ๊ะ ดิง	----	----	- ดิง - ทั้ง	ดิง โจ๊ะ จ๊ะ ดิง
------	------	-----------------	---------------------	------	------	--------------	------------------

จะเห็นได้ว่าครูบรรพต ได้ปรับให้ผู้บรรเลงกลองแขกหยุดตีในประโยคของกลุ่มเครื่องนำ หรือใน ประโยคที่ 8 กับ 10 และให้ตีในประโยคของกลุ่มเครื่องตาม ดังบรรทัดโน้ตที่ผู้วิจัยอธิบายไว้ข้างต้น วิธีการดังกล่าวครูบรรพต ได้อธิบายไว้ว่า

วิธีการแบบนี้ถ้าเราไปตีในตอนี่ 1 ก็จะไม่มียอะไร จึงให้นำมาใช้ในตอนี่ เพื่อทำให้เพลงนั้นดูมีรสชาติมากยิ่งขึ้น โดยที่หยุดตีหน้าทับในลูกล่อของระนาดเอกโดยมาตีสายกลองแขกไปพร้อมๆกับกลุ่มพวกเครื่องตาม แต่ต้องใช้สำเนียงกลองให้ใกล้เคียงกันด้วยจึงจะดูดี (บรรพต แจ้งจรัส, สัมภาษณ์, 27 พฤษภาคม 2558)

จากกลวิธีพิเศษดังกล่าวข้างต้นที่ครูบรรพตได้ปรับให้ผู้บรรเลงกลองแขกใช้ในตอนี่ ครูบุญช่วย แสงอนันต์ได้ให้ความเห็นว่า

เป็นการใช้มือส่ายได้ดีทีเดียวมีการตีให้เข้ากับทำนองตบแต่งมือที่เข้ากับทำนองของฆ้องวงใหญ่ได้อย่างกลมกลืนฟังดูดีไม่ได้ขัดหูอะไร ส่วนในกรณีหยุดตีนั้นก็ไม่ได้ถือว่าผิดกฎกติกาอะไร เพราะในกรณีนี้ถือเป็นวิธีการปรับวงสามารถใช้ได้ และวงนี้ก็ใช้ได้เหมาะสม (บุญช่วย แสงอนันต์, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2558)

ต่อมาในประโยคที่ 12 ถึง ประโยคที่ 14 ครูบรรพต ได้บอกวิธีการบรรเลงของเครื่องหนังได้ดังต่อไปนี้

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 12”

(ม ด ร ม)	ม - ร ม	(ช ล ช ม)	ช ล - -	(ม ด ร ม)	ม - ร ม	(ช ล ช ม)	ช ล - -
	- ด - ท		- - ช ม		- ด - ท		- - ช ม

“กลองแขก”

- จ๊ะ - ทัง	ตังโจ๊ะ-ตัง	-ตัง-ทัง	ตังโจ๊ะ-ตัง	- จ๊ะ-ทัง	ตังโจ๊ะจ๊ะ ตัง	-ตัง-ทัง	ตังโจ๊ะจ๊ะตัง
-------------	-------------	----------	-------------	-----------	-------------------	----------	---------------

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 13”

(ช ล ช ร)	ช ล - -	(ช ล ช ม)	ช ล - -	(ช ล ช ร)	ช ล - -	(ช ล ช ม)	ช ล - -
	- - ช ร		- - ช ม		- - ช ร		- - ช ม

“กลองแขก”

- จ๊ะ - ทัง	ตังโจ๊ะ-ตัง	-ตัง-ทัง	ตังโจ๊ะ-ตัง	- จ๊ะ-ทัง	ตังโจ๊ะจ๊ะ ตัง	-ตัง-ทัง	ตังโจ๊ะจ๊ะตัง
-------------	-------------	----------	-------------	-----------	-------------------	----------	---------------

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 14”

ช ช ช -	ช ช ช -	ช ช ช -	ช ช ช -	ช - ช -	ช - ช -	ช - ช -	ช - ช -
- - - ร	- - - ม	- - - ร	- - - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม

“กลองแขก”

- ทังตังตัง	- โจ๊ะตังตัง	- ทังตังตัง	- โจ๊ะตังตัง	- - ทังตัง	ทังตังทังตัง	- - ทังตัง	ทังตัง-ทัง
-------------	--------------	-------------	--------------	------------	--------------	------------	------------

ครูบรรพต ได้ปรับให้กลองแขกตีหน้าทับสายตั้งแต่ประโยคที่ 12 จนถึงประโยคที่ 14 โดยที่ครูบรรพต กำหนดลูกกลองแขกให้กับผู้บรรเลงตีเข้ากับเนื้อของทำนองหลัก

อีกสิ่งหนึ่งที่เห็นเด่นชัดกับการปรับวงของครูบรรพต ได้ปรับเปลี่ยนจากท่อนที่ 1 นั่นก็คือกลอนของ “ระนาดเอก” ในประโยคที่ 13 กับประโยคที่ 14 ดังที่จะอธิบายต่อไปนี้

“ระนาดเอก ประโยคที่ 13”

ช ล ช ร	- - - -	ช ล ช ม	- - - -	ช ล ท ตั	- - ร ตั	ท ล ช ร	- ม - -
---------	---------	---------	---------	----------	----------	---------	---------

“ระนาดเอก ประโยคที่ 14”

ช ช ช ร	ช ช ช ม	ช ช ช ร	ช ช ช ม	ช ร ช ม	ล ช ท ล	ตั ท ร ตั	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	-----------	---------

จะเห็นได้ว่ากลอนระนาดเอกนั้นมีการปรับเปลี่ยนให้ดูสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้นโดยที่มีการแปรทำนองที่แตกต่างออกไปจากทำนองฆ้องวงใหญ่อย่างเห็นได้ชัดเจนในท้องที่ 5-8 ของประโยคที่ 13 และ ท้องที่ 5-8 ในประโยคที่ 14 กลวิธีเช่นนี้ครูบรรพต ได้อธิบายกับผู้วิจัยว่า “การทำวิธีเช่นนี้เปรียบเสมือนเป็นการแสดงถึงศักยภาพของผู้ประพันธ์ในด้านทักษะเรื่องของการผูกกลอน วิธีการหรือกลอนลักษณะนี้จะไม่ค่อยใช้ในท่อนที่ 1 มักจะใช้ในท่อนของที่ยาวกลับเพื่อไม่ให้ซ้ำกันและดูมีอะไรมากยิ่งขึ้น” (บรรพต แจ่มจรัส, สัมภาษณ์, 27 พฤษภาคม 2558)

ต่อมาในประโยคที่ 15 หรือประโยคสุดท้ายของท่อนนี้ครูบรรพต ได้อธิบายได้ดังนี้

“ฆ้องวงใหญ่ ประโยคที่ 15”

- ล --	ช ม --	ด ด --	ร ร - ม	- ม - ม	- ม --	ม ม --	ร ร - ด
-- ช ม	-- ร ด	--- ร	--- ม	- ช - ล	- ช - ม	--- ร	--- ด

ประโยคสุดท้ายนี้ครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงแปรทำนองเป็นในลักษณะเฉพาะของตัวเองโดยใช้ทำนองหลักของฆ้องวงใหญ่เป็นโครงสร้างเช่นเคย และในที่ยาวกลับต้นของท่อนนี้เองครูบรรพต ยังคงได้เน้นย้ำกับผู้บรรเลงในเรื่องของการผูกกลอนและการแปรทำนองที่ไม่ให้ซ้ำกันตั้งแต่ประโยคที่ 1 จนถึงประโยคที่ 7

“ฆ้องวงใหญ่(กลับต้น ประโยคที่ 1-7)”

-- ช ช	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช	- พ -	--- ช	----	ช ล - ด
- ช --	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช	--- ม ร	- ม - ร	- ม --	พ -- ด

- ล --	ช ม --	ด ด --	ร ร - ม	- ม - ม	-- ร ร	- ม - ร	-- ด ด
-- ช ม	-- ร ด	--- ร	--- ม	- ช - ม	- ร --	- ม - ร	- ด --

-- ช ช	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช	- ท --	ล ล --	ท ท --	ด ด - ร
- ช --	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช	- ท - ล	--- ท	--- ด	--- ร

-- ด ร	-- ด ร	-- ด ร	----	- ล --	ช ม --	--- ด	-- ร ม
ล ท --	ด ท --	ด ท --	ด ท ล ช	-- ช ม	-- ร ด	- ช --	- ด --

- ม - -	ร ร - -	ม ม - -	ซ ซ - ล	- ทิ - ริ	- ทิ - -	ล ล - -	ซ ซ - ม
- ท - ล	- - - ท	- - - ซ	- - - ล	- ท - ร	- ท - ล	- - - ซ	- - - ท

- - - ด	- - - ร ม	- ซ - ซ	- - - ม -	- - - ท -	- - - ด	- - - ม ซ	- ซ - ซ
- ซ - -	- - - ด -	- - - ม	- - - ร ด	- - - ล ซ	- ล - ซ	- - - ร -	- ร - ม

“ห้องวงใหญ่ ประโยคสุดท้าย”

ถอนแนว.....

- - - -	- - - ซ	- - - ล -	ล ซ - ซ	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- - - -	- - - ม	- - - ซ	- ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม

การผูกกลอนนั้นจะยกเว้นในประโยคที่ 4 ในห้องที่ 1-4 ที่ว่าให้ใช้กลอนเหมือนกับทำนองห้องวงใหญ่นอกนั้นก็แปลทำนองต่อไปจนมาถึงประโยคที่ 6 ให้ทุกเครื่องกลับมาใช้ทำนองของทำนองหลักอีกครั้งหนึ่ง เว้นแต่ “ระนาดเอก” ครูบรรพต ให้ระนาดเอกบรรเลงในลักษณะดังต่อไปนี้ในประโยคที่ 6 ของห้องที่ 5 ถึงห้องที่ 8 ดังนี้

“ระนาดเอก ประโยคที่ 6 กลับต้น”

ซ ม ร ด	ซ ด ร ม	ซ ล ซ ม	ซ ม ร ด	ซ ล ซ ม	ร ด - ซ	→	→
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---	---

→	ซ	- - - ทลซ	ล ซ - ซ	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
			- - - ร - ม				

จะเห็นได้ว่าเป็นกลอนลักษณะเฉพาะของระนาดเอกกับทำนองหลักในเพลงประเภทนี้ ซึ่งมักพบกลอนลักษณะนี้ในเพลงประเภทเพลงลูกล้อลูกชดหรือในกลอนของลูกโยนดังที่พบในเพลงออกทะเลนี้เป็นต้นต่อมาในเรื่องของการถอนแนวเพื่อส่งร้องนั้นครูบรรพต ได้กำหนดให้ผู้บรรเลงทุกคนรวมไปถึงเครื่องกำกับจังหวะทุกชิ้นเข้าใจตรงกันโดยที่ครูบรรพต ได้กำหนดในห้องที่ 6 ของประโยคสุดท้ายเป็นต้นไปโดยที่ค่อยๆถอนลงเพื่อให้ร้องได้ร้องในจังหวะที่สบายๆไม่เร็วหรือช้าจนเกินไป ดังบรรทัดต่อไปนี้

“ห้องวงใหญ่ ประโยคสุดท้าย”

ถอนแนว.....

- - - -	- - - ซ	- - - ล -	ล ซ - ซ	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
---------	---------	-----------	---------	---------	---------	---------	---------

----	--- ม	--- ซ	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
------	-------	-------	---------	------	-------	---------	---------

อีกหนึ่งกลวิธีที่ครูบรรพต ยังได้คงปฏิบัติมาตั้งแต่ต้นก็คือเรื่องระบบของการ “วางไม้” หรือการวางเครื่องดนตรีของตนเองจนไปถึงการกรอหมดเสียงสุดท้ายที่เท่ากัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ห้องวงใหญ่ ประโยคสุดท้าย”

----	--- ซ	-- ล -	ล ซ - ซ	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
----	--- ม	--- ซ	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

“กลองแขก”

-ทั้ง-ตึง	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-ตึง - ตึง	-ทั้งตึงทั้ง	-ตึง - ตึง	-ทั้งตึงทั้ง
-----------	-----------	-----------	-----------	------------	--------------	------------	--------------

“ขับร้อง ประโยคแรก”

----	-ตัว-จาก	--- ฮือ	ฮือฮือฮะเออ ไป	----	--- ใจ	--เออเฮ้อ	เออเออ-ยังอยู่
------	----------	---------	----------------	------	--------	-----------	----------------

“การวางเครื่องดนตรี”

กรอ ---	--- หยุด	----	--- รวบ	----	--- วาง	----	----
---------	----------	------	---------	------	---------	------	------

วิธีการดังกล่าวนี้เองจึงเป็นอีกสิ่งสำคัญที่ทำให้วงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว มีวิธีการที่เป็นระบบในการบรรเลงอย่างเป็นแบบแผนจากการแนะนำของครูบรรพต ที่ยังคงใช้มาจนถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าการกรอเสียงสุดท้ายที่ “เสียงมี” นั้นจะกรอหมดเสียงในท้องที่ 2 ของบรรทัดต่อไป ส่วนการรวบไม้และวางไม้จะอยู่ในท้องที่ 4 และท้องที่ 6 ดังตารางโน้ตที่ผู้วิจัยยกตัวอย่างไว้ข้างต้น

4.4.4 “เที่ยวกลับ ท่อนที่ 2”

ในท่อนสุดท้ายนี้เองครูบรรพต ได้เพิ่มเติมกลวิธีพิเศษที่เรียกว่า “กระซิบ” และการทำเสียงให้สั้นที่เรียกว่าการ “ปรับ” เข้ามาในท่อนนี้ ส่วนอื่นๆที่ยังคงเน้นย้ำกับผู้บรรเลงก็คือเรื่องของแนวเพลงและระบบการจับไม้วางไม้ดังที่ใช้กับในทุกท่อนที่ผ่านมา กลวิธีพิเศษที่พบและกระบวนกรการปรับวงของครูบรรพต ดังที่จะอธิบายต่อไปนี้

“ขับร้อง ประโยคที่ 1”

----	-ตัว-จาก	--- ฮือ	ฮือฮือฮะเออ ไป	----	--- ใจ	--เออเฮ้อ	เออเออ-ยังอยู่
------	----------	---------	----------------	------	--------	-----------	----------------

“เครื่องสอดร้อง + การจับเครื่องดนตรี”

--- จับ   --- กรอ

--- ฟ	ซ ล - ล	----	--- ซ	----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ม
--- ฟ	ซ ล - ล	----	--- ซ	----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ท

“ซัปร้อง ประโยคที่ 2 + การจับเครื่องดนตรี”

----   --- หยุด(ค้ำมือไว้ที่เสียง มี)

---ย้ายที่

--- เอ้อ	--- เออ	--- เออ	เฮ้อเออเออเอ - เอ้อ	-- เฮ้อ เอ้อ	-เออเฮ	--เป็น	---เคียง
					เอย	คู่	

“เครื่องสอดร้อง”

--- ด	--- ฟ	--- ช	--- ล	--- ฟ	- ล - ช	--- ฟ	--- ม
--- ช	--- ฟ	--- ช	--- ล	--- ฟ	- ล - ช	--- ฟ	--- ท

“ซัปร้อง ประโยคที่ 3 + การจับเครื่องดนตรี”

----   --- หยุด   ----   -- -รวบ   ----   -- -วาง

----	---	-คอย- มอง	--- เมียง	----	----	--- พบ	-อ้อ- กัน
	-						

ครูบรรพต ยังคงให้ผู้บรรเลงทุกคนใช้ระบบของการจับไม้-วางไม้ ที่ยังคงปฏิบัติมาจากตอนที่แล้วเช่นเคย ดังที่จะอธิบายได้ว่าจับไม้หรือเครื่องดนตรีตรงกับห้องที่ 1 ของซัปร้องและกรอเสียงพร้อมกันที่ “เสียงลา” ในห้องที่ 2 ส่วนในประโยคที่สองของการสอดร้อง ไม่ต้องเก็บไม้โดยวางค้ำไว้ที่เสียงเดิมคือ “เสียงมี” จนรอมมาถึงห้องสุดท้ายของซัปร้องถึงจะย้ายมารอที่ “เสียงโด” แล้วจึงจะรับในประโยคที่สอง เสร็จแล้วพอมุดเสียงสุดท้ายที่ “เสียงมี” จึงจะเริ่มกรอเสียงค้ำมาหยุดที่ห้องที่ 2 ของประโยคซัปร้องประโยคที่ 3 ต่อไปจึงจะรวบไม้ในห้องที่ 4 และวางไม้ห้องที่ 6 ของประโยคซัปร้อง

ต่อไปช่วงรับร้องในตอนี่ 2 นี้ ครูบรรพต ได้อธิบายกับนักดนตรีในเรื่องของแนวการบรรเลง และเรื่องน้ำหนักของเสียงในการรับร้องได้ดังนี้

“กลองแขก”

-ทั้ง-ตึง	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-โจ๊ะ-จ๊ะ	-ตึง - ตึง	-ทั้งตึงทั้ง	-ตึง - ตึง	-ทั้งตึงทั้ง
-----------	-----------	-----------	-----------	------------	--------------	------------	--------------

“ซัปร้อง”

--	เออเฮเออ	---เฮ้อ	เออเฮเออ	--เฮ้อ	เออเฮ้อ	เออเอ้ย	---
เฮงเออ	เงย		เงย	เออ	เออ เอ้อ	วันหน้า	เอย

“รับร้อง”

“รับร้อง ในลักษณะที่กรอครึ่งเสียง+-ซับบแนว”

----	----	----	----	- ล ช ม	- ร - ด	--- ร	--- ม
------	------	------	------	---------	---------	-------	-------

เทียวกลับ ตอนที่ 2

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 1”

--- ฟ	ซ ล - ล	-----	--- ซ	-----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ม
--- ฟ	ซ ล - ล	-----	--- ซ	-----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ท

ในประโยคที่ 1 นี้เองนอกจากเรื่องของระบบการจับไม้วางไม้และเรื่องของแนวการบรรเลงแล้ว อีกหนึ่งกลวิธีในการปรับวงของครูบรรพต เพื่อให้เกิดความแตกต่างของเพลงรวมทั้งทำให้แนวเพลงสามารถช่วยขยับขึ้นได้ จากในประโยคของท่านองห้องวงใหญ่ประโยคที่ 1 ครูบรรพต ได้อธิบายและปรับวงได้ว่า

ในท่อนนี้ถ้าจะให้เกิดความแตกต่างครูจะให้ทุกเครื่องเติมโน้ตเข้าไปรับพร้อมๆกัน เหมือนกันกับขนาดเอกแล้วจึงจะเล่นตามเนื้อห้อง ท่านองหลักปกติ เราแค่เติมหัวโน้ตไปอีกสามเสียงคือ “ฟซล” ก็สามารถทำให้แนวขยับโดยธรรมชาติได้เหมือนกัน (บรรพต แจ้จรัส, สัมภาษณ์, 27 พฤษภาคม 2558)

จะเห็นได้จากประโยคที่ 1 ในห้องที่ 1 กับ 2 มีตัวโน้ตเพิ่มเข้ามาที่เสียง “ฟซล” จากนั้นครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงเล่นท่านองเหมือนกันกับห้องวงใหญ่ปกติแต่ยังคงเน้นย้ำในเรื่องของแนวว่า “ห้ามให้แนวเพลงตกเด็กขาด ท่อนสุดท้ายแล้วสามารถขึ้นแนวได้เลย จะจบแล้ว”

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 2”

--- ด	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	--- ม
--- ซ	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	--- ท

ในประโยคที่ 2 นี้ครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงเล่นท่านองเหมือนกันกับทางห้องวงใหญ่ทุกประการแต่พอหลังจากประโยคที่ 2 เป็นต้นไปครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงแปรท่านองตั้งแต่ประโยคที่ 3 ถึง ประโยคที่ 4 และในประโยคที่ 2 นี้เองครูบรรพต ได้ให้เครื่องประกอบจังหวะ คือ ฉาบเล็ก โหม่ง และกรับเริ่มเข้าบรรเลงในประโยคที่ 2 โดยเว้นว่างไว้ไม่ต้องตีในประโยคที่ 1 ซึ่งวิธีการนี้ก็จะพบในทุกท่อนโดยใช้หลักเหตุและผลเดียวกัน

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 3”

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ซ - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ --	มี่ มี่ - รี่
--- ม	-----	- ซ - ม	- ร - ต	- ร - ต	--- ม	- ร - ม	--- ร

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 4”

--- ตั	-- รุ รั	--- มั	-- รุ รั	- มั - มั	- รั - -	ตั ตั - -	รุ รั - มั
--- ด	- ร - -	--- ม	- ร - -	- ช - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

ประโยคที่ 3 กับ 4 นั้นครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงแปรทำนองโดยยึดทำนองหลักห้องวงใหญ่ เป็นโครงสร้างดั้งที่จะชี้แจงให้เห็นอีก 5 เครื่องดนตรีตามบรรทัดโน้ตต่อไปนี้

“ระนาดเอก ประโยคที่ 3-4”

ม ร ม ม	ม ช ม ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม	ร ม ช ล	ช พ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ด ท ล ช	ล ร ท ท	ด ท ม ท	ด ร ม ร	ช ม ช ม	ช ม ร ด	ช ล ท ด	ร ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

“ระนาดทุ้ม ประโยคที่ 3-4”

-- <u>ม</u> -	- ด - -	- ด - -	- ช - -	-- <u>ชช</u> -	ล ช - -	ช พ - -	พ ม - -
-- <u>ม</u>	-- ช ม	-- ช ม	-- ม -	ด - - <u>ช</u>	-- ด พ	-- ท ม	-- ล ร

-- ช -	<u>รร</u> - - ร	ช - <u>รร</u> -	- รั - -	-- <u>ม</u> -	ช ม - -	<u>ม</u> - ช -	- ม - -
--- ล	- <u>ร</u> - -	- ล - <u>ร</u>	- ล - ร	-- <u>ม</u>	-- ร ด	- <u>ร</u> - ม	- ม - ม

“ห้องวงเล็ก ประโยคที่ 3-4”

ม - <u>ม</u> -	ม ช <u>ม</u> -	ช ล - -	ลช - - -	ท ล - ด	- ด - <u>ร</u> ม	-- ช ล	---
- ร - <u>ม</u>	--- <u>ม</u>	-- ช ม	- ม ร ด	-- ช -	ช - ด -	ร ม - -	ช พ ม ร

<u>รร</u> - ม -	ช พ - -	-- ม -	ช พ - -	ช ล - -	<u>ลช</u> - - -	--- ด	<u>ร</u> ม ช -
- <u>ร</u> - ร	-- ม ร	ด ร - ร	-- ม ร	-- ช ม	- ม ร ด	ท ล ช -	ด - - ม

“ซออู้ ประโยคที่ 3-4”

ม ร ม ม	ม ช ม ม	ล ช ตั ล	ช ม ร ด	ช ล ท ตั	ท ล ช ม	ร ม ช ล	ช พ ม ร
---------	---------	----------	---------	----------	---------	---------	---------

ช ท ล ช	รุ ช ล ท	ด ร ม ช	ล ท ตั รั	ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ตั	ท ล ช ม
---------	----------	---------	-----------	---------	---------	----------	---------

“ขลุ่ยเพียงออ ประโยคที่ 3-4”

- ช - ตั	- ตั รี่ มี่	ตั รี่ ล ท	ตั รี่ - ตั	ท ล ช ล	ท ตั รี่ มี่	ฟ ด พ ล	ช พ ม ร
----------	--------------	------------	-------------	---------	--------------	---------	---------

ช ร ม ร	ช พ ม ร	ด ร ม ร	ช พ ม ร	ช ล ช ม	ร ม ช ด	ช ล ร ด	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

จะเห็นได้ว่าในประโยคที่ 3 กับ 4 นั้นทุกเครื่องดนตรีได้แปรทำนองไปในลักษณะเฉพาะของตัวเองโดยยังคงยึดทำนองหลักฆ้องวงใหญ่เป็นโครงสร้างจากที่ครูบรรพต ได้อธิบายไว้ข้างต้น

ต่อมาในประโยคที่ 5 และประโยคที่ 6 นั้นคือการบรรเลงในลักษณะของลูกล้อลูกขัดและการล้อรับกันในประโยค โดยที่จะชี้แจงได้ดังบรรทัดต่อไปนี้

“ฆ้องวงใหญ่ ประโยคที่ 5-6”

- ลล	- ล - ล	- ชช	- ช - ช	- ฟฟ	- ฟ - ฟ	- มม	- ม - ม
- - - ล	ช - ช -	- - - ช	ฟ - ฟ -	- - - ฟ	ม - ม -	- - - ม	ร - ร -

(ม ด ร ม	ฟ ร ม ฟ	ช ม ฟ ช	ล ฟ ช ล)	- - ช ล	- - ฟ ช	- - ม ฟ	- - ร ม
				- ฟ - -	- ม - -	- ร - -	- ด - -

กลอนข้างต้นนี้ทั้งสองประโยคในประโยคที่ 5 และประโยคที่ 6 ครูบรรพต ได้แนะนำและอธิบายให้ผู้บรรเลงกลับมาใช้ทำนองหลักอีกครั้ง โดยให้เหตุผลกับผู้บรรเลงว่า “ทำนองนี้เป็นทำนองลูกล้อลูกขัด หรือล้อ-รับกันจึงต้องกลับมาให้เป็นกลุ่มทำนองเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง” (บรรพต แจ้จรัส, สัมภาษณ์, 27 พฤษภาคม 2558)

อีกสิ่งหนึ่งที่ ครูบรรพต เน้นย้ำก็คือเรื่องของรอยต่อในการล้อรับต้องให้เท่ากันโดยที่ครูบรรพต อธิบายกับ ผู้บรรเลงว่า

การล้อรับนั้นเป็นช่วงที่กลุ่มเครื่องนำและเครื่องตามต้องสลับกันเล่น จึงเป็นอีกหนึ่งจุดที่ทำให้รอยต่อไม่สนิทได้ ฉะนั้นจึงต้องฟังฉิ่งกับกลองช่วยจะได้ทำให้รอยต่อของเพลงฟังสนิทสนมกันมากขึ้น ยิ่งไงก็ให้ ทุกคนใส่ใจกับเรื่องของน้ำหนักเสียงด้วยพยายามให้เสียงกลมกลืนกันทุกเครื่องไม่มีใครดังหรือเบาจนเกินไป (บรรพต แจ้จรัส, สัมภาษณ์, 27 พฤษภาคม 2558)

ต่อมาในประโยคที่ 7 กับ 8 ครูบรรพต ได้อธิบายไว้ดังนี้

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 7-8”

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ซ - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ --	มี่ มี่ - รี่
--- ม	-----	- ซ - ม	- ร - ต	- ร - ต	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - มี่	- รี่ --	ตี่ ตี่ --	รี่ รี่ - มี่
--- ต	- ร --	--- ม	- ร --	- ซ - ม	- ร - ต	--- ร	--- ม

ในประโยคข้างต้นนี้ทั้ง 7 และ 8 ครูบรรพตให้ผู้บรรเลงแปรทำนองอีกเช่นเดียวกันแต่ยังคงเน้นย้ำกับผู้บรรเลงทุกคนในเรื่องของการแปรทำนองที่ไม่ซ้ำกับท่อนที่ผ่านมาคือในท่อน 2

และในเที่ยวกลับต้นนี้เองครูบรรพตได้อธิบายกับผู้บรรเลงทุกคนในเรื่องของกลวิธีพิเศษที่จะปรับให้มีเช่น กระชิบ กรอสั้น ดังที่จะชี้แจงในเที่ยวกลับต้น ดังนี้

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 1”

----	--- ล	-----	--- ซ	-----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ม
-----	--- ล	-----	--- ซ	-----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ท

ครูบรรพต ให้ได้ปรับให้ทุกเครื่องกลับมาใช้ทำนองหลักห้องวงใหญ่อีกครั้งแต่อีกหนึ่งสิ่งที่ครูบรรพตปรับให้เครื่องดนตรีชิ้นหนึ่งโดดเด่นขึ้นมาก็คือ “ระนาดทุ้ม” ดังที่จะอธิบายต่อไปนี้

“ระนาดทุ้ม ประโยคที่ 1”

----	--- ตี่	-----	--- ตี่	-----	--- ตี่	- ตี่ - ตี่	- ตี่ - ตี่
-----	--- ล	-----	--- ซ	-----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ท

จะเห็นได้ว่ากลอนของระนาดทุ้มนั้นบรรเลงในลักษณะของการใช้เสียงประสานโดยมี “เสียงโด” เป็นเสียงหลักที่มีมือข้างขวา และเสียงประสานตามทำนองของห้องวงใหญ่ที่มีมือข้างซ้าย

ประโยคต่อไปในประโยคที่ 2 จะพบว่าครูบรรพตปรับให้ทุกเครื่องดนตรีใช้กลวิธีพิเศษเพิ่มเข้ามาดังที่จะอธิบายได้ดังนี้

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 2(ทางกลาง)”

--- ต	--- ฟ	--- ซ	--- ล	- ต - ฟ	ซ ล - ซ	--- ฟ	--- ม
--- ซ	--- ฟ	--- ซ	--- ล	- ต - ฟ	ซ ล - ซ	--- ฟ	--- ท

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 2”

--- ด	--- ฟ	--- ซ	--- ล	- ด - ฟ	ซ ล - ซ	--- ฟ	- ม --
--- ซ	--- ฟ	--- ซ	--- ล	- ด - ฟ	ซ ล - ซ	--- ฟ	- ท --

“ระนาดเอก ประโยคที่ 2”

- ด --	- ฟ --	- ซ --	- ล --	- ด - ฟ	ซ ล - ซ	--- ฟ	- ม --
--------	--------	--------	--------	---------	---------	-------	--------

ในประโยคที่ 2 นี้พบว่าครูบรรพต ได้มีการปรับวงโดยให้เครื่องดนตรีกลุ่มพวกเครื่องนำคือ ระนาดเอกและขลุ่ยเพียงออ บรรเลงนำไปก่อนของโน้ตตัวที่ 2 ตั้งแต่ห้องที่ 1 ถึงห้องที่ 4 ในลักษณะของการทำเสียงสั้นสลับกับเครื่องดนตรีกลุ่มพวกเครื่องตาม และพอมมาถึงห้องที่ 5-7 ให้กลับมาบรรเลงเท่ากันอีกครั้งหนึ่ง ยกเว้นในห้องที่ 8 ที่ยังคงพบกลวิธีพิเศษอีกสิ่งหนึ่งคือ การเล่นโน้ตก่อนจังหวะให้พร้อมกัน ซึ่งในทำนองหลักของห้องวงใหญ่ที่ทางกองการประกวดกำหนดมาให้จะลงให้เสียงที่ 4 ของห้องโน้ต แต่ในการปรับวงของครูบรรพต ในครั้งนี้ได้ให้ผู้บรรเลงเล่นโน้ตหมดก่อนจังหวะที่ “เสียงมี” คือโน้ตตัวที่ 2 ของห้องโน้ตตั้งที่ผู้วิจัยอธิบายไว้ด้านบน

ต่อมาตั้งแต่ประโยคที่ 3-8 ครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงใช้หลักเหตุผลเหมือนดังในเที่ยวแรกทุกประการในเรื่องของการแปรทำนองรวมถึงช่วงรอยต่อในการบรรเลงได้ดังนี้

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 3-4”

----	- มี - มี	- มี - มี	- รี่ - ตี่	- ซ - ตี่	-- รี่ มี	- รี่ --	มี มี - รี่
--- ม	----	- ซ - ม	- ร - ต	- ร - ต	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี	-- รี่ รี่	- มี - มี	- รี่ --	ตี่ ตี่ --	รี่ รี่ - มี
--- ด	- ร --	--- ม	- ร --	- ซ - ม	- ร - ต	--- ร	--- ม

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 5”

--- ล	--- ล	--- ซ	--- ซ	--- ฟ	--- ฟ	--- ม	--- ม
----	-- ซ -	----	-- ฟ -	----	-- ม -	----	-- ร -

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 6-8”

(ม ต ร ม	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล)	-- ซ ล	-- พ ช	-- ม พ	-- ร ม
				- พ --	- ม --	- ร --	- ด --

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ช - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ --	มี่ มี่ - รี่
--- ม	----	- ช - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - มี่	- รี่ --	ตี่ ตี่ --	รี่ยี่ - มี่
--- ด	- ร --	--- ม	- ร --	- ช - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

ประโยคข้างต้นตั้งแต่ประโยคที่ 3 จนมาถึงประโยคที่ 8 นั้นครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงแปรทำนองโดยยึดห้องวงใหญ่เป็นโครงสร้างยกเว้นเสียแต่ในประโยคที่ 5 กับ 6 ที่ให้ผู้บรรเลงกลับมาใช้ทำนองหลักที่เหมือนกันอีกครั้งหนึ่ง

อีกหนึ่งกลวิธีพิเศษในเรื่องการปรับวงของครูบรรพต ที่พบในท่อนนี้ก็คือ ในประโยคที่ 5 โดยให้กลุ่มเครื่องนำและเครื่องตามบรรเลงเหลื่อมกันในลักษณะที่เป็นเสียง “กระซิบ” ดังบรรทัดโน้ตที่ผู้วิจัยอธิบายไว้ด้านบน

กรณีการใช้กลวิธีพิเศษในประโยคที่ 5 ที่ครูบรรพต ได้นำกลวิธีพิเศษที่เรียกว่า “กระซิบ” เข้ามาในท่อนนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิท่านหนึ่งผู้เป็นหนึ่งในคณะกรรมการและเคยเป็นประธานกรรมการในครั้งที่ 32 ได้ให้ความเห็นว่า

จากกลวิธีพิเศษที่ใช้เนื้อถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีและสามารถใช้ได้กับกลอน
ในลักษณะนี้และในวงนี้ก็ถือได้ว่าทำได้น่าสนใจแสดงถึงศักยภาพของผู้
บรรเลงที่สามารถควบคุมน้ำหนักเสียงได้กลมกลืนกันทั้งวง คงเป็นอีกหนึ่ง
วงที่เห็นมาทุกๆปีที่แสดงออกถึงความสามารถนั้นแล้วยังแสดงให้เห็นถึงการ
น้ำหนักเสียงในกรบรรเลงกับห้องแบบนี้เครื่องเสียงแบบนี้ควรบรรเลง
อย่างไรและโรงเรียนราชวินิตบางแก้วก็สามารถทำมาได้ดีในทุกๆครั้ง
เช่นเดียวกัน (ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน. สัมภาษณ์, 14 กรกฎาคม 2558)

ต่อมาหลังจากนี้ตั้งแต่ประโยคที่ 9 และประโยคที่ 10 ครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงใช้แนวทางการบรรเลงดังที่จะอธิบายต่อไปนี้

“ห้องวงใหญ่ ประโยคที่ 9”

- ม --	ร ร --	ม ม --	ซ ซ - ล	- ทิ - ริ	- ทิ --	ล ล --	ซ ซ - ม
- ท - ล	--- ท	--- ซ	--- ล	- ท - ร	- ท - ล	--- ซ	--- ท

“ห้องวงใหญ่ ประโยคสุดท้าย”

- ล --	ซ ม --	ดี ดี --	ริ ริ - มิ	- มิ - มิ	- มิ --	มิ มิ --	ริ ริ - ดี
-- ซ ม	-- ร ด	--- ร	--- ม	- ซ - ล	- ซ - ม	--- ร	--- ด

ประโยคที่ 9 และ 10 นั้นครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงแปรทำนองโดยยึดโครงสร้างจากทำนองหลักห้องวงใหญ่แต่ให้ผู้บรรเลงแปรทำนองให้มีความถี่ของตัวโน้ตมากยิ่งขึ้น หลักๆที่เห็นชัดเจนก็คือ “ระนาดทุ้ม” จากทำนองดังต่อไปนี้

“ระนาดทุ้ม ประโยคที่ 9-10”

-- รร-	- ซ --	- ล --	- ท --	มิ -- ริ	- ดี --	ดี -- ล	- ซ --
-- <u>ริ</u>	-- ม ม	-- ซ ซ	-- ล ล	-- ริ -	ดี -- ล	-- ล -	ซ -- ม

ซึ มิ --	ซึ มิ --	ซึ มิ --	- มิ --	ดี ล --	ดี พิ --	ดี ลี --	- ดี --
-- ม ซ	-- ม ซ	-- ม ซ	- ม --	-- ล ด	-- ล ด	-- ล ด	- ด --

จะเห็นว่ากระบวนการแปรทำนองของระนาดทุ้มนั้นมีความถี่มากยิ่งขึ้นโดยที่ครูบรรพต ได้อธิบายกับผู้บรรเลงและผู้วิจัยว่า

การแปรทำนองในลักษณะนี้จะสามารถทำให้แนวเพลงไม่ตลกเพราะ
ถ้ายังคงแปรทำนองใน ลักษณะของลูกจาวๆ ท่างๆอาจจะทำให้แนวเพลง
ไม่ขยับได้ สาเหตุที่ทำนั้นก็เพราะว่าจะจบเพลงแล้วออกลูก
หมดแล้วแนวเพลงต้องกระชับมากขึ้นส่วนเครื่องดนตรีอื่นๆไม่มีปัญหา
อะไรสามารถแปรทาง ได้ตามลักษณะตนเองได้เลยจะเว้นก็แต่ทางระนาด
ทุ้มที่ต้องแปรทางให้เป็นลักษณะเช่นนี้ (บรรพต แจ่มจรัส, สัมภาษณ์, 27
พฤษภาคม 2558)

ต่อมาในประโยคของลูกหมดนั้น ครูบรรพต ได้ให้ผู้บรรเลงทุกคนรวมถึงเครื่องประกอบจังหวะ
ช่วยกันขยับแนวและขึ้นแนวอีกครั้งหนึ่ง ดังที่จะอธิบายวิธีการดังกล่าวต่อไปนี้

“ห้องวงใหญ่ ลูกหมุด”

-- ซ ซ	-- ล ท	- รี่ - ท์	- ล - ซ	- - พ -	--- ซ	-----	- ซล - ด้
- ซ - -	--- ท	- ร - ท	- ล - ซ	--- มร	- ม - ร	- ม - -	พ - - ด

-- ซล	- ด้ - รี่	- มี่ - รี่	- ด้ - ล	-- ซ ซ	-- ล ล	-- ด้ ด้	-- รี่ รี่
-- พ -	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ม	--- ร	--- ม	--- ซ	--- ล

-- ด้ รี่	-- ด้ รี่	-- ด้ รี่	ด้ รี่ - รี่	มี รี่ - -	รี่ย ด้ - -	ด้ ล - -	ล ซ - -
ซ ล - -	ด้ ล - -	ด้ ล - -	- - ด้ ล	- - ด้ ล	- - ล ซ	- - ซ ม	- - ม ร

-- ซ -	ม ซ - ซ	-- ร -	ซ ล - ล	-- ด้ -	ล ด้ - ด้	-- ซ -	ด้ รี่ - รี่
--- ร	-- ม ด	--- ม	-- ซ ม	--- ซ	-- ล ซ	--- ล	-- ด้ ล

ในประโยคข้างต้นนี้ครูบรรพต ได้อธิบายให้ผู้บรรเลงทุกคนนำประโยคที่ 1 ของท่อนที่ 1 มาขึ้นเป็นหัวก่อนที่จะออกลูกหมุดและให้ผู้บรรเลงแปรทำนองให้เกาะทำนองหลักห้องวงใหญ่ไว้เป็นโครงสร้างเช่นเดิม แต่อีกสิ่งหนึ่งที่ครูบรรพต เน้นย้ำกับผู้บรรเลงเป็นพิเศษก็คือเรื่องของแนวเพลง โดยอธิบายว่า

ให้ทุกเครื่องดนตรีรวมถึงเครื่องประกอบจังหวะทุกคนกระชับจังหวะขึ้นมาตั้งแต่ประโยคแรกของทำนองห้องวงใหญ่ จากนั้นก็ขยับไปเรื่อยๆ หรือให้เรียวเป็นทางหนูจนจบเพลง (บรรพต แจ่มจรัส, สัมภาษณ์, 27 พฤษภาคม 2558)

ด้วยวิธีการและแนวทางการปรับวงของครูบรรพต ที่ได้ใช้กับวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิต บางแก้วนั้นสามารถเป็นที่ยอมรับกับในหลายๆเวทีหรือดั่งที่ผลปรากฏจากการประกวดครั้งนี้กับรายการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยบูรพา ครั้งที่ 35 ประเภทวงปี่พาทย์ไม้ نرم เพลงอกทะเล 3 ชั้น ซึ่งได้รับรางวัลชนะเลิศเป็นสมัยที่ 10 ซ้อนนับตั้งแต่ครั้งที่ 26-35 ในครั้งนี้ อันเป็นสิ่งที่บ่งบอกได้ว่าแนวทางการปรับวงของครูบรรพต สามารถใช้ได้จริงกับการประกวดดนตรีไทย

4.5 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 6 ท่านได้แก่ รองศาสตราจารย์ปรกรณ์ รอดช้างเผื่อนผู้เป็นประธานกรรมการการตัดสินการประกวด ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ในการจัดการประกวดของมหาวิทยาลัยบูรพาในครั้งที่ 32 ซึ่งท่านเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การตัดสินโดยแบ่งเกณฑ์คะแนนให้วง 80 เปอร์เซนต์ และขับร้องอีก 20 เปอร์เซนต์จนถึงครั้งปัจจุบันก็ยังคงใช้เกณฑ์นี้อยู่ ท่านจะเป็นผู้ดูภาพรวมของวง ส่วนผู้ที่ดูเน้นไปที่ขับร้องนั้นก็คือ อาจารย์พัฒน์ พร้อมสมบัติ และผู้เชี่ยวชาญจากกรมศิลปากรอีก 3 ท่าน อาจารย์ป๊อบ คงลายทอง(เครื่องเป่า) อาจารย์บุญช่วย แสงอนันต์(เครื่องหนัง) และอาจารย์ไชยยะ ทางมีศรี(ปี่พาทย์) ท่านได้เป็นประธานกรรมการ ในประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวม ที่มหาวิทยาลัยบูรพา จัดขึ้นในครั้งที่ 35 นี้อีกด้วย และท่านสุดท้ายผู้เคยเป็นอีกหนึ่งในคณะกรรมการ อาจารย์ถาวร ศรีม่วง การให้คะแนนนั้นคณะกรรมการจะดูทั้งภาพรวมและสัดส่วนในการดูให้ครบทั้งวงตามที่ชี้แจงข้างต้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 6 ท่านนั้นมีความเห็นรวมกันและสรุปได้ว่าวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว กรณีของวงปี่พาทย์ไม้นวม รายการดังกล่าวมีความโดดเด่นและเป็นจุดแข็งมาตลอด โดยแบ่งเป็นหัวข้อได้ดังนี้

- ผู้ขับร้อง มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ไพเราะ น่าฟัง
- ผู้บรรเลง มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ที่ดีในทุกๆเครื่องดนตรี
- ความกลมกลืนของเสียงในการบรรเลง
- แนวการบรรเลงที่เหมาะสมลงตัวตลอดการบรรเลงตั้งแต่ต้นจนจบ
- ผู้ปรับวง มีกลวิธีพิเศษตกแต่งในสัดส่วนที่เหมาะสมโดดเด่น และน่าฟัง

จากกรณีศึกษาวิธีการปรับวงเพลงออกทะเล 3 ชั้น ตามแนวทางครูบรรพต แจ่มจรัส ในการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายการมหาวิทยาลัยบูรพาจัดขึ้นเป็นครั้งที่ 35 ด้วยกลวิธีการปรับวงของครูบรรพต นั้นท่านได้เริ่มจากการค้นหาข้อมูลของเพลงผนวกกับความรู้และประสบการณ์ เพื่อที่จะวางโครงสร้างของเพลงโดยคำนึงถึงจากประเภทของเพลง หน้าทับในการบรรเลง หรือการผูกกลอนให้เหมาะสมกับบันไดเสียงนั้นๆ จนถึงกลวิธีพิเศษที่สามารถตกแต่งในเพลงให้มีความพิเศษ ภายใต้อุณหภูมิไพเราะและความเหมาะสม จากเพลงออกทะเล 3 ชั้นพบว่า เป็นเพลงสองเที่ยวกลับ 2 ท่อน ประเภทดำเนินทำนองกิ่งลูกล่อลูกขัด หน้าทับสองไม้ 3 ชั้น บันไดเสียงที่พบมากที่สุดในการออกทะเล 3 ชั้น ได้แก่บันไดเสียงเพียงอ่อนบน หรือ ตรีฆระ ซึ่งพบมากที่สุด รองลงมาเป็นบันไดเสียง ทางเพียงอ่อนล่าง หรือ ชลฆระ ส่วนในท่อนที่ 2 นั้นจะพบว่ามีการทำนองที่เป็นเสียงผ่านอยู่บางประโยคที่ “เสียงมี” ซึ่งทางหลักในประโยคดังกล่าวจะอยู่ในบันไดเสียงชวา พชลฆระ

การวิเคราะห์เพลงในการปรับวงของ ครูบรรพต พบว่า ในท่อนที่ 1 นั้นครูบรรพต ให้ผู้บรรเลงบรรเลงเกาทำนองทางฆ้องวงใหญ่โดยเน้นความเรียบร้อยเป็นหลัก ส่วนในท่อนที่ 2 นั้น ก็ยังคงเน้นความเรียบร้อยเป็นหลักแต่จะใช้กลวิธีพิเศษของกลองแขกเข้ามาเติมแต่งบ้างเล็กน้อย พอในท่อนที่ 1 และ 2 นั้น จะมีเทคนิคหรือกลวิธีพิเศษเพิ่มเข้ามาเติมแต่งทั้งในท่อนที่ 1 และ 2 ได้ดังนี้ เกี่ยวกับท่อนที่ 1 จะพบว่า มีทำนองมือสายของกลองแขกเข้ามาเติมแต่งในท่อนนี้มากยิ่งขึ้นรวมถึงการเติมกลองระนาดทุ้มเข้ามาในทำนองลูกโยน และในท่อนที่ 2 พบว่ามีกลวิธีพิเศษเพิ่มเข้ามาที่เรียกว่าการ “กระซิบ” หรือเป็นวิธีที่ทำให้เสียงในการบรรเลงนั้นเบาลง โดยที่ครูบรรพตนำมาใช้ในช่วงหัวของท่อนเพลง และอีก 2 สิ่งที่ครูบรรพต เน้นย้ำในการปรับวงนั้นก็คือเรื่องของแนวในการบรรเลงกับน้ำหนักเสียงในการบรรเลงที่มีความกลมกลืนกันในทุกเครื่องดนตรี กล่าวคือทั้ง 4 ท่อน จะมีแนวการบรรเลงที่แตกต่างกันโดยเริ่มจากช้าไปหาเร็ว และความกลมกลืนกันของเครื่องดนตรีกับการบรรเลงนั้นหมายถึงเครื่องดนตรีทุกเครื่องนั้นจะมีระดับความดังเบาที่เท่าๆกันจะไม่มีเครื่องดนตรีชิ้นใดดังกว่าชิ้นอื่นๆ

ด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นข้อสรุปได้ว่าวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว มีจุดแข็ง จุดเด่นของวงที่สามารถทำการประกวดแข่งขันจนได้รับความชื่นชมมาถึงผู้ปรับวงและผู้บรรเลงในทุกๆครั้งไปเกิดจากองค์ประกอบทั้งหมดที่พร้อมซึ่งต่อการทำวงและปรับวงดนตรีไทยกับการประกวดแข่งขันดนตรีไทย

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องกลวิธีการปรับวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ตามแนวทาง ครูบรรพต แจ่มจรัส ผู้วิจัยได้ศึกษาเป็น 2 ประเด็นได้แก่ ศึกษาวิธีการและกลวิธีพิเศษในการปรับวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ตามแนวทางของครูบรรพต แจ่มจรัส และศึกษาถึงบริบทที่เกี่ยวข้องอันส่งผลให้วงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ชนะเลิศการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมหาวิทยาลัยบูรพาถึง 9 สมัยซ้อน ช่วงระหว่างครั้งที่ 26-34 พุทธศักราชที่ 2548-2556 โดยที่ผู้วิจัยลงภาคสนามกับวงดนตรีไทยโรงเรียนดังกล่าวในการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทางคณะดนตรีและการแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา ครั้งที่ 35 พบดังนี้

ด้านวิธีการและกลวิธีพิเศษในการปรับวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ตามแนวทางของครูบรรพต แจ่มจรัส พบว่าทางโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว โดยมีครูบรรพต แจ่มจรัส เป็นผู้ปรับวงในทุกครั้งที่มีการประกวดแข่งขัน และในครั้งนี้นี้กับการประกวดดนตรีไทยระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 35 ประเภทวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ เพลงอกทะเล 3 ชั้นหรือในปีที่ผ่านมา ครูบรรพต แจ่มจรัสได้มีแนวทางการปรับวง ดังนี้

การเลือกมือฆ้อง(ทำนองหลัก) หมายถึง เป็นการตรวจสอบความถูกต้องของทำนองหลักในกรณีกับทางกองการประกวดกำหนดมือฆ้องวงใหญ่มาให้ก็ควรจะต้องยึดให้ถูกต้องชัดเจน

วิธีการศึกษาสังคีตลักษณ์และวิเคราะห์ หมายถึง การตีโจทย์ของเพลงให้ชัดเจน อันจะวางโครงสร้างได้ต่อไปว่า จะมีขั้นตอนในการวางแนวเพลงหรือการกำหนดความช้าความเร็วให้เป็นทิศทางอย่างไร รวมไปถึงกลวิธีการผูกสำนวนกลอน ให้สัมพันธ์กับบันไดเสียงของเพลงนั้นๆ และพยายามทำให้กลอนของเครื่องมือนั้นๆสัมพันธ์กัน และอีกสิ่งหนึ่งที่ครูบรรพต แจ่มจรัสให้ความสำคัญก็คือ “ความกลมกลืนของเสียง” กล่าวคือ เสียงที่บรรเลงออกมาต้องมีความสมดุลกันทุกเครื่องดนตรี ด้วยเสียงของแต่ละเครื่องดนตรีไม่มีเครื่องไหนบรรเลงดังกว่า ทุกคนต้องฟังกันและมีน้ำหนักเสียงที่ใกล้เคียงกันวงถึงจะเกิดความไพเราะน่าฟัง

สิ่งสุดท้ายนี้ก็คือกลวิธีพิเศษที่ครูบรรพต แจ่มจรัสจะนำเข้ามาเติมแต่งในเพลงหรือในท่อนที่สามารถดัดแปลงได้ โดยขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของประเภทเพลงนั้นๆ

ด้านบริบทที่เกี่ยวข้องอันส่งผลให้วงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้วชนะเลิศการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยบูรพาถึง 9 สมัยซ้อน ในช่วงระหว่างครั้งที่

26-34 พุทธศักราชที่ 2548-2556 นั้นมาจากระบบและแบบแผนในการฝึกซ้อมของวงดนตรีไทย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ทั้งในด้านทักษะรายกลุ่มเครื่องดนตรี ระบบการซ้อมในส่วนของตนเองและวิธีการฝึกหัดในลักษณะของการรวมวง รวมไปถึงเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนสมาชิกชมรมดนตรีไทยทุกคนเน้นเรื่องของการรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง ด้วยวิธีการนี้เองจึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลไปถึงความสำเร็จต่างๆที่เกิดขึ้นกับวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าจากทั้งกระบวนการและระบบต่างๆที่มีความแข็งแกร่งและมีความยาวนานนั้นทำให้วงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว มีการสืบทอดและปฏิบัติกันต่อมาจนเกิดเป็นหน้าที่ที่ต้องพึงปฏิบัติทั้งระบบของสถานศึกษาและของชมรมดนตรีไทย ในเรื่องการฝึกซ้อมจนไปถึงกระบวนการการรับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านดนตรีไทยที่สามารถทำให้ครูผู้ฝึกสอนต่อยอดฝีมือกับนักเรียนกลุ่มนี้ได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนผู้อำนวยการ ผู้บริหารทุกฝ่ายและครูทุกคนในสถานศึกษามีความเข้าใจเล็งเห็นและให้ความสำคัญกับวงดนตรีไทยเป็นอย่างดี ซึ่งทางสถานศึกษาและวงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ยังคงให้การสนับสนุนและส่งเสริมกับวงดนตรีไทยประเภทวงอื่นๆทั้งประเภทวงอังกะลุง วงปี่พาทย์ผสมเครื่องสาย

ข้อเสนอแนะ

การเก็บข้อมูลอย่างมีส่วนร่วมในครั้งนี้จึงทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลถึงประเภทวงเครื่องสายผสม ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวด ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 35 ประจำปี 2557 เป็นสมัยที่ 3 ซ้อนนับจากครั้งที่ 33-35 จึงควรมีการศึกษาวิจัยและเก็บข้อมูลไว้เพื่อศึกษาและเผยแพร่ต่อไป

สิ่งสำคัญที่สุดนั่นคือ ด้วยประสบการณ์และการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถทั้งกำลังกาย กำลังใจที่ทุ่มเทตลอดชีวิตการทำงานของครูบรรพต แจ่มจรัส ทำให้วงดนตรีไทยของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ประสบความสำเร็จได้รับรางวัลชนะเลิศได้รับถ้วยพระราชทานมาครองในหลายๆครั้ง ตลอดจนได้รับคำชื่นชมจากผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีไทยหลายๆท่าน และกระบวนการวิธีการดังกล่าวนี้เองทำให้วงดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ได้รับรางวัลชนะเลิศ ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่เป็น 10 สมัยซ้อนนับจากครั้งที่ 26 มาจนถึงครั้งปัจจุบันคือครั้งที่ 35 สรุปได้ว่าแนวทางดังกล่าวสามารถใช้ได้กับการปรับวงประกวดอันเป็นประโยชน์กับผู้สนใจและผู้ที่จะหันมาขึ้นในจุดของผู้ปรับวงดนตรีไทยกับการประกวดเพื่อให้ได้ซึ่งการพัฒนาวงดนตรีไทยของสถานศึกษารวมทั้งเป็นการทำนุบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมประจำชาติให้อยู่คู่กับประเทศชาติสืบไป

รายการอ้างอิง

ไชยยะ ทางมีศรี. 22 กรกฎาคม 2558. สัมภาษณ์.

ณัฐฎาภรณ์ หอมแหม่ม. กรณีศึกษากิจการกรมดนตรีไทยโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว. ดุริยนิพนธ์ ปริญญาตรี
ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2543.

ถาวร ศรีฝ่อง. 15 กรกฎาคม 2558. สัมภาษณ์.

บรรพต แจ่มจรัส. 16 มีนาคม 2558. สัมภาษณ์.

_____. 22 มีนาคม 2558. สัมภาษณ์

_____. 24 พฤษภาคม 2558. สัมภาษณ์.

_____. 27 พฤษภาคม 2558. สัมภาษณ์.

_____. 28 พฤษภาคม 2558. สัมภาษณ์.

บุญช่วย แสงอนันต์. 22 กรกฎาคม 2558. สัมภาษณ์.

ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน. 14 กรกฎาคม 2558. สัมภาษณ์.

ปبيب คงลายทอง. 13 กรกฎาคม 2558. สัมภาษณ์.

พัฒน์ พร้อมสมบัติ. 27 กรกฎาคม 2558. สัมภาษณ์.

มนตรี ตราโมทและวิเชียร กุลตัญท์. ฟังและเข้าใจเพลงไทย. พิมพ์ครั้งที่สอง. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ไทยเขษม, 2523.

มหาวิทยาลัยทักษิณ. ปรัชญาพรสวรรค์ดนตรีปณิธานธรรม: ที่ระลึกงานส่งเสริมดนตรีไทยภาคใต้ ซึ่งด้วย
พระราชทาน ครั้งที่ 26. สงขลา: บริษัท บรรณการพิมพ์, 2558.

มหาวิทยาลัยบูรพา. คู่มือการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ซึ่งด้วยพระราชทาน
ครั้งที่ 26. มหาวิทยาลัยบูรพา: บริษัท ไอ.ซี.ซี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน), 2549.

_____. คู่มือการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ซึ่งด้วยพระราชทานครั้งที่
27. มหาวิทยาลัยบูรพา: บริษัท ไอ.ซี.ซี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน), 2550.

_____. คู่มือการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ซึ่งด้วยพระราชทานครั้งที่
28. มหาวิทยาลัยบูรพา: บริษัท ไอ.ซี.ซี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน), 2551.

_____. คู่มือการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ซึ่งด้วยพระราชทานครั้งที่
29. มหาวิทยาลัยบูรพา: บริษัท ไอ.ซี.ซี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน), 2552.

_____. คู่มือการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ซึ่งด้วยพระราชทานครั้งที่
30. มหาวิทยาลัยบูรพา: บริษัท ไอ.ซี.ซี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน), 2553.

- ..... . สูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งถวายพระราชทาน ครั้งที่
 31. มหาวิทยาลัยบูรพา: บริษัท ไอ.ซี.ซี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน), 2554.
- ..... . สูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งถวายพระราชทาน ครั้งที่
 32. มหาวิทยาลัยบูรพา: บริษัท ไอ.ซี.ซี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน), 2555.
- ..... . สูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งถวายพระราชทาน ครั้งที่
 33. มหาวิทยาลัยบูรพา: บริษัท ไอ.ซี.ซี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน), 2556.
- ..... . สูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งถวายพระราชทาน ครั้งที่
 34. มหาวิทยาลัยบูรพา: บริษัท ไอ.ซี.ซี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน), 2557.
- ..... . สูจิบัตรการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งถวายพระราชทาน ครั้งที่
 35.: บริษัท ไอ.ซี.ซี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน), 2558.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542. กรุงเทพมหานคร:
 นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์, 2546.
- ..... . สารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย ภาคประวัตินักดนตรีและนักร้อง พุทธศักราช 2549.
 กรุงเทพมหานคร: บริษัท ทีฟิล์ม จำกัด, 2549.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

**ภาคผนวก ก. ระเบียบการและเกณฑ์การตัดสินการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาค
ตะวันออกเฉียงใต้ ชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 35**

ตามที่คณะดนตรีและการแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา มีนโยบายส่งเสริมกิจกรรมดนตรีไทยในภาคตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อทำนุบำรุงสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติให้ดำรงอยู่สืบไป โดยจัดให้มีการประกวดดนตรีไทยในระดับนักเรียนเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวในการฝึกซ้อมและพัฒนาความสามารถทางดนตรีไทยให้สูงขึ้น สำหรับในปีการศึกษา 2557 คณะดนตรีและการแสดง ได้กำหนดจัดการประกวดดนตรีไทย ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงใต้ ชิงถ้วยพระราชทานในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 35 ในวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2558 ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี อาคารเรียนรวม (อาคารK) มหาวิทยาลัยบูรพา กำหนดการและรายละเอียดในการรับสมัครวงดนตรีไทยเข้าประกวดดังนี้

1. กำหนดจัดงาน วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557
2. วัน เวลา รับสมัคร ตั้งแต่บัดนี้ – วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2558
3. ระดับและประเภทของวงและเดี่ยวที่เข้าประกวด แบ่งเป็น 2 ระดับ
  - 3.1 ระดับประถมศึกษา ประเภทของการประกวด
    - 3.1.1 วงเครื่องสายผสมเครื่องคู่
    - 3.1.2 วงอังกะลุง
    - 3.1.3 การบรรเลงขิม
  - 3.2 ระดับมัธยมศึกษา ประเภทของการประกวด
    - 3.2.1 วงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่
    - 3.2.2 วงเครื่องสายผสมเครื่องคู่
    - 3.2.3 วงอังกะลุง
    - 3.2.4 การเดี่ยวขิม
    - 3.2.5 การเดี่ยวระนาดเอกไม้แข็ง
    - 3.2.6 การเดี่ยวจะเข้
    - 3.2.7 การเดี่ยวซอด้วง
    - 3.2.8 การเดี่ยวระนาดทุ้ม
    - 3.2.9 การเดี่ยวฆ้องวงใหญ่
    - 3.2.10 การเดี่ยวขับร้อง

4. คุณสมบัติ

4.1 โรงเรียนที่มีสิทธิ์ในการส่งวงดนตรีไทยเข้าประกวดจะต้องเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่พัฒนา ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก 12 จังหวัด คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว นครนายก สมุทรปราการ ลพบุรี สระบุรี และพระนครศรีอยุธยา

4.2 โรงเรียนหนึ่งอาจจะส่งวงดนตรีไทยเข้าร่วมประกวดพร้อมกันได้ทั้งระดับประถมศึกษา และ มัธยมศึกษา (ถ้าโรงเรียนนั้นเปิดสอนทั้งระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา)

4.3 โรงเรียนหนึ่งอาจส่งวงดนตรีไทยเข้าร่วมประกวดพร้อมกันได้มากกว่าหนึ่งประเภท ประเภท ละไม่เกิน 1 วง ทั้งนี้จะต้องไม่มีรายชื่อนักดนตรี หรือนักร้องซ้ำกันโดยเด็ดขาด

4.4 คุณสมบัติของผู้บรรเลงดนตรีไทย

4.4.1 ต้องเป็นนักเรียนปัจจุบันของโรงเรียนในภาคตะวันออกที่กำลังศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 (สำหรับโรงเรียนที่ส่งเข้าประกวดในระดับ ประถมศึกษา)

4.4.2 ต้องเป็นนักเรียนปัจจุบันของโรงเรียนในภาคตะวันออกที่กำลังศึกษาไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (สำหรับโรงเรียนที่ส่งเข้าประกวดในระดับมัธยมศึกษา)

4.4.3 ต้องได้รับการรับรองจากครูใหญ่/อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ตาม แบบฟอร์มของมหาวิทยาลัย และต้องนำบัตรประจำตัวนักเรียนที่มีรูปถ่ายผู้เข้าประกวดติดอยู่ด้วย หรือถ้าไม่มีบัตรประจำตัว นักเรียนให้ทาหนังสือรับรองพร้อมทั้งติดรูปถ่ายผู้เข้าประกวดมาด้วยในวันประกวด

5. รายละเอียดการรับสมัครและการส่งเทปบันทึกการประกวดรอบคัดเลือก

5.1 รอบคัดเลือก โรงเรียนที่ประสงค์จะส่งวงดนตรีไทยเข้าร่วมประกวด ทุกประเภท ต้องกรอกรายละเอียด (ตามที่แนบมาด้วย) ของผู้เข้าประกวดและผู้ฝึกซ้อม ด้วยเครื่องพิมพ์ดีด หรือกรณีสักเขียนให้เขียนตัวบรรจง

5.2 ผู้สมัครเข้าร่วมประกวด คณะดนตรีและการแสดง ได้กำหนดให้ผู้สมัครต้องบรรเลงดนตรีและขับร้อง ตามลักษณะวงและบทเพลงที่กำหนด โดยบันทึกภาพและเสียงลง DVD หรือ VCD (ห้ามมีการตัดต่อ DVD หรือ VCD และ ตกแต่งภาพ) และส่งถึงคณบดีคณะดนตรีและการแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา 169 ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131 กำหนดส่งเทป รอบคัดเลือก ภายในวันที่ 2 มีนาคม 2558

5.3 คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นผู้คัดเลือกวงที่ผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศในแต่ละประเภท ดังนี้ การประกวดวงดนตรีไทยประเภทวง จำนวนประเภทละ 5 ทีม และการประกวดการบรรเลงคนเดียว จำนวน ประเภทละ 15 คน หรือมากกว่า ตามเกณฑ์ขึ้นอยู่กับพิจารณาของ

คณะกรรมการ ทั้งนี้การตัดสินของคณะกรรมการถือว่าเป็น สิ้นสุด และขอให้ผู้เข้าประกวดเคารพ ในกติกา และการตัดสินของคณะกรรมการ

5.4 ประกาศผลการประกวดวงดนตรีไทยและการบรรเลงต่างๆ ที่ผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศ วันที่ 18 มีนาคม 2558

5.5 นักเรียน โรงเรียนที่ส่งเทพเข้าประกวดในรอบคัดเลือกจะได้รับเกียรติบัตรการ เข้าร่วมการประกวด ทุกคน

5.6 วงดนตรีไทยและนักเรียนที่ผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศต้องบรรเลงดนตรีไทยต่อหน้า คณะกรรมการตัดสิน ณ มหาวิทยาลัยบูรพา วันที่ 22 พฤษภาคม 2558

6. รางวัล

ผู้ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศทั้ง 13 ประเภท จะได้เข้าเฝ้าฯ รับพระราชทานถ้วยรางวัลจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จะได้ครองถ้วยรางวัลพระราชทานฯ ตั้งแต่วันที่ เข้าเฝ้าฯ และต้องนำส่งคืนมหาวิทยาลัย ก่อนการประกวด ในปีต่อไป

7. รายละเอียดประเภทของวงดนตรีไทยที่จัดประกวด

คณะดนตรีและการแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา กำหนดให้ประเภทของวงดนตรีไทย ที่ประกวด ทั้ง ระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา ดังนี้

ระดับมัธยมศึกษา

7.1 วงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่ ประกอบด้วย

7.1.1 ระนาดเอก 1 ราง	7.1.2 ระนาดทุ้ม 1 ราง
7.1.3 ซ้องวงใหญ่ 1 วง	7.1.4 ซ้องวงเล็ก 1 วง
7.1.5 ซออู้ 1 คัน	7.1.6 ซลุ่ยเพียงออ 1 เล้า
7.1.7 กลองแขก 1 คู่	7.1.8 ซับร้อง 1 คน
7.1.9 กรับ 1 คู่	7.1.10 ฉาบเล็ก 1 คู่
7.1.11 โหม่ง 1 ใบ	7.1.12 ฉิ่ง

หมายเหตุ กำหนดให้ผู้เข้าประกวดวงปี่พาทย์ไม้นวมใช้ซออู้ ที่ใช้สายไหม หรือ สายเอ็น เท่านั้น

8. หลักเกณฑ์ในการประกวด

8.1 หลักเกณฑ์ในการประกวดประเภทวงดนตรี

8.1.1 การประกวดประเภทวงดนตรีทุกประเภท คณะกรรมการมีหลักเกณฑ์ในการ พิจารณา คะแนนดังนี้

- วงดนตรี คณะกรรมการพิจารณาให้คะแนนจากบุคลิกมารยาท ความถูกต้องของ ทำนอง เพลงและจังหวะ ทักษะปฏิบัติของนักดนตรี

- ผู้ขับร้อง คณะกรรมการพิจารณาให้คะแนนจากบุคลิกมารยาท ความถูกต้องของ คำร้อง ทานองร้องและจังหวะ กลวิธีการขับร้องและเสียงของผู้ขับร้อง

- ความไพเราะกลมกลืนของการบรรเลงในการประกวด

8.1.2 ผลการตัดสินของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด

8.2 หลักเกณฑ์เพิ่มเติม

8.2.1 ในกรณีที่ส่งผู้เข้าประกวดหลายประเภทจะต้องมิให้เกิดปัญหาต่อการดำเนินการประกวด ไม่ว่าจะกรณีใดๆ มิฉะนั้นจะถูกตัดสิทธิ์

8.2.2 ห้ามไม่ให้มีการเปลี่ยนตัวผู้เล่นในวันประกวด กรณีเปลี่ยนตัวผู้เล่นต้องเปลี่ยนก่อน วันประกวดอย่างน้อย 1 สัปดาห์

9. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและการเข้าประกวด

ทุกโรงเรียนที่เข้าร่วมประกวดดนตรีไทย จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นๆ เองทั้งหมด การเข้าประกวดครั้งนี้จะประกวดในวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 8.00-19.00 น. ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี อาคารเรียนรวม มหาวิทยาลัยบูรพาหรือสถานที่ที่เหมาะสม ผลเป็นทางการจะประกาศหลังจากการประกวดเสร็จสิ้นในวันเดียวกัน

10. เพลงที่ใช้ประกวด

ระดับมัธยมศึกษา/ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องคู่จะต้องขับร้องและบรรเลง

เพลง ออกทะเลสามชั้น(เนื้อร้องพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี)

ภาคผนวก ข. โฉนดทำนองหลัก เพลงอกทะเล 3 ชั้น (กองการประกวดกำหนด)

เพลงอกทะเล 3 ชั้น

ท่อน 1

-- ซ ซ	- ล - ทั	- ร - ทั	- ล - ซ	-- ฬ -	--- ซ	-----	ซล - ติ
- ซ --	- ล - ทั	- ร - ทั	- ล - ซ	--- มร	- ม - ร	- ม --	ฬ -- ติ

- ล --	ซ ม --	ติ ติ --	ริ ริ - ม	- ม - ม	-- ริ ริ	- ม - ริ	-- ติ ติ
-- ซ ม	-- ร ด	--- ร	--- ม	- ซ - ม	- ร --	- ม - ร	- ด --

-- ซ ซ	- ล - ทั	- ร - ทั	- ล - ซ	- ทั --	ล ล --	ทั ทั --	ติ ติ - ริ
- ซ --	- ล - ทั	- ร - ทั	- ล - ซ	- ทั - ล	--- ทั	--- ด	--- ร

-- ติ ริ	-- ติ ริ	-- ติ ริ	-----	- ล --	ซ ม --	--- ด	-- ร ม
ล ทั --	ติ ทั --	ติ ทั --	ติ ทั ล ซ	-- ซ ม	-- ร ด	- ซ --	- ด --

- ม --	ร ร --	ม ม --	ซ ซ - ล	- ทั - ริ	- ทั --	ล ล --	ซ ซ - ม
- ทั - ล	--- ทั	--- ซ	--- ล	- ทั - ร	- ทั - ล	--- ซ	--- ทั

--- ด	-- ริ ม	- ซ - ซ	- ม -	- ทั -	--- ด	-- ม ซ	- ซ - ซ
- ซ --	-- ด -	--- ม	--- ร ด	--- ล ซ	- ล - ซ	-- ร -	- ร - ม

-----	--- ซ	-- ล -	ล ซ - ซ	-----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
-----	--- ม	--- ซ	- ร - ม	-----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

*(มดรม)	รชรม	รดรม	รมชล	ชลทต	ร้ด้ทล	ร้ทลช	ทลชม)

--รม	-ช-ม	--รม	--ชล	--ท้ด	ร้ด้--	ร้ท้--	ท้ล--
-ด--	ร-ร-	รด--	รม--	ชล--	--ท้ล	--ลช	--ชม

(ร้ด้ลช	ด้ลชม	ลชมร	ชมรด	ทชลท	ดลทด	รทดร	มดรม)

ร้ด้--	ด้ล--	ลช--	ชม--	ท-ลท	ด-ทด	ร-ดร	ม-รม
--ลช	--ชม	--มร	--รด	-ช--	-ล--	-ท--	-ด--*

*(มดรม)	รชรม	รดรม	รมชล)	--ท้ด	ร้ด้--	ร้ท้--	ท้ล--
----	----	----	----	ชล--	--ท้ล	--ลช	--ชม

(ร้ด้ลช	ด้ลชม	ลชมร	ชมรด)	ท-ลท	ด-ทด	ร-ดร	ม-รม
----	----	----	----	-ช--	-ล--	-ท--	-ด--*

*--ม-	รม-ม	----	ชล-ล	--ม้ร	--ด้-	--ด้ล	--ช-
---ด	--รท	--รม	--ชม	----	ด้ล-ล	----	ชม-ม

--ด้ล	--ช-	--ชม	--ร-	----	ทด-ด	----	รม-ม
----	ชม-ม	----	รด-ด	--ชล	--ทช	--ทด	--รท*

----	ท ด - ด	----	ร ม - ม	----	ท ด - ด	----	ร ม - ม
--ช ล	--ท ช	--ท ด	--ร ท	--ช ล	--ท ช	--ท ด	--ร ท

--ม -	ร ม - ม	--ช ล	--ช -	--ม -	ร ม - ม	--ช ล	--ช -
---ด	--ร ท	----	ช ม - ม	---ด	--ร ท	----	ช ม - ม

--ช ล	--ช -	--ช ล	--ช -	--ช ล	--ช -	--ช ล	--ช -
----	ช ร - ร	----	ช ม - ม	----	ช ร - ร	----	ช ม - ม

ช ช ช -	ช ช ช -	ช ช ช -	ช ช ช -	ช - ช -	ช - ช -	ช - ช -	ช - ช -
---ร	---ม	---ร	---ม	-ร - ม	-ร - ม	-ร - ม	-ร - ม

-ล --	ช ม --	ดํ ดํ --	รํ รํ - มํ	-มํ - มํ	-มํ --	มํ มํ --	รํ รํ - ดํ
--ช ม	--ร ด	---ร	---ม	-ช - ล	-ช - ม	---ร	---ด

--ช ช	-ล - ทํ	-ร - ทํ	-ล - ช	-ฟ -	---ช	----	-ช ล - ดํ
-ช --	-ล - ท	-ร - ท	-ล - ช	---มร	-ม - ร	-ม --	ฟ --ด

-ล --	ช ม --	ดํ ดํ --	รํ รํ - มํ	-มํ - มํ	--รํ รํ	-มํ - รํ	--ดํ ดํ
--ช ม	--ร ด	---ร	---ม	-ช - ม	-ร --	-ม - ร	-ด --

--ช ช	-ล - ทํ	-รํ - ทํ	-ล - ช	-ทํ --	ล ล --	ทํ ทํ --	ดํ ดํ - รํ
-ช --	-ล - ท	-ร - ท	-ล - ช	-ท - ล	---ท	---ด	---ร

--ดํ รํ	--ดํ รํ	--ดํ รํ	----	-ล --	ช ม --	---ด	--ร ม
ล ทํ --	ดํ ทํ --	ดํ ทํ --	ดํ ทํ ล ช	--ช ม	--ร ด	-ช --	-ด --

- ม --	ร ร --	ม ม --	ซ ซ - ล	- ท์ - ร์	- ท์ --	ล ล --	ซ ซ - ม
- ท - ล	--- ท	--- ซ	--- ล	- ท - ร	- ท - ล	--- ซ	--- ท

--- ด	--- รม	- ซ - ซ	--- ม -	--- ท -	--- ด	--- ม ซ	- ซ - ซ
- ซ --	-- ด -	--- ม	--- ร ด	--- ล ซ	- ล - ซ	-- ร -	- ร - ม

----	--- ซ	-- ล -	ล ซ - ซ	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
----	--- ม	--- ซ	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

ท่อน 2

----	--- ล	----	--- ซ	----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ม
----	--- ล	----	--- ซ	----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ท

--- ด	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	--- ม
--- ซ	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	--- ท

----	- ม - ม	- ม - ม	- ร์ - ด	- ซ - ด	-- ร์ ม	- ร์ --	ม ม - ร์
--- ม	----	- ซ - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ด	-- ร์ ร์	--- ม	-- ร์ ร์	- ม - ม	- ร์ --	ด ด --	ร์ ร์ - ม
--- ด	- ร --	--- ม	- ร --	- ซ - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

-- ติ -	- ล - ล	- ซ ซ -	- ซ - ซ	-- ฟ ฟ -	- ฟ - ฟ	-- ม ม -	- ม - ม
--- ล	ซ - ซ -	--- ซ	ฟ - ฟ -	--- ฟ	ม - ม -	--- ม	ร - ร -

(ม ด ร ม	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล)	--ช ล	--พ ช	--ม พ	--ร ม
				- พ - -	- ม - -	- ร - -	- ด - -

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ช - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ - -	มี่ มี่ - รี่
--- ม	----	- ช - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - มี่	- รี่ - -	ตี่ ตี่ - -	รี่ รี่ - มี่
--- ด	- ร - -	--- ม	- ร - -	- ช - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

----	--- ล	----	--- ช	----	--- พ	- ล - ช	- พ - ม
----	--- ล	----	--- ช	----	--- พ	- ล - ช	- พ - ท

--- ด	--- พ	--- ช	--- ล	--- พ	- ล - ช	--- พ	--- ม
--- ช	--- พ	--- ช	--- ล	--- พ	- ล - ช	--- พ	--- ท

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ช - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ - -	มี่ มี่ - รี่
--- ม	----	- ช - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - มี่	- รี่ - -	ตี่ ตี่ - -	รี่ รี่ - มี่
--- ด	- ร - -	--- ม	- ร - -	- ช - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

-- ลล --	- ล - ล	-- ชช --	- ช - ช	-- พพ --	- พ - พ	-- มม --	- ม - ม
--- ล	ช - ช -	--- ช	พ - พ -	--- พ	ม - ม -	--- ม	ร - ร -

(ม ต ร ม	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล)	--ช ล	--พ ช	--ม พ	--ร ม
				- พ --	- ม --	- ร --	- ด --

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ช - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ --	มี่ มี่ - รี่
--- ม	----	- ช - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - มี่	- รี่ --	ตี่ ตี่ --	รี่ รี่ - มี่
--- ด	- ร --	--- ม	- ร --	- ช - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

- ม --	ร ร --	ม ม --	ช ช - ล	- ที่ - รี่	- ที่ --	ล ล --	ช ช - ม
- ท - ล	--- ท	--- ช	--- ล	- ท - ร	- ท - ล	--- ช	--- ท

- ล --	ช ม --	ตี่ ตี่ --	รี่ รี่ - มี่	- มี่ - มี่	- มี่ --	มี่ มี่ --	รี่ รี่ - ตี่
--ช ม	-- ร ด	--- ร	--- ม	- ช - ล	- ช - ม	--- ร	--- ด

เที่ยวกลับ ท่อน 1

--ช ช	- ล - ที่	- ร - ที่	- ล - ช	- พ --	---ช	----	-ช ล - ตี่
- ช --	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช	--- ม ร	- ม - ร	- ม --	พ -- ด

- ล --	ช ม --	ตี่ ตี่ --	รี่ รี่ - มี่	- มี่ - มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - รี่	-- ตี่ ตี่
--ช ม	-- ร ด	--- ร	--- ม	- ช - ม	- ร --	- ม - ร	- ด --

--ช ช	- ล - ที่	- รี่ - ที่	- ล - ช	- ที่ --	ล ล --	ที่ ที่ --	ตี่ ตี่ - รี่
- ช --	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช	- ท - ล	--- ท	--- ด	--- ร

-- ตั้ รึ	-- ตั้ รึ	-- ตั้ รึ	----	- ล --	ช ม --	--- ด	-- ร ม
ล ทั --	ตั ทั --	ตั ทั --	ตั ทั ล ช	-- ช ม	-- ร ด	- ช --	- ด --

- ม --	ร ร --	ม ม --	ช ช - ล	- ทั - ร	- ทั --	ล ล --	ช ช - ม
- ท - ล	--- ท	--- ช	--- ล	- ท - ร	- ท - ล	--- ช	--- ท

--- ด	- รัม	- ช - ช	- ม	- ท -	--- ด	- ม ช	- ช - ช
- ช --	-- ด -	--- ม	-- ร ด	-- ล ช	- ล - ช	-- ร -	- ร - ม

----	--- ช	-- ล -	ล ช - ช	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
----	--- ม	--- ช	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

*(ช ม ช ช	ช ม ช ช	ช ม ช ช	ล ตั้ ล ล	ช ม ช ช	ล ตั้ ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม)
----	----	----	----	----	----	----	----

-- ช ช	-- ช ช	-- ช ช	- ตั้ --	-- ช ช	- ตั้ --	-- ช ช	-- ม ม
- ม --	- ม --	- ม --	-- ล ล	- ม --	-- ล ล	- ม --	- ร --*

*(ช ม ช ช	ล ตั้ ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม)	-- ช ช	- ตั้ --	-- ช ช	-- ม ม
				- ม --	-- ล ล	- ม --	- ร --*

(ช ม ช ช	ม ร ม ม)	-- ช ช	-- ม ม	(ช ม ช ช	ม ร ม ม)	-- ช ช	-- ม ม
----	----	- ม --	- ร --	----	----	- ม --	- ร --

(ม ด ร ม)	ม - ร ม	(ซลซม)	ซ ล - -	(มดรม)	ม - ร ม	(ซลซม)	ซ ล - -
	- ด - ท		- - ซ ม		- ด - ท		- - ซ ม

(ซลซร)	ซ ล - -	(ซลซม)	ซ ล - -	(ซ ล ซ ร)	ซ ล - -	(ซลซม)	ซ ล - -
	- - ซ ร		- - ซ ม		- - ซ ร		- - ซ ม

ซ ซ ซ -	ซ ซ ซ -	ซ ซ ซ -	ซ ซ ซ -	ซ - ซ -	ซ - ซ -	ซ - ซ -	ซ - ซ -
- - - ร	- - - ม	- - - ร	- - - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม

- ล - -	ซ ม - -	ดํ ดํ - -	รํ รํ - มํ	- มํ - มํ	- มํ - -	มํ มํ - -	รํ รํ - ดํ
- - ซ ม	- - ร ด	- - - ร	- - - ม	- ซ - ล	- ซ - ม	- - - ร	- - - ด

- - ซ ซ	- ล - ท	- รํ - ทํ	- ล - ซ	- ฟ -	- - - ซ	- - - -	- ซล - ด
- ซ - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	- - - มร	- ม - ร	- ม - -	ฟ - - ด

- ล - -	ซ ม - -	ดํ ดํ - -	รํ รํ - มํ	- มํ - มํ	- - รํ รํ	- มํ - รํ	- - ดํ ดํ
- - ซ ม	- - ร ด	- - - ร	- - - ม	- ซ - ม	- ร - -	- ม - ร	- ด - -

- - ซ ซ	- ล - ท	- รํ - ทํ	- ล - ซ	- ทํ - -	ล ล - -	ทํ ทํ - -	ดํ ดํ - รํ
- ซ - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	- ท - ล	- - - ท	- - - ด	- - - ร

- - ดํ รํ	- - ดํ รํ	- - ดํ รํ	- - - -	- ล - -	ซ ม - -	- - - ด	- - - ร ม
ล ทํ - -	ดํ ทํ - -	ดํ ทํ - -	ดํ ทํ ล ซ	- - ซ ม	- - ร ด	- ซ - -	- ด - -

- ม - -	ร ร - -	ม ม - -	ซ ซ - ล	- ทํ - รํ	- ทํ - -	ล ล - -	ซ ซ - ม
- ท - ล	- - - ท	- - - ซ	- - - ล	- ท - ร	- ท - ล	- - - ซ	- - - ท

--- ด	-- ร ม	- ช - ช	- ม -	- ท -	--- ด	-- ม ช	- ช - ช
- ช - -	-- ด -	--- ม	--- ร ด	--- ล ช	- ล - ช	-- ร -	- ร - ม

----	--- ช	-- ล -	ล ช - ช	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
----	--- ม	--- ช	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

เทียบกลับ ท่อน 2

----	--- ล	----	--- ช	----	--- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ม
----	--- ล	----	--- ช	----	--- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ท

--- ด	--- ฟ	--- ช	--- ล	--- ฟ	- ล - ช	--- ฟ	--- ม
--- ช	--- ฟ	--- ช	--- ล	--- ฟ	- ล - ช	--- ฟ	--- ท

----	- ม - ม	- ม - ม	- ร - ด	- ช - ด	-- ร ม	- ร -	ม ม - ร
--- ม	----	- ช - ม	- ร - ด	- ร - ด	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ด	-- ร ร	--- ม	-- ร ร	- ม - ม	- ร -	ด ด - -	ร ร - ม
--- ด	- ร - -	--- ม	- ร - -	- ช - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

- - ล	- ล - ล	- - ช	- ช - ช	- - ฟ	- ฟ - ฟ	- - ม	- ม - ม
--- ล	ช - ช -	--- ช	ฟ - ฟ -	---- ฟ	ม - ม -	--- ม	ร - ร -

(ม ด ร ม	ฟ ร ม ฟ	ช ม ฟ ช	ล ฟ ช ล)	-- ช ล	-- ฟ ช	-- ม ฟ	-- ร ม
				- ฟ - -	- ม - -	- ร - -	- ด - -

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ซ - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ --	มี่ มี่ - รี่
--- ม	-----	- ซ - ม	- ร - ต	- ร - ต	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - มี่	- รี่ --	ตี่ ตี่ --	รี่ รี่ - มี่
--- ต	- ร --	--- ม	- ร --	- ซ - ม	- ร - ต	--- ร	--- ม

เที่ยวกลับ ท่อน 2 รอบกลับต้น

----	--- ล	-----	--- ซ	-----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ม
----	--- ล	-----	--- ซ	-----	--- ฟ	- ล - ซ	- ฟ - ท

--- ต	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	- ม --
--- ซ	--- ฟ	--- ซ	--- ล	--- ฟ	- ล - ซ	--- ฟ	- ท --

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ซ - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ --	มี่ มี่ - รี่
--- ม	-----	- ซ - ม	- ร - ต	- ร - ต	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตี่	-- รี่ รี่	--- มี่	-- รี่ รี่	- มี่ - มี่	- รี่ --	ตี่ ตี่ --	รี่ รี่ - มี่
--- ต	- ร --	--- ม	- ร --	- ซ - ม	- ร - ต	--- ร	--- ม

--- ล	--- ล	--- ซ	--- ซ	--- ฟ	--- ฟ	--- ม	--- ม
----	-- ซ -	-----	-- ฟ -	-----	-- ม -	-----	-- ร -

(ม ต ร ม	ฟ ร ม ฟ	ซ ม ฟ ซ	ล ฟ ซ ล)	-- ซ ล	-- ฟ ซ	-- ม ฟ	-- ร ม
				- ฟ --	- ม --	- ร --	- ต --

----	- มี่ - มี่	- มี่ - มี่	- รี่ - ตี่	- ซ - ตี่	-- รี่ มี่	- รี่ --	มี่ มี่ - รี่
--- ม	-----	- ซ - ม	- ร - ต	- ร - ต	--- ม	- ร - ม	--- ร

--- ตั้	-- รึ่ รึ่	--- มี่	-- รึ่ รึ่	- มี่ - มี่	- รึ่ ---	ตั้ ตั้ ---	รึ่ รึ่ - มี่
--- ด	- ร ---	--- ม	- ร ---	- ซ - ม	- ร - ด	--- ร	--- ม

- ม ---	ร ร ---	ม ม ---	ซ ซ - ล	- ทั้ - รึ่	- ทั้ ---	ล ล ---	ซ ซ - ม
- ท - ล	--- ท	--- ซ	--- ล	- ท - ร	- ท - ล	--- ซ	--- ท

- ล ---	ซ ม ---	ตั้ ตั้ ---	รึ่ รึ่ - มี่	- มี่ - มี่	- มี่ ---	มี่ มี่ ---	รึ่ รึ่ - ตั้
-- ซ ม	-- ร ด	--- ร	--- ม	- ซ - ล	- ซ - ม	--- ร	--- ด

ลูกหมด

-- ซ ซ	-- ล ท	- รึ่ - ทั้	- ล - ซ	-- ฝ -	--- ซ	---	- ซล - ตั้
- ซ ---	--- ท	- ร - ท	- ล - ซ	--- มร	- ม - ร	- ม ---	ฝ --- ด

--- ซล	- ตั้ - รึ่	- มี่ - รึ่	- ตั้ - ล	-- ซ ซ	-- ล ล	-- ตั้ ตั้	-- รึ่ รึ่
-- ฝ -	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ม	--- ร	--- ม	--- ซ	--- ล

-- ตั้ รึ่	-- ตั้ รึ่	-- ตั้ รึ่	ตั้ รึ่ - รึ่	มี่ รึ่ ---	รึ่ ตั้ ---	ตั้ ล ---	ล ซ ---
ซ ล ---	ตั้ ล ---	ตั้ ล ---	-- ตั้ ล	-- ตั้ ล	-- ล ซ	-- ซ ม	-- ม ร

-- ซ -	ม ซ - ซ	-- ร -	ซ ล - ล	-- ตั้ -	ล ตั้ - ตั้	-- ซ -	ตั้ รึ่ - รึ่
--- ร	-- ม ด	--- ม	-- ซ ม	--- ซ	-- ล ซ	--- ล	-- ตั้ ล

“มือฆ้อง ครูไชยยะ ทางมีศรี”

ภาคผนวก ค. โน้ตเพลงออกทะเล 3 ชั้น ในวงปีพาทย์ไม้นวมเครื่องคู่

“ระนาดเอก”

เพลงออกทะเล 3 ชั้น

ท่อน 1

- ร ร ช	- ล - ท	ร ม ร ท	- ล - ช	- ล ด ล	ช ม - ช	- - - ล	ช ล - ด
- - ล -							

- ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม	ร ม ช ล	ช ด ร ม	ด ร ล ท	ด ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ท ล ช ม	ร ช ล ท	ร ม ร ท	ร ท ล ช	ล ท ล ล	ท ด ท ท	ด ร ด ด	ร ม ร ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ล ท ด ร	ด ท ด ร	ด ท ด ร	ด ท ล ช	ด ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ร ม ร	ล ท ร ม	ล ช ม ช	ร ม ช ล	ช ล ท ด	ร ด ท ล	ร ท ล ช	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ม ร ด	ช ด ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด	พชล	ด ช - ช		
				ทดร	ร -		

	→ ช	- - ทลช	ล ช - ช	- - - -	- - - - ม	- ม ม ม	- ม - -
			- - ร - ม				

ลือ

*ม ด ร ม	ร ช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล	ช ล ท ด	ร ด ท ล	ร ท ล ช	ท ล ช ม
----------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

รับ

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ลือ

ร ด ล ช	ด ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	ท ช ล ท	ด ล ท ด	ร ท ด ร	ม ด ร ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

รับ

----	----	----	----	----	----	----	----*
------	------	------	------	------	------	------	-------

ลือ

รับ

*ม ด ร ม	ร ช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล	----	----	----	----
----------	---------	---------	---------	------	------	------	------

ลือ

รับ

ร ด ล ช	ด ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	----	----	----	----*
---------	---------	---------	---------	------	------	------	-------

เหลือม

*ม ด ร ม	ร ม --	ร ม ช ล	ช ล --	ม ร ด ล	ด ล --	ด ล ช ม	ช ม --
----------	--------	---------	--------	---------	--------	---------	--------

ด ล ช ม	ช ม --	ช ม ร ด	ร ด --	ช ล ท ด	ท ด --	ท ด ร ม	ร ม -- *
---------	--------	---------	--------	---------	--------	---------	----------

ช ล ท ด	ท ด --	ท ด ร ม	ร ม --	ช ล ท ด	ท ด --	ท ด ร ม	ร ม --
---------	--------	---------	--------	---------	--------	---------	--------

ม ด ร ม	ร ม --	ช ล ช ม	ช ม --	ม ด ร ม	ร ม --	ช ล ช ม	ช ม --
---------	--------	---------	--------	---------	--------	---------	--------

ช ล ช ร	ช ร --	ช ล ช ม	ช ม --	ช ล ช ร	ช ร --	ช ล ช ม	ช ม --
---------	--------	---------	--------	---------	--------	---------	--------

ช ช ช ร	ช ช ช ม	ช ช ช ร	ช ช ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม	ร ม ช ล	ช ฟ ม ร	ม ร ด ล	ด ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ท ล ช	ร ช ล ท	ร ม ร ท	ร ท ล ช	ร ม ช ล	ร ด ล ช	ท ล ช ล	ท ด ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม	ร ม ช ล	ช ด ร ม	ด ร ล ท	ด ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ท ล ช ม	ร ช ล ท	ร ม ร ท	ร ท ล ช	ล ท ล ล	ท ด ท ท	ด ร ด ด	ร ม ร ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ล ท ด ร	ด ท ด ร	ด ท ด ร	ด ท ล ช	ด ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ท ร	ล ท ร ม	ท ร ม ช	ร ม ช ล	ช ล ท ด	ร ด ท ล	ร ท ล ช	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ม ร ด	ช ด ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด	พชล ทดร	ด ช - ช ร -	→	→
---------	---------	---------	---------	------------	----------------	---	---

→	→ ช	-- ทลช	ล ช - ช -- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - -
---	-----	--------	---------------------	------	-------	---------	---------

ท่อน 2

--- ฟ	ช ล - ล	----	--- ช	----	--- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ม
-------	---------	------	-------	------	-------	---------	---------

--- ด	- ด - ฟ - ช - -	--- ช	--- ล	- ด - ฟ	ช ล - ช	--- ฟ	--- ม
-------	--------------------	-------	-------	---------	---------	-------	-------

ม ร ม ม	ม ช ม ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม	ร ม ช ล	ช ฟ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ด ท ล ช	ล ร ท ท	ด ท ม ท	ด ร ม ร	ช ม ช ม	ช ม ร ด	ช ล ท ด	ร ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

เหลือม

ล ล ช ล	ช ล - -	ช ช ฟ ช	ฟ ช - -	ฟ ฟ ม ฟ	ม ฟ - -	ม ม ร ม	ร ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ลื้อ

รับ

ม ด ร ม	ฟ ร ม ฟ	ช ม ฟ ช	ล ฟ ช ล				
---------	---------	---------	---------	--	--	--	--

ร ม ช ล	ช ด ร ม	ด ร ล ท	ด ม ร ด	ช ล ท ด	ท ล ช ม	ร ม ช ล	ช ฟ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ด ท ล ช	ล ร ล ท	ด ท ม ท	ด ร ม ร	ช ม ช ม	ช ม ร ด	ม ร ด ร	ม ช - ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- - - ฟ	ช ล - ล	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ฟ	- ล - ช	- ฟ - ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- - - ด	- ด - ฟ - ช - -	- - - ช	- - - ล	- ด - ฟ	ช ล - ช	- - - ฟ	- - - ม
---------	--------------------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ท ด	ท ด ร ม	ด ร ล ท	ด ม ร ด	ช ล ท ด	ท ล ช ม	ร ม ช ล	ช ฟ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ด ท ล ช	ล ร ท ท	ด ท ม ท	ด ร ม ร	ช ม ช ม	ช ม ร ด	ช ล ท ด	ร ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

เหลือม

ล ล ช ล	ช ล - -	ช ช ฟ ช	ฟ ช - -	ฟ ฟ ม ฟ	ม ฟ - -	ม ม ร ม	ร ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ล้อย

รับ

ม ด ร ม	ฟ ร ม ฟ	ช ม ฟ ช	ล ฟ ช ล				
---------	---------	---------	---------	--	--	--	--

ช ล ท ด	ท ล ช ม	ฟ ช ล ช	ฟ ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม	ร ม ช ล	ช ฟ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ด ท ล ช	ล ร ล ท	ด ท ม ท	ด ร ม ร	ช ม ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ท ร	ล ท ร ม	ท ร ม ช	ร ม ช ล	ช ล ท ด	ร ด ท ล	ร ท ล ช	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ช ร	ช ล ท ด	ม ร ด ร	ม ม - ม - ช - -	- ม - ม - ช - ล	- ม - ม - ช - -	- - - ร	- - - ด
---------	---------	---------	--------------------	--------------------	--------------------	---------	---------

เที๋ยวกลับ ท่อน 1

ร ม ฟ ช	-ชชช ลท	ร ม ร ท	ร ท ล ช	ร ม ช ล	ร ด ล ช	ท ล ช ล	ท ด ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม	ร ม ช ล	ช ด ร ม	ด ร ล ท	ด ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ท ล ช	ร ช ล ท	ร ม ร ท	ร ท ล ช	ล ท ล ล	ท ด ท ท	ด ร ด ด	ร ม ร ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ล ท ด ร	ด ท ด ร	ด ท ด ร	ด ท ล ช	ด ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ร ม ร	ล ท ร ม	ล ช ม ช	ร ม ช ล	ช ล ท ด	ร ด ท ล	ร ท ล ช	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ม ร ด	ช ด ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด	ช ล ช ม	ร ด - ช	→	→
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---	---

→	→ ช	-- ทลช	ล ช - ช	----	--- ม	- ม ม ม	- ม --
			-- ร - ม				

ลื้อ

*ช ม ช ช	ช ม ช ช	ช ม ช ช	ล ด ล ล	ช ม ช ช	ล ด ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม
----------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

รับ

----	----	----	----	----	----	----	----*
------	------	------	------	------	------	------	-------

ลื้อ

รับ

ช ม ช ช	ล ด ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม	----	----	----	----
---------	---------	---------	---------	------	------	------	------

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ช ม ช ช	ม ร ม ม	----	----	ช ม ช ช	ม ร ม ม	----	----
---------	---------	------	------	---------	---------	------	------

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ม ด ร ม	----	ช ล ช ม	----	ม ด ร ม	----	ช ล ช ม	----
---------	------	---------	------	---------	------	---------	------

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ช ล ช ร	----	ช ล ช ม	----	ช ล ท ด	-- ร ด	ท ล ช ร	- ม --
---------	------	---------	------	---------	--------	---------	--------

ช ช ช ร	ช ช ช ม	ช ช ช ร	ช ช ช ม	ช ร ช ม	ล ช ท ล	ด ท ร ด	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม	ร ม ช ล	ช ด ร ม	ด ร ล ท	ด ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ท ล ช	ร ช ล ท	ร ม ร ท	ร ท ล ช	ล ช ด ล	ช ม ล ช	ร ม ช ล	ด ช ล ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม	ร ม ช ล	ช ด ร ม	ด ร ล ท	ด ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ท ล ช	ร ช ล ท	ร ม ร ท	ร ท ล ช	ล ท ล ล	ท ด ท ท	ด ร ด ด	ร ม ร ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ล ท ด ร	ด ท ด ร	ด ท ด ร	ด ท ล ช	ด ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ท ร	ล ท ร ม	ท ร ม ช	ร ม ช ล	ช ล ท ด	ร ด ท ล	ร ท ล ช	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ม ร ด	ช ด ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด	ช ล ช ม	ร ด - ช	→	→
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---	---

→	→ ช	-- ทลช	ล ช - ช	----	----ม	-ม ม ม	-ม -ม
			-- ร - ม				

เที่ยวกลับ ท่อน 2

--- ฟ	ช ล - ล	----	--- ช	----	--- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ม
-------	---------	------	-------	------	-------	---------	---------

--- ด	- ด - ฟ	--- ช	--- ล	- ด - ฟ	ช ล - ช	--- ฟ	--- ม
	- ช - -						

ม ร ม ม	ม ช ม ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม	ร ม ช ล	ช ฟ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ด ท ล ช	ล ร ท ท	ด ท ม ท	ด ร ม ร	ช ม ช ม	ช ม ร ด	ช ล ท ด	ร ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

เหลือม

ล ล ช ล	ช ล - -	ช ช พ ช	พ ช - -	พ พ ม พ	ม พ - -	ม ม ร ม	ร ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ลื้อ

รับ

ม ต ร ม	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล				
---------	---------	---------	---------	--	--	--	--

ร ม ช ล	ช ต ร ม	ด ร ล ท	ด ม ร ด	ช ล ท ด	ท ล ช ม	ร ม ช ล	ช พ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ด ท ล ช	ล ร ล ท	ด ท ม ท	ด ร ม ร	ช ม ช ม	ช ม ร ด	ม ร ต ร	ม ช - ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- - - พ	ช ล - ล	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - พ	- ล - ช	- พ - ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- ด - -	- พ - -	- ช - -	- ล - -	- ด - พ	ช ล - ช	- - - พ	- ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ท ด	ท ต ร ม	ด ร ล ท	ด ม ร ด	ช ล ท ด	ท ล ช ม	ร ม ช ล	ช พ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ด ท ล ช	ล ร ท ท	ด ท ม ท	ด ร ม ร	ช ม ช ม	ช ม ร ด	ช ล ท ด	ร ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

เหลือม

- ล - -	ช ล - -	- ช - -	พ ช - -	- พ - -	ม พ - -	- ม - -	ร ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ลื้อ

รับ

ม ต ร ม	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล				
---------	---------	---------	---------	--	--	--	--

ช ล ท ด	ท ล ช ม	พ ช ล ช	พ ม ร ด	ท ล ช ล	ท ต ร ม	ร ม ช ล	ช พ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ด ท ล ช	ล ร ล ท	ด ท ม ท	ด ร ม ร	ช ม ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ต ร ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ท ร	ล ท ร ม	ท ร ม ช	ร ม ช ล	ช ล ท ด	ร ด ท ล	ร ท ล ช	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ด ร ม	ร ม ช ล	ช ด ร ม	ด ร ล ท	ด ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

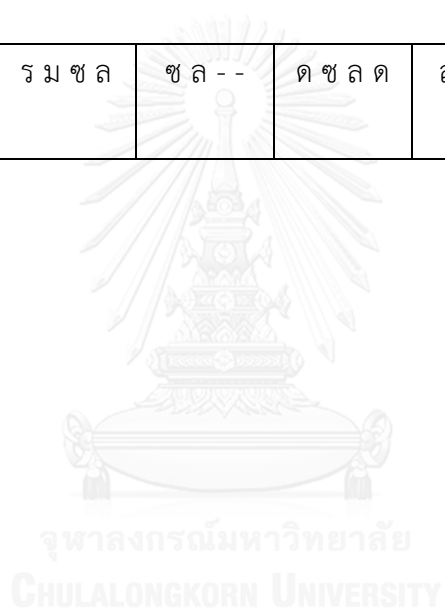
ลูกหมด

ช ท ล ช	ร ช ล ท	ร ม ร ท	ร ท ล ช	ล ช ด ล	ช ม ล ช	ร ม ช ล	ด ช ล ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ร ม ช ล	ช ล ด ร	ม ร ด ช	- ล - -	ช ช ช ช	- ล - -	ด ร ม ด	- ร - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ด ร	ด ล ด ร	ด ล ด ร	ด ร - -	ม ร ด ล	ร ด ล ช	ด ล ช ม	- ร - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ร ม ช	ม ช - -	ร ม ช ล	ช ล - -	ด ช ล ด	ล ด - ร	- ช ล ท	ด ร - ร - - - ล
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	--------------------

“ระนาดทุ้ม”

เพลงอกทะเล 3 ชั้น

ท่อน 1

-- ซ ซ	- ล - ทั	- ม ร ทั	- ล - ซ	- ล ด ล	--- ซ	--- ล	--- ติ
- ซ --	- ล - ทั	- ม ร ทั	- ล - ซ	----	ซ ม - ร	--- ม	--- ด

- ล --	ซ ม --	ติ ล --	-- มี่-	ล ซ --	- รั --	ซ ม --	- ติ --
-- ซ ม	-- ร ด	-- ซ ม	-- มี่-	-- ม ร	- ร - ร	-- ร ด	- ด - ด

-- <u>ซซ</u> -	- ม --	ร ทั --	- ซ --	--- ล	-- ทั ทั	-- ด ด	--- ร
--- <u>ซ</u>	-- ร ทั	-- ล ซ	- ซ - ซ	-- ล -	ด ทั -	ร ด --	ม ร - ร

-- ติ รั	-- ติ รั	-- ติ รั	----	- ล --	ซ ม --	<u>มม</u> - ซ -	- ม --
ล ทั --	ติ ทั --	ติ ทั --	ติ ทั ล ซ	-- ซ ม	-- ร ด	<u>- รั</u> - ม	- ม - ม

--- ร	-- ร -	ม -- ซ	-- ซ -	ล - <u>ทั</u> -	ร ทั --	ทั ล --	- ม --
-- ทั -	ล ทั --	ทั - ม -	ร ม --	ล - <u>- ทั</u>	-- ซ ล	-- ซ ม	- ม - ม

-- <u>ด -</u>	ซ - <u>มม</u> -	ซ ม -	- ด - -	- <u>ทั</u> -	--- ด	-- <u>ม</u> ซ	- ซ - ซ
- ซ - <u>ด</u>	- ม - <u>ม</u>	-- ร ด	- ด - ด	--- ล ซ	- ล - ซ	-- ร -	- ร - ม

----	--- ซ	-- <u>ลล</u> -	ล ซ - ซ	----	--- มี่	- มี่ มี่ มี่	- มี่ - มี่
----	--- ม	--- <u>ซ</u>	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

*(ม ตร ม	ร ช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล	ช ล ท ดั	ร ี ดั ท ล	ร ี ท ล ช	ท ล ช ม)

-- ร ม	- ช - ม	-- ร ม	-- ช ล	-- ท ี ดั	ร ี ดั --	ร ี ท ี --	ท ี ล --
- ด --	ร - ร -	ร ด --	ร ม --	ช ล --	-- ท ี ล	-- ล ช	-- ช ม

(ร ี ดั ล ช	ด ี ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	ท ช ล ท	ด ล ท ด	ร ท ด ร	ม ด ร ม)

ร ี ดั --	ด ี ล --	ล ช --	ช ม --	ท - ล ท	ด - ท ด	ร - ด ร	ม - ร ม
-- ล ช	-- ช ม	-- ม ร	-- ร ด	- ช --	- ล --	- ท --	- ด --*

*(ม ตร ม	ร ช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล)	-- ท ี ดั	ร ี ดั --	ร ี ท ี --	ท ี ล --
----	----	----	----	ช ล --	-- ท ี ล	-- ล ช	-- ช ม

(ร ี ดั ล ช	ด ี ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด)	ท - ล ท	ด - ท ด	ร - ด ร	ม - ร ม
----	----	----	----	- ช --	- ล --	- ท --	- ด --*

*-- ม -	ร ม - ม	----	ช ล - ล	-- ม ี ร ี	-- ด ี -	-- ด ี ล	-- ช -
--- ด	-- ร ท	-- ร ม	-- ช ม	----	ด ี ล - ล	----	ช ม - ม

-- ด ี ล	-- ช -	-- ช ม	-- ร -	----	ท ด - ด	----	ร ม - ม
----	ช ม - ม	----	ร ด - ด	-- ช ล	-- ท ช	-- ท ด	-- ร ท*

----	ท ด - ด	----	ร ม - ม	----	ท ด - ด	----	ร ม - ม
-- ซ ล	-- ท ซ	-- ท ด	-- ร ท	-- ซ ล	-- ท ซ	-- ท ด	-- ร ท

-- ม -	ร ม - ม	-- ซ ล	-- ซ -	-- ม -	ร ม - ม	-- ซ ล	-- ซ -
--- ด	-- ร ท	----	ซ ม - ม	--- ด	-- ร ท	----	ซ ม - ม

-- ซ ล	-- ซ -	-- ซ ล	-- ซ -	-- ซ ล	-- ซ -	-- ซ ล	-- ซ -
----	ซ ร - ร	----	ซ ม - ม	----	ซ ร - ร	----	ซ ม - ม

ซ ซ ซ -	ซ ซ ซ -	ซ ซ ซ -	ซ ซ ซ -	ซ - ซ -	ซ - ซ -	ซ - ซ -	ซ - ซ -
--- ร	--- ม	--- ร	--- ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม

- ล --	ซ ม --	ดํ ล --	-- มํ -	- ม --	ด ล --	ซ ม --	- ด --
-- ซ ม	-- ร ด	-- ซ ม	-- มํ -	ม - ม ซ	-- ซ ม	-- ร ด	- ด - ด

- ร --	- ร --	รํ ท --	ลล - - ซ	- ล --	- ด --	- ซ ล -	- ดํ --
-- ร ซ	-- ล ท	-- ล ซ	- ซ - ร	-- ซ ม	-- ล ซ	ม -- ด	- ด - ด

- ล --	ซ ม --	ดํ ล --	- มํ --	ล ซ --	- ร --	ซ ม --	- ด --
-- ซ ม	-- ร ด	-- ซ ม	-- ม ซ	-- ม ร	-- ร ม	-- ร ด	- ด - ด

-- <u>ซ</u> -	- ม --	ร ท --	- ซ --	ล ท --	ท ด --	ด ร --	ร ม --
--- <u>ซ</u>	-- ร ท	-- ล ซ	- ร --	-- ล ล	-- ท ท	-- ด ด	-- ร ร

-- ดํ รํ	-- ดํ รํ	-- ดํ รํ	----	- ล --	ซ ม --	<u>ม</u> - ซ -	- ม --
ล ทํ --	ดํ ทํ --	ดํ ทํ --	ดํ ทํ ล ซ	-- ซ ม	-- ร ด	<u>ร</u> - ม	- ม - ม

--- ร	-- ร ม	-- ช ล	- ท --	- ร --	- ร --	ท ล --	- ม --
-- ท -	ล ท --	ร ม --	ช -- ล	ท -- <u>ร</u>	-- ท ล	-- ช ม	- ม - ม

- ช --	- ช --	ช ม --	ร ร -- ด	- <u>ท</u> -	--- ด	--- <u>ม</u> ช	- ช - ช
-- ช ด	-- ร ม	-- ร ด	- ด - ช	--- <u>ล</u> ช	- <u>ล</u> - ช	-- ร -	- ร - ม

----	--- ช	-- ล -	ล ช - ช	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
----	--- ม	--- ช	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

ท่อน 2

----	--- ล	----	--- ช	----	--- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ม
----	--- ล	----	--- ช	----	--- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ท

--- ด	--- ฟ	--- ช	--- ล	--- ฟ	- ล - ช	--- ฟ	--- ม
--- ช	--- ฟ	--- ช	--- ล	--- ฟ	- ล - ช	--- ฟ	--- ท

-- <u>ม</u> -	- ม --	ช ม --	- ด --	-- <u>ล</u> -	- ล --	ช ฟ --	- ม --
-- <u>ม</u>	- ม - ม	-- ร ด	- ด --	ด -- <u>ล</u>	-- ช ฟ	-- ม ร	ด -- ร

--- ร	ร ร --	- ช --	- ร --	-- <u>ม</u> -	ช ม --	<u>ม</u> - ช -	- ม --
-- ร -	- ล - ร	-- ล ร	- ร - ร	--- <u>ม</u>	-- ร ด	<u>ร</u> - ม	- ม - ม

-- <u>ล</u> -	- ล - ล	-- <u>ช</u> -	- ช - ช	-- <u>ฟ</u> -	- ฟ - ฟ	-- <u>ม</u> -	- ม - ม
--- <u>ล</u>	ช - ช -	--- <u>ช</u>	ฟ - ฟ -	--- <u>ฟ</u>	ม - ม -	--- <u>ม</u>	ร - ร -

(ม ด ร ม	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล)	-- ช ล	-- พ ช	-- ม พ	-- ร ม
				- พ --	- ม --	- ร --	- ด --

ช - ม ม -	- ม --	ช ม --	- ด --	-- <u>ลล</u> -	- ล --	ช พ --	- ม --
- ช - ม	--- ม	-- ร ด	- ด --	ด - <u>ล</u>	-- ช พ	-- ม ร	ด -- ร

--- ร	ร ร --	- ช --	- ร <u>ิ</u> --	-- <u>มม</u> -	ช ม --	<u>มม</u> - ช -	- ม --
-- ร -	- ล - ร	-- ล ร	- ร - ร	-- <u>ม</u>	-- ร ด	<u>ร</u> - ม	- ม - ม

กลับต้นแล้วบรรเลงต่อด้วยประโยคต่อไปนี้

--- ร	-- ร ม	-- ช ล	- ท --	- ร --	- ร --	ท ล --	- ม --
-- ท -	ล ท --	ร ม --	ช -- ล	ท - <u>ร</u>	-- ท ล	-- ช ม	- ม - ม

- ล --	ช ม --	ด <u>ิ</u> ล --	- ม --	- ม <u>ิ</u> - ม <u>ิ</u>	- ม <u>ิ</u> --	ม <u>ิ</u> ม <u>ิ</u> --	ร <u>ิ</u> ร <u>ิ</u> - ด <u>ิ</u>
-- ช ม	-- ร ด	-- ช ม	- ม - ม	- ช - ล	- ช - ม	--- ร	--- ด

เที่ยวกลับ ท่อน 1

-- ช ช	-- ท ท	-- ล ล	--- ช	-- <u>มม</u> -	- ด --	- ช ล -	- ด <u>ิ</u> --
ม ช --	ร ท --	ท ล --	ล ช - ช	-- <u>ม</u>	-- ล ช	ม -- ด	- ด - ด

- ล --	ช ม --	ด <u>ิ</u> ล --	-- ม <u>ิ</u> -	ล ช --	- ร <u>ิ</u> --	ช ม --	- ด <u>ิ</u> --
-- ช ม	-- ร ด	-- ช ม	-- ม <u>ิ</u> -	-- ม ร	- ร - ช	-- ร ด	- ด - ด

-- <u>ชช</u> -	- ม --	ร ท --	- ช --	--- ล	-- ท ท	-- ด ด	--- ร
--- <u>ช</u>	-- ร ท	-- ล ช	- ช - ช	-- ล -	ด ท -	ร ด -	ม ร - ร

-- ตํ ํ	-- ตํ ํ	-- ตํ ํ	----	- ล --	ช ม --	<u>ม</u> ม - ช -	- ม --
ล ทํ --	ตํ ทํ --	ตํ ทํ --	ตํ ทํ ล ช	-- ช ม	-- ร ด	- <u>ร</u> - ม	- ม - ม

--- ร	-- ร -	ม -- ช	-- ช -	ล - <u>ท</u> ท-	ร ท --	ท ล --	ล ช --
-- ท -	ล ท --	ท - ม -	ร ม --	ล - <u>-</u> ท	-- ช ล	-- ม ช	-- ร ม

- ช --	- ช --	ช ม --	ร ร - - ด	ช - <u>ช</u> ช-	- ช --	- ช --	- ช --
-- ช ด	-- ร ม	-- ร ด	- ด - ช	- <u>ม</u> - ช	--- ช	--- ช	--- ช

-- ด ม	-- ม ช	-- ช ด	-- ด ม	- ม --	- ม --	- ม ํ --	----
- ช --	ช ด --	ด ม --	ม ช --	- ท - ม	- ช - ม	- ช --	ม ม - ม

*(ช ม ช ช	ช ม ช ช	ช ม ช ช	ล ตํ ล ล	ช ม ช ช	ล ตํ ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม)
----	----	----	----	----	----	----	----

-- ช ช	-- ช ช	-- ช ช	- ตํ --	-- ช ช	- ตํ --	-- ช ช	-- ม ม
- ม --	- ม --	- ม --	-- ล ล	- ม --	-- ล ล	- ม --	- ร -- *

*(ช ม ช ช	ล ตํ ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม)	-- ช ช	- ตํ --	-- ช ช	-- ม ม
				- ม --	-- ล ล	- ม --	- ร -- *

(ช ม ช ช	ม ร ม ม)	-- ช ช	-- ม ม	(ช ม ช ช	ม ร ม ม)	-- ช ช	-- ม ม
----	----	- ม --	- ร --	----	----	- ม --	- ร --

(ม ด ร ม)	ม - ร ม	(ช ล ช ม)	ช ล - -	(ม ด ร ม)	ม - ร ม	(ช ล ช ม)	ช ล - -
	- ด - ท		- - ช ม		- ด - ท		- - ช ม

(ช ล ช ร)	ช ล - -	(ช ล ช ม)	ช ล - -	(ช ล ช ร)	ช ล - -	(ช ล ช ม)	ช ล - -
	- - ช ร		- - ช ม		- - ช ร		- - ช ม

ช ช ช -	ช ช ช -	ช ช ช -	ช ช ช -	ช - ช -	ช - ช -	ช - ช -	ช - ช -
- - - ร	- - - ม	- - - ร	- - - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม

- ล - -	ช ม - -	ดํ ล - -	- - ม -	ล ช - -	- ร - -	ช ม - -	- ด - -
- - ช ม	- - ร ด	- - ช ม	- - ม -	- - ม ร	- - ร ม	- - ร ด	- ด - -

- - ช ช	- - ท ท	- - ล ล	- - - ช	- - <u>ม</u> -	- ด - -	- ช ล -	- ดํ - -
ม ช - -	ร ท - -	ท ล - -	ล ช - ช	- - - <u>ม</u>	- - ล ช	ม - - ด	- ด - ด

- ล - -	ช ม - -	ดํ ล - -	- - มํ -	ล ช - -	- รํ - -	ช ม - -	- ดํ - -
- - ช ม	- - ร ด	- - ช ม	- - มํ -	- - ม ร	- ร - ช	- - ร ด	- ด - ด

- - <u>ชช</u> -	- ม - -	ร ท - -	- ช - -	- - - ล	- - ท ท	- - ด ด	- - - ร
- - - <u>ช</u>	- - ร ท	- - ล ช	- ช - ช	- - ล -	ด ท - -	ร ด - -	ม ร - ร

- - ดํ รํ	- - ดํ รํ	- - ดํ รํ	- - - -	- ล - -	ช ม - -	<u>ม</u> - ช -	- ม - -
ล ทํ - -	ดํ ทํ - -	ดํ ทํ - -	ดํ ทํ ล ช	- - ช ม	- - ร ด	- <u>ร</u> - ม	- ม - ม

--- ร	-- ร -	ม -- ช	-- ช -	ล - <u>ทท</u> -	ร ท --	ท ล --	ล ช --
-- ท -	ล ท --	ท - ม -	ร ม --	ล - <u>ท</u>	-- ช ล	-- ม ช	-- ร ม

- ช --	- ช --	ช ม --	ร ร - - ด	- <u>ท</u> -	- - - ด	- - - <u>ม</u> ช	- ช - ช
-- ช ด	-- ร ม	-- ร ด	- ด - ช	- - - <u>ล</u> ช	- <u>ล</u> - ช	-- ร -	- ร - ม

----	---- ช	-- ล -	ล ช - ช	----	---- ม	- ม ม ม	- ม - ม
----	---- ม	---- ช	- ร - ม	----	---- ม	- ม ม ม	- ม - ม

เทียบกลับ ท่อน 2

----	---- ล	----	---- ช	----	---- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ม
----	---- ล	----	---- ช	----	---- ฟ	- ล - ช	- ฟ - ท

--- ด	--- ฟ	--- ช	--- ล	--- ฟ	- ล - ช	--- ฟ	--- ม
--- ช	--- ฟ	--- ช	--- ล	--- ฟ	- ล - ช	--- ฟ	--- ท

-- <u>ม</u> -	- ด --	- ด --	- ช --	-- <u>ชช</u> -	ล ช --	ช ฟ --	ฟ ม --
-- <u>ม</u>	-- ช ม	-- ช ม	-- ม -	ด -- <u>ช</u>	-- ด ฟ	-- ท ม	-- ล ร

-- ช -	<u>ร</u> ร - - ร	ช - <u>ร</u> ร-	- <u>ร</u> - -	-- <u>ม</u> -	ช ม --	<u>ม</u> - ช -	- ม --
--- ล	- <u>ร</u> - -	- ล - <u>ร</u>	- ล - ร	-- <u>ม</u>	-- ร ด	- <u>ร</u> - ม	- ม - ม

-- <u>ล</u> -	- ล - ล	-- <u>ชช</u> -	- ช - ช	-- <u>ฟฟ</u> -	- ฟ - ฟ	-- <u>ม</u> -	- ม - ม
--- <u>ล</u>	ช - ช -	--- <u>ช</u>	ฟ - ฟ -	--- <u>ฟ</u>	ม - ม -	--- <u>ม</u>	ร - ร -

(ม ด ร ม)	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล)	--ช ล	--พ ช	--ม พ	--ร ม
				- พ --	- ม --	- ร --	- ด --

--มม-	-ม--	ช ม --	-ด--	-- <u>ลล</u> -	-ล--	ช พ --	-ม--
-- -ม	-ม-ม	--ร ด	-ด--	ด-- <u>ล</u>	--ช พ	--ม ร	ด--ร

---ร	ร ร --	-ช--	-ร [ิ] --	-- <u>มม</u> -	ช ม --	<u>มม</u> -ช -	-ม--
--ร-	-ล-ร	--ล ร	-ร-ร	-- <u>ม</u>	--ร ด	<u>ร</u> -ม	-ม-ม

----	----ด	----	----ด	----	----ด	-ด-ด	-ด-ด
----	----ล	----	----ช	----	----พ	-ล-ช	-พ-ท

----ด	----พ	----ช	----ล	----พ	-ล-ช	----พ	-ม--
----ช	----พ	----ช	----ล	----พ	-ล-ช	----พ	-ท--

--มม-	-ม--	ช ม --	-ด--	-- <u>ลล</u> -	-ล--	ช พ --	-ม--
-- -ม	-ม-ม	--ร ด	-ด--	ด-- <u>ล</u>	--ช พ	--ม ร	ด--ร

-ช-ม	----ช	-ม--	-ร-ร	-- <u>มม</u> -	ช ม --	<u>มม</u> -ช -	-ม--
--ด-	-ร--	ด--ร	-ล--	-- <u>ม</u>	--ร ด	<u>ร</u> -ม	-ม-ม

----ล	----ล	----ช	----ช	----พ	----พ	----ม	----ม
----	--ช-	----	--พ-	----	--ม-	----	--ร-

(ม ด ร ม)	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล)	--ช ล	--พ ช	--ม พ	--ร ม
				- พ --	- ม --	- ร --	- ด --

---ม	---ม่	-ม่--	-ด--	-ม่--	-ม่--	-ม่--	-ร--
--ม-	มช-ม	--มช	-ด--	ม-มช	--มช	--มช	-ร-ร

--ช-	<u>รร</u> -ร	ช-รร-	-ร-ร	-- <u>มม</u> -	ชม--	รต--	-ม--
---ล	<u>-ร</u> --	-ล-ร	-ล--	--- <u>ม</u>	--รต	--ทล	ชม-ม

--รร-	-ช--	-ล--	-ท--	ม-- <u>ร</u>	-ด--	ด--ล	-ช--
--- <u>ร</u>	--มม	--ชช	--ลล	--ร-	ด--ล	--ล-	ช--ม

ชม--	ชม--	ชม--	-ม--	ดล--	ดพ--	ดล--	-ด--
--มช	--มช	--มช	-ม--	--ลต	--ลต	--ลต	-ด--

ลูกหมด

--ชช	--ทท	--ลล	--ชช	--มม	--ชช	--ลล	---ด
มช--	รท--	ทล--	ลช--	ชม--	ลช--	ดล--	รต-ด

--ชล	--ดร	มร--	<u>ดด</u> -ล	---ช	--ชล	--ดร	-ม--
-ม--	ชล--	--ดล	<u>-ล</u> -ม	--ม-	รม--	ชล--	ด--ร

-ช-ม	---ช	-ม--	-ร--	-ร--	-ล--	-ช-ม	-ร--
--ด-	-ร--	ด--ร	-ร--	--ดล	--ชม	--ด-	-ล--

--ช-	-ช--	ลต--	-ล--	-ม--	-ม--	-ม--	-ม--
--ม-	ชม-ช	--ดล	-ล-ล	--มช	--ชล	--ลต	--ดร

“ห้องวงเล็ก”

เพลงออกทะเล 3 ชั้น

ท่อน 1

-- ซ ซ	- ล - ทั	- ม รั ทั	- ล - ซ	- ล ตั ล	ซ -- ซ	--- ล	--- ตั
- ซ --	- ล - ทั	- ม ร ทั	- ล - ซ	----	- ม - ร	--- ม	--- ด

- ล --	ลซ --	--- ด	รมซ -	-- ซล	- ด รม	- รั - ทั	ตั - รั -
-- ซ ม	- ม ร ด	ทั ล ซ -	ด -- ม	ร ม ฬ -	ซ - ตั -	ตั - ล -	- ทั - ตั

รั ทั --	- ซ - ลทั	รั ม --	ม รั --	ลล - ทั -	ทั ทั - ตั -	ตั ตั - รั -	รั รั - ม -
-- ล ซ	ร - ซ -	-- รั ทั	- ทั ล ซ	- ล - ล	- ทั - ทั	- ตั - ตั	- รั - รั

-- ตั รั	-- ตั รั	-- ตั รั	----	ตั ล --	ลซ --	ทั - ม -	- ด รม
ล ทั --	ตั ทั --	ตั ทั --	ตั ทั ล ซ	-- ซ ม	- ม ร ด	- ลซ - รด	ซ - ด -

ม ร - ร	-- รม	ล ซ - ซ	-- ซล	-- ทั ตั	รั ตั --	รั ทั --	ทั ล --
-- ทั -	ล ทั ด -	-- ม -	ร ม ฬ -	ซ ล --	-- ทั ล	-- ล ซ	-- ซ ม

ลซ --	- ด รม	ซ ล --	ลซ --	- ทั -	--- ด	-- มซ	- ซ - ซ
- ม ร ด	ซ - ด -	-- ซ ม	- ม ร ด	--- ลซ	- ล - ซ	-- ร -	- ร - ม

----	--- ซ	-- ล -	ล ซ - ซ	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
----	--- ม	--- ซ	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

*(มดรม)	รชรม	รดรม	รมชล	ชลทต	ร้ด้ทล	ร้ทลช	ทลชม)

--รม	-ช-ม	--รม	--ชล	--ท้ด	ร้ด้--	ร้ท้--	ท้ล--
-ด--	ร-ร-	รด--	รม--	ชล--	--ท้ล	--ลช	--ชม

(ร้ด้ลช	ด้ลชม	ลชมร	ชมรด	ทชลท	ดลทด	รทดร	มดรม)

ร้ด้--	ด้ล--	ลช--	ชม--	ท-ลท	ด-ทด	ร-ดร	ม-รม
--ลช	--ชม	--มร	--รด	-ช--	-ล--	-ท--	-ด--*

*(มดรม)	รชรม	รดรม	รมชล)	--ท้ด	ร้ด้--	ร้ท้--	ท้ล--
----	----	----	----	ชล--	--ท้ล	--ลช	--ชม

(ร้ด้ลช	ด้ลชม	ลชมร	ชมรด)	ท-ลท	ด-ทด	ร-ดร	ม-รม
----	----	----	----	-ช--	-ล--	-ท--	-ด--*

*--ม-	รม-ม	----	ชล-ล	--ม้ร	--ด้-	--ด้ล	--ช-
---ด	--รท	--รม	--ชม	----	ด้ล-ล	----	ชม-ม

--ด้ล	--ช-	--ชม	--ร-	----	ทด-ด	----	รม-ม
----	ชม-ม	----	รด-ด	--ชล	--ทช	--ทด	--รท*

----	ทด-ด	----	รม-ม	----	ทด-ด	----	รม-ม
--ชล	--ทช	--ทด	--รท	--ชล	--ทช	--ทด	--รท

-- ม -	ร ม - ม	-- ซ ล	-- ซ -	-- ม -	ร ม - ม	-- ซ ล	-- ซ -
--- ด	-- ร ท	-----	ซ ม - ม	--- ด	-- ร ท	-----	ซ ม - ม

-- ซ ล	-- ซ -	-- ซ ล	-- ซ -	-- ซ ล	-- ซ -	-- ซ ล	-- ซ -
-----	ซ ร - ร	-----	ซ ม - ม	-----	ซ ร - ร	-----	ซ ม - ม

ซ ซ ซ -	ซ ซ ซ -	ซ ซ ซ -	ซ ซ ซ -	ซ - ซ -	ซ - ซ -	ซ - ซ -	ซ - ซ -
--- ร	--- ม	--- ร	--- ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม

ซ ล --	 ลซ ---	--- ด	 ร ม ซ -	 ซ ล	- ด - ร ม	- ร - ท	ด - ร
-- ซ ม	- ม ร ด	ท ล ซ -	ด -- ม	ร ม พ -	ซ - ด -	ด - ล -	- ท - ด

ร ท --	- ซ - ล ท	ร ม --	 ม ร ---	ล ล - ด ล	-- ล ซ	--- ซ ล	ด - ล ด
-- ล ซ	ร - ซ -	-- ร ท	- ท ล ซ	- ล --	ซ ม --	ร ม พ -	- ซ --

ซ ล --	 ลซ ---	--- ด	 ร ม ซ -	 ซ ล	- ด - ร ม	- ร - ท	ด - ร
-- ซ ม	- ม ร ด	ท ล ซ -	ด -- ม	ร ม พ -	ซ - ด -	ด - ล -	- ท - ด

ซ ท --	- ซ - ล ท	ร ม --	 ม ร ---	ล ล - ท	 ท ท - ด	 ด ร	 ร ร - ม
-- ล ซ	ร - ซ -	-- ร ท	- ท ล ซ	- ล - ล	- ท - ท	- ด - ด	- ร - ร

-- ด ร	-- ด ร	-- ด ร	-----	ด ล --	 ลซ ---	 ท - ม -	- ด - ร ม
ล ท --	ด ท --	ด ท --	ด ท ล ซ	-- ซ ม	- ม ร ด	- ลซ - ร ด	ซ - ด -

ม ร - ร	---รม	ล ช - ช	---ชล	--ทำดี	รู้ดี--	รู้ทำ--	ทำดี--
--ท-	ล ท ด -	--ม-	ร ม ฟ -	ช ล --	--ทำดี	--ลช	--ช ม

ลช---	-ด-รม	ช ล --	ลช---	--ท-	---ด	--มช	-ช - ช
-ม ร ด	ช - ด -	--ช ม	-ม ร ด	---ลช	-ล - ช	--ร -	-ร - ม

----	---ช	--ล -	ล ช - ช	----	---มี	-มีมีมี	-มี - มี
----	---ม	---ช	-ร - ม	----	---ม	-ม ม ม	-ม - ม

ท่อน 2

----	---ล	----	---ช	----	---ฟ	-ล - ช	-ฟ - ม
----	---ล	----	---ช	----	---ฟ	-ล - ช	-ฟ - ท

---ด	---ฟ	---ช	---ล	---ฟ	-ล - ช	---ฟ	---ม
---ช	---ฟ	---ช	---ล	---ฟ	-ล - ช	---ฟ	---ท

ม - มม -	ม ช มม -	ช ล --	ลช---	ท ล - ด	-ด-รม	--ช ล	----
-ร - ม	---ม	--ช ม	-ม ร ด	--ช -	ช - ด -	ร ม --	ช ฟ ม ร

รร - ม -	ช ฟ --	--มี -	ช ฟ --	ช ล --	ลช---	---ด	รมช -
-ร - ร	--ม ร	ด ร - ร	--ม ร	--ช ม	-ม ร ด	ท ล ช -	ด -- ม

--ลล -	-ล - ล	--ชช -	-ช - ช	--ฟฟ -	-ฟ - ฟ	--مم -	-ม - ม
---ล	ช - ช -	---ช	ฟ - ฟ -	---ฟ	ม - ม -	---ม	ร - ร -

(ม ด ร ม	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล)	--ช ล	--พ ช	--ม พ	--ร ม
				- พ --	- ม --	- ร --	- ด --

ม - <u>ม</u> ม -	ม ช <u>ม</u> ม -	ช ล --	<u>ล</u> ช --	ท ล - ด	- <u>ด</u> - ร <u>ม</u>	--ช ล	----
- ร - <u>ม</u>	---- <u>ม</u>	--ช ม	- ม ร ด	--ช -	ช - ด -	ร ม --	ช พ ม ร

<u>ร</u> ห - ม -	ช พ --	--ม -	ช พ --	ช ล --	<u>ล</u> ช --	----ด	<u>ร</u> มช -
- <u>ห</u> - ร	--ม ร	ด ร - ร	--ม ร	--ช ม	- ม ร ด	ท ล ช -	ด -- ม

กลับต้นแล้วบรรเลงต่อด้วยประโยคต่อไปนี้

ม ร - ร	--ร ม	ล ช - ช	--ช ล	--ท ด	ร ด --	ร ท --	ท ล --
--ท -	ล ท --	--ม -	ร ม --	ช ล --	--ท ล	--ล ช	--ช ม

ช ล --	<u>ล</u> ช --	ม ร - ร	ม - ช -	- <u>ม</u> - <u>ม</u>	- <u>ม</u> - <u>ม</u>	---- <u>ร</u>	---- <u>ด</u>
--ช ม	- ม ร ด	--ด -	- ร - ม	- ช - ล	- ช - ม	----ร	----ด

เที่ยวกลับ ท่อน 1

ร <u>ห</u> - -	- ช - <u>ล</u> <u>ห</u>	<u>ร</u> <u>ม</u> - -	<u>ม</u> <u>ร</u> - -	<u>ล</u> <u>ล</u> - <u>ด</u> <u>ล</u>	--ล ช	-- <u>ช</u> <u>ล</u>	<u>ด</u> - <u>ล</u> <u>ด</u>
--ล ช	ร - ช -	-- <u>ร</u> <u>ท</u>	- <u>ห</u> <u>ล</u> <u>ช</u>	- <u>ล</u> --	ช ม --	ร ม พ -	- ช --

ช ล --	<u>ล</u> ช --	----ด	<u>ร</u> มช -	-- <u>ช</u> <u>ล</u>	- <u>ด</u> - <u>ร</u> <u>ม</u>	- <u>ร</u> - <u>ห</u>	<u>ด</u> - <u>ร</u> -
--ช ม	- ม ร ด	ท ล ช -	ด -- ม	ร ม พ -	ช - <u>ด</u> -	<u>ด</u> - <u>ล</u> -	- <u>ห</u> - <u>ด</u>

ร <u>ห</u> - -	<u>ห</u> - <u>ร</u> -	<u>ม</u> <u>ร</u> - -	<u>ม</u> <u>ร</u> - -	<u>ล</u> <u>ล</u> - <u>ห</u> -	<u>ห</u> <u>ห</u> - <u>ด</u> -	<u>ด</u> <u>ด</u> - <u>ร</u> -	<u>ร</u> <u>ร</u> - <u>ม</u> -
--ล ช	- <u>ล</u> - <u>ห</u>	-- <u>ห</u> <u>ล</u>	- <u>ห</u> <u>ล</u> <u>ช</u>	- <u>ล</u> - <u>ล</u>	- <u>ห</u> - <u>ห</u>	- <u>ด</u> - <u>ด</u>	- <u>ร</u> - <u>ร</u>

-- ตั้ รึ	-- ตั้ รึ	-- ตั้ รึ	----	ตั้ ล --	ลช ---	ม ร - ร	ม - ช -
ล ทึ --	ตั้ ทึ --	ตั้ ทึ --	ตั้ ทึ ล ช	-- ช ม	- ม ร ด	-- ด -	- ร - ม

ลช ---	ม - ช -	ลช - ช -	ล - ท -	-- ทึ รึ	มึ รึ --	มึ รึ ---	ทึ ล --
- ม ร ท	- ร - ม	- ร - ม	- ช - ล	ช ล --	-- ทึ ล	- ทึ ล ช	-- ช ม

ลช ---	- ด - ร ม	ช ล --	ลช ---	-- ท -	---- ด	--- ม ช	- ช - ช
- ม ร ด	ช - ด -	-- ช ม	- ม ร ด	---- ลช	- ล - ช	-- ร -	- ร - ม

----	--- ช	-- ล -	ล ช - ช	----	--- มึ	- มึ มึ มึ	- มึ - มึ
----	--- ม	--- ช	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม

*(ช ม ช ช	ช ม ช ช	ช ม ช ช	ล ตั้ ล ล	ช ม ช ช	ล ตั้ ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม)
----	----	----	----	----	----	----	----

-- ช ช	-- ช ช	-- ช ช	- ตั้ --	-- ช ช	- ตั้ --	-- ช ช	-- ม ม
- ม --	- ม --	- ม --	-- ล ล	- ม --	-- ล ล	- ม --	- ร --*

*(ช ม ช ช	ล ตั้ ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม)	-- ช ช	- ตั้ --	-- ช ช	-- ม ม
				- ม --	-- ล ล	- ม --	- ร --*

(ช ม ช ช	ม ร ม ม)	-- ช ช	-- ม ม	(ช ม ช ช	ม ร ม ม)	-- ช ช	-- ม ม
----	----	- ม --	- ร --	----	----	- ม --	- ร --

(ม ด ร ม)	ม - ร ม	(ซลซม)	ซ ล - -	(มดรม)	ม-ร ม	(ซลซม)	ซ ล - -
	- ด - ท		- - ซ ม		- ด - ท		- - ซ ม

(ซ ล ซ ร)	ซ ล - -	(ซลซม)	ซ ล - -	(ซ ล ซ ร)	ซ ล - -	(ซลซม)	ซ ล - -
	- - ซ ร		- - ซ ม		- - ซ ร		- - ซ ม

ซ ซ ซ -	ซ ซ ซ -	ซ ซ ซ -	ซ ซ ซ -	ซ - ซ -	ซ - ซ -	ซ - ซ -	ซ - ซ -
- - - ร	- - - ม	- - - ร	- - - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม

ซ ล - -	ลซ - - -	- - - ด	- ร ม ซ -	- - - ซล	- ด - ร ม	- ร - ท	ด - ร -
- - ซ ม	- ม ร ด	ท ล ซ -	ด - - ม	ร ม พ -	ซ - ด -	ด - ล -	- ท - ด

ร ท - -	ท - ร -	ม ร - -	ร ท - -	ลล - ด ล	- - ล ซ	- - ซล	ด - ล ด
- - ล ซ	- ล - ท	- - ท ล	- - ล ซ	- ล - -	ซ ม - -	ร ม พ -	- ซ - -

ซ ล - -	ลซ - - -	- - - ด	- ร ม ซ -	- - - ซล	- ด - ร ม	- ร - ท	ด - ร -
- - ซ ม	- ม ร ด	ท ล ซ -	ด - - ม	ร ม พ -	ซ - ด -	ด - ล -	- ท - ด

ร ท - -	ท - ร -	ม - ม -	ร - ท -	ลล - ท -	ท ท - ด -	ด ด - ร -	ร ร - ม -
- - ล ซ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ซ	- ล - ล	- ท - ท	- ด - ด	- ร - ร

- - ด ร	- - ด ร	- - ด ร	- - - -	ด ล - -	ซ ม - -	ม - ด -	ม - ซ -
ล ท - -	ด ท - -	ด ท - -	ด ท ล ซ	- - ซ ม	- - ร ด	- ร - ร	- ร - ม

ลซ - - -	- - ร ม	ล ซ - ซ	ล - ท -	- - ท ด	ล - ซ -	ล - ซ -	ม - ร -
- ม ร ท	ล ท - -	- - ม -	- ซ - ล	ซ ล - -	- ท - ล	- ท - ล	- ซ - ม

ลช - - -	- ด - ร ม	ช ล - -	ลช - - -	- ท -	- - - ด	- - - มช	- ช - ช
- ม ร ด	ช - ด -	- - ช ม	- ม ร ด	- - - ลช	- ล - ช	- - ร -	- ร - ม

- - - -	- - - ช	- - ล -	ล ช - ช	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม
- - - -	- - - ม	- - - ช	- ร - ม	- - - -	- - - ม	- ม ม ม	- ม - ม

เทียบกลับ ท่อน 2

- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ฟ	- ล - ช	- ฟ - ม
- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ฟ	- ล - ช	- ฟ - ท

- - - ด	- - - ฟ	- - - ช	- - - ล	- - - ฟ	- ล - ช	- - - ฟ	- - - ม
- - - ช	- - - ฟ	- - - ช	- - - ล	- - - ฟ	- ล - ช	- - - ฟ	- - - ท

ม - <u>ม</u> -	ม ช <u>ม</u> -	ช ล - -	ลช - - -	ท ล - ด	- ด - ร ม	- - ช ล	- - - -
- ร - <u>ม</u>	- - - <u>ม</u>	- - ช ม	- ม ร ด	- - ช -	ช - ด -	ร ม - -	ช ฟ ม ร

<u>ร</u> - ม -	ช ฟ - -	- - ม -	ช ฟ - -	ช ล - -	ลช - - -	- - - ด	- ร ม ช -
- <u>ร</u> - ร	- - ม ร	ด ร - ร	- - ม ร	- - ช ม	- ม ร ด	ท ล ช -	ด - - ม

- - <u>ล</u> -	- ล - ล	- - <u>ช</u> -	- ช - ช	- - <u>ฟ</u> -	- ฟ - ฟ	- - <u>ม</u> -	- ม - ม
- - - <u>ล</u>	ช - ช -	- - - <u>ช</u>	ฟ - ฟ -	- - - <u>ฟ</u>	ม - ม -	- - - <u>ม</u>	ร - ร -

(ม ด ร ม)	ฟ ร ม ฟ	ช ม ฟ ช	ล ฟ ช ล)	- - ช ล	- - ฟ ช	- - ม ฟ	- - ร ม
				- ฟ - -	- ม - -	- ร - -	- ด - -

ม - มม -	ม ช มม -	ช ล - -	ลช - -	ท ล - ด	- ด - รรม	- - ช ล	- - - -
- ร - ม	- - - ม	- - ช ม	- ม ร ด	- - ช -	ช - ด -	ร ม - -	ช พ ม ร

รร - ม -	ช พ - -	- - ม -	ช พ - -	ช ล - -	ลช - - -	- - - ด	- รรม ช -
- ร - ร	- - ม ร	ด ร - ร	- - ม ร	- - ช ม	- ม ร ด	ท ล ช -	ด - - ม

- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - พ	- ล - ช	- พ - ม
- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - พ	- ล - ช	- พ - ท

- - - ด	- - - พ	- - - ช	- - - ล	- - - พ	- ล - ช	- - - พ	- ม - -
- - - ช	- - - พ	- - - ช	- - - ล	- - - พ	- ล - ช	- - - พ	- ท - -

ม - มม -	ม ช มม -	ช ล - -	ลช - -	ท ล - ด	- ด - รรม	- - ช ล	- - - -
- ร - ม	- - - ม	- - ช ม	- ม ร ด	- - ช -	ช - ด -	ร ม - -	ช พ ม ร

รร - ม -	ช พ - -	- - ม -	ช พ - -	ช ล - -	ลช - - -	- - - ด	- รรม ช -
- ร - ร	- - ม ร	ด ร - ร	- - ม ร	- - ช ม	- ม ร ด	ท ล ช -	ด - - ม

- - - ล	- - - ล	- - - ช	- - - ช	- - - พ	- - - พ	- - - ม	- - - ม
- - - -	- - - ช -	- - - -	- - - พ -	- - - -	- - - ม -	- - - -	- - - ร -

(ม ด ร ม	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล)	- - ช ล	- - พ ช	- - ม พ	- - ร ม
				- พ - -	- ม - -	- ร - -	- ด - -

ม - มม -	ม ช มม -	ช ล - -	ลช - - -	ท ล - ด	- ด - รรม	- - ช ล	- - - -
- ร - ม	- - - ม	- - ช ม	- ม ร ด	- - ช -	ช - ด -	ร ม - -	ช พ ม ร

รร - ม -	ช พ - -	- - ม -	ช พ - -	ช ล - -	ลช - - -	- - - ด	- รรมช -
- ร - ร	- - ม ร	ด ร - ร	- - ม ร	- - ช ม	- ม ร ด	ท ล ช -	ด - - ม

ม ร - ร	- - ร - ม	ล ช - ช	- - ช ล	- - ทํ ํ	รํ ํ - -	รํ ํ - -	ทํ ํ - -
- - ท -	ล ท - -	- - ม -	ร ม - -	ช ล - -	- - ทํ ํ	- - ล ช	- - ช ม

ช ล - -	ลช - - -	- - - ด	- รรมช -	- - ช ล	- ด - รรม	- รํ ํ - ทํ ํ	ดํ ํ - รํ ํ -
- - ช ม	- ม ร ด	ท ล ช -	ด - - ม	ร ม - -	ช - ด -	ดํ ํ - ล -	- ทํ ํ - ด Y

ลูกหมด

ช ท - -	- ช - ลทํ ํ	รํ ํ - -	มํ ํ - - -	ลล - ดํ ํ	- - ล ช	- - - ชล	ดํ ํ - ล ดํ ํ
- - ล ช	ร - ช -	- - รํ ํ	- ท ล ช	- ล - -	ช ม - -	ร ม พ -	- ช - -

- - ช ล	- - ดํ ํ	- ม - -	มํ ํ - - -	- - ช ช	- - ล ล	- - ดํ ํ	- - รํ ํ
ร ม - -	ช ล - -	ดํ ํ - รํ ํ	- - ดํ ํ	- - - ร	- - - ม	- - - ช	- - - ล

- - ดํ ํ	- - ดํ ํ	- - ดํ ํ	ดํ ํ - รํ ํ	มํ ํ - -	รํ ํ - -	ดํ ํ - -	ล ช - -
ช ล - -	ดํ ํ - -	ดํ ํ - -	- - ดํ ํ	- - ดํ ํ	- - ล ช	- - ช ม	- - ม ร

- - ช -	ม ช - ช	- - ร -	ช ล - ล	- - ดํ ํ	ล ดํ ํ - ดํ ํ	- - ช -	ดํ ํ - รํ ํ
- - - ร	- - ม ด	- - - ม	- - ช ม	- - - ช	- - ล ช	- - - ล	- - ดํ ํ

“ขลุ่ยเพียงออ”

เพลงออกทะเล 3 ชั้น

ท่อน 1

- ร - ช	- ล - ท	รึ มึ รึ ท	- ล - ช	- ล ด ล	ช ม - ช	--- ล	ช ล - ตั
---------	---------	------------	---------	---------	---------	-------	----------

- ล ช ม	ช ม ร ด	-- ม ร	ด ร - ม	- ช - ม	- ร ร ร	- ม - ร	- ด ด ด
---------	---------	--------	---------	---------	---------	---------	---------

- ช ช ช	- ล - ท	รึ มึ รึ ท	- ล - ช	ล ท ล ล	ท ด ท ท	ตั รึ ตั ตั	รึ มึ รึ รึ
---------	---------	------------	---------	---------	---------	-------------	-------------

ล ท ตั รึ	ตั ท ตั รึ	ตั ท ตั รึ	ตั ท ล ช	ด ล ช ม	ช ม ร ด	ม ร ด ร	ม ร ช ม
-----------	------------	------------	----------	---------	---------	---------	---------

ช ร ม ร	ล ท ร ม	ด ช ล ช	ร ม ช ล	ช ล ท ตั	รึ ตั ท ล	ท ล รึ ตั	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	----------	-----------	-----------	---------

- ช - ตั	- รึ - มึ	ช ล ช ม	- ร - ด	- ท ล ช	- ล - ตั	- ร ม ช	- ร - ม
----------	-----------	---------	---------	---------	----------	---------	---------

----	--- ช	-- ล ช	ล ร - ช	ม ---	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
------	-------	--------	---------	-------	-------	---------	---------

ล้อ

*ม ด ร ม	ร ช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล	ช ล ท ตั	รึ ตั ท ล	รึ ท ล ช	ท ล ช ม
----------	---------	---------	---------	----------	-----------	----------	---------

รับ

----	----	----	----	----	----	----	----
------	------	------	------	------	------	------	------

ล้อ

รึ ตั ล ช	ตั ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	ท ช ล ท	ด ล ท ด	ร ท ด ร	ม ด ร ม
-----------	----------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

รับ

----	----	----	----	----	----	----	----*
------	------	------	------	------	------	------	-------

ล้อ

รับ

*ม ด ร ม	ร ช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล	----	----	----	----
----------	---------	---------	---------	------	------	------	------

ลื้อ

รับ

รื ดื ล ช	ดื ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	-----	-----	-----	-----*
-----------	----------	---------	---------	-------	-------	-------	--------

เทื่อม

*ม ด ร ม	ร ม --	ร ม ช ล	ช ล --	มื รื ดื ล	ดื ล --	ดื ล ช ม	ช ม --
----------	--------	---------	--------	------------	---------	----------	--------

ดื ล ช ม	ช ม --	ช ม ร ด	ร ด --	ช ล ท ดื	ท ดื --	ท ดื รื มื	รื มื -- *
----------	--------	---------	--------	----------	---------	------------	------------

ช ล ท ดื	ท ดื --	ท ดื รื มื	รื มื --	ช ล ท ดื	ท ดื --	ท ดื รื มื	รื มื --
----------	---------	------------	----------	----------	---------	------------	----------

ม ด ร ม	ร ม --	ช ล ช ม	ช ม --	ม ด ร ม	ร ม --	ช ล ช ม	ช ม --
---------	--------	---------	--------	---------	--------	---------	--------

ช ล ช ร	ช ร --	ช ล ช ม	ช ม --	ช ล ช ร	ช ร --	ช ล ช ม	ช ม --
---------	--------	---------	--------	---------	--------	---------	--------

ช ช ช ร	ช ช ช ม	ช ช ช ร	ช ช ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ช ม	ช ม ร ด	ร ม ช ร	ม ร ช ม	ร ม ช ล	ช ล ดื รื	ม ร ดื ล	ดื มื รื ดื
---------	---------	---------	---------	---------	-----------	----------	-------------

ช ท ล ช	ร ช ล ท	รื มื รื ท	รื ท ล ช	ล ช ด ล	ช ม ล ช	ร ม ช ล	ดื ช ล ดื
---------	---------	------------	----------	---------	---------	---------	-----------

ช ล ช ม	ช ม ร ด	ร ม ช ร	ม ร ช ม	ร ม ช ล	ช ล ดื รื	ม ร ดื ล	ดื มื รื ดื
---------	---------	---------	---------	---------	-----------	----------	-------------

ช ท ล ช	ท ล รื ท	ชื มื รื ท	รื ท ล ช	ล ท ล ล	ท ด ท ท	ดื รื ดื ดื	รื มื รื รื
---------	----------	------------	----------	---------	---------	-------------	-------------

ล ท ดื รื	ดื ท ดื รื	ดื ท ดื รื	ดื ท ล ช	ด ล ช ม	ช ม ร ด	ร ม ช ร	ม ร ช ม
-----------	------------	------------	----------	---------	---------	---------	---------

ช ร ม ร	ล ท ร ม	ล ช ม ช	ร ม ช ล	ช ล ท ดื	รื ดื ท ล	รื ท ล ช	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	----------	-----------	----------	---------

- ช - ม	ร ด ร ม	ช ล ช ม	ร ด - ด	ร ม ช ล	ด ี ช ล ด ี	- ร ม ช	- ร - ม
---------	---------	---------	---------	---------	-------------	---------	---------

----	---ช	--ลช	ลร-ช	ม----	---ม	-มมม	-ม-ม
------	------	------	------	-------	------	------	------

ท่อน 2

----	---ล	----	---ช	----	---ฟ	-ล-ช	-ฟ-ม
------	------	------	------	------	------	------	------

---ด	---ฟ	---ช	---ล	-ด-ฟ	ชล-ช	---ฟ	---ม
------	------	------	------	------	------	------	------

-ช-ด	-ร-ม	ชลชม	ชมรด	มรดรด	รดรม	รมชล	ชฟมร
------	------	------	------	-------	------	------	------

ชรมร	ชฟมร	ดรมร	ช ี ฟ ี ม ี ร ี	ชลชม	ชมรด	มรดร	มรชม
------	------	------	-----------------	------	------	------	------

เหลื่อม

ลลชล	ชล--	ชชฟช	ฟช--	ฟฟมฟ	มฟ--	มมรม	รม--
------	------	------	------	------	------	------	------

ล ี

ร ี

มดรม	ฟรมฟ	ชมฟช	ลฟชล	----	----	----	----
------	------	------	------	------	------	------	------

-ช-ด	-ด ี ร ี ม ี	ด ี ร ี ล ท	ด ี ร ี - ด ี	ทลชล	ทด ี ร ี ม ี	รมชล	ชฟมร
------	--------------	-------------	---------------	------	--------------	------	------

ช ี ร ี ช ี ฟ ี	ม ี ฟ ี ม ี ร ี	ช ี ร ี ช ี ฟ ี	ม ี ฟ ี ม ี ร ี	ร ี ม ี ช ี ม ี	ร ี ม ี ช ี ด ี	ม ี ร ี ด ี ร ี	ม ี ช ี ร ี ม ี
-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------

----	---ล	----	---ช	----	---ฟ	-ล-ช	-ฟ-ม
------	------	------	------	------	------	------	------

---ด	---ฟ	---ช	---ล	-ด-ฟ	ชล-ช	---ฟ	---ม
------	------	------	------	------	------	------	------

- ช - ต์	- ต์ รีม	ต รื ล ท	ต รื - ต์	ท ล ช ล	ท ต์ รีม	ช ท ล ช	ล ช ม ร
----------	----------	----------	-----------	---------	----------	---------	---------

ช รีม ร	ช ี พีม ร	ต รีม ร	ช ี พีม ร	ร ม ช ม	ร ีม ช ี ต์	ม ร ด ร	ม ช ร ม
---------	-----------	---------	-----------	---------	-------------	---------	---------

เหลือม

ล ล ช ล	ช ล - -	ช ช พ ช	พ ช - -	พ พ ม พ	ม พ - -	ม ม ร ม	ร ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ลื้อ

รับ

ม ด ร ม	พ ร ม พ	ช ม พ ช	ล พ ช ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- ช - ต์	- ต์ รีม	ต รื ล ท	ต รื - ต์	ท ล ช ล	ท ต์ รีม	ช ท ล ช	ล ช ม ร
----------	----------	----------	-----------	---------	----------	---------	---------

ช ร ม ร	ช พ ม ร	ต รีม ร	ช ี พีม ร	ร ม ช ม	ร ีม ช ี ต์	ม ร ด ร	ม ช ร ม
---------	---------	---------	-----------	---------	-------------	---------	---------

ช ร ม ร	ช ม ร ม	ล ช ม ช	ร ม ช ล	ช ล ท ต์	ร ี ต์ ท ล	ร ี ท ล ช	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	----------	------------	-----------	---------

ช ล ช ร	ช ล ท ด	ม ร ด ร	ม ช - ม	- ช - ล	- ช - ม	- - - ร	- - - ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

เที่ยวกลับ ท่อน 1

- ร - ช	- ล - ท	ร ีม รื ท	- ล - ช	- ล ต์ ล	ช ม - ช	- - - ล	ช ล - ต์
---------	---------	-----------	---------	----------	---------	---------	----------

- ล ช ม	ช ม ร ด	ม รื ต์ ล	ต ล ช ม	ร ม ช ล	ช ล ต์ ร	ม รื ต์ ล	ต ม รื ต์
---------	---------	-----------	---------	---------	----------	-----------	-----------

ช ท ล ช	ร ช ล ท	ช ีม รื ท	รื ท ล ช	ล ท ล ล	ท ด ท ท	ต รื ต์ ต์	ร ีม รื ร
---------	---------	-----------	----------	---------	---------	------------	-----------

ล ท ต์ ร	ต ท ต์ ร	ต ท ต์ ร	ต ท ล ช	ต ล ช ม	ช ม ร ด	ม ร ด ร	ม ร ช ม
----------	----------	----------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ร ม ร	ล ท ร ม	ด ช ล ช	ร ม ช ล	ช ล ท ต์	ร ี ต์ ท ล	ท ล รื ต์	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	----------	------------	-----------	---------

- ช - ตั	- ตั รื มั	ตั รื ล ท	ตั รื - ตั	- ท ล ช	- ล - ตั	- ร ม ช	- ร - ม
----------	------------	-----------	------------	---------	----------	---------	---------

----	---ช	--ลช	ลร-ช	ม---	---ม	-มมม	-ม-ม
------	------	------	------	------	------	------	------

ลื้อ

*ช ม ช ช	ช ม ช ช	ช ม ช ช	ล ตั ล ล	ช ม ช ช	ล ตั ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม
----------	---------	---------	----------	---------	----------	---------	---------

รับ

----	----	----	----	----	----	----	----*
------	------	------	------	------	------	------	-------

ลื้อ

รับ

ช ม ช ช	ล ตั ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม	----	----	----	----
---------	----------	---------	---------	------	------	------	------

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ช ม ช ช	ม ร ม ม	----	----	ช ม ช ช	ม ร ม ม	----	----
---------	---------	------	------	---------	---------	------	------

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ม ต ร ม	----	ช ล ช ม	----	ม ต ร ม	----	ช ล ช ม	----
---------	------	---------	------	---------	------	---------	------

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ลื้อ

รับ

ช ล ช ร	----	ช ล ช ม	----	ช ล ช ร	----	ช ล ช ม	----
---------	------	---------	------	---------	------	---------	------

ช ช ช ร	ช ช ช ม	ช ช ช ร	ช ช ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	----
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	------

ช ล ช ม	ช ม ร ต	ร ม ช ร	ม ร ช ม	ร ม ช ล	ช ล ตั รื	มื รื ตั ล	ตั มื รื ตั
---------	---------	---------	---------	---------	-----------	------------	-------------

ช ท ล ช	ร ช ล ท	รื มื รื ท	รื ท ล ช	ล ช ตั ล	ช ม ล ช	ร ม ช ล	ตั ช ล ตั
---------	---------	------------	----------	----------	---------	---------	-----------

ช ล ช ม	ช ม ร ต	ร ม ช ร	ม ร ช ม	ร ม ช ล	ช ล ตั รื	มื รื ตั ล	ตั มื รื ตั
---------	---------	---------	---------	---------	-----------	------------	-------------

ช ท ล ช	ท ล รื ท	ชื มื รื ท	รื ท ล ช	ล ท ล ล	ท ต ท ท	ตั รื ตั ตั	รื มื รื รื
---------	----------	------------	----------	---------	---------	-------------	-------------

ล ท ตั รื	ตั ท ตั รื	ตั ท ตั รื	ตั ท ล ช	ตั ล ช ม	ช ม ร ต	ร ม ช ร	ม ร ช ม
-----------	------------	------------	----------	----------	---------	---------	---------

ช ร ม ร	ล ท ร ม	ล ช ม ช	ร ม ช ล	ช ล ท ดั	รื ดั ท ล	รื ท ล ช	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	----------	-----------	----------	---------

- ชื - มั	รื ดั รื มั	ดั รื ล ท	ดั มั รื ดั	ช ล ช ม	ร ด - ด	- ร ม ช	- ร - ม
-----------	-------------	-----------	-------------	---------	---------	---------	---------

----	---ช	--ลช	ล ร - ม	--ชล	ท ด ร ม	- ม ม ม	- ม - ม
------	------	------	---------	------	---------	---------	---------

เที่ยวกลับ ท่อน 2

----	---ล	-----	---ช	-----	---ฟ	- ล - ช	- ฟ - ม
------	------	-------	------	-------	------	---------	---------

---ด	---ฟ	---ช	---ล	- ดั - ฟ	ช ล - ช	---ฟ	---ม
------	------	------	------	----------	---------	------	------

- ช - ดั	- ดั รื มั	ดั รื ล ท	ดั รื - ดั	ท ล ช ล	ท ดั รื มั	ฟ ด ฟ ล	ช ฟ ม ร
----------	------------	-----------	------------	---------	------------	---------	---------

ช ร ม ร	ช ฟ ม ร	ด ร ม ร	ช ฟ ม ร	ช ล ช ม	ร ม ช ด	ช ล ร ด	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

เหลือม

ล ล ช ล	ช ล - -	ช ช ฟ ช	ฟ ช - -	ฟ ฟ ม ฟ	ม ฟ - -	ม ม ร ม	ร ม - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ลั

ม ด ร ม	ฟ ร ม ฟ	ช ม ฟ ช	ล ฟ ช ล				
---------	---------	---------	---------	--	--	--	--

- ช - ดั	- ดั รื มั	ดั รื ล ท	ดั รื - ดั	ท ล ช ล	ท ดั รื มั	ช ท ล ช	ล ช ม ร
----------	------------	-----------	------------	---------	------------	---------	---------

ช ร ม ช	ร ม ช ร	ชื ลั ชื ฟั	ชื ฟั มั รื	ชื มั รื มั	รื มั ชื ดั	ท ล ช ล	ท ดั รื มั
---------	---------	-------------	-------------	-------------	-------------	---------	------------

---ฟ	ช ล - ล	-----	---ช	-----	---ฟ	- ล - ช	- ฟ - ม
------	---------	-------	------	-------	------	---------	---------

- ด - -	- ฟ - -	- ช - -	- ล - -	- ดั - ฟ	ช ล - ช	---ฟ	- ม - -
---------	---------	---------	---------	----------	---------	------	---------

- ช - ต์	- ต์ รีม	ต รืลท	ต รื - ต์	ทลชล	ท ต์ รีม	ช ทลช	ลชมร
----------	----------	--------	-----------	------	----------	-------	------

ชรมร	ชฟมร	ดรมร	ชฟมร	รมชม	รมชด	มรดร	มชรม
------	------	------	------	------	------	------	------

- ล --	ชล --	- ช --	ฟช --	- ฟ --	มฟ --	- ม --	รม --
--------	-------	--------	-------	--------	-------	--------	-------

ลื้อ

รื้อ

มดรม	ฟรมฟ	ชมฟช	ลฟชล				
------	------	------	------	--	--	--	--

- ช - ต์	- ต์ รีม	ต รืลท	ต รื - ต์	ทลชล	ท ต์ รีม	ช ทลช	ลชมร
----------	----------	--------	-----------	------	----------	-------	------

ชรมร	ชฟมร	ต รื รีม	ช รื รีม	รื รีม	รื รีม	ม รื ต์	ม รื รีม
------	------	----------	----------	--------	--------	---------	----------

ชรมร	ชมรม	ลชมช	รมชล	ชลทต	รื ต์ ทล	รื ทลช	ทลชม
------	------	------	------	------	----------	--------	------

ชลชร	ชมรด	รมชร	มรชม	รมชล	ตลชม	ชลชม	ชมรด
------	------	------	------	------	------	------	------

ลูกหมด

ชทลช	รชลท	รื รีม	รื ทลช	ลชตล	ชมลช	รมชล	ตชลต
------	------	--------	--------	------	------	------	------

รมชล	ชลต รื	ม รื ต์	- ล --	ชชชช	- ล --	ตตตต	- รื --
------	--------	---------	--------	------	--------	------	---------

ชลต รื	ตลต รื	ตลต รื	ต รื --	ม รื ต์	รื ต์	ตลชม	- ร --
--------	--------	--------	---------	---------	-------	------	--------

ชรมช	มช --	รมชล	ชล --	ตชลต	ลต --	--ชล	ต รื ต์
------	-------	------	-------	------	-------	------	---------

“ซอู้”

เพลงอักษะเล 3 ชั้น

ท่อน 1

--- ซ	ท-ลช ลท	-รื-ท	ลชทล รท	ลช--ม	---ซ	-ชม ซ	ทลช ทล ลดี
-------	---------	-------	---------	-------	------	-------	------------

- ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช -	ด - ร ม	ล ด ม ช	ด ล ช ม	ด ร ม ร	ช ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ท ล ช	ร ช ล ท	ช ล ท ล	ร ท ล ช	ล ท ล ล	ท ด ท ท	ด ร ด ช	ล ท ดี รื
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	-----------

ล ท ด ร	ด ท ด ร	ด ท ด ร	ด ท ล ช	ด ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ดี	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	----------	---------

- ทื - ร	ล ท ร ม	-ทลช มช	ร ม ช -	ล - ท ด	ร ด ท ล	ร ท ล ช	ท ล ช ม
----------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ชลทด	ทลชม	ชลชม	ชมรด	-- ทลช	รช - ด	-- ร่มช	- ร - ม
------	------	------	------	--------	--------	---------	---------

----	--- ซ	-- ทลช	ลร - ม	----	--- ม	- มมม	- ม - ม
------	-------	--------	--------	------	-------	-------	---------

*(มดรม)	รช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล	ช ล ท ดี	รื ดี ท ล	รื ท ล ช	ท ล ช ม)
---------	--------	---------	---------	----------	-----------	----------	----------

- ด ร ม	รช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล	ช ล ท ดี	รื ดี ท ล	รื ท ล ช	ท ล ช ม
---------	--------	---------	---------	----------	-----------	----------	---------

(รื ดี ล ช	ดี ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	ท ช ล ท	ด ล ท ด	ร ท ด ร	ม ด ร ม)
------------	----------	---------	---------	---------	---------	---------	----------

รื ดี ล ช	ดี ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด	ร ม ช ล	ช ด <u>ดุด</u>	ท ด ร ด	ท ล ช ม*
-----------	----------	---------	---------	---------	----------------	---------	----------

*(มดรม)	รช ร ม	ร ด ร ม	ร ม ช ล)	ช ล ท ดี	รื ดี ท ล	รื ท ล ช	ท ล ช ม
---------	--------	---------	----------	----------	-----------	----------	---------

(รื้ดื้ลช	ดื้ลชม	ลชมร	ชมรด)	- ชลท	ดลทด	ทดื้รื้ดื้	ทลชม*
*- - มด	รมรม	--รม	ชลช-	ล-มื้รื้	ดื้ลดื้-	ล-ดื้ล	ชมชม
--ดล	ชมชม	ลชฟม	รดูรดู-	ด-ชล	ทดทด	ทดื้ชดื้	ทลชม*
--ชล	ทดทด	ทดื้ชดื้	ทลชม	--ชล	ทดทด	--ทด	รมรม
--มด	รมรม	--ชล	ชมชม	--มด	รมรม	--ชล	ชมชม
--ชล	ชรชร	--ชล	ชมชม	--ชล	ชรชร	--ชล	ชมชม
ชชชร	ชชชม	ชชชร	ชชชม	ชรชม	ชรชม	ชรชม	ชรชม
ชลชม	ชมรด	รมชร	มลชม	รมชล	มชรช	มรดร	ชมรด
ชทลช	รชลท	ชลทล	รทลช	ลชดล	ชมลช	รมชล	ดชลด
ดลชม	ชมรด	ทลช-	ด-รม	ลดมช	ดลชม	ดรมร	ชมรด
ชทลช	รชลท	ชลทล	รทลช	ลทลล	ทดทท	ดรดช	ลทดื้รื้
ลทดื้รื้	ดื้ทดื้รื้	ดื้ทดื้รื้	ดื้ทลช	ดื้ลชม	ชมรด	ทลชล	ทดื้รื้มื้
ชลทร	ลทรม	ทลชด	รื้ดื้ทล	ชลทดื้	รื้ดื้ทล	รื้ทลช	ทลชม

ช ล ท ตั้	ท ล ช ม	ช ล ช ม	- ร - ด	ร ม ช ล	ตั้ ช ล ตั้	ช ล ตั้ รึ	ม ด ร ม
-----------	---------	---------	---------	---------	-------------	------------	---------

-----	----ช	--ทลช	- ร - ม	-----	----ม	- ม ม ม	- ม - ม
-------	-------	-------	---------	-------	-------	---------	---------

ท่อน 2

-----	----ล	-----	---ช	-----	---ฟ	- ล ตั้ ช	ล-ลชฟ ม
-------	-------	-------	------	-------	------	-----------	---------

---ด	---ฟ	---ช	ล-ลชฟ ล	- ด - ฟ	ช ล ตั้ ช	---ฟ	ล-ลชฟ ม
------	------	------	---------	---------	-----------	------	---------

ม ร ม ม	ม ช ม ม	ล ช ตั้ ล	ช ม ร ด	ช ล ท ตั้	ท ล ช ม	ร ม ช ล	ช ฟ ม ร
---------	---------	-----------	---------	-----------	---------	---------	---------

ช ท ล ช	รึ ช ล ท	ด ร ม ช	ล ท ตั้ รึ	ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ตั้	ท ล ช ม
---------	----------	---------	------------	---------	---------	-----------	---------

--ลล	ช ล ช ล	--ชช	ฟ ช ฟ ช	--ฟฟ	ม ฟ ม ฟ	--มม	ร ม ร ม
------	---------	------	---------	------	---------	------	---------

ล้อ

รึบ

-----	-----	-----	-----	ตั้ ฟ ช ล	ตั้ ม ฟ ช	ล ร ม ฟ	ช ด ร ม
-------	-------	-------	-------	-----------	-----------	---------	---------

ท ล ช ล	ท ด ร ม	ช ล ช ร	ช ม ร ด	ช ล ท ล	ท ล ช ฟ	ด ฟ ม ร	ช ฟ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ท ล ช	รึ ช ล ท	ตั้ รึ ม ช	ล ท ตั้ รึ	ช ล ช ม	ช ม ร ด	ม ร ด ร	ม ช - ม
---------	----------	------------	------------	---------	---------	---------	---------

กลับต้นแล้วบรรเลงต่อด้วยประโยคต่อไปนี้

ร ม ร ร	ร ช ม ม	ช ล ช ช	ล ด ล ล	ร ล ท ด	ร ด ท ล	ร ท ล ช	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ช ร	ช ล ท ตั้	ม ร ด ร	ม ช - ม	- ช - ล	- ช - ม	---ร	---ด
---------	-----------	---------	---------	---------	---------	------	------

เที่ยวกลับ ท่อน 1

ร ม ฟ ช	ท ล รื ท	ช ล ท ล	รื ท ล ช	ล ช ตื ล	ช ม ล ช	ร ม ช ล	ท ตื รื ตื
---------	----------	---------	----------	----------	---------	---------	------------

ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ตื	ท ล ช -	ม - ช ล	ตื ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ด
---------	---------	----------	---------	---------	----------	---------	---------

----	----	รื มื รื ท	ช ท ล ช	ล ท ล ล	ท ด ท ท	ด ร ด ช	ล ท ตื รื
------	------	------------	---------	---------	---------	---------	-----------

ล ท ตื รื	ตื ทื ตื รื	ด ท ตื รื	ตื ทื ล ช	ตื ล ช ม	ช ม ร ด	ร ม ช ร	ม ล ช ม
-----------	-------------	-----------	-----------	----------	---------	---------	---------

----	----	----	--ช-	ล-ทตื	รื ตื ท ล	รื ท ล ช	ท ล ช ม
------	------	------	------	-------	-----------	----------	---------

----	----	----	----	ช ล ช ม	ช ม ร ด	-- รื ม ช	- ร - ม
------	------	------	------	---------	---------	-----------	---------

----	--- ช	-- ทลช	ล ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
------	-------	--------	---------	------	-------	---------	---------

*(ช ม ช ช	ช ม ช ช	ช ม ช ช	ล ตื ล ล	ช ม ช ช	ช ม ช ช	ช ม ช ช	ช ม ช ช
-----------	---------	---------	----------	---------	---------	---------	---------

ช ม ช ช	ช ม ช ช	ช ม ช ช	ล ตื ล ล	ช ม ช ช	ช ม ช ช	ช ม ช ช	ช ม ช ช*
---------	---------	---------	----------	---------	---------	---------	----------

*(ช ม ช ช	ล ตื ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม	ช ม ช ช	ล ตื ล ล	ช ม ช ช	ม ร ม ม*
-----------	----------	---------	---------	---------	----------	---------	----------

(ช ม ช ช	ม ร ม ม)	ช ม ช ช	ม ร ม ม	(ช ม ช ช	ม ร ม ม)	ช ม ช ช	ม ร ม ม
----------	----------	---------	---------	----------	----------	---------	---------

(ม ด ร ม)	ม ด ร ม	(ช ล ช ม)	ช ล ช ม	(ม ด ร ม)	ม ด ร ม	(ช ล ช ม)	ช ล ช ม
-----------	---------	-----------	---------	-----------	---------	-----------	---------

(ช ล ช ร)	ช ล ช ร	(ช ล ช ม)	ช ล ช ม	(ช ล ช ร)	ช ล ช ร	(ช ล ช ม)	ช ล ช ม
-----------	---------	-----------	---------	-----------	---------	-----------	---------

ช ช ช ร	ช ช ช ม	ช ช ช ร	ช ช ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ช ม	ช ม ร ด	ร ม ช ร	ม ล ช ม	ร ม ช ล	ม ช ร ช	ม ร ด ร	ช ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ท ล ช	ร ช ล ท	ช ล ท ล	ร ท ล ช	ล ช ด ล	ช ม ล ช	ร ม ช ล	ด ช ล ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ด ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช -	ด - ร ม	ล ด ม ช	ด ล ช ม	ด ร ม ร	ช ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ท ล ช	ร ช ล ท	ช ล ท ล	ร ท ล ช	ล ท ล ล	ท ด ท ท	ด ร ด ช	ล ท ด ี
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ล ท ด ี	ด ี ท ด ี	ด ี ท ด ี	ด ี ท ล ช	ด ี ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ล	ท ี ด ี ม ี
---------	-----------	-----------	-----------	-----------	---------	---------	-------------

ช ล ท ร	ล ี ท ร ม	ท ล ช ด	ร ี ด ี ท ล	ช ล ท ด ี	ร ี ด ี ท ล	ร ี ท ล ช	ท ล ช ม
---------	-----------	---------	-------------	-----------	-------------	-----------	---------

ช ล ท ด ี	ท ล ช ม	ช ล ช ม	- ร - ด	ร ม ช ล	ด ี ช ล ด ี	ช ล ด ี ร ี	ม ด ร ม
-----------	---------	---------	---------	---------	-------------	-------------	---------

----	---ช	-- ทลช	- ร - ม	----	---ม	- ม ม ม	- ม - ม
------	------	--------	---------	------	------	---------	---------

เที่ยวกลับ ท่อน 2

----	---ล	----	---ช	----	---ฟ	- ล ด ี ช	ล - ชฟ ม
------	------	------	------	------	------	-----------	----------

---ด	---ฟ	---ช	ล-ลชฟ ล	- ด - ฟ	ช ล ด ี ช	---ฟ	ล-ลชฟ ม
------	------	------	---------	---------	-----------	------	---------

ม ร ม ม	ม ช ม ม	ล ช ด ี ล	ช ม ร ด	ช ล ท ด ี	ท ล ช ม	ร ม ช ล	ช ฟ ม ร
---------	---------	-----------	---------	-----------	---------	---------	---------

ช ท ล ช	ร ี ช ล ท	ด ร ม ช	ล ท ด ี ร ี	ช ล ช ม	ช ม ร ด	ท ล ช ด ี	ท ล ช ม
---------	-----------	---------	-------------	---------	---------	-----------	---------

-- ลล	ช ล ช ล	-- ซซ	ฟ ช ฟ ช	-- ฟฟ	ม ฟ ม ฟ	-- มม	ร ม ร ม
-------	---------	-------	---------	-------	---------	-------	---------

ล้อ

รื้อ

-----	-----	-----	-----	ดื ฟ ช ล	ดื ม ฟ ช	ล ร ม ฟ	ช ด ร ม
-------	-------	-------	-------	----------	----------	---------	---------

ท ล ช ล	ท ด ร ม	ช ล ช ร	ช ม ร ด	ช ล ท ล	ท ล ช ฟ	ด ฟ ม ร	ช ฟ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ท ล ช	รื ช ล ท	ดื รื มื ช	ล ท ดื รื	ช ล ช ม	ช ม ร ด	ม ร ด ร	ม ช - ม
---------	----------	------------	-----------	---------	---------	---------	---------

กลับต้นแล้วบรรเลงต่อด้วยประโยคต่อไปนี้

ร ม ร ร	ร ช ม ม	ช ล ช ช	ล ด ล ล	ร ล ท ด	ร ด ท ล	ร ท ล ช	ท ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ช ร	ช ม ร ด	ร ช ม ร	ม ล ช ม	ร ม ช ล	ม ช ร ช	ม ร ด ร	ช ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ลูกหมด

ร ม ฟ ช	ท ล รื ท	ช ล ท ล	รื ท ล ช	ล ช ดื ล	ช ม ล ช	ร ม ช ล	ท ดื รื ดื
---------	----------	---------	----------	----------	---------	---------	------------

- ม ช ล	ช ล ดื รื	มื รื ดื ช	ล - - -	ช ช ช ช	- ล - ล	ด ด ด ด	- ร - ร
---------	-----------	------------	---------	---------	---------	---------	---------

ช ล ดื รื	ดื ล ดื รื	ดื ล ดื รื	ดื รื - -	ม ร ด ล	ร ด ล ช	ดื ล ช ม	ล ช ม ร
-----------	------------	------------	-----------	---------	---------	----------	---------

- - ด ร	ม ช ม ช	- - ร ม	ช ล ช ล	- - ด ช	ล ดื ล ดื	-ทลช ร ช	ล ท ดื รื
---------	---------	---------	---------	---------	-----------	----------	-----------

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ นายสุทธภพ ศรีอักษรกุล

วัน เดือน ปี เกิด 6 มกราคม 2532

ที่อยู่ปัจจุบัน 195/72 ถนนราชวิถี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

การศึกษา

ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสวนเด็ก

ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนราชวินิต มัชยม

ระดับปริญญาตรี ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2
สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เครื่องมือเอก ระนาด
ทุ้ม

ระดับปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยนครราชสีมา

โทรศัพท์ 08-9966-2629

E-mail seebong@hotmail.com